

810.45161

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩΝ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Χ.

ΟΜΗΡΟΥ

Ο ΔΥΣΣΕΙΑ

(Β. ΕΚΛΟΓΗ Α-Ε-Ζ)

«Τὴν Ἑλλάδα πελαίδευκεν οὗτος ὁ ποιητής»
(ΠΛΑΤΩΝ).

ΕΚΔΟΣΙΣ Ε΄.

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλ. καὶ φορ. δοχ. **20.00**
(Βιβλίος. 7.05 καὶ φοροδότημον 2.10
Ἀριθ. ἀδείας κυκλοφορίας 177 (2-9-27).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΤΑΧΗ 13

1927

Αρ. ΕΙΔ. 45161

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩΙ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

X.

ΟΜΗΡΟΥ

Σ Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α

(Β'. ΕΚΛΟΓΗ Α-Ε-Ζ)

«Τὴν Ἑλλάδα πεπαιδευκεν οὗτος ὁ ποιητής»
(ΠΛΑΤΩΝ).

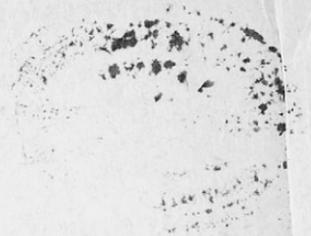
ΕΚΔΟΣΙΣ Ε΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

ΟΔΟΣ ΤΑΧΗ 13

1927

κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηγελόπεια·
 κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσεται οἴο δόμοιο, 330
 οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο. |
 ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στήθεα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἄντα παρεΐων σχομένη λιπαρὰ κρηδεμένα·
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη. | 335
 δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·

»Φῆμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
 ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τὰ τε κλείουσιν ἀοιδοί·
 τῶν ἔν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἱ δὲ σιωπῇ
 οἶνον πιτόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς 340
 λυγρῆς, ἣ τέ μοι αἰὲν ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 τείρει, ἐπεὶ με μάλιστα καθίζετο πένθος ἄλαστον.
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ

[ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὸν καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος]. ◀ |
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ἔδα 345

• μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδόν
 τερέμεν ὄππῃ οἱ νόος ὄρνυται; | οὐ νύ τ' ἀοιδῶν
 αἴτιος, ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς αἴτιος, ὃς τε δίδωσιν
 ἀνδράσιν ἀλφησιτῆσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐκάστω. |
 τούτῳ δ' οὐ νέμεις Λαθαίων κακὸν οἶτον αἰεΐδειν 350
 τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἀνθρώποι,
 ἣτις ἀκούοντεςσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.

σοὶ δ' ἐπιτολμαέτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
 οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἡμῶν
 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο. 355

29/3/20
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμισε,
 ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ. |

ἢ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκειν· 360
 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.

ἔς δ' ὑπερῶν ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
κλαίεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἦδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη. |

μνηστῆρες δ' ὀμάρησαν ἀνά μέγαρα σκίοεντα, 365
πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι. |

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων
»μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
νῦν μὲν δαινύμενοι τερπόμεθα, μηδὲ βοήτης
ἔστω, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν αἰοιδῶν 370

τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖσ' ἐναλίγκιος αὐδήν· |
ἦ ᾧθεν δ' ἀγορήνδε καθεζόμεσθα κίοντες
πάντες, ἴν' ὕμιν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω«. | 373

ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φόντες 381
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν. |

τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Ἐυπείθεος υἱός·
Τηλέμαχ', ἡ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
ὕψαγόρην τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν 385
μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν, ὃ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐστιν«. |

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα·
Ἀντίνο', εἴ πέρ μοι καὶ ἀγάσσειαι, ὅτι κεν εἶπω,
καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι, Διὸς γε δίδοντας, ἀρέσθαι. 390
ἢ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένῳ αἰψά τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός. |

ἄλλ' ἢ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἄλλοι 395
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί,
τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάναε δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἀναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
καὶ δμῶων, οὓς μοι λήισσατο δῖος Ὀδυσσεύς«. |

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάις, ἀντίον ἠῦδα·
»Τηλέμαχ', ἡ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 400
ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·

κτῆματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.

μὴ γὰρ ὁ γ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅς τις σ' ἀέκοντα βίηφι

κτῆματ' ἀπορραΐσει Ἰθάκης ἔτι ναιετοώσης. 140

ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσσαι,
ὄππότεν οὗτος ἀνὴρ, ποιῆς δ' ἔξ εὐχεται ἔμμεν

γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·

ἢ ἐν' ἀγγελίην πατρὸς φέροι ἐρχομένοιο,

ἢ ἐὼν αὐτοῦ χρῆς ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει; |

οἶον ἀναΐξας ἄφαρ δίχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν
γνώμεναι· οὐ μὲν γὰρ τι κακῶ εἰς ὧπα ἐρῶει. |

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·

» Εὐρύμαχ', ἢ τοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·

οὔτ' οὖν ἀγγελίῃ ἔτι πείθομαι εἶ ποθεν ἔλθοι,

οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦν τινα μήτηρ

ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπροπὸν ἐξερέηται. |

ξείνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστίν,

Μέντης δ' Ἀγχιάλοιο δαιφρονος εὐχεται ἔμμεν

νίος, αἰτὰρ Ταφίοισι φιληρέτιμοισιν ἀνάσσει. |

ὣς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω. | 420

οἱ δ' εἰς ὄρχηστὴν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν

τρεψάμενοι τέροντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν·

τοῖσι δὲ τεροπόμενοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν·

δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος. |

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

Καλυψοῦς ἄντρον

ἢ ῥα καὶ Ἑρμείαν νιὸν φίλον ἀντίον ἠΰδα·

» Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὐτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσοί,
νόμφη ἐνπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Ἔκδ. Ε'.

κόστον Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος, ὧς κε νέηται
 οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων· |
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμον πῆματα πάσχων
 ἤματι κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἴκοιτο,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχιῖθι γεγάασιν. 35
 οἳ κέν μοι περὶ κῆρι θεὸν ὧς τιμήσουσιν,
 πέμπουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλις ἐσθῆτά τε δόντες,
 πόλλ' ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἴσαν. | 40
 ὧς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέμεν καὶ ἰκέσθαι
 οἴκον ἐς ὑπόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν. « |
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀτίθησε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην 45
 ἠδ' ἐπ' ἀπίρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆσ' ἀνέμοιο.
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεῖφόντης. |
 Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντω· 50
 σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῆμα λάρω ὄρνιθι εἰοικώς,
 ὅς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἄλως ἀτρυνέτιο
 ἰχθῦς ἀγρώσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ·
 τῷ ἴκελος πολέεσσι δόχησατο κύμασιν Ἐρμῆς. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν, 55
 ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἠπειρόνδε
 ἦεν, ὄφρα μέγα σπέος ἴκετο, τῷ ἔνι νύμφῃ
 ναῖεν ἐυπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν. |
 πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόσε δ' ὄδμῃ
 κέδρον τ' εὐκέατοιο θύου τ' ἀνά νῆσον ὀδώδειν 60
 δαιομένων· ἢ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπι καλῇ
 ἱστὸν ἐποιχομένη χρυσεῖη κερκιδ' ὑφαίνεν. |
 ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθώσα,

κλήθρη τ' αἰγυρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.

ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,

σκῶπές τ' ἴρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορώναι

εἰνάλλαι, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν,

ἦ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπέεος γλαφυροῦο

ἡμερὶς ἠβῶωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῆσιν |

κοῆναι δ' ἔξειης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῶ, |

πλησίου ἀλλήλων τετραμμένα ἄλλυδις ἄλλη.

ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου

θήλειον. | ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν

θήσασατο ἰδὼν καὶ τερφθεῖη φρεσὶν ἦσιν.

ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργεῖφόντης. |

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἐφ' ἔδησατο θυμῷ,

αὐτὶκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν, οὐδέ μιν ἀντήν

ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ διὰ θεάων·

οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται

ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροδι δῶματα ναίει. |

οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσοῦ μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,

ἀλλ' ὁ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαίει καθήμενος, ἔνθα πάρος περ

δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων. |

Ἐρμείαν δ' ἔρεεῖνε Καλυψὼ διὰ θεάων

ἐν θρόνῳ ἰδρῦσασα φαεινῶ σιγαλόεντι·

τίπτε μοι, Ἐρμεία χουσοῦραπι, εἰλήλουθας

αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.

αὐτὰ ὅ τι φρονέεις; τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,

εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν. |

ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν

ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυνθρόν·

αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργεῖφόντης. |

αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆ,

καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

ἔρωτᾶς μ' ἔλθόντα θεὰ θεόν, αὐτὰρ ἐγὼ τοι

νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλευαι γάρ. |

Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἀλμυρὸν ὕδωρ 100
 ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἱ τε θεοῖσιν
 ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἐκατόμβας.

ἀλλὰ μάλ' οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι. |
 φησὶ τοι ἄνδρα περέμμεν οἰζυρώτατον ἄλλων, 105
 τῶν ἀνδρῶν, οἱ ἄστν περι Προιάμοιο μάχοντο. 110
 τὸν νῦν σ' ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα· 112
 οὐ γάρ οἱ τῆδ' αἴσα φίλων ἄπο νόσφιν ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέμεν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἔς ὑπόροφον καὶ εἶην ἐς πατρίδα γαῖαν«. | 115

ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ δῖα θεῶων,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 »σχέτλιοί ἐστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
 οἱ τε θεαῖσ' ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν ἐνθάζεσθαι 120
 ἀμφαδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκούτην. |

ὣς μὲν ὅτ' Ὠρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥῆα ζῶοντες,
 ἧός μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
 οἷσ' ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιομένη κατέπεφνεν. 125

ὣς δ' ὀπότε Ἰασίῳ ἐνπλόκαμος Δημήτηρ
 ᾗ θυμῷ εἶξασα μίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ
 νειῷ ἔνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
 Ζεὺς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ. |

ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἀγασθε, θεοί, βροτῶν ἄνδρα παρέμμεν.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα 130
 οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοῆν ἀργῆτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

[ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθινεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρον καὶ κῦμα πέλασεν.]
 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον 135
 θησέμεν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἧματα πάντα. |

- τόφρα σὸν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν 260
καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὄδον ἡγεμονεύσω. |
αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήομεν, ἦν πέρι πύργος
ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόλῃος,
λεπτὴ δ' εἰσίδμη· νῆες δ' ὄδον ἀμφιέλισσαι 265
εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστω.
ἔνθα δὲ τέ σφ' ἀγορὴ καλὸν Ποσιδῆιον ἀμφίς,
ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρχέεσσο' ἀραρυῖα.
ἔνθα δὲ νηῶν ὄπλα μελαινάων ἀλέγουσιν,
πείσματα καὶ σπείρας, καὶ ἀποξύνουσιν ἔρετμά· 270
οὐ γὰρ Φαίηκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη,
ἀλλ' ἴστοι καὶ ἔρετμά νεῶν καὶ νῆες εἴσαι,
ἧσιν ἀγαλλόμενοι πολὴν περὶ ὠσι θάλασσαν.
τῶν ἀλείνω φῆμιν ἀδενκέα, μὴ τις ὀπίσσω
μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον· 275
καὶ νύ τις ᾧδ' εἶπησι κακώτερος ἀντιβολήσας·
, τίς δ' ὄδε Ναυσικάα ἔπεται καλὸς τε μέγας τε
ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὔρε; πόσις νύ οἱ ἔσσειται αὐτῆ·
ἦ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς
ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὐ τινας ἐγγύθεν εἰσίν· 280
ἦ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν
οὐρανόθεν καταβάς, ἔξει δέ μιν ἤματα πάντα.
βέλτερον, εἰ καὶ τὴ περ ἐποιομένη πόσιν εὔθρον
ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἔσθλοί· 285
ὥς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὄνειδεα ταῦτα γένοιτο.
καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἦ τις τοιαῦτά γε ῥέξοι,
ἦ τ' ἀέκητι φίλων, πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων,
ἀνδράσι μίσγηται, πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
ξεῖνε, σὺ δ' ᾧκ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμοῖο. | 290
δήεις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·

- ἔνθα δὲ πατρός ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖα τ' ἀλφῆ,
 τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας. | 295
 ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰς ὃ κεν ἡμεῖς
 ἄστυδε ἔλθωμεν καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρός. |
 αὐτὰρ ἐπὴν ἡμεας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
 καὶ τότε Φαιήκων ἵμεν ἐς πόλιν ἠδ' ἐρέεσθαι
 δώματα πατρός ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. |
 ῥῆα δ' ἀρίγνωτ' ἐστί· καὶ ἂν πάϊς ἠγήσαιο 300
 νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι εἰκότα τοῖσι τέτυκται
 δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 ἦρωος. | ἀλλ' ὀπότ' ἂν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,
 ὄκα μάλα μεγάροιο διελθόμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
 μητέρ' ἐμήν· ἠ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ, 305
 ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κίονι κεκλιμένη· δμῳαὶ δέ οἱ ἦατ' ὀπισθεν.
 ἔνθα δὲ πατρός ἐμοῦ θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
 τῷ δ' γε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὤς. |
 τὸν παραμειψάμενος μητρὸς περὶ γούνασι χεῖρας 310
 βαλλέμεν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί. « | 312
 ὦς ἄρα φωνήσας ἴμασεν μάστιγι φαιειῇ 316
 ἡμιόνους· αἱ δ' ὄκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
 αἱ δ' ἐν μὲν τρώχων, ἐν δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν·
 ἠ δὲ μάλ' ἠνιόχευεν, ὅπως ἄμ' ἐποίατο πεζοὶ
 ἀμφίπολοί τ' Ὀδυσσεύς τε, νόφ' δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην. | 320
 δύσετό τ' ἠέλιος καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
 ἱρὸν Ἀθηναίης, ἴν' ἄρ' ἔξετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἠῤῥατο Διὸς κούρη μεγάληο·
 » κλυδί μιν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
 νῦν δὴ πέρ μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐ ποτ' ἄκουσας 325
 ζαιομένοι, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
 δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθέμεν ἠδ' ἐλεεινόν. « |

III. ΓΛΩΣΣΙΚΑ - ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Α

Ἰ **Ὀδύσσεια** (ποίησις) ἐπίθ. ποίημα ἀναφερόμενον εἰς τὸν Ὀδ.—
1-5 ἐννέπω, ἀόρ. **ἐνισπον**, λέγω, διηγοῦμαι περὶ τινος, ψάλλω, **μοι** ἦθ., **ἄνδρα** τὸν (πολυθρῦλητον) ἄνδρα, ἄνευ ἄρθρου, διότι τοῦτο σπανίως ἔχει παρ' Ὀμ. ἄρθρ. σημ., **πολύτροπος** 2 (ὁ ἐξευρίσκων πολλοὺς τρόπους) πολυμήχανος, **πλάσσομαι** (πλαγ(γ)-, πλήττω), ἀόρ. **πλάγχθην** ἀναύξητος, (δέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ) περιπλανῶμαι, **πέρθω**, **ἔπερσα** καὶ **ἔπραθον**, ἐκπορθῶ, **πιολίεθρον**, **πόλις**, πόλις (πόλεμος κ. **πόλεμος**, **Νεοπόλεμος**...), **ἴδεν** ἀναύξ. εἶδεν, **ἄστυα** ἄστυναίρ. ἄστυ, **νόος** ἄστυναίρ. (νοῦς,) ψυχικὴ διάθεσις, ἦθος, ἦθη: ἐδοκίμασεν, ἔλαβε πείραν τῶν διαθέσεων, τῶν ἠθῶν αὐτῶν, **δ-ἦ- τδ** οὗτος (ἐν τῇ σημ. ταύτῃ τὸ ἄρθρον τονίζεται πανταχοῦ), **πάθην**—**ἄλγεα** ὑπέφερε ταλαιπωρίας καὶ κινδύνους καὶ ὑπέστη πικρίας, **θυμὸς** (θύω φυσῶ ματιωδῶς) ἡ καρδιά, ὡς ἔδρα τῶν σφοδρῶν συναισθημάτων, ἐπιθυμιῶν, παθῶν, **δς** καὶ **ἐδς** (suus, σφδς) ἰδικός του: καὶ πολλὰ φαρμάκια ἔπιεν, ἐποτίσθη ἡ καρδιά του, **πόντος** ἡ ἀνοικτὴ θάλασσα, τὸ πέλαγος, **ἄρυνμαι** (αἶρμαι λαμβάνω δι' ἑμαυτὸν) κερδίζω, σφίζω: προσπαθῶν, ἀγωνιζόμενος νὰ σφύσῃ, **ψυχὴ** ζωὴ, **ἦν** εἶην, **νόστος** ἄ. (νόομαι ἐπιστρέφω, θὰ ἐπιστρέψω) ἐπάνοδος.—**6-9 ὧς** (ὁ) οὕτως, **ἀλλ' οὐδ' ὧς** ἀλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα (τοὺς ἀγῶνας, τὴν πάλην) δέν, **ῥύομαι** σφίζω (ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ), **ἔταρος** κ. **ἐταῖρος** σύντροφος, ἀκόλουθος, **ἴεμαι** (ἴεμαι, vi-s, volo) ἐφίεμαι, **πέρ** + ἐνδ. μετ. ἀντὶ τοῦ ἀπτ. **καίπερ**, **ἀτασθαλίη** θ. (**ἀτασθαλος** ἄφρων, ἀνόσιος) ἀνοησία, ἁμαρτία, **σφετέρησιν αὐτῶν** ταῖς σφετέραις, ταῖς ἑαυτῶν: ἀπὸ τὰ ἰδικὰ τῶν ἀνοσιογενήματα, ἀπὸ τὰς ἰδικὰς τῶν ἁμαρτίας, **νήπιος** 3 μωρός, ἀνόητος, **νήπιος** ἐπιφ. ἄχ οἱ μωροί! οὐ ἀναφ. αἰτιολ. διότι (ἐκεῖνοι), **κατὰ** ἐπίρ. ἐντελῶς (συνήθως ἐκλαμβάνοντες, οὐχὶ ὀρθῶς, τὴν **κατὰ** ὡς πρόθεσιν ἀποχωρισθεῖσαν τοῦ ἠσθιον καλοῦμεν τὸ φαινόμενον **τμησιν**), **Ἡέλιος** ἰων. Ἡλιος, γεν. ἰων. **Ἡελίοιο**, **Ἰπεριῶν** κ. **Ἰπεριονίδης** πατρων. τοῦ Ἡλίου (ἔκ τινος ἀχρ. λ. ἐκ τῆς ὑπὲρ δηλούσης τὸ ὕψος) ὁ υἱὸς τοῦ ὕψους, ὁ οὐράνιος, **αὐτὰρ** κ. **ἀτὰρ** ἀλλά, **ἡμαρ-ματος** οὐ. ἡμέρα, **νόστιμος** 2 (νόστος 5) ὁ τῆς ἐπανόδου, **νόστιμον ἡμαρ** ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν τελεῖται ἡ ἐν τῷ ἐπιφ. δηλουμένη πράξις, ἡ ἡμέρα τῆς ἐπανόδου (εἶτα αὐτὴ ἡ

πραΐεις, ὁ νόστος) ἢ ἐπάνοδος· πῶς ἔπειτα ἔλαβεν ἢ λ. τὴν σημασίαν, ἣν ἔχει καὶ παρ' ἡμῖν; *τοῖσιν* ἦθ.—*ΙΟ ἀμόθεν* (ἀμός 3 εἰς, τίς, πρβλ. οὐδ-αμοῦ μηδ-αμοῦ) ἔκ τινος οἰουδήποτε σημείου, τῶν οὐδ. γεν. διαιω. ἐκ τοῦ ἀμόθεν: ἀρχίζουσα ἐξ ἐνός οἰουδήποτε σημείου πασῶν τούτων τῶν περιπετειῶν διηγῆθητι (ἢ γεν. ἐξαρτάται καὶ ἐκ τοῦ *εἰπέ*: περὶ αὐτῶν), *ἡμῖν* ἐμοὶ καὶ τοῖς ἀκροαταῖς, *καὶ ἡμῖν* ὡς ἔχεις ἤδη πράξει καὶ δι' ἄλλους ποιητάς.

1-ΙΟ. 1 Μοῦσα. Κατὰ τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας τῶν ἀρχαίων αἱ Μοῦσαι γινώσκουσαι ὡς θεαὶ τὰς πράξεις τοῦ παρελθόντος ἀποκαλύπτουσι αὐτὰς εἰς τοῖς εὐνοουμένους αὐτῶν ποιητάς, αὐταὶ εἰσερχόμεναι εἰς τὸν νοῦν αὐτῶν καὶ ἐμπνέουσαι, αὐταὶ ὁμιλοῦσαι, ὡς εἶ ὁ ποιητὴς ἦτο ἀπλῆ ἠχῶ τῶν λόγων αὐτῶν, γινόμενος οὕτως ἔνθεος, θεόληπτος, μουσόληπτος. Ὅθεν καὶ ὁ Ὅμ. ἐπικαλεῖται τὴν Μοῦσαν, ἵνα ἄσῃ τὸ ποιητικὸν αὐτοῦ θέμα, καὶ ἡ εἰκὼν παριστᾷ αὐτὸν ἐν τῇ στιγμῇ ἐμπνεύσεως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν 9 Μ. καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν διεμορφώθησαν μετὰ τὸν Ὅμ. ὅθεν ὁ ποιητὴς λέγει ἀορίστως: Μοῦσα.—*πολύτροπος* ἐπενόησε τὴν κατασκευὴν τοῦ δουρείου ἵππου, ἔκλεψε ἐκ τῆς Περγάμου, ἀκροπόλεως τοῦ Ἰλίου, τὸ Παλλάδιον, ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς, οὗ ἡ φύλαξις ἐν τῷ ναῷ ἦτο ἀναποσπάστως συνδεδεμένη πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, κ. ἄ.—*2 ἱερὸν* ὡς καθιερωμένον τοῖς θεοῖς (διὰ τὰ ἱερὰ τὰ σκέποντα τὴν πόλιν) καὶ διατελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν.—*ἔπερσε* πῶς; ἐντεῦθεν ὁ Ὅδ. *πιολίπορθος*.—*3 νόον ἔγνω* διὰ τῶν συμφορῶν, ἃς ἔπαθε παρ' αὐτοῖς, ἔλαβε πικρὰν πείραν τῶν ἠθῶν αὐτῶν.—*8 βοῦς Ἡελίοιο* παρὰ τὰς ἀποτροπὰς τοῦ Ὅδ., εἰς ὃν μετὰ πολλὰς περιπετείας εἶχεν ἀπομείνει μία ναῦς, οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ, προσορμισθέντες εἰς τὴν Σικελίαν καὶ ἐπωφεληθέντες τὸν ὕπνον τοῦ ἥρωος, ἔφαγον ἱερὰς βοῦς τοῦ Ἡλίου βοσκομένας ἐκεῖ. Κατὰ τὸν ἀπόπλουν ὅμως θύελλα ἐκραγεῖσα ἐσάρωσε τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, μόνος δὲ ὁ Ὅδ. περισωθὴς προσορμίσθη μετὰ πολλὰς περιπετείας εἰς τὴν νῆσον Ὠγγίαν, ὅπου κατῴκει ἡ νύμφη Καλυψώ, ἣν θὰ γνωρίσωμεν κατόπιν.—*ΙΟ θύγατερ Διὸς* αἱ Μοῦσαι θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνημοσύνης.

~~11-5~~ *ἔνθα* τότε, κατὰ τὴν στιγμὴν, ἣν ἐκλέγει ὁ ποιητὴς (ἢ Μοῦσα) ὡς ἀφετηρίαν τῆς διηγῆσεώς του, *ἄλλοι οἱ ἄλλοι, αἰπὺς 3* (ὑψηλὸς καὶ ἀπόρημος) *ταχύς, αἰφνίδιος* (ὁ αἰφνιδίως ἐνοσκήπτων καὶ ἀποτόμως ἀφανίζων), *ἔσαν ἦσαν, πεφευγότες* ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, ἀφ' οὗ διέφυγον τοὺς κινδύνους καὶ τοῦ . . . , *ἠδὲ καί, οἶος 3*.

ἀλλ' ἐπεὶ οὐ πως ἔσσι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὐδ' ἀλιῶσαι,
ἐρρέτω, εἰ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνάγει,
πόντον ἔπ' ἀτρύγετον. | πέμπω δέ μιν οὐ πη ἐγώ γε: 140

οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηται*. |
τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης: 145

«οὔτω νῶν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
μὴ πῶς τοι μειόπισθε κατεσσάμενος χαλεπήνη.» |

ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργεῖφόντης·
ἦ δ' ἐπ' Ὀδυσσοῖα μεγαλήτορα πότνια Νύμφη
ἦι, ἐπεὶ δὴ Ζητὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων. |

τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὖρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὅσσε
δακρυόφιν τέρσοντο, κατεῖβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
νόστον ὀδυρομένω, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε Νύμφη·
ἀλλ' ἦ τοι Νύκτας μὲν λαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελοούση,
ἦματα δ' ἄμ πέτρῃσι καὶ ἠιόνεσσι καθίζων
πόντον ἔπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων. |
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσεφώνεε διὰ θεῶων: 150

«κάμμορε, μὴ μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
φθινεῖτω· ἦδη γάρ σε μάλ' ἀπρόφραστο ἀποπέμψω. 160

ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμῶν ἀρμόζεο χαλκῶ
εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἵκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
ὑποῦ, ὡς σε φέρουσιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον. |
αὐτὰρ ἐγὼ σίτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυνθρὸν
ἐνθήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι, 165

εἶματά τ' ἀμφιέσω· πέμπω δέ τοι οὖρον ὕπισθεν,
ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
αἷ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οἳ μεο φέρτεροὶ εἰσι νοῆσαι τε κρηναὶ τε. < | 170

ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἄλλο τι δὴ σὺ, θεά, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπήν,
 ἢ με κέλευαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι.
 ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὐρῶ.
 οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίην,
 εἰ μή μοι τλαιῆς γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσοιαι
 μή τί μοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο. » | 175

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψὼ δῖα θεάων,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 » ἢ δὴ ἄλιτρος γ' ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς·
 οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορευσαί! |
 ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
 μή τί τοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο. |
 ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσ' ἂν ἐμοὶ περ
 αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρηῶ τόσον ἴκοι·
 καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων. » | 185

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο δῖα θεάων
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
 ἴξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ,
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζειτ' ἐπὶ θρόνον, ἔνθεν ἀνέστη | 195
 Ἑρμείας, νύμφη δὲ τίθει παρὰ πᾶσαν ἐδωδήν,
 ἔσθην καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσι·
 αὐτῇ δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύς θείοιο,
 τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
 οἳ δ' ἐπ' ὀνήαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. | 200
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
 τοῖσ' ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ δῖα θεάων·

» διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,

οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἵμεναι ; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπησ. | 205

εἷ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσίν, ὅσσα τοι αἴσω
κῆδε ἄναπλῆσαι πρὶν πατρίδα γαίαν ἰδέσθαι,
ἐνθάδε κ' αὖτις μένων σὺν ἔμοι τόδε δῶμα φυλάσσοις
ἀθάνατός τ' εἴης, ἑμειρόμενός περ ἰδέσθαι
σὴν ἄλοχον, τῆς τ' αἰὲν ἐέλδεται ἤματα πάντα. | 210

οὐ μὲν ἴθην κείνης γε χειρῶν εὐχομαι ἔμμεν
οὐ δέμας οὐδὲ φῆν, ἐπεὶ οὐ πως οὐδὲ ἔοικεν
ἴθνητάς ἀθανάτοισι θέμας καὶ εἶδος ἐοίξειν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· | 215

» πῶτα θεά, μή μοι τόδε χῶεο. οἶδα καὶ αὐτὸς
πάντα μάλ', οὐνεκά σεῖο περιφρῶν Πηνελόπεια
εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγιστός τ' εἰς ἅντα ἰδέσθαι.

ἢ μὲν γὰρ βροτὸς ἐστί, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ·
ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι. | 220

εἰ δ' αὖ τις θάϊησι θεῶν ἐνὶ οἴνοισι πῶτα,
τλήσομαι ἐν στήθεσσι γ' ἔχων ταλαπενθέα θυμὸν
ἤδη γὰρ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μὲν γήσο
κῦμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω. | 225

ὡς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδω καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
ἐλθόντες δ' ἄρα τῷ γε μυχῶ σπέεος γλαφυροῖο
τερπέσθην φιλότῃ παρ' ἀλλήλοισι μένοντες. | 230

Ὀδυσσεύς σχεδία

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
αὐτίχ' ὁ μὲν χλαϊνὰν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς,
αὐτὴ δ' ἀργύρεον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱξυῖ
καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην.
καὶ τότε Ὀδυσσεῖ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν. | 233

- τέτατον ἡμαρ ἔεν, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα· 262
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νῆσον διὰ Καλυψῶ
 εἵματά τ' ἀμφίεσσασα θυώδεα καὶ λοέσσασα.
 ἔν δέ οἱ ἄσκον ἔθθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο 265
 τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
 κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά.
 οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε. |
 γηθόσυνος δ' οὖρω πέτασ' ἰστία διὸς Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως 270
 ἦμενος, οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν
 Πληιάδας τ' ἔσορῶντι καὶ ὄψῃ δύνοντα Βοώτην
 ἄρκιον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
 ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο· 275
 τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψῶ διὰ θεάων
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα. |
 ἐπὶ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἦματα ποντοπορευῶν,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλετ' αὐτῶ· 280
 εἶσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ. |
 τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιῶν κρείων ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἶσατο γὰρ οἱ
 πόντιον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 κνήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μνθήσατο θυμόν· | 285
 » ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἀμφ' Ὀδυσῆι ἐμεῖο μετ' Αἰθιοπέσσιιν ἐόντος·
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθα οἱ αἶσα
 ἐκφυγέμεν μέγα πείραρ οἰζύος, ἣ μιν ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔτι μὲν μὴν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος. « | 290
 ὣς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 χερσὶ τρίαιναν ἐλών· πάσας δ' ὀρόθυνην ἀέλλας
 παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφεέεσσι κάλυψεν
 γαίαν ὀμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ·

σὺν δ' Εὐρός τε Νότος τ' ἔπεσον Ζέφυρός τε δυσαῆς 295
καὶ Βορέης αἰθρογενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων. |
καὶ τότε Ὀδυσσεύς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

» ὦ μοι ἐγὼ δειλός! τί νύ μοι μῆκιστα γένηται;
δειδῶ, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν, 300
ἢ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι,
ἄλγε' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. |

οἷοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι 305
παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σάος αἰπὺς ὄλεθρος. |

τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε ὄλοιτο
Τροίην ἔν εὐρείῃ χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες. |
καὶ δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον θανέμεν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἤματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
Τρωῆες ἐπέριψαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι· 310

τῷ κ' ἔλαχον χετρώων, καὶ μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἄλῳναι. « |

ὣς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄρκης
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐέλιξεν.

τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίας αὐτὸς πέσε, κηδάλιον δὲ 315
ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δὲ οἳ ἴστων ἔαξεν
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ. |

τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη
αἶψα μάλ' ἀνσχεθέμεν μεγάλοι' ὑπὸ κύματος ὀρμῆς· 320
εἴματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἳ πόρε δια Καλυψώ. |
ὄνρ' δὲ δὴ ῥ' ἀνέδνυ, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην
πικρὴν, ἢ οἳ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυσεν.

ἀλλ' οὐδ' ὣς σχεδίας ἐπέλήθητο τειρόμενός περ,
ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβει' αὐτῆς, 325
ἐν μέσση δὲ καθίζε τέλος θανάτοι' ἀλείων. |
τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.

ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
 ἄμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,
 ὡς τὴν ἄμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα· 330
 ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορῆη προβάλεσκε φέρεσθαι,
 ἄλλοτε δ' αὐτ' Εὐρὸς Ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν. |

τὸν δὲ ἶδεν Κάδμου θυγάτηρ καλλίσφυρος Ἴνώ,
 Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔεν βροτὸς αὐδήεσσα,
 νῦν δ' ἄλως ἐν πελάγεσσιν θεῶν ἔξ ἔμμορε τιμῆς. 335

ἣ ῥ' Ὀδυσσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον ἄλγε' ἔχοντα. 336

ἴξε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμοι' εἶπέ τε μῦθον· 338

» κάμμορε, τίπτε τοι ὦδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει; | 340

οὐ μὲν δὴ σε καταφθείσει μάλα περ μενεαίων·
 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
 εἴματα τῶντ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
 κάλλιπ', ἀτὰρ χεῖρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστον
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι. | 345

τῇ δέ, τότε κρήδεμνον ὑπὸ στέροιοι τανύσσαι
 ἄμβροτον, οὐδέ τί τοι παθέμεν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπὴν χεῖρεσσι ἐφάψαι ἠπείροιο,
 ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόνιον
 πολλὸν ἀπ' ἠπείροιο', αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι. « | 350

ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
 αὐτὴ δ' ἄψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
 αἰθυίῃ ἐικυῖα· μέλαν δέ ἐ κῶμα κάλυπεν. |
 αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ἔν μεγαλήτορα θυμόν· 355

» ὦ μοι ἐγὼ, μή τίς μοι ὑφαίνησιν δόλον αὐτε
 ἀθανάτων, ὃ τε με σχεδίης ἀποβῆμεν ἀνώγει! |
 ἀλλὰ μάλ' οὐ πω πείσομ', ἐπεὶ ἐκάς ὀφθαλμοῖσιν
 γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον ἔμμεν.
 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι ἔμμεν ἄριστον· 360
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονίῃσιν ἀρῆρη,

τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχω·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδίην διὰ κῆμα τινάξῃ,
 νήξομ', ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον. » |

ἦος δ' ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 365
 ὄρσε δ' ἐπὶ κῆμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ' αὐτόν·
 ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἠίων θημῶνα τινάξῃ

καρφαλέων· τὰ μὲν ἄρ τε διεσχέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
 ὧς τῆς δούρατα μακρὰ διεσχέδασ'. | αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 370

ἄμφ' ἐνὶ δούραι βαίνει, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
 εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψῶ.
 αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέροιο τάνυσσεν,
 αὐτὸς δὲ πρηγῆς ἀλλ' κάμπεσε χεῖρε πετάσσας,
 νηχέμεναι μεμαῶς. | ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων, 375
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ δν μυθήσατο θυμόν·

» οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθῶν ἀλόω κατὰ πόντων,
 εἰς ὃ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μυχῆης·
 ἀλλ' οὐδ' ὧς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος. »

ὧς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους, 380
 ἔκετο δ' εἰς Αἰγᾶς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν. |

αὐτὰρ Ἀθηναίη κόρη Διὸς ἄλλ' ἐνόησεν.
 ἦ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
 παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
 ὄρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν 385
 ἦος δ' γε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μυγείη

διογενῆς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας. |

ἔνθα δὴ νύκτας δύο τ' ἤματα κύματι πηγῶ
 πλάζετο, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη προτιόσσειτ' ὄλεθρον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ εὐπλόκαμος τέλεσ' ἠώς, 390

καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡ δὲ γαλήνη
 ἔπλετο νηγεμῆ· ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἰσίδε γαίαν
 ὄξυ μάλα προῖδὸν, μεγάλοι' ὑπὸ κύματος ἀρθεῖς. |
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπᾶσιος βίσιος παίδεσσι φανῆη

πατρός, ὃς ἐν νοῦσῳ κείται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων 395
 δηρὸν τηκόμενος, στυγερός δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
 ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
 ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν εἰείαστο γαῖα καὶ ὕλη,
 νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείροι' ἐπιβῆμεν. |
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, 400
 καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
 ῥόχθες δὲ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
 δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλδος ἄχρη·
 οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
 ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε. | 405
 καὶ τότε Ὀδυσσεύς λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· |
 ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ιδέσθαι
 Ζεὺς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρησα,
 ἔκβασις οὐ πη φαίνεθ' ἄλδος πολιοῖο θύραζε· 410
 ἔκτισθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 βέβρυχεν ῥόδιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
 ἀγχιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὐ πως ἔστι πόδεσσι
 στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέμεν κακότητα· |
 μὴ πῶς μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθασιν ποτὶ πέτρη 415
 κῦμα μέγ' ἀρπάξαν· μελέη δέ μοι ἔσσεται ὄρμη· |
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν που ἐφεύρω
 ἠμόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης,
 δεῖδω, μὴ μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρη βαρέα στενάχοντα, 420
 ἢ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
 ἔξ ἄλδος, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
 οἶδα γάρ, ὡς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος. * |
 ἦος ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτῆν. | 425
 ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινοῦς δρύφθη, σὺν δ' ὄστέ' ἀράχθη,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη·

- ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
 τῆς ἔχετο στενάχων, ἧος μέγα κῦμα παρήλθεν. | 430
 καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε, παλιρρόδιον δέ μιν αὐτὶς
 πληξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντω.
 ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
 πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάιγγες ἔχονται,
 ὥς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ῥινοὶ ἀπέδρουφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν. | 435
 ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ᾤλετ' Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ περιφροσύνην δῶκε γλανκῶπις Ἀθήνη.
 κύματος ἐξαναδύς, τὰ τ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,
 νῆχε παρέξ ἔς γαῖαν ὀρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
 ἠϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης. | 440
 ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρροῖο
 ἴξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἴσατο χῶρος ἄριστος,
 λεῖτος πετρώων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο. |
 ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὔξατο ὄν κατὰ θυμὸν·
 ▶ κλυθι, ἄναξ, οἷσι ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ' ἰκάνω, 445
 φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπᾶς·
 αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοιοι θεοῖσιν,
 ἀνδρῶν ὅς τις ἴκηται ἀλώμενος. ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
 σὸν τε ῥέον σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας.
 ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἰκέτης δέ τοι εὔχομαι ἔμμεν. » | 450
 ὡς φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὸν ῥέον, ἔσχε δὲ κῦμα,
 πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δὲ σώσεν
 ἐς ποταμοῦ προχοάς. | ὁ δ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψεν
 χειρᾶς τε στιβαράς· ἀλλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
 ᾧδε δὲ χροά πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλή 455
 ἂν στόμα τε ῥῖνάς θ'. ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἀναυδος
 κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἴκανεν. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἔο λῦσε θεοῖο.
 καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήνεντα μεθῆκεν, 460

ἄψ δ' ἔφραθεν μέγα κῆμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ' ἄρ' Ἴνώ
 δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο μασθεὶς
 σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζεῖδωρον ἄρουραν. |
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
 » ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω! τί νύ μοι μήκιστα γένηται; 465

εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτια φυλάσσω,
 μὴ μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέροση
 ἐξ ὀλιγηπελίας θαμάση κεκαφηότα θυμόν·
 αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶδι πρό· |
 εἰ δέ κεν ἐς κλιτὸν ἀναβάς καὶ δάσκιον ὕλην 470
 θάμνοισ' ἐν πυκνοῖσι καταδράθω, εἴ με μεθείη
 ῥῆγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθοι,
 δεῖδω, μὴ θήρῃσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένομαι. « |

ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον ἔμμεν·
 βῆ ῥ' ἔμμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὔρεν 475
 ἐν περιφαινομένῳ· δοιούς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνοους,
 ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλίας, ὁ δ' ἐλαίης.

τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 οὔτε ποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
 οὔτ' ὄμβρος περᾶσκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνοὶ 480
 ἀλλήλοισιν ἔφον ἐπαμοιβαδὶς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
 δύσετ'· | ἄφαρ δ' εὐνήν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν

εὔρεϊαν· φύλλων γὰρ ἔεν χύσις ἤλιθα πολλή,
 ὄσσον τ' ἠὲ δῶω ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
 ὦρη χειμερῆι, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι. 485

τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
 ὡς δ' ὅτε τις θαλὸν σποδιῇ ἐνέκρουσε μελαίνῃ
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
 σπέρμα πυρὸς σῶζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὔοι, 490

ὣς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο. | τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
 δυσπονέος καμάτοιο φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

Ὀδυσσεώς ἄφιξις εἰς Φαλακας

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 ὕπνω καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 οἳ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
 ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηγορόντων, 5
 οἳ σφραγας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν. |
 ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδῆς,
 εἶσεν δὲ Σχερίη ἐκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστῶν·
 ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
 καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας. | 10
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἄιδόσδε βεβήκει,
 Ἄλκινόος δὲ τότε ἦρχε, θεῶν ἅπο μῆδεα εἰδώς. |
 τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη,
 νόστον Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα.
 βῆ δ' Ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη 15
 κοιμάετ' ἀθανάτησι φηὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Ναυσικῆα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἄλκινόοιο,
 παρ δὲ δὺ' αὐφίπολοι, Χαρίτων ἅπο κάλλος ἔχουσαι,
 σταδμοῖν ἐκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί. |
 ἦ δ' ἀνέμοι' ὡς πνοῆ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης, 20
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 εἰδομένη κούρη ναυσικλεῖτοιο Δύμαντος,
 ἦ οἳ ὀμηλικῆ μὲν ἔεν, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
 τῇ μιν εἰσαμένη προσέφη γλανκῶπις Ἀθήνη· |
 »Ναυσικῆα, τί νύ σ' ὦδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ; 25
 εἴματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,
 σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτῆν
 ἔγνουσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχέμεν, οἳ κέ σ' ἄγωνται·

ἐκ γὰρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
 ἐσθλή, χαίρουσιν δὲ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ. | 30
 ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοί φαινομένηφιν
 καὶ τοι ἐγὼ συνέρηδος ἅμ' ἔψομαι, ὄφρα τάχιστα
 ἐντόνεια, ἐπεὶ οὗ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι·
 ἦδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
 πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῆ. | 35
 ἀλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶδι πρὸ
 ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἢ κεν ἄγῃσιν
 ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
 καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῆ πολὺν κάλλιον ἢ ἐ πόδεσσιν
 ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυννοὶ εἰσι πόληος. « | 40

ἢ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Οὐλύμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἔμμεναι. οὗτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
 δεύεται οὔτε χιῶν ἐπιπίλναται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
 πέπταται ἀνέφελος, λευκῆ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη. | 45
 τῷ ἔτι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἡματα πάντα·
 ἔνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη.
 αὐτίκα δ' Ἠὼς ἦλθεν εὐθρόνος, ἢ μιν ἔγειρεν,
 Νανσικᾶαν εὐπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον,
 βῆ δ' ἴμεναι διὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσιν, | 50
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· κηρήσατο δ' ἔνδον ἐόντας. |
 ἢ μὲν ἐπ' ἐσχάρη ἦστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
 ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτόνδ' βασιλῆας
 ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγανοί. | 55
 ἢ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπεν·

»πάππα φίλ', οὐκ ἂν δὴ μοι ἐφοπλίσειας ἀπήνην
 ὑψηλήν, ἐύκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἴματ' ἄγωμαι
 ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τὰ μοι ἔρουπωμένα κεῖται; |
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντα
 βουλὰς βουλευεῖν καθαρὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντα. | 60

πέντε δέ τοι φίλοι νῆες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
οἱ δὲ ὀπιούντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες·
οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἶματ' ἔχοντες
εἰς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῆ φρενὶ πάντα μέμηλεν. « 65

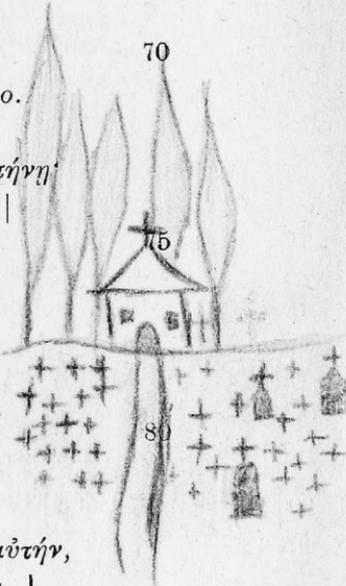
ὣς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομήναν
πατρὶ φίλῳ. | ὁ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
»οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλον.
ἔρχε'· ἀτὰρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
ὑψηλήν, ἐνκυκλον, ὑπερετερίη ἀραρυϊάν. « |

ὣς εἰπὼν δμῶεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δὲ πίθοντο.
οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν ἐύτροχον ἡμιονεῖην
ᾧπλεον, ἡμιόνους θ' ὑπαγον ζευξάν θ' ὑπ' ἀπήνην
κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινήν. |
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐυξέστω ἐπ' ἀπήνην·
μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχρευεν
ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης,
δῶκεν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύνθῳ ὕγρον ἔλαιον,
ἧος χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν. |
ἠ δ' ἔλαβεν μάλιστα καὶ ἠνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἔεν ἡμιόνουιν.
αἶ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτήν,
οὐκ οἶην, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι. |

αἶ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἴκοντο,
ἐνθ' ἦ τοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
καλὸν ὑπεκπύροεν μάλα περ ῥυπύωντα καθῆραι.
ἐνθ' αἶ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπυρόελλυσαν ἀπήνης.
καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα
τρωγέμεν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
εἶματα χερσὶν ἔλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
στεῖβρον δ' ἐν βόθροισι θοῶς, ἔριδα προφέρουσαι. |
αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνάν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
ἐξεῖς πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλός, ἦχι μάλιστα

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Ἔκδ. Ε'.

3

- λάιγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα. | 95
 αἶ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ
 δεῖπνον ἔπειθ' εἶλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 εἴματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε καὶ αὐτή,
 σφαίρη ται δ' ἄρ' ἔπαιζον ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι. 100
 τῆσι δὲ Νηυσικία λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς·
 οἴη δ' Ἄρτεμις εἴσι κατ' οὖρεα ἰοχέαιρα,
 ἢ κατὰ Τηϋγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
 τεροπομένη κάπροισι καὶ ὠκείησ' ἐλάφοισιν·
 τῇ δέ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 105
 ἀγρονόμοι παίζουσι, γέγηθε δέ τε φρένα Δητώ·
 πασάων δ' ὑπὲρ ἢ γε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
 ῥῆα τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
 ὧς ἢ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι 110
 ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἴματα καλά,
 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη,
 ὡς Ὀδυσσεὺς ἔγροιο ἴδοι τ' ἐνώπιδα κούρην,
 ἢ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγήσαιτο. |
 σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεια· 115
 ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείη δ' ἔμβαλε δίνη·
 αἶ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσαν· ὃ δ' ἔγρευτο δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐξόμενος δ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· |
 »ὦ μοι ἐγώ, τέων αὐτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;
 ἢ ῥ' οἶ γ' ὕβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 120
 ἦε φιλόξενοι καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδδῆς;
 ὧς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀντή,
 νυμφάων, αἶ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεια ποιήεντα.
 ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων. 125
 ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ἴδωμαι.« |
 ὧς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς,

-*είργνυμαι*) φράκτης, διάφραγμα, *ὀδόντων* τίς γεν.; σὲ *ἐρκος* ἐπιμε-
ρισμός : ποῖος λόγος διέφυγε τὸ διάφραγμα τῶν ὀδόντων σου, ποῖαι
λέξεις ἐξέφυγον ἀπὸ τὸ στόμα σου ; *ἔπειτα* ἀναφέρ. εἰς 60-2 : κατό-
πιν ὄλων αὐτῶν, λοιπόν, *λαθοίμην* ἐπιλαθοίμην, *περὶ* ἐπιρ. περισ-
σῶς, μᾶλλον, ὑπερ-, πρὸς τὸ *ἔστιν* περίεστι, ὑπερβάλλει, ὑπερέχει,
ἐντεῦθεν ἢ γεν. *βροτῶν*, 32, *περὶ ἔδωκε* (βροτῶν) ὑπὲρ τοὺς ἄλλους
θνητοὺς ἔδωκε, *ἰερά* ἰερά, θυσίας, *τοὶ* 23.—68-75 *γαίηχος* (δ
γαίαν *ἔχων*, νεο φέρω, πρβλ. *ὀχοῦμαι*, *ὄχημα*, *ὄχετος*), ὁ φέρων
τὴν γῆν (ὡς δίσκον) ἐπὶ τῶν ὑδάτων περιβαλλομένην πανταχόθεν ὑπὸ
τοῦ Ὀκεανοῦ, πρβλ. τὸ τῆς Ἐκκλησίας : ὁ ἐν ὑδασι τὴν γῆν κρομά-
σας, *χολόομαι* (χόλος ὀργή) κρατῶ χολήν, ὀργίζομαι, ἐκ τούτου *Κύ-
κλωπος* γεν. αἰτίου, *αἰὲν* αἰεὶ, *ἀσκελής* 2 (ἀ (ἐπιτ.)-σκέλλω ξηραίνω,
κατεσκληκῶς, *σκέλος*, *σκελετός*, *σκληρός*) πολὺ σκληρός, ἐπίμονος,
ἀσκελὲς ἐπιρ. ἐπιμόνος, ἀδυσωπήτως, *ἀλαός* (ἀλαός τυφλός) τυ-
φλῶν, πρὸς γεν. ὡς χωρισμοῦ, *ὀφθαλμοῖ(ο)*, *ἀντίθεος* 21, *δο-
ο(ι)ο*, οὔ, *Κυκλώπεσσι* τοπ. μεταξύ ὄλων τῶν Κ., ἐν ὅλῃ τῇ χώρᾳ
τῶν Κ., δὲ γάρ, *μιν* αἰτ. γ. προσ. προσωπικ. ἄντων. γέν. καὶ ἀρι-
θμοῦ κοινοῦ, ἐνταῦθα : αὐτόν, *ἀτρέγυτος* (ἀ(στ.)-τρέγω καταπονῶ)
ἀκαταπόνητος, ἀεικίνητος, *μέδων-οντος* ἀ. ἄρχων, κύριος, *σπέος γλα-
φυρὸν* 15, *μείγνυμαι* *τινι* ὑπανδρεύομαι, *ἐκ τοῦ* δὴ πάντοτε χρόν.
παρ' Ὀμ. : ἔκτοτε λοιπόν, 69, *ἐνοσίχθων* (οθ-ὠθ-έω, -χθῶν γῆ) ὁ
σείων τὴν γῆν, ὁ κοσμοσείστης, *πλάζω*, ἐπλάξα, ἀπωθῶ, ἀποπλανῶ
2, *πατρὶς* θ. ἐπίθ. πατρικὴ, ἀπὸ μακράν.—76-9 *ἄγρε* παρακλ.
μόριον εἰς τὸ *περιφραζόμεθα*, *φράζομαι* σκέπτομαι, *περιφράζο-
μαι* σκέπτομαι σοβαρῶς, μετ' ἐνδιαφέροντος, *ἡμεῖς οἶδε* ἡμεῖς ἔδῶ,
ἔλθῃσι ἔλθῃ : πῶς νὰ ἐπανεῖλθῃ, ἐπεξ. τοῦ νόστον, *μεδίμη* ἀφήνω,
παραιτοῦμαι, *μὲν* μὴν, ἀληθῶς, *οὐ τι* οὐδαμῶς, *ἀντίος* 3 ἐναντίος,
ἀντία πάντων ἀντιθέτως πρὸς ὅλους, ἀντιπολιτευόμενος ὅλους, *ἀέ-
κητι* (ἐκητι (ἐκῶν)- με τὴν θέλησιν) παρὰ τὴν θέλησιν, εἰς τὸ πείσμα
τῶν..., *ἐριδαίνω* (ἐρις) ἐκτενέστ. τύπος τοῦ *ἐρίζειν* : ἐξακολουθῶ
(ἐρίζω) ὀργισμένος, *οἶος* 13.—80-7 *γλανκῶπις* 44, *κρείων* 45,
μὲν δὴ λοιπόν πράγματι, (ἔστι) *φίλον*, *μάκαρ* μακάριος, *νοστήσαι*
ἐπεξ. τοῦ τοῦτο, *πολύφρων* τετραπέρατος, *ὄνδε* ἐόνδε, *ἔπειτα* τότε,
ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, *ὀτρύνομεν* ὑποτ., *διάκτορος* (*διάγων*) ὁ δια-
βιβάζων τὰς ἀγγελίας τῶν θεῶν, ἢ : ὁ διεκπεραιῶν αἰσίως, ὁ διὰ
μέσου κινδύνων αἰσίως συνοδεύων, *Ἀργεῖφόντης* 38, *Ἐγγυή*
ἀττ.-α, *ὄφρα* ἵνα, *νημερτής* 2 (*νη-ἀμαρτάνω*) στερεός, ἀμετάτρε-
πτος, *ἐυπλόκαμος* ἢ ἔχουσα ὀραίους πλοκάμους, *καλλιπλόκαμος*,

[*ταλασίφρων* (ἢ ῥ. *ταλα-τλη-ἔτιλην* σημ. ὑπομένειν, *τολμᾶν*) ὁ ἔχων καρδίαν καρτερικήν, *τολμηράν*, *καρτερικός*, *κἔ(ν)* ἄν ἄριστολ. ἢ *δυσνητικόν*, ὡς *κε* πῶς, ἴνα].—88-95 *αὐτὰρ* ἢ ἀντίθ. πρὸς τὸ μὲν 84, *ἔγῶν* ἐγώ, *ἐλεύσομαι* ποιητ. μέλ. τοῦ ἔρχομαι, *ἐσ-* μέσα εἰς τὴν πόλιν, ἐν ᾧ *Ἰθάκηνδε* πρὸς τὴν Ἰ., κατὰ τὴν Ἰ., μᾶλλον *ἐποτρύνω* ἐνθαρρύνω, ἐξεγείρω, ἐρεθίσω περισσότερο ἐναντίον τῶν μνηστήρων ἢ μέχρι τοῦδε, *θείω* θῶ, *μένος* θάρρος, *ἐν φρεσὶ οἱ* ἐπιμερισμός, *ἀγορῆ* (ἀγείρω) ἢ συνέλευσις τῶν πολιτῶν (ἐκκλησία), *κομᾶω* τρέφω κόμην, *κάρη* οὖ., *καρήατος* κ. *κρατός*, κεφαλή, ἢ αἰτ. τοῦ κατὰ τι, *ἀπόφημι*, ἀπειπον, (τὸ λέγω παρ' αἰτ. σύνθ. ἐν τοῖς *προλόγειν*, *ἐπιλέγειν*, *ἀντιλέγειν*) ἀρνοῦμαι : γάπαγορεύση τὴν ἐξακολούθησιν τῆς αἰσχρᾶς διαγωγῆς των, ὅπερ περιέχεται ἐν τῇ ἐξῆς ἀναφ. προτ., *οἶ* ἡθ., *μῆλα* αἰγοπρόβατα, *ἀδινδός* β. πυκνὰ συμμαζευμένος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς αἴγας, αἴτνιες διασκορπίζονται κατὰ τὴν βοσκήν, *εἰλίπους* (εἶλω στρέφω-πούς) ὁ συστρέφων τοὺς πόδας, ἐπίθ. χαρακτηριστικὸν τοῦ βαδίσματος τῶν βοῶν, ὧν αἱ ὀπίσθια μάλιστα κνῆμαι κινοῦνται σταυροειδῶς πρὸς τὰ ἔσω, ὁ δὲ ἄκρος πούς διαγράφει τόξον πρὸς τὰ ἔξω· τούναντίον οἱ ἵπποι ὧς αἴροντες ὑψηλὰ τοὺς πόδας καλοῦνται *ἀερόποδες*· *ἔλιξ-ικος* 1 (*ἐλίσσω*) καμπυλοκέρατος, *ἡμαθόεις* β. 2 (*ἄμαθος* θ. ἄμμος) ἀμμώδης, *πεύσομαι* πυνθάνεσθαι, *ἦν που* πλ. ἔρ. μήπως ἴσως ἀκούση τι περὶ αὐτοῦ, *ἠδὲ* 12, *ἔσθλός* β ἀγαθός, *κλέος ἔσθλόν* εὐκλεία, *ἔχῃσιν* ἔχῃ, *ἔλθῃ* 77, *ἔχῃ* κατέχῃ, περιβάλλῃ, *μιν* 71 αὐτόν : ἴνα λαμπρὸν ὄνομα ἀποκτήσῃ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων (διὰ τὴν πρὸς τὸν πατέρα στοργήν).

22-96. 22 *Αἰθίοπας* νοοῦμεν σήμερον τοὺς ἀνήκοντας ἀνθρωπολογικῶς εἰς τὴν Αἰθιοπικὴν φυλὴν ἢ Νιγριτικὴν (*niiger*), ἀλλ' ἢ λ. τὸ πρῶτον ἐσήμαινε τὸν ἔχοντα ἠλιοκατῆ, μελάγχρουν τὴν ὄψιν, τὸν κάτοικον τῆς διακεκαυμένης ζώνης, ὧς ὄντως ὕστερον ὠνομάσθη Αἰθιοπία ἢ Ἀβησσυνία καὶ οἱ κάτοικοι Αἰθίοπες. Ἡ σημασία ὅμως αὕτη ἔχει ἐπισκοτισθῆ παρ' Ὀμ.· διότι ὁ τῶν Αἰθίοπων τοῦ ποιητοῦ βασιλεὺς Μέμνων ἦτο υἱὸς τῆς Ἡοῦς (αὐγῆς, φωτός), καὶ ὁ κάλλιστος ἐξ ὅσων εἶχεν ἰδεῖ ὁ Ὀδ.· κατοικοῦσι τὰς ἀνατολ. καὶ δυτ. ἐσχατίας τῆς γῆς καί, ἐπειδὴ εἶναι εὐσεβέστατοι καὶ δικαιοτάτοι, οἱ θεοὶ συγχάκις ταξειδεύουσι πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς αὐτῶν, ἵνα μετασχωσι τῶν κατὰ τὰς θυσίας εὐωχιῶν αὐτῶν.— 25 *ἐκατόμβῃ* ἢ συνήθως θυομένη ὑπὸ τῆς πολιτείας (δημοτελῆς) πανηγυρικῆ θυσία πρὸς ἀσφαλεστέραν κτῆσιν τῆς εὐνοίας τῶν θεῶν καὶ πρὸς ἐστίασιν παντὸς τοῦ δήμου· ἐν ταύτῃ θεοὶ καὶ ἄνθρωποι εὐωχοῦνται *δαμιλῶς*.

Πῶς οἱ θεοὶ κανονίζουσι τὸ μέτρον τῆς εὐνοίας αὐτῶν;—**26 παρήμενος** οἱ θεοὶ ἐμφανιζόμενοι εἰς ἀνθρώπους μετεμορφοῦντο συνήθως· ὁ Π. δὲν μεταμορφοῦται ὡς διατρέβων ἐν οἰκειοτάτοις.—**27 Ὀλυμπίου** διότι ἤδρευεν ἐν Ὀλύμπῳ, τῷ ὄρει ἐν τοῖς ὄρεισι Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας, ὅπερ διὰ τὸ ὕψος αὐτοῦ (2985 μ.) καὶ τὴν ὑπερήφανον μεγαλοπρέπειαν ἐνομίσθη ὡς ἀναξία κατοικία τῶν Ὀλυμπίων θεῶν.—**29 Αἴγισθος** Μυκηναῖος εὐγενής, ὅστις κατὰ τὴν ἐν Τροίᾳ ἀπουσίαν τοῦ Ἄγαμ. νυμφευθεὶς τὴν βασιλίссαν Κλυταιμῆστραν ἐδολοφόνησε μετὰ ταύτης τὸν βασιλέα ἄμα ἐπανελθόντα οἴκαδε. Ἄμφοτέρους ἐξεδικήθη ὁ υἱὸς Ὀρέστης.—**ἀνόμων** ἐν ταῦθα λαμβάνεται ὡς τίτλος εὐγενοῦς ἄνευ ἠθικῆς σημασίας. Ὑπάρχουσι καὶ σήμερον τίτλοι, ἀπτόμενοι τῆς ἠθικῆς, ἀλλ' ἔσθρευμένοι οἰαοδήποτε ἠθικῆς σημασίας;—**33 ὑπὲρ μόρον** μοῖρα κατὰ τὸν ποιητὴν εἶναι οἱ αἰώνιοι καὶ ἀναλλοίωτοι φυσικοὶ νόμοι καὶ ἡ φυσικὴ καὶ ἠθικὴ τάξις ἡ κρατοῦσα ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ βούλησις τῶν θεῶν· ὅθεν μοῖρα=ἡ βούλησις τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν, ἐντεῦθεν τὸ **ἐπεκλώσαντο θεοὶ** 17. Ἐάν ποτε ἡ τάξις αὕτη ἀπειλεῖται, ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ τι ὑπὲρ μόρον, ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς μοῖρας, γίνεται ἀρμόδιως πρὸς τῆς υπερβασίος ὑλόμησις ἀποτροπῆς παρὰ τῶν θεῶν καὶ ἐν ἀπειθείᾳ ἐπέρχεται ἡ θεία δικαιοσύνη, ἡ ἀγρυπνος φύλαξ τῆς μοῖρας, οὕτω δὲ ἀποκαθίσταται καὶ πάλιν ἡ πρὸς στιγμὴν κλονισθεῖσα ἢ ἀπειληθεῖσα τοῦ κόσμου τάξις.—**37 Ἀργεῖφόντης** διότι τῇ διαταγῇ τοῦ Διὸς ἐφόνευσε τὸν πολυόφθαλμον Ἄργον, ὃν ἡ Ἥρα ἐκ ζηλοτυπίας εἶχε τάξει φύλακα τῆς φίλης τοῦ Διὸς Ἴουσι, βασιλόπαιδος ἐν Ἄργει, ἣν ἐκείνη εἰς βουὴν εἶχε μεταβάλει.—**41 ἱμεῖρεται αἴης** κατὰ τινες μύθους ὁ Ὀρέστης, ὅτε ἐδολοφονεῖτο ὁ πατήρ, παῖς ἐξενίετο ἐν Ἀθήναις· κατ' ἄλλους ἡ ἀδελφὴ Ἥλέκτρα ὑπέξήγαγεν ἐκ τῶν ἀνακτόρων κινδυνεύοντα εἰς Κρήσαν τῆς Φωκίδος παρὰ τὸν βασιλέα Στρόφιον συγγενῆ. Αἰθήθεις ἐκεῖ ἦλθε μετὰ τοῦ ἰσαδέλφου φίλου Πυλάδου, υἱοῦ τοῦ βασιλέως, εἰς Μυκήνας, ἔνθα ἐφόνευσε τοὺς μοιχοὺς.—**44 γλανκῶπις** ἰδὲ 156.—**45 Κρονίδης** ὁ Ζεὺς ὡς υἱὸς τοῦ Κρόνου, ὅστις ἄλλοτε ἦτο ὁ ὑπέρτατος ἄρχων τοῦ κόσμου, ἕως καθαιρεθεὶς ὑπὸ τοῦ υἱοῦ Διὸς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τούτου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σύμπαντος.—**47 τὸν σίχον** τοῦτον πολλάκις ἔλεγε Σκιπίων ὁ νεώτερος ἀναφερόμενος εἰς τὸν θάνατον τοῦ γαμβροῦ Τιβερίου Γράκχου.—**50 νῆσος** εἶναι ἡ μυθικὴ νῆσος Ὠγγυῖα, κειμένη κατὰ τὸν ποιητὴν ἐν τῇ ἀπωτάτῃ θαλάσῃ, ἐν τῷ κέντρῳ (ὀμφαλῳ) αὐτῆς, ἐπομένως μακρὰν πάσης οἰκου-

ΟΔΥΣΣΕΙΑ. Ἔκδ. Ε'.

4

μένης γῆς, ὅπου οὐδὲν πλοῖον προσορμίζεται. Ἀπείχε τῆς νήσου τῶν Φαιάκων (Κερκύρας) πλοῦν 18 ἡμερῶν, πιθανῶς ὑποτιθεμένη ἐν ΒΔ αὐτῆς· ἐποποθετεῖτο πρὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Βρετανίας, ΝΔ τῆς Ἰταλίας, ἢ Β τῆς Βρετανίας.—52 Ἄτλας θαλάσσιος γίγας, ὅστις ἰστάμενος ἐν τοῖς δυτικοῖς τοῦ κόσμου ἔφερεν ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ τὴν οὐρανίαν σφαῖραν ἢ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν κίονα ἢ τοὺς κίονας τοὺς ὑποβαστάζοντας τὸν οὐρανὸν (ὃν ἐφαντάζοντο ὡς στερεὰν στέγην), ἵνα μὴ πέσῃ οὗτος ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐλέγετο ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἐπεβλήθη αὐτῷ, διότι εἶχε συναγωνισθῆ μετὰ τῶν Τιτάνων πρὸς τὸν Δία. Ἀρχαῖοι ποιηταὶ ἐταύτιζον αὐτὸν πρὸς τὸ ὄρος τῆς Μαυριτανίας Ἄτλαντα. Σήμερον εἰκονίζεται ὡς ὑπόβαθρον τῶν λυχνιῶν τοῦ πετρελαίου· εἰκὼν ἐν Μυθολογίᾳ Decharme, μετάφρ. Καράλη, σ. 375, Ῥαγκαβῆ Ἀρχαιολ. Λεξ. ἐν λ.—**ὀλόσφρων** ὡς ὀλεθρίως περιίνους ἐν σχέσει πρὸς τὴν δαμονίαν φύσιν τῆς συχνάκας ὑπούλου καὶ ἐπικινδύνου θαλάσσης ἢ ὡς στασιάσας κατὰ τοῦ Διός.—**θαλάσσης πάσης** τῆς Μεσογείου, ἣν μόνην γινώσκει ὁ ποιητής.—56 **αἰμυλίοισι** διότι ἐξήτει νὰ νυμφευθῆ αὐτόν.—62 Ἄργεῖοι Ἄργος εἶναι α') ἢ πόλις, β') ἢ ἐπικράτεια τοῦ Ἀγαμέμνονος, γ') ἢ Πελοπόννησος καὶ δ') ἢ ὅλη Ἑλλάς· ὅθεν Ἀργεῖοι καλοῦνται πάντες οἱ Ἕλληνες.—**παρὰ νηυσὶ** ἐν τῷ ναυτικῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ διήκην ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Σιγείου μέχρι τοῦ Ῥοιτείου Πιν. Β' 1, παρὰ τὴν ἀκτὴν, ὅπου εἶχον ἀνεκλύσει τὰς ναῦς καὶ κατασκηνώσει.—62 **Τροίῃ** ἐν εὐρείῃ διὰ τὴν πρὸ τοῦ Ἰλίου εὐρείαν πεδιάδα.—63 **Ζεὺς** προσωποποιία τοῦ οὐρανοῦ, **νεφεληγερέτα** ὡς καλύπτων αὐτὸν διὰ τῶν συναγειρομένων νεφῶν.—67 **οὐρανὸς** μέχρι τῶν νεφῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐξικνεῖται ὁ ἀήρ, ἀπὸ δὲ τῆς ζώνης τῶν νεφῶν ἀρχεται πρὸς τὰ ἄνω ὁ οὐρανός, ὃν πληροὶ ὁ αἰθήρ· ἐπειδὴ δὲ αἱ κορυφαὶ τοῦ Ὀλύμπου διασχίζουσαι τὰ νέφη εἰσχωροῦσιν εἰς τὸν οὐρανόν, οἱ θεοὶ λέγεται ὅτι οἰκοῦσιν ἄλλοτε μὲν τὸν Ὀλυμπόν, ἄλλοτε δὲ τὸν οὐρανόν.—70 **ἀντίθεος** οὕτω πολλὰκις καλοῦνται υἱοὶ καὶ συγγενεῖς θεῶν, καὶ δὴ ὁ Πολ. διὰ τὸ ἀνάστημα καὶ τὴν δόμην.—72 **Φόρκυς** θαλάσσιος θεός, ἐξ οὗ λιμὴν ἐν Ἰθάκῃ ἐκαλεῖτο ὁ Φόρκυκος λιμὴν.—74 **ἐνοσίχθων** διότι πᾶσα βιαία κίνησις τῆς θαλάσσης συνεπάγεται κλονισμόν καὶ τῆς γῆς, ὡς ἐπιπλοούσης ἐπ' αὐτῆς.—75 **πλάζει** τοῦτο φαίνεται παράδοξον, ἐὰν ἀναλογισθῶμεν ὅτι ὁ Ὀδ. τὸ δον ἤδη ἔτος διατρίβει ἡρεμῶν πλησίον τῆς Καλυψοῦς· ἀλλ' ὁ ποιητὴς νοεῖ πλάνας τὴν ἀκουσίαν μακρὰν τῆς πατρίδος παραμονὴν τοῦ Ὀδ.—84 **διάκτορος** ὁ θεὸς εἶναι προσω-

ποποιία τοῦ ἀνέμου, ὅστις τρέχων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον διαβιβάζει τὸν τρόπον τινὰ τὰς ἀγγελίας τῶν θεῶν.—86 *εὐπλόκαμος* αἱ κυρίαὶ καὶ αἱ θεαὶ διερχομένησιν μετὰ περισσῆς ἐπιμελείας τὴν κόμην των ἐν μὲν τοῖς ἡρωικοῖς χρόνοις εἰς βοστρύχους συνεχόμενους καὶ διὰ σπειρῶν (χρυσοῦ σύρματος), ὧν πολλαὶ εὐρέθησαν Πίν. Ζ' 3, ἐπὶ δὲ τοῦ ποιητοῦ εἰς πλοκάμους.—90 *ἀγορῆ* ἡ συνέλευσις πάντων τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν τῆς πόλεως τῶν δυναμένων νὰ φέρωσιν ὄπλα, καλουμένη συνήθως ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἵν' ἀκούσῃ περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ κοινὸν ἀγαθὸν τοῦ ὄλου δήμου καὶ ἀποφασίσῃ διὰ βοῆς καὶ οὐχὶ διὰ ψηφοφορίας (ὡς συνέβαινεν ἐν τίνι πόλει τῶν ἱστορ. χρόνων); ἀγορὰ ἐκαλεῖτο καὶ ὁ τόπος τῆς συνεδρίας, φέρων ἔδρας διὰ τοὺς ἐκκλησιαζόντας καὶ ἰδίαν τιμητικὴν διὰ τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἐπιφανεστάτους.—'Αχαιοὶ ἰδ. 239.—*κάρη κομώντες* οἱ 'Αχαιοὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς δούλους καὶ τοὺς 'Ασιάτας ἔτρεφον μακρὰν κόμην καθ' ὅλην τὴν κεφαλὴν μόνον τοὺς 'Αβαντας τῆς Εὐβοίας καλεῖ ὁ ποιητὴς *ὄπιθεν κομώντας*, ὡς τρέφοντας κόμην μόνον ἐν τῷ ὀπισθοκράνῳ, καὶ τοὺς Θυρῶνας *ἀκροκόμους* ὡς φέροντας κόμην μόνον ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κεφαλῆς (πότε καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἔτρεφον κόμην μόνον ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κεφαλῆς); Τὸ ἔθιμον τῶν 'Αχαιῶν διετήρησαν καὶ ἐν τοῖς ἱστορικοῖς χρόνοις οἱ Σπαρτιαῖται.—91 *μνηστήρες* κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ 'Οδ. σμήνη ἀταστάτων μνηστήρων, ζητούντων τὴν χεῖρα τῆς Πηνελόπης, ἕκ τε τῆς 'Ιθάκης καὶ τῶν πέριξ νήσων καὶ χωρῶν εἶχον κατακλύσει τὰ ἀνάκτορα αὐτοῦ, ἀσώτως σαταλώντων τὴν περιουσίαν του ἦσαν 12 ἐξ 'Ιθάκης καὶ 96 ἐκ τῶν πέριξ. 'Ενθυμείσθε τώρα τὴν λ. *ἀέθλων* 18;—93 *ἐν Σπάρτῃ* ἐβασίλευε μετὰ τῆς ἀνακτηθείσης συζύγου 'Ελένης ὁ Μενέλαος ὁ υἱὸς τοῦ 'Ατρεῶς, ἀδελφὸς τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν 'Ελλήνων 'Αγαμέμνωνος, βασιλέως τῶν Μυκητῶν, ἐν Πύλῳ ὁ γέρον Νέστωρ, ὁ πρᾶσβύτατος πάντων τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων 'Ελλήνων καὶ σοφώτατος αὐτῶν σύμβουλος.— *Πύλος ἡμαθόεις* εἶναι τὸ ὄλον βασίλειον αὐτοῦ, ἔκτεινόμενον πρὸς Α μέχρι τῶν ὀρίων τοῦ κράτους τῶν 'Ατρειδῶν, πρὸς Β καὶ πέραν τοῦ 'Αλφειοῦ. Ἡ πόλις Ἰως δὲν ἔκειτο ὀπου ἡ σημερινὴ Πύλος, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς Τριφυλίας, πιθανῶς παρὰ τὴν σημερινὴν κωμόπολιν Κακόβατον, ὀπου πρὸ τινων ἐτῶν εὐρέθησαν προϊστορικοὶ τάφοι μετὰ πολυτίμων εὐρημάτων καὶ ὁ λεγόμενος δακτύλιος τοῦ Νέστορος.

96-105 ὦ; ὡς ἀντικ. τοῦ ἔφατο: ταῦτα, *δέσμαι* (ἀττ. *δέω-δῶ*, *δοῦμαι*, ὑποδοῦμαι) δένω τι ἰδικόν μου, *πέδιλον-α* (πέδη δεσμός

ποδῶν, ποδ-, πούς) ὑποδήματα, *ποσσὶν ποδ-σίν, βῆ ἔβη*, ἐξεκίνησε, *αἰσσω* (ἀττ. ἄιτω, διάττοντες ἀστέρες), *ἤϊξα*, πηδῶ, τινάσσομαι, πετῶ (τῆς αὐτῆς ὁ. *αἶγες* (καὶ τὰ κύματα), *Αἰγαῖον* κηματῶδες, *κάρηνον* οὐ. (κάρη 90) (κεφαλή) κορυφή, *κατὰ κ.* κάτω ἀπὸ τὰς κ., *Οὐλύμπος* Ὀλυμπος, *στῆ* ἔστη, ἔσταμάτησε, ἐπάτησεν, *δήμος* χώρα, ἡ περιοχὴ πολιτείας τινός, *πρόθυρα* ἢ ἐξωθύρα ἢ ἄγουσα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλήν, *οὐδός* ἄ. τὸ κατώφλιον (ταύτης), *ἐπ' οὐδοῦ* ἀκριβέστερος διορ. τοῦ *ἐπὶ προθύροις*, *ἔχε* εἶχε, πατάξεις ἀντὶ ἔχουσα, *ἔγχος* οὐ. δόρυ, *εἶδομαι* (ἰδεῖν, φαίνομαι) ὁμοιάζω. — 106-12 ἄρα ὡς ἦτο φυσικόν, ὡς ἄλλως ἀνεμένετο, *ἀγῆνωρ-ορος* 1 (ὁ ἄγαν ἀνήρ, ἀγαθὸς ἀνήρ) ὑπερόπτης, αὐθάδης, *ἔπειτα* τότε, ὅτε εὗρεν αὐτούς, *θυμὸς* 4, θ. *ἔτερπον* διεσκέδαζον, *πεσσοὶ* ἄ. εἶδος παιδιᾶς, *πεσσός* ἢ κινουμένη ψῆφος, ἰδ. Πραγμ., *ἤμαι* 26, *προπάροιθε* ἔμπροσθεν, *θύραι* ἢ θύρα τοῦ μεγάρου, *ξίνος* θ. δέρμα, *ἔκτανον* 30, *ὄτρηρός* 3 (ὁ(πρόθ)-τρέω τρέχω) δραστήριος, *οἱ μὲν* οἱ κήρυκες, *οἱ δὲ* τοὶ δέ, οἱ θεράποντες, ἐπιμερισμός, *κρηγῆρ* ἄ. (κεράννυμι) εὐρύχωρον εὐρύστομον ἄγγειον, ἐν ᾧ ἀνμειγνύετο ὁ οἶνος μετὰ τοῦ ὕδατος, *αὐτε* ἀφ' ἑτέρου, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, *νίζω* ψω..., νίπτω, πλύνω, *πολύτρητος* 2 (π.-τρητός τρυπητός, *τετραίνω* κ. * τρώω τρύπῳ) πολύτρυπος, πολυτρήπτος, *πρότιθεν* προ(ε)τίθεισαν, παρέθετον πρὸ τῶν καθισμάτων τὰς τραπέζας, *δατέομαι* διάφ. τύπ. τοῦ δαίομαι 24,48, *δατέοντο-εὔντο* ἰων., *δάσσομαι*..., μοιράζω, διαμελιζώ. — 11-3-8 *θεοειδής* θεόμορφος, *ἦστο* ἀττ. καθῆστο ἢ ἐκάθητο, *τετιμηένος* κ. τετιηώς ἀγρ. ὁ. περίλυπος, *φ. ἦτορ* κατὰ τι, *δοσσομαι* (ὄσσε ὀφθαλμοί, oculus), ἐξ οὗ *ὄφρομαι*..., βλέπω, *δ. ἐνὶ φρέσιν* βλέπων νοερώς, φανταζόμενος, *ἐσθλός* 95, *εἴ ποθεν* κυρίως πρὸς. εὐχῆς ἐκ τῆς ψυχῆς τοῦ Τηλ.: ἄχ θεέ μου, ἐὰν ἐνεφανίζετο ἀπὸ κανέν μέρους, εἶτα πλ. ἐρ. ἀναπτύσσουσα τὸ περιεχόμενον τοῦ *δοσόμενος* πατέρα, *σκέδασιν τίθημι* περίφρ. σκεδάννυμι, σαρώνω, *μνηστήρων* γεν. ἀντικ. ἐκ τοῦ *σκέδασιν, τῶν μὲν* ἐπαναλαμβάνει μετ' ἐμφάσεως τὸ *μνηστήρων* χάριν ἀντιθ. πρὸς τὸ *αὐτὸς* 117, *τιμῆ* τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα μετ' ὄλων του τῶν τιμῶν, ὅπερ καὶ αὐτὸ ἐπεδίωκον οἱ μνηστήρες, *ἀνάσσω* εἶμαι ἀναξ, βασιλεύς, *δώμασιν οἴσιν* μετ' ἐμφ. ἐν τοῖς ἰδικοῖς του ἀνακτόροις, ὅπου λησται ἀλώνιζον, *μεθήμενος* καθήμενος μεταξὺ, εἰς τοῦτο τὰ *φρονέων* τροπ. μετὰ τὰς σκέψεις ταύτας. — 119-25 *ἰθύς* 3 εὐθύς, *ἰθύς* ἐπίρ. + γεν. κατ' εὐθείαν πρὸς, πρβλ. ἀττ. *εὐθὺν Ἑλλησπόντου*, δὲ γάρ, πολλάκις παρ' Ὀμ., *νεμεσάομαι* (νέμεσις δικαία ἀγανάκτησις) ἀγανακτῶ, μετ' αἰτ. καὶ ἀπρμφ., *ἐνὶ θυμῷ* ἐνδομύχως,

ξείνος 3 ἰων. ξένος, **ἐφροστάμεν** ἐφροστάναι, **δηθά** 49 : ἠγανάκτησε δὲ ἡ ψυχὴ τοῦ μὲ ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἔβλεπεν, εἰς ξένος νὰ ἴσταιται..., **ἔλε** εἶλεν, ἔλαβε, **δεξιτερὸς** 3 δεξιός, **dexter**, **δέξαστο** ἐπῆρε, **ἔγχος** 104, **φωνήσας** λαβὼν φωνήν, **προσαυδάω** 31 λέγω πρὸς τινα, + διπλ. αἰτ., **πτερόεις** πτερωτός, **ἔπεα πτ.** διότι ἅμα ἐξεληθόντα τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων δὲν ἐπιστρέφουσι πλέον, ὡς πτηνὰ ἐκφεύγοντα ἐκ τοῦ κλωβοῦ, **χαῖρε** ἡμεῖς: **καλῶς ὤρισες**, **φιλήσαι** φιλήση β' ἐν. μ. μέλ. ἐν παθ. σημ. τοῦ **φιλέω** φιλεύω, φιλοξενῶ, **ἄμμι** αἰολ. ἡμῖν, **πατέομαι**, **πασ(σ)άμην**, γεύομαι, τρώγω, **pasco(τ)**, **δεῖπνον** παρ' Ὀμ. τὸ γεῦμα, **μυθέομαι** (μῦθος 28) λέγω, **ὄττεο** ὅτου κ. οὔτινος, **χρη**+αἰτ. προσ. κ. γεν. πράγμα: ὅ,τι χρειάζεσαι, **ὤς** 96, **ἔσπετο** ἔσομαι.— **126-31** **δὴ ῥα** πλέον ἀκριβῶς, **ἔσαν** ἦσαν, **δόμου** μεγάρου, **ῥά** φυσικά, **φέρων** ἡμεῖς: ἔφερε καὶ τὸ ἔστησε, **κίονα μακροὴν** 53-4, **δουροδόκη** (δόρατα δεχομένη, πρβλ. **πανδοκεύς**, **δωροδόκος**..) δορατοθήκη· πιθανῶς τὸν ξύλινον κίονα φέροντα ῥαβδώσεις περιέθεον ἄνω καὶ κάτω ἐν συμμετρῶ ἀποστάσει δύο κρῖκοι ἢ δακτύλιοι μεταλλῖνοι, συγκρατοῦντες τὰ πρὸς τὸν κίονα κεκλιμένα δόρατα· **ἐύξος** 2 ὁ φέρων ὠραίασ κοιλότητος ἢ ῥαβδώσεις, ἐν αἷ: ἐτίθεντο τὰ δόρατα, **ἐνθα** **περ** ὅπου ἀκριβῶς, ὅπου καί, **ταλασίφρων** 87, **εἶσεν** ἄορ. τοῦ **ἴζω** (σεδ-, sede-o, σι-σεδ-ιω, σί-σδ-ιω, ἴζω) βάλλω νὰ καθίσῃ, **αὐτήν** ὄριστ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἔγχος, **ὑπὸ πετάσσας** στρώσας ὑποκάτω (ὡς ὑπόστρωμα), **λίτα** μόνον αἰτ. κ. δοτ. **λίτι**, πρβλ. **λισσ-ός**, **δ-λι(σ)-θάτω**, **λεῖος**: **λεῖα**, μαλακὰ ὑφάσματα, ὡς **λινα**, **δαιδάλεος** (δαιδάλλω τεχνικῶς ἐπεξεργάζομαι, **Δαίδαλος**) καλλιτεχνικῶς κατεσκευασμένος, πολυποίκιλος, εἰς τὸ **θρόνον**, **θρηῆνος-νος** ἄ. (θραῆνος - νίον) ὑποπόδιον, **ὑπὸ** ἐπιρ., **ποσί** διὰ τοὺς πόδας.— **132-5** **πᾶρ** **θέτο** ἐτοποθέτησε πλησίον διὰ τὸν ἑαυτὸν του, **κλισμὸς** ἄ. (κλίεσθαι) ἀνάκλιτρον, **ποικίλος** (pingo) ποικιλόκοσμος, **ἐκτοθεν** ἐκτὸς τοῦ κύκλου, τῆς ζώνης, **μνηστοῦρων** ἐπεξ. τοῦ ἄλλων, **ἀνιάσμαι** στενοχωροῦμαι, **δρυμαγδός** ἄ. θόρυβος, **ἀηδέω** (ἀηδής) ἀηδιαῖω, **μετελθὼν** ἔλθων μεταξύ, αἰτ. εἰς τὸ **ἀνηθεῖς**: διότι εὐρέθη μετιξύ, διότι ἡ τύχη τὸν ἔφερε μεταξύ ἀναισχύντων, τὸ αἴτιον ὑποκειμενικόν, κατὰ τὴν σκέψιν τοῦ ξένου· οἱ πεζοί: τὸ **ὡς**+**μτχ.** **ὑπερφίαλος** (ὑπερ-φνης) ὑπερόπτης, θρασύς, ἰταμός.— **136-43** **ἀμφίπολος** θ. (ἀμφι-πελομένη 16) ἢ ἀσχολουμένη περὶ τινα, ἢ θεραπευνίς, **χέρνιψ-βος** θ. ὕδωρ τοῦ νιψίματος, εἰς τὸ φέρουσα κ. **ἐπέχευε**, **πρόχος** θ. (-χους) νεροκάννατον, τοπ. ἐντὸς καννατιοῦ, εἰς τὸ φέρουσα ἢ ὄργ. εἰς τὸ **ἐπέχευε**, αἰτ. **ἐπέχεεν**, ἄορ. τοῦ **ἐπιχέω**, **λέβης -ητος**

ἄ. νιπτήρ, λεκάνη, ὁ διορ. εἰς τὸ ἐπέχευε, *νίπασθαι* (νίξασθαι) ἄπρομφ. τοῦ σκοποῦ, *τανύω* κ. *εἰταίνω* (τείνω) ἔκτεινω, στρώνω *κατὰ μήκος*, ἀπλώνω, *παρὰ ἐπίρ.* πλησίον, *ξυστός* ὁ καλὰ πλανισμένος, *ταμίη* θ. ἡ οἰκονόμος (θεράπαινα), ἡ ἀπολαύουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν κυρίων καὶ κρατοῦσα τὰς κλεῖδας τῶν ἀποθηκῶν, *αἰδοτός* ὁ (αἰδώς) σεβαστός, *σίτος* ἄρτος, *δαιτρός* ἄ. (πρβλ. *δατέομαι*, *δαίομαι* κ. ἐνεργ. *δαίζω*) ὁ διαμελίζων τὸ κρέας, κόπτων εἰς μερίδας (κοψίδια) καὶ παραθέτων εἰς τοὺς δαιτυμόνας, *πίνακες* πινάκια, ἐκ τούτου τὸ *κρεέων* (κρεάων) γεν. περιεχ., *αἰείρω* αἶρω, *αἰείρας* ἀπὸ τῆς μαγειρικῆς τραπέζης, παρ' ἡμῖν: ἐπῆρε καὶ παρέθηκε, *σπί* ἔγκλ. σφίσιν, αὐτοῖς, *κύπελλον* ποτήριον, *θάμ* ὁ θαμά, συχνάκις, *θαμέες* συχνοί, *θαμίω* συχνάζω, *θαμών*, *ἐπώχετο* ἐπήγαινε καὶ ἤχετο, ἐγύριζε κατὰ σειράν, *οἰνοχοεύω-έω* κερῶ (ἐκ πρόχου, δι' ἧς ἦντλουν ἐκ τοῦ κρατήρος), ἐκ τούτου τὸ *αὐτοῖσιν*.

19 *πέδιλα* οἱ Ὀμ. ἥρωες (κατὰ τούτους καὶ οἱ θεοὶ) ἐντὸς τοῦ οἴκου εἶναι ἀνυπόδητοι, ἀλλ' ἐξερχόμενοι φοροῦσι τὰ *πέδιλα*, πέλματα δερμάτινα μετὰ στενοῦ γύρφ *κρασπέδου* φέροντος ὀπός, δι' ὧν διήρχοντο οἱ ἱμάντες οἱ συγκρατοῦντες αὐτὰ ἐπὶ τῶν ποδῶν (ὡς περίπου τὰ συνήθη παρὰ τοῖς χωρικοῖς γουρνοτσάρουχα).—*χρῆσεια* διότι πᾶν ὅτι ἀνήκει τοῖς θεοῖς εἶναι πολυτιμότερον.—102 *Ὀλύμπιο καρήνων* πρβλ. καὶ τὸ δημοτικὸν ἄσμα, ἐν φ ὁ Ὀλυμπος λέγει πρὸς τὸν Κίσαβον :

ἔχω σαράντα δυὸ κορφές, ἐξήντα δυὸ βρουσοῦλλες.

103 *πρόθυρα* τὸ ἀνάκτορον τῶν ἡρωικῶν χρόνων ἀπετελεῖτο κυρίως α') ἐκ τῆς *αἰλῆς* Πίν. Γ' Α, ὑπαίθρου, συνήθως σχήματος τετραγώνου, εἰς ἣν εἰσερχόμεθ' ἀπὸ τῆς ὁδοῦ διὰ τοῦ *προθύρου* (-ων) Κ, β') ἐκ τοῦ *μεγάρου* Μ, μεγάλου ὑψηλοῦ ὀρθογωνίου ἢ τετραγώνου δωματίου, φέροντος ἔσωθεν 4 μεγάλους ξυλίλους κίονας, ὑποβαστάζοντας τὴν ὀροφήν, καὶ μεταξὺ τῶν βάσεων αὐτῶν τὴν *εἰσίαν* ἢ *εσχάραν*, ἐν δὲ τῇ ὀροφῇ *ἄπαιον* (φεγγίτην ὡς τροῦλλον), ἵνα φωτίζεται (διότι *παράθυρα* δὲν ὑπῆρχον) καὶ ἐξερχονται οἱ *καπνοί*, καὶ ἔχοντος τὴν κυρίαν εἴσοδον ἀπὸ τῆς αἰλῆς· ἐχρησίμενε τοῦτο ὡς ἐνδιαίτημα τῆς οἰκογενείας, ὅπου ἔτρωγον οἱ οἰκοδεσπότες, ἐδέχοντο, συνεσκέπτοντο καὶ ἠργάζοντο· καὶ γ) ἐκ τοῦ *θαλάμου* (κ. *μυχοῦ δόμοιο*) συζυγικοῦ κοιτῶνος καὶ ἐνδιαιτήματος τῶν γυναικῶν, κειμένου ἀκριβῶς ὅπισθεν τοῦ μεγάρου καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ, οἷον φέρουσι καὶ οἱ ἀρχαῖοι ναοί, ὡς ὁ Παρθενών, ὅπου ἔχομεν τὸν *πρόναον*, τὸν κυρίως ναὸν (*ἐκατόμπεδον νεών*, τὸ μέγαρον) καὶ τὸν

(ἄρι) διὰ πρόφτην φοράν, ἢ ἀντίθ. ἐν τῷ *καί*, ἤδη, τοῦ β' μέλους, *ἔσαι* ἔσ-σι-εἶ, : συνδέσσει ἤδη διὰ ξενίας μὲ τὸν πατέρα μου, *ἄλλοι* ξένοι, *ἦσαν* (εἶμι) ἦσαν, *δῶ* οὐ. δῶμα, ὄνομ. κ. αἰτ., ἢ αἰτ. τὸ τέμα τῆς κινήσεως, *ἐπιστροφος* ἀναστρεφόμενος, ἀναπτύσσων σχέσεις, *ἀνθρώπων* ἀντικ. : κοσμογυρισμένος.

148 *κούροι* οἱ θεράποντες καὶ οἱ κήρυκες. — **150** *ἔξ ἔρον ἐντο* τὸ συμπόσιον τῶν Ὀμ. ἠρώων ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμημάτων, ἐκ τοῦ πρώτου προωρισμένου νὰ κατευνάσῃ τὴν πρώτην πείναν καὶ δίψαν, καὶ ἐκ τοῦ δευτέρου τοῦ ἀφιερωμένου εἰς συζήτησιν καὶ ἄλλας ψυχαγωγίας, καθ' ὃ ὅμως ἔπινον ἀκόμη καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἔτρωγον. Διὰ τοῦ τυπικοῦ τούτου στίχου δηλοῦται τὸ τέλος τοῦ α' μέρους τοῦ φαγητοῦ. — **153** *κιθάρις* καὶ *φόρμιγξ* μουσικὰ ὄργανα τετραχόρδα παραπλήσια πρὸς τὴν λύραν· ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ ἠχείου, ἐφ' οὗ διήκουσι παραλλήλως δύο βραχίονες, οἱ *πήχεις* ἢ *κέρατα*, σινηνωμένοι κάτω ἐν τῇ βάσει, ἀνω συνδεόμενοι δι' ἐγκαρσίας ῥάβδου, τοῦ *ζυγοῦ*· αἱ χορδαὶ ἀπὸ τῆς βάσεως διήκον πρὸς τὸν ζυγόν, ἐφ' οὗ ἑσπεροῦντο διὰ τῶν *κολλόπων* (στριφταριῶν), κανονιζόντων τὴν τάσιν αὐτῶν· ἐπαίζοντο διὰ πλήκτρον, ἐφέροντο δὲ συνήθως ἀπὸ τοῦ ὤμου δι' ἄορτηρος, Πίν. Ζ' 1—Ὁ Φήμιος ἦτο *δοιδός* ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ὀδ. Οἱ ἀοιδοὶ ἦσαν οἱ λόγιοι τῶν ἠρωικῶν χρόνων ἄδοντες ἢ παλαιότερα ἢ ἰδίας ἐμπνεύσεως ἄσματα, ὧν θέμα εἶναι ἄθλοι θεῶν ἢ ἠρώων εἰλημμένοι ἐκ τῶν μύθων ἢ καὶ σύγχρονοι ὑποθέσεις, αἵτινες ἦσαν προσφιλέσταται. Θεράποντες τῶν Μουσῶν, ὑφ' ὧν ἔχουσι προικισθῆ διὰ τοῦ ποιητικοῦ ταλάντου, τυγχάνουσι τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πανταχοῦ ἐν τε ταῖς αὐλαῖς τῶν ἀνάκτων καὶ ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν εὐγενῶν, ἀνήκοντες εἰς τοὺς καθ' ἡμέραν ἐπιφανεῖς ξένους ἐκείνων. Διὰ τοῦ ἄσματος αὐτῶν, ὅπερ ἐν μέρει συνοδεύουσι διὰ τῆς κιθάρας ἢ φόρμιγγος (μεῖζονος ἐκείνης), οὐ μόνον τέρπουσι, ἀλλὰ καὶ διδάσκουσι καὶ ἐγείρουσι τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς πρὸς μίμησιν. Τοιοῦτος ἀοιδός ἦτο καὶ ὁ θεῖος Ὀμηρος. Ἐν Ὀδυσσεΐα δύο τοιοῦτοι ἐμφανίζονται, ὁ Φήμιος καὶ ὁ τυφλὸς Δημόδοκος ἐν τῇ ἡγεμονικῇ αὐλῇ τῶν Φαίακων. Φέρουσι μεγαλοπρεπῆ περιβολήν, ποδήρη χιτῶνα μετὰ παρυφῶν καὶ κροσσῶν καὶ κατάκοσμον χλαῖναν (ἱμάτιον). Προβλ. τὸν κιθαρωδὸν Ἀπόλλωνα ἐν στολῇ ἀοιδοῦ Πίν. Ζ' 2. Ὁ Φήμιος εὐλαβῆς πρὸς τὴν μνήμην τοῦ κυρίου του ἄδει μετὰ τῶν μνηστήρων καταναγκαζόμενος, εἰάν δὲ ἤδη ὁ κήρυξ (οὐχὶ ὁ Μέδων) ἐγχειρίζει αὐτῷ τὴν κιθάραν, τοῦτο εἶναι δείγμα ὅτι ὀφείλει ἤδη νὰ ἄσῃ. — **155** *ἀνεβάλλετο* οἱ ἀοιδοὶ ἔκρουον τὴν κιθάραν α') κατὰ τὴν προανάκρουσιν,

εὐθύς πρὸ τῆς ἐνάφξεως τοῦ ἄσματος, β') πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐν τῷ μεταξὺ παύσεων ἐν τῇ ῥῳθῇ, γ') κατακλείοντες τὸ ἄσμα καὶ δ') ἴσως πρὸς ἕξασιν σπουδαίων σημείων τοῦ ἄσματος. — **156 γλαυκῶπις** διότι τὸ πάλαι ἐλατρεύετο ὑπὸ μορφῆν γλαυκός. Πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐσφύζοντο λείψανα παλαιᾶς λατρείας τῶν ζώων· ἐν Ἐρεχθίδει ὑπῆρχεν ὁ ἱερός ὄφις Ἐριχθόνιος, ἐν τοῖς ναοῖς τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπίσης ὄφις. Ἐκ τῶν ζώων τὰ μὲν ἐπιβλαβῆ ἐλατρεύοντο, ἴν' ἀποσοβῶνται αἱ ἀπ' αὐτῶν βλάβαι, τὰ δὲ οἰκόσιτα ἕξ εὐγνωμοσύνης, διότι ἐν τοῖς ποιμενικοῖς χρόνοις ἡ ὑπαρξίς τοῦ ἀνθρώπου ἕξ αὐτῶν κυρίως ἐξηρτάτο, ἄλλα ὡς νημιζόμενα εὐοίωνα ἢ δυσοίωνα. Ὑστερον ὅτε αἱ ἀντιλήψεις αὐταὶ ἐξέλιπον, ἐπίστευον ὅτι οἱ θεοὶ ἐνεφανίζοντο ἐν μορφῇ ζώων, ὡς ὁ Ζεὺς ὡς ἀετός, ἵππος, ταῦρος, πρβλ. τὸν Μινώταυρον, κ. ἄ., ἢ Ἡρα ὡς βοῦς (βοῶπις), ὁ Ἀπόλλων ὡς λύκος (λύκ(ε)ιος), ἢ Ἀθηνῆ ὡς γλαῦξ (γλαυκῶπις), οἱ χθόνιοι ὡς ὄφεις. Ὅθεν τὰ ζῶα ταῦτα ἐθεωρήθησαν ἱερά τῶν θεῶν καὶ συνεδέθησαν μετ' αὐτῶν. Λείψανα τῆς ὑπὸ μορφῆν ζώων λατρείας τῶν θεῶν παρέμειναν ὁ Πάν, οἱ Σάτυροι κλπ. — **171 δειπνοῖς** ιδιοκλήτου ἢ ξένης, ἐμπορικῆς ἢ πειρατικῆς. Ἡ πειρατεία κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους καὶ ὕστερον ἦτο συνηθέστατον ἐπάγγελμα λίαν ἐπικερδὲς καὶ παρέχον εὐρὺ στάδιον εἰς ἀνδραγαθίας· ὅπου οἱ πειραταὶ ἐνέσκηπτον ἐπιτυχῶς, οἱ ἄνδρες ἐφρονεῦοντο, γυναῖκες καὶ παῖδια ἀπήγοντο εἰς αἰχμαλωσίαν, αἱ πόλεις διηρπάζοντο, ἐκαίετο πᾶν ὅ,τι δὲν ἦτο χρήσιμον· ἐντεῦθεν αἱ πόλεις τότε ἐκτίζοντο μακρὰν τῆς θαλάσσης καὶ ἐν ὄχυροῖς τόποις. Ὁ ἐρωτώμενος λοιπὸν εἰάν εἶναι πειρατῆς δὲν θεωρεῖ ἑαυτὸν προσβεβλημένον ἐκ τούτου· πάντως ὅμως ἡ πειρατεία ἐνομίζετο ἔντιμος, προσπορίζουσα μέγα κλέος, εἰάν ἡσκέιτο πρὸς ἄλλοδαπούς, πρὸς οὓς ὁ λαὸς τοῦ πειρατοῦ δὲν συγδέετο διὰ φιλίας, ἄλλως ἀδικος καὶ αἰσχροῦ. Ἀνάλογοι πρὸς τοὺς τότε πειρατὰς τίνες ἦσαν τῶν ἡμετέρων ἐν τῇ ἔθνικῇ ἱστορίᾳ;

178-81 προσέειπε πρόσφημι· λέγω πρὸς τινά, *τοιγὰρ* σὺλ. δι' αὐτὸ λοιπὸν, *ἀτρεκέως* 169, *δαΐφρων* 48, *εὐχομαι* κ. *εὐχετάομαι* 172, *φιλήρητος* ὁ φιλῶν τὰ ἐρετμὰ (ἐρέσσω κωπηλατῶ, ἐρέτης, *genius*) κώπας, ναυτικός. — **182-4 κατήλυθον** κατήλθον, κατηγαγόμεν, κατῆρα, κατέπλευσα εἰς τὸν λιμένα, ὧδε τροπ. οὕτως εἶμαι ἐδῶ, ὅπως μὲ βλέπεις, *οἶνον* (οἶνου-ὄπ-) ὁ ἔχων τὴν ὄψιν τοῦ οἴνου, σκοτεινός, μαῦρος, *πόντιος* 4, *ἐπὶ πόντιον* ἀνὰ τὸν π., *ἀλλόθροος* (θρόος-οὐς ἄ. θόρουβος) ἀλλόγλωσσος, *ἐπ' ἄ. ἄ.* πρὸς..., *Τεμέση* θ. πόλις, *μετὰ χαλκὸν* ἢ κινήσις ἐνέχει τὸν σκοπὸν: ἵνα προμηθευθῶ χαλκόν, *ἄγω* παράταξις ἀντι: ἄγων, ἐν ᾧ φέρω, *αἶθων* (αἶθω καιώ)

λάμπων, στυλιπνός (κατειργασμένος).—185-6 ἤδε ἐδῶ δά, πλησίον, ἔστηκεν ἔχει ἀράξει, ἐπ' ἀγροῦ ἔξω, εἰς τὰ περίχωρα τῆς πόλεως, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν πόλιν, νόσφι (μακρὰν, χωριστὰ) εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως, Νήιον, ὕληεις β (ὕλη δάσος) δασώδης.—187-93 ἔξ ἀρχῆς ἀνέκαθεν, εἴ πέρ τε... καὶ ἐὰν ἐρωτήσης καὶ αὐτὸν τόν., εἴρομαι (ἔξ οὗ ἀττ. ἐρήσομαι, ἡρόμην) ἐρωτῶ, ἐπελθὼν ἡμεῖς : καὶ ἐὰν ἔλθης καὶ ἐρωτήσης, ἀπάνευθεν μακρὰν, ἐπ' ἀγροῦ ἐν τῇ ἔσοχῃ, εἰς τὰ κτήματα, πῆματα πάσχειν ὅτι ὑποφέρει, βασανίζεται (ἐκ τῶν κακουχιῶν, τοῦ γήρατος), ἀμφίπολος 136, βρώσις (βιβρώσκα), παρτιθεῖ παρατίθει, ὡς ἐκ παραιθεῶ, πρβλ. παρειθεῖς-θει ἀττ. εὔτε ὅτε, εὔτ' ἄν; γυῖα οὐ. μόνον πληθ. τὰ μέλη τοῦ σώματος, χεῖρες καὶ πόδες, ἐρπύζω (θαμ. τοῦ ἐρπειν) σύρομαι, σύρω τοὺς πόδας, γοννός ἄ. (γόνυ κύρτωμα) λοφῶδες ὕψωμα, ἀλφῆ θ. (ἀλοιῶα ἀλωνίζω, ἀλώνιον) ἐπίπεδος ἔκτασις, ἄ. οἰνόφυτος κτήμα ἀμπελοφυτόν, ἀμπελότοπος, ἀνά γ. ἀναβαίνων καὶ καταβαίνων τὸ κτήμα.—194-9 νῦν δὲ μετὰ τὴν παρέκβασιν 188-93 ἐπαναφέρει τὸν λόγον εἰς 187, ἀποκρινόμενος εἰς 175., δῆ ἤδη, ἐπιδήμιος ὁ ἐπὶ τῷ δήμῳ, ἐν τῇ χώρᾳ του εὐρισκόμενος, νῦ (ν) τώρα ὡς βλέπω, βλάπτω ἐμποδίζω, ἀποκλείω, κέλευθος θ. ὁδός, ἐπάνοδος, οὐ πω ἐν σχέσει πρὸς τὸ δῆ 161 τοῦ T, δῖος 14, ποῦ ἴσως, ὡς νομίζω, κατερύκεται 44, χαλεποὶ σκληροί, ἀφιλόξενοι, ἔχουσιν εἰς τὰς χεῖράς των, εἰς τὴν ἔξουσίαν των, παράταξις: ὅπου ἀφιλόξενοι., ποῦ ἴσως, ἐρυκανάω ἐκτενεστ. τύπος τοῦ ἐρύκω.—200-2 τοὶ σοί, ὡς οὕτως ὅπως, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον, ἐν θυμῷ βάλλουσι μοὶ ἐμπνέουσι, δῖω κ.δίομαι 173, τελέεσθαι μ. μέλ. ἐν. παθ. σημ., ἐὼν (ἐσ-ὼν), ὦν ἐνδ., οὐ τι χωρὶς ποσῶς, εἰδῶς ἐμπειρος, εἰδήμων, ὅθεν πρὸς γεν. ἀντικ., οἰωνός ἄ. (avis ὄφι-ωνός) πτηνόν, οἰωνός, σάφα σαφῶς.—203-205 οὐ ἔτι, τοὶ ἦθ., ἀπὸ μακρὰν, πατρὶς 75, δηρὸν ἐπὶ μακρὸν χρόνον, δῆν, δηθά, γέ τοῦλάχιστον, οὐδ' εἴ περ καὶ ἂν ἀκόμη, ἢ ὑποτ. ἄνευ τοῦ ἂν 167, ἔχῃσι ἔχῃ, κατακρατοῦσι, δέσματα (δέω δένω) δεσμά, ὑποκ., φράζομαι, φράσσομαι (φράδ-σομαι), σκέπτομαι: θὰ ἐξεύρη μέσα καὶ πόρους, τὸ ἀσύνδ. ἀντίθεσιν, ὡς κε πῶς κατὰ τινα τρόπον.—206-12 206=169, εἰ δῆ ἐὰν πράγματι, ὅπως λέγεις, εἰς ἐγκλ. 170, ἔξ αὐτοῦ ὄριστ. ἔξ αὐτοῦ τούτου, αἰνός β δεινός, αἰνῶς καταπληκτικῶς, μὲν μήν, ἀληθῶς, ἐπεὶ αἰτιολ. πῶς γινώσκει τὸν Ὅδ., πρὸς ὃν συγκρίνει τὸν T., μίσγομαι ἔρχομαι εἰς ἐπιμειξίαν, θαμὰ 143 τόσον συχνά, ὅπως συνήθως συμβαίνει ἐν τῇ καθ' ἡμέραν ἀναστροφῇ (τοῖον), ἀναβαίνω ἐπιβιβάζομαι πλοίου, ὅθεν τὸ ἀναβήμεναι εἰς T. βραχυλογικῶς: πρὶν ἐπιβῆ τοῦ

πλοίου καὶ κατευθυνθῆ εἰς Τ., ἐνθα περ ὅπου ἀκριβῶς, ὅπου καί, ἔβαν 112 πρότιθεν, κοίλισσ' κοίλισσι, κοίλαις, ἐκ τοῦ ἔκτοτε, οὐτ' ἐγῶν οὐτ' ἐκεῖνος.—203-6 αὖ κ. αὖτε ἀφ' ἑτέρου, ἀντίον ἠῦδα ἀμείβετο, πνέω, προκμ. πεπνυμένος (πνέων, ζῶν, πνευματικῶς κινούμενος) συνετός, (ἐπειδὴ μὲ ἐρωτᾷς) τοιγὰρ 179, μὲν τε-αὐτάρ, μὲ ἔμμεναι τοῦ (*Οδ.), οὐ τίς πω οὐδείς μέχρι σήμερον, ἀνέγνω ἐξηκριβῶσεν ἀσφαλῶς, αὐτὸς ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, ἐδὸν γόνον τὴν καταγωγὴν του ὡς πρὸς τὸν πατέρα, τίς εἶναι ὁ πατήρ του.—217-20 ὡς σφέλον ἔμμεναι εὐχὴ ἀπραγμ.: εἶθε νὰ ἤμην· κυρ. ἐπιφ.: ἔ νὰ ἤμην δά..., τεο-τευ του, τινός, ἔτετμεν ἀόρ. ἐκ ῥ. τεμ (τέμνω) ἀντι ἔ-τε-τεμ-ον ἀναδιπλ. συνήντησα, εὐρον, κτέαρ-ατος οὐ κτήμα, κ. ἐπι ἀναστροφῆ: ὅστις νὰ ἐγήρασκει ἐν μέσῳ τῶν ἀγαθῶν του, ὅστις νὰ εἶχε χαρῆ τὰ ἀγαθὰ του μέχρι τοῦ γήρατος, νῦν δὲ 166, φασί με ἐκγενέσθαι (ὅτι ἐγεννήθην ἐκ) τοῦ ὄς ..., ἀποτμος 2 (α(στ.)-πότμος ἂ. (πίτω)-μοῖρα) δυστυχής, ἐπεὶ αἰτιολ. τὸ προηγούμενον παράπονον, ὅπερ εἶναι τόσον μικρόν, ὥστε δὲν θὰ ἔλεγεν αὐτό· ἐὰν λέγει, τοῦτο, διότι ἠρωτήθη.

182 ἡ φράσις ξὺν νηί (ἦτις παριστᾷ τὸ πλοῖον ὡς ἀνῆκον εἰς τὸν λέγοντα) καὶ ἡδ' ἐτάροισιν μαρτυρεῖ ὅτι τὸ πλοῖόν ἦτο ἰδιόκτητον.—184 Τεμέση ἢ ἄλλως Ταμασσός, πόλις ἐν τῷ μέσῳ τῆς Κύπρου, μετὰ μεγάλων χαλκωρυχείων, ἐξ οὗ ὁ χαλκὸς ἠνωμάσθη aes cypricum καὶ γεμ. Kurfer· κατ' ἄλλους πιθανώτερον ἢ ἐν τῇ δυτ. ἀκτῇ τῆς χερσονήσου τῶν Βρεττίων πόλις, διάσημος ἐπίσης διὰ τὰ χαλκωρυχεῖά της.—σιδηρος ἐπειδὴ ὡς μέταλλον οὐδέποτε ἀπαντᾷ φύσει καθαρὸς καὶ διὰ τὸ δύσκολον τῆς κατεργασίας, εἶναι ἐν σπανίᾳ χρῆσις κατὰ τὴν ἥρωικὴν περίοδον καὶ διὰ τοῦτο θεωρούμενος πολύτιμος χρησιμεύει μόνον πρὸς κατασκευὴν κοσμημάτων. Ἡ χρῆσις αὐτοῦ ἀρχεται κυρίως ἀπὸ τοῦ 1100-1000 π.Χ., ἀπὸ τῆς καθόδου τῶν Δωριέων, φερόντων σιδηρὰ ὄπλα. Ἐφ' Ὀμήρου ἐγίνετο ἱκανὴ χρῆσις αὐτοῦ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ πρὸς κατασκευὴν μαχαϊρῶν, πελέκεων σκεπάρνων, ὑννίων κλπ., ἀλλ' ὑπερίσχυεν ἔτι ὁ χαλκός. Τὸ ἐμπόριον τότε ἦτο ἀνταλλακτικόν.—186 Πείθρον λιμὴν ἐν Ἰθάκῃ, Νήιον τμήμα τοῦ ἐν αὐτῇ ὄρους Νηοῖτου—189 Λαέρτης ὁ πατήρ τοῦ Ὀδ., καλουμένον διὰ τοῦτο καὶ Λαερτιάδου, ἐκ τοῦ θλιβεροῦ βίου τοῦ ὁποίου ἔσχε τὴν ἀρχὴν καὶ ἡ παροιμία Λαέρτου βίον ζῆν.—191 Ἡ γραῖα ἀμφίπολος ἐκαλεῖτο Σικελή.—197 ποῦ ἢ Ἀθ. γινώσκει καλῶς ποῦ κατακρατεῖται ὁ Ὀδ., ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος ἤδη προσποιεῖται ἄγνοίαν τοῦ τόπου.—202 μάντις εἶναι παναρχαία ἢ αἰσῖτις ὅτι ἡ θεότης

προλέγει τῷ ἀνθρώπῳ διὰ σημείων τί πρέπει νὰ πράττη ἢ οὐ. Τὰ σημεῖα ταῦτα ἢ παρέχουσιν οἱ θεοὶ αὐθόρμητοι ἢ ζητοῦνται παρ' αὐτῶν δι' εὐχῶν, εἶναι δὲ ταῦτα πτήσεις πτηνοῦ, θροῦς ἱερῶν δένδρων, ὄνειροι, ἀστραπαὶ κ. ἄ. Ἄλλ' οὐχὶ πάντες δύνανται νὰ ἐρμηνεύσωσι τὰ σημεῖα ταῦτα, ἀλλὰ μόνον ὁ εἰδήμων, ὁ *μάντις*, ὅστις κέκτηται τὸ δῶρον τοῦτο ἐξ ἰδίας πείρας καὶ ἐξ εὐνοίας τῶν θεῶν, κληροδοτουμένης ὑπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν ὡς πᾶσα δεξιότης. Ἡ λ. κατ' ἀρχὰς ἐσημαίνει τὸν μαινόμενον, τὸν πληρούμενον ἐνθουσιασμοῦ (θεοῦ, πρβλ. τὴν Πυθίαν), ὅστις ἐν ἐκστάσει διατελῶν προεφήτευσεν ἀποκαλυπτόμενα εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ θεοῦ, εἶτα δὲ τὸν ἄνευ ἐκστάσεως ἀποκαλύπτοντα τὴν θείαν βούλησιν.—*οἰωνοὶ* τὰ πτηνὰ ὡς προερχόμενα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὕψους, ὅπου ἐφαντάζοντο οἰκοῦντας τοὺς θεοὺς, καὶ ὡς ἐμφανιζόμενα ἐν χώροις ἀπροσίτοις εἰς ἀνθρώπινον πόδα ἐξελαμβάνοντο ὡς Διὸς ἄγγελοι. Ἄλλ' οὐχὶ πᾶν πτηνὸν ὡς εὐδὲ πᾶν ὄνειρον εἶναι σημαντικὸν θείας βουλήσεως, ἀλλὰ μόνον οἱ μεγάλοι οἰωνοὶ καὶ μάλιστα ὁ ἀετός, τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς πτηνόν, ἐρμηνευταὶ δὲ τούτων ἦσαν οἱ *οἰωνοπόλοι* ἢ *οἰωνοσκόποι*, οὐχὶ οἱ μάντιες κατὰ τὸ χωρίον.—**204 σιδήρεα δέσματα** καὶ ἡ σκληρότης τοῦ σιδήρου προσκάλει τὸν θαυμασμόν, ὅθεν αἱ φράσεις *σιδήρεον ἦτορ*, *σιδηρῆε κραδίη* κλπ.—**207 τόσος πάσις** ὁ Τηλ. κατὰ τὸν ἀπόκλον τῶν πατρὸς ἦτο νήπιον θηλάζον ἔτι· ἤδη εἶναι νεανίας πόσων ἐτῶν;—**211 Ἀργεῖοι** ἰδ. 61.

221-3 μὲν μὴν, ἀληθῶς, τοὶ ἦθ., *νώνυμος* 2 (νη(στ)).—*ἄννυμα* αἰολ.) ἀνώνυμος, *δπίσω* χρόν. ἐν τῷ μέλλοντι: κατέστησαν τὸ γένος σου οὐχὶ ἀνώνυμον διὰ τὸ μέλλον, δὲν προώρισαν εἰς τὴν γενεάν σου ἄδοξον μέλλον, *ἐγεννάμην* (γεν-, γίνομαι) ἐγέννησα (ἐπὶ τοῦ πατρὸς), ἔτεκον (ἐπὶ τῆς μητρός), *τοῖον* τοιοῦτον, τόσον ἰκανόν, ἄξιον, *Πηνηλόπειά* Ὀμ., ὕπερον Πηνηλόπη.—**224-29 δαῖς** 152, *τίς* κτηρ. τί εἶδους, *δμίλος* (δμοῦ-ἴλη) ὁμάς, δῆλος, *ἐπλετο* 16 ἦτο, ὁ πρτκ. ἢ ἄδοξ. ἀναφέρεται εἰς τὴν στιγμήν τοῦ παρελθόντος, καθ' ἣν τὸ πρῶτον εἰσερχόμενος ὁ ξένος ἀντελαμβάνετο αὐτά, *τίποτε*-τί ποτε, τί τέλος πάντων, πρὸς τὸ οὐδ. *χρεῶ* (ἔστι) ἢ αἰτ. σὲ κατὰ τὸ *χρήτινά τινος*, ὡς ἐνταῦθα νοεῖται ἢ γεν. *δαιτός*, *δμίλον*,: πρὸς τί λοιπὸν χρειάζεσθαι αὐτά, *εἰλαπίνη* θ. συμπόσιον, *εὐωχία* (κυρίως ἐν εορταῖς καὶ θυσίαις), *γάμος* γαμήλιον συμπόσιον, *ἔρανος* ἄ. γεῦμα (λιτόν), διασκέδασις ἀπὸ συνειφορᾶς, Picknick, *τάδε γε* αὐτὰ δὲ τοῦλάχιστον τὰ πολυδάπανα, πλουσιοπάροχα, *δοκέουσι* ἀσυνδ. διασαφ., *δαίνυμαι* (πρβλ. δαῖς) εὐωχοῦμαι, *δαίνυμι* ἐστιῶ, ἐκ τούτου τὸ

υπερφιάλως 134 με περισσὴν ἀναίδειαν, ὡς τε ὡς ὑβρίζοντες: συμπεριφερόμενοι, νομίζω, αὐθαδῶς, **νεμεσσήσαιτό κεν** ἤθελε καταληφθῆ ὑπὸ δικαίας ἀγανακτήσεως, **αἴσχεα** ἀσημοσύναι: ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν πολλῶν ἄ., **ὅστις** ἀναφ. ὑποθ., **πινυτός** β (πνέω, πε-πνυ-μέ-νος 123) συνετός, γὰρ κολάζει τὸ ὅς τις: ἂν μὴ πᾶς, ἀλλὰ τοῦλάχιστον πᾶς γνωστικὸς ἄνθρωπος, **μετέλθοι** ἤθελεν εὐρεθῆ ἐν μέσῳ (μετα-) ὄλων αὐτῶν.—230-3 **ἄρ, ἄρα κ. ῥά** λοιπόν, δὴ τώρα, **ἀνείρομαι** 188 (ἀν)ἔρωτῶ, **μεταλλάω** (μέταλλον) ἀνασκάπτω, ἐρευνῶ, ἐξετάζω μετὰ περιεργείας· ὡς ἀπόδοσιν τοῦ **ἐπεὶ**... ἡμεῖς θὰ ἐλέγομεν: ἀκουε, μάθε λοιπόν, **μέλλεν ἔμμεναι** φαίνεται ὅτι ἤτό ποτε, πιθανὸν νὰ ἤτο ποτε, πιθανὴ συνέπεια τῶν ὄσων ἔχει ἀκούσει καὶ τῶν λειψάνων τοῦ μεγαλείου, τὰ ὅποια βλέπει, **ἀφνειός** 165, **ἀμύμων**, 29 ἐπιφανής, μεγαλοπρεπής, **ὄφρα** ἔφ' ὅσον, **κείνος** περὶ τοῦ ἀπόντος πατρός, **ἐπιδήμιος** 194.—234-8 **βόλομαι** σπαν. ἀντὶ βούλομαι, **μητιάω** (μῆτις θ. σκέψις) σκέπτομαι, μελετῶ, **ἐτέρως** κατ' ἄλλον, κατ' ἀντίστροφον τρόπον: ἄλλως ἔδοξε, **οἱ** ἀναφ. αἰτιολ., **μὲν** ἀληθῶς, **ἄιστος** (α(στ.)-ιδ-εῖν) ἄφαντος, **περὶ π.** ὑπὲρ πάντας προξενήσαντες κακόν, τὸ ὅποιον δὲν ἐδοκίμασεν ἄλλος ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ μεγίστη τῶν συμφορῶν· τοῦτο αἰτιολογεῖ τὸ **ἐπεὶ ἀκαχοίμην** μ. ἀορ. τοῦ **ἀκαχίζομαι** (ἄχνημαι, ἄχος λ. πεπ. στεναγμός, λύπη) λυποῦμαι, **θανόντι** περ ἐνδ. πρὸς τὴν νοουμένην δοτ. **οἱ** (Ὄδ.) τοῦ αἰτίου: δὲν θὰ ἐθλιβόμην δι' αὐτὸν καὶ ἂν ἀκόμη εἶχεν ἀποθάνει, καὶ δι' αὐτὸν τὸν θάνατόν του, **ᾧδε** οὕτως ὅπως τώρα, **δάμνημι κ. δαμνάω**, δοῖμ-ο, δέδημαι, **ἐδμήθην**, δαμάζω, **εἰ δάμη** ἂν θὰ ἤθελε φονευθῆ ἐν μέσῳ τῶν, **οἷσ' οἷσι** εἰς, **δήμος** χώρα, **ἑταροὶ** ὁ (sattel-lites) οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀκολουθίας του, **φίλοι** οἱ ἐν τῇ πατρίδι οἰκεῖοι: ἐν τοῖς κόλποις, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῶν οἰκείων, **τολυπεύω** (τολύπη θ. τουλούπα ἐρίων) (μετασκευάζω τὸ ἔριον εἰς τολύπας) παρασκευάζω, πλέκω, φέρω εἰς πέρας, ὁ ἀόρ. μετὰ τὸ **εἰ δάμη** τὸ ἀπραγματοποιήτον· ἡ ἔννοια 234-8: ἂν ὁ πατήρ μου ἀπέθνησκεν εἴτε ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης εἴτε ἐν τῷ οἴκῳ του μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου, ἡ λύπη μου δὲν θὰ ἦτο τόσον μεγάλη.—239-40 **τῷ** ἢ **τῷ** ὄγγ. πτ. τότε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νέα ἀπόδοσις τοῦ **εἰ δάμη** T. ἐνὶ δήμῳ, **Παναχαιοὶ** σύμπαντες οἱ Ἀχ., **τύμβος** (tumulus) μνήμα (σωρὸς χώματος), **οἷ** Ὄδ. χαρ., **ἄρνυμαι** ὁ, ἠράμην, κερδίζω, **ᾧ παιδί** ἀντὶ ἐμοὶ χαρ., εἰς τοῦτο **ὀπίσω** διὰ τὸ μέλλον: θὰ ἐκέρδιζε μεγάλην δόξαν, τὴν ὅποιαν θὰ ἐκίηροδοῦτε καὶ εἰς τὸ τέκνον του.—241-3 **νῦν** δὲ 166, **ἄρνυμαι** αἱ θύελλαι (ἀρπ-άζειν), **ἀνερείπομαι** ἀρπάζω εἰς

τὰ ὕψη, οἴχεσαι πάει, ἀούνηδ. διασπαρ., **ἄιστος** 235, **ἄπυτος** (α(στ.)-
 πυθ-, *πυθάνεσθαι*) χωρίς νὰ ἀκουσθῆ, ἀνευ εἰδήσεων, **κἀλλίπεν** ἐκ
 τοῦ *κατάλιπεν* κίτ-λιπεν, **γδος** ἄ. θρηῆνος, στεναγμός. — 243-3 **σὸσδέ**
 π ἄλλ' οὐδαμῶς, ἢ ἀντίθ. 235, οὐ ἢ ἔννοια ἐπανελήφθη χάριν τῆς
 ἀντιθ. ἐν 242, **στενέω-νάχω-χίζω** στεναίζω, *νθ* νῦν, ὡς παρ' ἡμῖν τὸ
τώρα χρον. κ. συλλογ., **τέύχω-ξω...**, παρασκευάζω, δημιουργῶ (*τέχ-*
μη, τέκ-των), **κῆδος** οὐ. (caed-o) θλίψις, πικρία, **ἄριστοι** εὐγενεῖς,
 πρὸς τὸ δοσοί, **κρατέουσι** βασιλεύουσιν, ἔχουσι τὴν ἀρχήν, **θλήεις** β ἢ
 2 186, **κραιναέω** (κράινος ἀρχων) ἄρχω, **κραιναε** β (*κρά-η, κρέν-*
ος, κραν-ιον, κέρ-αε... ἢ ῥίζα δηλοῖ τὸ σκληρόν) τραχὺς, πετρώδης,
μάσμαι 39, **τρέχω** φθείρω, παράταξ. ἀντι μτχ., **οἶκος** περιουσία. —
 249-51 **στειγερδ** β (*στειγέω* μισῶ) φρικτός, ὅστις προκαλεῖ τὸν ἀ-
 ποτροχαισμόν, **τελευτήν** (τῆς *μνησιέως, μνηστείας*) **ποιῆσαι** νὰ δώ-
 σῃ ἐν τέλος, νὰ τὰ τελειώσῃ, **φθινύθω** ἐκτινεύοι. τύπος τοῦ *φθίνω*,
 φθείρω, κατασπατάλῶ, **τάχα** ταχέως, παρ' Ὀμ. χρον., **δὴ** τώρα
 αἰεόν, **διαγρῶα** συντρίβω, κάμνω κομμάτια.

222 **νάουμνον** μέγιστον δυστύχημα ἐν τῇ ἀρχαϊότητι ἐνομιζέτο
 ὁ ἀφανισμὸς γένους καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. — 226 **οὐκ ἔρανος**
 εἰς ἔρανον ἐκάλει συνήθως ὁ βασιλεὺς τοὺς ὑποβασιλεῖς τῆς χώρας,
 τοὺς γέροντας, ἰδ. 245, οἵτινες εἰσέφερον εἰς τοῦτον ἐξ ἰδίων ἄλλα
 τὸ προκειμένον δὲν εἶναι ἔρανος, διότι ὁ βασιλεὺς ἀπουσιάζει, ὁ υἱὸς
 δὲν μετέχει αὐτοῦ, οἱ δὲ παρόντες εἶναι νεώτατοι, οὐχὶ οἱ γέροντες,
 ἀλλ' οἱ υἱοὶ αὐτῶν. — 232 **ἀφρειδ** πολλαῖς ὁ Τηλέμαχος παρασκο-
 νεῖται ὅτι οἱ μνηστήρες κατεσπατάλων τὴν πατρῶαν περιουσίαν τρώ-
 γοντες βοῦς, αἶγας, πρόβατα, χοίρους, καὶ πίνοντες ἀφρειδῶς τὸν οἴ-
 νον. — 239 **Παναχαιοὶ** κατὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον τὸ κρατοῦν φι-
 λων τῶν κατοίκων ἐν Ἑλλάδι εἶναι οἱ Ἄχαιοί, ἐξ ὧν καὶ πάντες οἱ
 κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος καλοῦνται οὕτω, ἐλλείποντος ἔτι τοῦ νεώτερου
 καθολικοῦ ὀνόματος τῶν Ἑλλήνων, διότι Ἑλλάς τότε ἐκαλεῖτο μι-
 κρὰ χώρα ἐν Φθιώτιδι τῆς Θεσσαλίας. Οἱ Ἄχαιοι ὀρηθῆντες ἴσως
 ἐκ τῶν χωρῶν τῶν πρόην κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν τῆς Εὐρώπης κα-
 τήλθον πρὸς Ν καὶ μετὰ τῶν δημοφύλων Ἰλλυριῶν καὶ Θρακῶν ἐξη-
 πλώθησαν ἀνά τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον, οἱ πρῶτοι Ἕλληνες οἱ
 ἐγκαταστάσαντες ἐν τῇ χώρᾳ συγγενέστατοι αὐτῶν ἦσαν οἱ Ἴωνες.
 — Ὁ **τύμβος** κοσμομήγερος καὶ διὰ λίθου ἢ κίονος διελάλει εἰς τοὺς
 μεταγενεστέρους τὸ ὄνομα καὶ τοὺς ἄλλους τοῦ ἀποθανόντος. — 241
ἄρπυιαι θευλλῶδες ἄνεμοι, προσωποποιία τῶν θελλῶν ἀνευ ἀρι-
 σμένης μορφῆς ὡς ἀνεύματα τούτων (πρβλ. τὰς ἡμετέρας Ἀνεμο-
ΟΔΥΣΣΕΙΑ. Ἐκδοσις Ε'

ξουριάς) ἀφαρπάζουσιν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνθρώπους, οὐδὲν πλέον ἔγχοσ καταλείποντας, καὶ ἀπάγουσιν εἰς ἀγνωστον τόπον, ὡς ἐνταῦθα, ἢ εἰς τὸν κάτω κόσμον· ἐν τοῖς ὕστερον μύθοις παρεστάθησαν ὡς πτηνὰ μετὰ μορφῆς παρθένου, ἀφαρπάζοντα ὡς θύελλαι ὅ,τι θέλουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ τυφλοῦ Φινέως παρὰ τὰς Συμπληγάδας πέτρας τὴν τροφήν.

—245 *ἐπικρατέουσιν* ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Ὀδυσ. ὑπῆρχον ἐν τῷ κράτει αὐτοῦ καὶ ἄλλοι ἡγεμόνες, ἄρχοντες ἕκαστος μικροτέρων περιφερειῶν, οἵτινες ἀπετέλουν καὶ τὴν *βουλὴν* τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν ἄλλων εὐγενῶν τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ κράτους· δηλ. πολ- λάκις ὁ βασιλεὺς ἐκάλει τούτους εἰς δεῖπνον καὶ μετὰ τὴν εὐωχίαν συνεσκέπτετο παρὰ τὴν τράπεζαν μετ' αὐτῶν περὶ τῶν συμφερόν- των τοῦ ὅλου δήμου· ἢ λαμβανομένη ἀπόφασις, *βουλὴ*, ἠδύνατο νὰ ὑποβληθῇ καὶ ὑπὸ τὴν ἐγκρισιν τῆς ἀγορᾶς τοῦ δήμου, ἰδ. 90.

—*Δουλίχιον* πιθανώτατα μία τῶν κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελφίου Ἐχινάδων ἢ καλουμένη ἄλλως *Δολίχη*, ἐξηπειρωθεῖσα ὕστερον διὰ τῶν προσχώσεων τοῦ ποταμοῦ, *Σάμη* ἢ Κεφαλληνία. Αἱ νῆσοι σύ- ται μετὰ τμήματος τῆς ἠπειρωτικῆς ἀκτῆς ἀπετέλουν τὸ κράτος τοῦ Ὀδ., οὗ οἱ κάτοικοι συλλήβδην ἐκαλοῦντο Κεφαλλῆνες.

252-4 *ἐπαλαστέω* ἔξοργίζομαι, ἔξαγριοῦμαι, ὦ πόποι αἴσχος! τρομερόν! ἀνήκουστον, ἢ δὴ ἀλήθεια λοιπόν, πολλὸν πολὺ, δεύε· δεύ ε(σ)αι-δέη ἔχεις ἀνάγκην, αἰσθάνεσαι τὴν ἀπουσίαν, πολὺ σοὶ εἶναι αἰσθητή, ὅ κεν ἀναφ. συμπ., *ἐφίημι* ἐπιβάλλω.—255-9 *εἰ γὰρ σταίη* εὐχὴ καὶ ἠγούμενον ἅμα τοῦ 266 : ἄχ νὰ παρουσιάζετο. . .! ἐὰν τοῦτο ἐγίνετο, τότε., *ἐν πρώτῃσι θύρῃσι* ἐν τῷ προθύρῳ 103, *πήληξ-κος* θ. (pellis δέσμα, πέλ-μα, ἐρυσίπελας) κράνος, τοῖος ἐὼν μετὰ τὴν νεανικὴν ἐκείνην ῥώμην, *νόησα* ἀντελήφθη, εἶδον, τὰ *πρῶτα* τὴν πρώτην φοράν, *ἀνεμι* ἔρχομαι ὀπίσω, ἐπιστρέφω, Ἐφύρη θ. Ἐφύρα, *Μερμερίδης* ὁ υἱὸς τοῦ Μερμέρου.—260-4 *καὶ κείσε* ὄ- πως καὶ εἰς ἄλλους τόπους, *θῶς* 3 (θέω) ταχύς, ταχύπλους, *διζή- μαι, διζήσομαι*, ζητῶ, *ῥφρα εἶη οἱ* ἵνα ὑπάρχη εἰς αὐτόν, ἔχη, *χρί- εσθαι* ὑποκ. ἔ, σκοποῦ, τὸ μέσον: τοὺς ἑαυτοῦ, *ἰδς* ἄ. βέλος, *χαλκή- ρης* (χ.-ἀραρίσκω προσαρμῶζω) χαλκῶδες, χιλκοῦς, *ἐπεὶ ἔα* ἐπειδὴ ἀκριβῶς, *νεμεσίζομαι* 119 (θεωρῶ τι ἀπρεπὲς) αἰσχύνομαι, φοβοῦ- μαι, *αἰνῶς* 203, *φιλέσκε* θαμ. ἐφίλει.—265-6 *τοῖος ἐὼν* ἐπανα- λαμβ. τὰ 255-7, ἵνα ἐπαγάγῃ τὴν ἀπομακρυνθεῖσαν ἀπόδοσιν 266, *ὀμιλέω* συναναστρέφομαι, ἐνταῦθα ἐπὶ ἔχθρ. σημ. δίδω τὰς χεῖρας, ἔρχομαι εἰς χεῖρας, *ὠκύμορος* 2 (ὠκὺς 3 ταχύς-μόρος) ταχυθάνατος, *πικρόγαμος* 2 ὁ κάμων πικρὸν γάμον : θὰ εὕρισκον ταχέως τὸν

θάνατόν των καὶ θά ἔκαμνον πικρὸν γάμον, θάπέβαινε ξινὸς ὁ γάμος.—267-70 ἦτοι ἀληθῶς, ταῦτα ἀναφέρεται εἰς τὴν προσηγηθεῖσαν ἔννοιαν καὶ ἐπεξηγεῖται ἐν 268, γόνυ, γόνυτος κ. γουνός, ἐν γ. θεῶν κείται εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν θ., ἔξαρτώνται ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῶν θ., ἦ ἦε διπλ. πλ. ἐρ., ἀποτίνομαι ἐκδικούμαι, λαμβάνω ἐκδίκησιν, ὑποτ. + κέν, οὐκὶ οὐχί, ἀνωγα πρkm. ἐν σημ. ἔνεστ, προτρέπω, φράζομαι 76, ὄππως κε πλ. ἐρ. κατὰ ποῖόν τινα τρόπον, ἀπώσσει ἀπωθοῦμαι, ὑποτ. ὡς ἀποτελεῖται 268 : θά ἐκκαθαρίσης, θά σαρώσης.—271-3 εἶδ' ἄγε παρακελ. ἀλλ' ἐμπρός, ξυνίημι (βάλλω μαζί εἰς τὸν νοῦν) καταλαμβάνω, ἀκούω, ἐμπάζομαι + γεν. φροντίζω, δίδω προσοχήν, σημασίαν, φράζω, ἀόρ. ἀναδιπ. λέπεφραδον, δεικνύω, ἀνακοινώνω, τὸ μ. φράζομαι τί σημ.; μῦθος γνώμη, θέλησις, μάρτυρος ἄ. μάρτυς, ἐπὶ ἐπιρ. ἐπὶ τούτου, περὶ τούτου.—274-8 ἀνωχθὶ β'. προσ. πρkm. προστκτ. τοῦ ἀνωγα 269, σκίδναμαι σκεδάννυμαι, ἐπὶ σφέτερα ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν, εἰς τὰς οἰκίας των, μητέρα δ' ἀνακόλουθον ἢ αἰτ. ἐτέθη ὡς ἀντίθ. εἰς τὸ μνηστῆρας μὲν, ἀλλ' ἔγεκα τῆς παρεμπύσεως τῆς ὑποθ. προτ. ὁ λέγων ἐλησημόνησε τὴν σύνταξιν καὶ ἀντὶ πέμψον ἢ ἀναλόγου ῥήματος λέγει ἔτω ἢ μήτηρ, ὅτε ἢ αἰτ. μητέρα ὡς πρὸς δὲ τὴν μητέρα σου, θυμὸς ὄρεξις, ἐπιθυμία : ἐν ἡ καρδία της ἔχει τὴν ὄρεξιν, γαμέομαι ὑπανδρεύομαι, ἀψ ὀπίσω, ἔτω ἢ προστκτ. παραχώρησιν : εἶναι ἔλευθερα νὰ ἐπιστρέψῃ, οἶ δὲ οἱ γονεῖς της, παράταξις ἀντὶ τελ. προτ., τεύχω 244 ἐτοιμάζω, ἀρτύνω παρασκευάζω, ἔεδνα τὸ πάλαι τὰ πράγματα (ἀντίτιμον) τὰ διδόμενα ὑπὸ τοῦ μνηστῆρος εἰς τὸν πενθερόν καὶ εἰς τοὺς οἰκείους τῆς νύμφης πρὸ τοῦ γάμου, ἐνταῦθα ἢ προῖξ, ἦν φέρεσι ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας ἢ νύμφη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, προῖξ, ἐπὶ παιδός ὅση προῖξ ἀρμόζει νὰ δίδηται ἐπὶ προσφιλοῦς θυγατρὸς τῆς τάξεώς της.—279 83 ὑποτίθεμαι (θέτω ὑπὸ τοὺς πόδας βάσιν, στήριγμα) ὑποβάλλω, συμβουλευώ (ὑποθήκη), πυκινός 3 κρουστός, συνετός : θά σοὶ δώσω γνωστικὴν συμβουλήν, αἶ αἰολ. εἰ, αἶ κε ἐὰν τυχὸν θελήσης νὰ μὲ ἀκούσης, ἀραρίσκω, ἦρσα κ. ἦραρον, (συναρμώζω) ἐφοδιάζω· ἐκ τούτου τὸ ἄρα ἄρ ῥά, δηλοῦντα ἄμεσον συνοχήν τῶν ἐπομένων πρὸς τὰ ἡγούμενα, ἐρέτης (ἐρέσσω) κωπηλάτης, εἰκοσιν εἴκοσιν, ἦτις ἀρίστη τὴν ἀρίστην, πεύσομαι πεύθομαι κ. πυνθάνομαι, πατρός περὶ τοῦ πατρὸς, δὴν οἰχομένοιο ὁ ὁποῖος εἶναι πολὺς καιρός, ἀφ' ὅτου ἔρυγε καὶ ἔγινεν ἄφαντος, ἦν τις... πλ. ἐρ. ἐκ προτὰ ἕως ἀποπείρας : μήπως ἴσω, εἴπησι ἀνακοινώση, βροτός 32, ὄσσα θ. (vox, *ἔπειν*) φήμη ἀδέσποτος ἀγνώστου προελεύ-

σεως, μυστηριωδῶς διαδιδομένη καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸν Δία ἀποδιδομένη, ἢ λ. ἔχει ἀντιθ. πρὸς τὸ εἵπησιν ἀνακοίνωσις ἕξ ἰδίας ἀντιλήψεως, *ἐκ Διὸς* εἰς τὸ ὄσσαν, κλέος εἰδήσεις, νέα, *μάλιστα* εὐρύτατα, *ἀνθρώποισι* τοπ. μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.—284-6 *εἶρομαι* 188, *διὸς* 214, *ὄς* οὔτος, *ἦλθεν* ἐπληθῆθε, *δεύτατος* ὑπερθ. τοῦ δεύτερος: πάντων τελευταῖος, *χαλκοχίτων* χαλκοθώραξ.—287-92 *βίος* ἄ. βίος: ὅτι ὁ πατήρ σου ζῶν ἀπῆλθεν ἐκ Τροίας, *ἦ* συχνὰ ἐν ἀρχῇ ἀποδόσεως μετὰ τὴν ὑπόθεσιν: ἔ τότε, *τλάω*, *τλήσομαι*, *εἶλην*, *τέτληκα*, ὑπομένω, ὑποφέρω, *τρυχόμενος* περὶ 6 παρ' ὅλα σου τὰ μαρτύρια ἀπὸ τοῦς μνηστῆρας, *τεθνηῶτος* τεθνηκός, ἢ γεν: περὶ ἐμμέσου ἀντιλήψεως, *δὴ ἔπειτα* τότε πλέον, ἐν τοιαύτῃ πλέον περιπτώσει, *χέω*, ἔχευα, χύνω, σωρεύω (χῶμα), ἐγείρω, *σημα* (σημεῖον) τάφος, κενοτάφιον, *κτέρας-εος* οὐ. (κτῆμα ἀνήκον τῷ νεκρῷ), *κτέρεα* ἐνδύματα καὶ ὄπλα συγκαιόμενα μετὰ τοῦ νεκροῦ, σπονδαί, ἐπικῆδαιοι τιμαί, *κτερ(ε)ίζω* προσφέρω εἰς τὸν νεκρὸν τὰ κτέρεα, παρέχω τὰς ἐπικηδείους τιμὰς, θάπτω ἐπισήμιως, τὰ ἀπρμα. ἀντι προστκ., *ἐπι* πρὸς τούτοις, *ἔοικε* (κτερεῖζειν), *δοῦναι* δός, ὑπάλανδρουσον.—293-7 *ἔρδω*, -ξω, -ξα, -ἔοργα, (Φερδ-, Φεργ-, πρβλ. καὶ ῥέζω) πράττω, *φράζεσθαι* ἀντι προστκ., *κατὰ φρένα κ. κατὰ θ.* ἐν τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, με' ὅλα σου τὰ δυνατά, *ὅπως κε* πῶς τυχόν, *τεδς* 3 σός, tuus. *ἀμφαδὸν κ. ἀμφαδὰ* ἀναφανδόν, *οὐδὲ* καὶ δέν, *ὄχέω* θαμ. τοῦ *ἔχειν* ὡς *φορέω-φέρω*, *νηπιέη θ.* (νηπιακὴ ἡλικία) παιδαριώδης τρόπος: νὰ δεικνύης παιδαριώδεις τρόπους, νὰ παιδιαρῖζης, *τηλικὸς ἐσσι* ἔχεις ταύτην τὴν (νηπιακὴν) ἡλικίαν.—298-302 *αἶω* ἀκούω ἐν σημ. προκμ., *οἶον* τί ἐξαίρετον, τί λαμπρὰν δόξαν, *πάντας ἐπ' ἀνθρώπους* ἕκτασιν: ἀνὰ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, *παίροφονεύς*, *δολόμεντις ιος* 2 (μητις 234) κ. *δολομήτης* ὁ δολίους σκοποὺς ἔχων, ὕπουλος, καταχθόνιος, *κλυτὸς* 3 (κλύω ἀκούω) ἕξακουστός, *ἕκτα* ἄορ. ἐκ ὃ *κτεν-κταν-κτείνειν*, *φίλος* κλητ., *ἔσσ' (ο)* προστακτ. μ. τύπου τοῦ *εἰμί* (ἔσ-μι)-ἔσο, *ἄλκιμος* (ἀλκῆ ῥώμη) γενναῖος, *ἐν εὐ*, *εὐ λέγω* ἐπαινώ, *τις* περιλ. πολλοί, *διπίγονος* (ὀψέ-γίγγόμενος) μεταγενέστερος.—303-5 *θός* 260, *ἦδη* τώρα πλέον, *ἀσχαλάω* κ. *ἀσχάλλω* στενοχωροῦμαι, δυσφορῶ ἕνεκα ἀναβολῆς τινος, καθυστερήσεως., ἀνυπομονῶ, *μένω* ἀναμένω: ἀνυπομόνω με ἀναμένονσι, *ποὺ* ἴσως, ἂν δέν ἀπατῶμαι, *μελέτω* προσωπικ. 151, ὑποκ. ταῦτα ἢ μητις, *σοι αὐτῷ* ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ λέγοντος σύστασιν: ἀλλὰ σὺ αὐτὸς δεῖξον περὶ τούτου ἐνδιαφέρον, λάβε αὐτὸ ζεστά, *ἐμκάξομαι* 271.

256 *πήληξ* και *κόρυς* θ. εἶναι παρ' Ὀμήρω πῖλος δερμάτινος κωνοειδής, καλύπτων μέρος τοῦ μετώπου, τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς και τοὺς κροτάφους· ἐπὶ τῆς κορυφῆς προσηρμόζοντο τρίχες χαίτης ἵππου ἢ οὐράς, πρὸς ἐπίρρωσιν δὲ τῆς ἀμυντικότητος αὐτῆς και ὡς κοσμήματα ἐφηρμόζοντο ἐπὶ τοῦ κώνου δίσκοι μετάλλιν· ἐκ τῆς λ. τὸ ἡμέτερον *πήληκον*· Πίναξ ΣΤ' 2.—*ἀσπίς* εἶναι τὸ κυριώτατον ἀμυντικὸν ὄπλον τοῦ ἥρωος, ἀποτελουμένη ἐξ ἐπαλήλων βοείων δερμάτων συνερραμμένων, ἐφ' ὧν πολλάκις ἐφηπλοῦτο ἔξωθεν και χαλκῆ πλάξ, φερομένη διὰ τελαμῶνος ἀπὸ τοῦ ὤμου και κρατουμένη ἅμα διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς· ἡ ἔξωτερικὴ αὐτῆς πλευρὰ ἔφερε συνήθως κωνικὴν προεξοχὴν, τὸν ὀμφαλὸν, πρὸς τίνα σκοπὸν; **δύο δοῦρε** οἱ ἥρωες φέρουσι συνήθως δύο (διὰ τί;) δόρατα πρὸς μάχην ἢ ἅνα ἓν ἓν ἐκατέρῳ χειρὶ ἢ ἀμφότερα διὰ τῆς δεξιᾶς.—**259** *Ἐφύρη* πόλις ἐν Θεσπρωτίᾳ τῆς Ἡπείρου, ἐξ ἧς ἀνακάμπτων ὁ Ὀδ. ἔμελλε νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Τάφου κειμένης πρὸς Β τῆς Ἰθάκης. Ὁ Μέρομος ὁ πατὴρ τοῦ Ἰλου ἦτο υἱὸς τοῦ Φέρητος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀδμήτου, ἕγγονος τοῦ Ἰάσονος και τῆς Μηδείας, ἀφ' ἧς ὁ οἶκος θὰ ἐκκληρονόμησε τὴν παρασκευὴν ἰοῦ. Τὰ *βέλη* ἢ *ιοὶ* κατὰ τοὺς ἥρωϊκοὺς χρόνους ἦσαν ἢ λίθινα ἢ χαλκᾶ, Πίν. ΣΤ' 4, ἐθεωρεῖτο δὲ ἀσεβὲς τὸ ἐπιχρῶειν αὐτὰ δι' ἰοῦ (στοιχεῖόν τι τοῦ διεθνoῦς δικαίου)· ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι δὲν ἀπώκνουν ἐνίοτε τότε νὰ ἐμβάπτωσι τὰ βέλη εἰς δηλητήρια, κληθέντα ἐντεῦθεν *τοξικά* (φάρμακα), ὡς γινώσκoμεν και περὶ τοῦ Ἡρακλέους ἐμβάψαντος τὰ βέλη του εἰς τὸν ἰὸν τῆς Λερναίας ὕδρας (και σήμερον οἱ ἄγριοι).—**267** *θεῶν ἐν γούνασι* ἡ παροιμ. φράσις προῆλθεν ἐκ τῆς συνηθείας ἐπὶ τῶν γονάτων τῶν εἰδώλων τῶν καθήμενων θεῶν νὰ ἐπιθέτωσι δῶρα συνδεδεμένα μετὰ τῆς παρακλήσεως νὰ ἐκτελέσωσιν οἱ θεοὶ τι ἀνέφικτον τῷ ἀνθρώπῳ· ἐπειδὴ ἡ ἐκτέλεσις τούτου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπὶ τῶν γονάτων δώρου και ἐκ τῆς εὐμενείας τῶν θεῶν, ἧτις ἄδηλος, ἡ φράσις σημαίνει και τὸ ἄγνωστον τῆς ἐκβάσεως.—**276** *πατρός* ὁ πατὴρ τῆς Πην. ἦτο ὁ Ἰκάριος, ἀδελφὸς τοῦ Τυνδάρεω, τοῦ πατρὸς τῆς Ἐλένης, κατοικῶν ἐν Ἀκαρνανίᾳ.—**277** *ἐὰν ἡ Πην.* ἐπανήρχετο εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, θὰ ἐγίνετο πάλιν ὑπεξούσιος τοῦ πατρὸς· τότε πλέον οἱ μνηστῆρες καταλείποντες τὸν οἶκον τοῦ Ὀδ. ὄφειλον νὰ στραφῶσι πρὸς τὸν Ἰκάριον ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ τὴν χεῖρα τῆς Πην.—**278** *ἔσδνα* κατὰ τοὺς προηρωϊκοὺς χρόνους ἡ γυνὴ ἠρπάζετο ὑπὸ τοῦ συζύγου, ὕστερον προαγομένων τῶν ἠθῶν ἠγοράζετο ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῆς διὰ τῶν *ἔσδνων*, συνήθως βοῶν, ἔπειτα δὲ προαγο-

μένου ἔτι μᾶλλον τοῦ πολιτισμοῦ τὰ ἔδνα ἦσαν γαμήλια δῶρα τοῦ μνηστῆρος πρὸς τὴν μνηστῆν καὶ τοὺς οἰκείους αὐτῆς, ἤδη δὲ ἐπὶ Ὀμήρου τὰ ἔδνα δὲν παρῆεν ὁ μνηστήρ, ἀλλ' ἀπεκόμιζε μεθ' ἑαυτῆς ἐκ τοῦ πατρικοῦ οἴκου ὡς φερρὴν ἢ νύμφην εἰς τὸν οἶκον τοῦ συζύγου· τοιαύτη φερρὴ θὰ ἐδίδετο καὶ εἰς τὴν Πην. ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς, ἐὰν ἀπεφάσιζε νὰ ἔλθῃ εἰς δεῦτερον γάμον. — 280 *ἔρέτησιν ἐείκοσιν* αἱ πολεμικαὶ νῆες παρ' Ὀμ. εἶναι πεντηκόντοροι, αἱ φορητοὶ καὶ αἱ ἐπιβατικαὶ εἰκόσοροι, Πίν. Η' 2. — 286 *χαλκοχίτων* ὁ χιτῶν εἶναι ἔνδυμα φοινικικὸν (σημιτικόν, κιτά), λινοῦν λευκὸν ἢ ὑποχρὸν, εἰσαχθεὶς ὑπὸ τῶν Φοινίκων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ φορούμενος μόνον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν· εἶναι ῥαπτός, φορεῖται ἔσωθεν ὡς τὸ ὑποκάμισον, ἔχει συνήθως χειρὶδας μέχρι τοῦ ἀγκῶνος, ἔξικνεῖται ὡς τὰ πολλὰ μέχρι τῶν γονάτων, ζώννυται κατὰ τὴν ἐργασίαν καὶ εἶναι τὸ μόνον ἔνδυμα τὸ φορούμενον ἐν τῷ οἴκῳ. Ἐπὶ τοῦ χιτῶνος ἐφορεῖτο ὁ *θώραξ*, συνιστάμενος ἐκ δύο χαλκῶν πλακῶν(γυάλων), ὧν ἡ μὲν ἐκάλυπτε τὸ στῆθος, ἡ δὲ τὰ νῶτα· ἐπειδὴ τὰ γύαλα ἐφηρόζοντο ἐπὶ τοῦ χιτῶνος, ἠδύνατο ὁ χιτῶν νὰ ἐκληφθῆ χάλκεος, ὡς ἡ κόρυς καὶ τὸ δόρυ πολλάκις καλοῦνται *χάλκεια*, διότι μέρη αὐτῶν εἶναι *χαλκᾶ*, χωρὶς νὰ εἶναι ὅλα ἐκ χαλκοῦ· ὅθεν *χαλκοχίτων* ὁ φέρων τοιοῦτον χιτῶνα καὶ θώρακα. — 291 *σῆμα*... ὁ ἄνθρωπος προέβη εἰς τὴν ταφὴν τῶν νεκρῶν ἀφ' οὔτου ἐπίστευσεν ὅτι ὁ ἀποθανὼν καὶ μετὰ θάνατον ἐξηκολούθει ζῶν καὶ συνεχίζων τὸν ἐν τῇ γῆ βίον. Ἐῖχεν ἄρα ὁ νεκρὸς ἀνάγκην οἰκῆματος(τάφου), ἵνα κατοικῆ ἐν αὐτῷ, καὶ σκευῶν καὶ ἐνδυμάτων καὶ ἄλλων προσφιλῶν πραγμάτων, ὧν ἔκαμνε χρῆσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ μάλιστα τῶν ὄπλων, ἵνα καὶ ἐκεῖ συνεχίσῃ τὰς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ, πάντων συνθαπτομένων (*κίερα κίερεῖεν*). Τὸ θάπτειν ἐν Ἑλλάδι ἦτο διττόν, τὸ κατορῦττειν καὶ τὸ καίειν· ὁ Ὀμ. γινώσκει μόνον τὴν καῦσιν. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐπεσωρεύετο ἐπὶ τοῦ νεκροῦ σωρὸς γῆς, ὁ *τίμβρος*(*χεύειν τίμβρον, σῆμα*), ἀναμνηστικὸν τοὺς ζῶντας τὸν φίλτατον ἀποιχόμενον. Συχνὰ δὲ ἦσαν καὶ αἱ σπονδαὶ οἴνου, ἐλαίου, μέλιτος πρὸς συντήρησιν τῆς ψυχῆς. — 300 *δολόμητις* ὁ Αἰγισθος, διότι οὐχὶ διὰ βίας, ἀλλὰ διὰ δόλου προέβη εἰς τὸν φόνον τοῦ Ἄγαμ., ἤρπασε τὸν θρόνον καὶ συνεζεύχθη τὴν μοιχαλίδα Κλυταιμῆστραν. — 301 *ἐν εἴπῃ* οἱ Ὀμηρ. ἥρωες ἀποδίδουσι μεγάλην ἀξίαν εἰς τὴν ὑστεροφημίαν.

306-8 *ἦτοι* 155, *φίλα φρονέων* ἐκ φιλικῶν αἰσθημάτων, ἐκ φιλικῆς προθέσεως, θέλων τὸ καλὸν μου, ὡς τε ὡς, ὁμοίωμ., (ἀγορεύει), *λήσομαι* ἐπιλήσομαι. — 309-13 *ἐπιμένω παραμένω, ἐπιεί-*

γομαι σπεύδω, +γεν. ὡς ἔφετ., ἢ μτχ. ἐνδ.: παρ' ὄλην σου τὴν σπουδὴν πρὸς ἀπόπλουν, **ἄφρα** τελ., **λοέω** (λοεσ-), ἀττ. λούω, λανό, **τεταρπόμενος** ἄδρ. ἀναδιπλ.: ἀφ' οὗ στυλώσης διὰ τοῦ φαγητοῦ τὴν καρδίαν σου, **κίω** 22, **κίω**, μτχ. **κίω**, πορεύομαι, τὴν κυρίαν ἔνοιαν ἔχουσιν αἱ μετοχαί=ἵνα πρῶτον λουσθῆς καὶ καλοφάγης καὶ κατοπιν καταβῆς, **τιμήεις** (-ῆς) **-ἦεσσα-ῆεν**, βαρύτιμος, πολύτιμος, πρὸς τὸ **δῶρον**, **δ** ἀναφ. συμπ., **ἔσται** θὰ σοὶ εὐρίσκεται, **κειμήλιον** (**κεῖσθαι**) πολύτιμον ἀντικείμενον, ὅπερ ἀποταμιεύεται καὶ ἀσφαλῶς φυλάσσεται, **ἐμέο** ἐμεῦ, ἐμοῦ, **οἶα** ἕξ ἐκείνων, ὅποια, **φίλοι** ἐπίθ. ἐνεργ., **ξείνοι** **ξείνοισι** ἀντὶ τῆς ἀλληλοπαθοῦς ἀντων. σχηματισθείσης ὁμοίως: ἄλλοι ἄλλοις: ἐν ἀμοιβαίᾳ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ.—**314-8** **ἀμείβομαι** 41, **μὴ ἔτι, κατερύκω** 14, **λιλαίομαι** 15, ἢ μτχ. παρὰ τὸ **πέρ** 6 αἰτιολ. ἐπειδὴ βιάζ·μαι διὰ τὸ ταξείδιον (κυρ.: μὴ ζῆτει νὰ με κρατήσης ἀδιαφορῶν...: παρὰ τὴν βιασύνην μου), **ὅτι κε** ὅ,τι ἄν, ὅτιδήποτε καὶ ἄν, **ἀνώγη** (σε) προκμ. ὑποτ. τοῦ **ἄνωγα, κῆρ κῆρος** οὐ. (**κέαρ**, cor cordis, **καρ-δία**) **καρδία**, ὑποκ., **δόμεναι** δός (μοι), **φέρεσθαι** νὰ φέρω μαζί μου, τοῦ σκοποῦ, **ἀνερχομένην** ὅταν θὰ ἐπιστρέφω, **ἐλών** (ἐκ τοῦ κιβωτίου) ἀφ' οὗ ἐκλέξης, **καὶ μάλα κ.** ἐν ὥραϊον, καὶ πολὺ μάλιστα ὥραϊον, **δὲ ἀντὶ γάρ, ἔσται** (ὑποκ. δῶρον), **ἀμοιβῆ** ἀνταλλαγῆ, ἣν ὑπεδέλωσεν ὁ T. 313, ἀνταπόδοις: εἰς σὲ δὲ θὰ δοθῆ ἄλλο δῶρον ἄξιον ἀνταλλαγῆς, ἀνάλογον κατὰ τὴν ἀξίαν πρὸς τὸ ἰδικόν σου.—**319-23** **ἄρα** λοιπόν, **ὄρνις** ἁ. θ. πτηνόν, **δ.** ὡς ἀναστροφῆ, **διαπέτομαι, διεπιάμην**, πετῶν διὰ μέσου φεύγω, **ἀνόπαια** αἰτ. οὐδ. πληθ. ἐπιρ. (**ἀνά-όπαιον** φεγγίτης στέγης, ἄνωθεν τῆς ἐστίας, ὅπως φεύγη ὁ καπνὸς καὶ εἰσέρχεται φῶς) πετάξασα πρὸς τὰ ἄνω διὰ μέσου τοῦ φεγγίτου ἔφυγεν, **θῆκε** ἐνέπνευσε, **τῷ θυμῷ** ἐπιμερ., **μένο** θάρρος, τόλμην, ἐνθουσιασμόν, **ἔτι μᾶλλον, πάροισεν** (ἔμπροσθεν) πρότερον: ἢ πρότερον κατὰ τὸν διάλογον, **ῆσι** εἰαῖς, **θαμβέω** ἐκθαμβοῦμαι, ἐκπλήττομαι, **κατὰ θ.** ἐνδομύχως, **δίσατο** διησθάνθη, **τῷ** ἐπῆλθεν ἢ ὑπόνοια.

310 **λοεσσάμενος** τὸ λουτρὸν καὶ τὰ καθαρὰ ἐνδύματα ἦσαν συνήθως ἢ πρώτη περιποίησις ἢ παρεχομένη εἰς τὸν ξενιζόμενον.—**311** **δῶρον** ὁ ξενιζὼν προσέφερεν εἰς τὸν ξενιζόμενον, ὅτε ἀπῆρχετο, δῶρον ἀναμνηστικὸν τῆς ξενίας, τὸ **ξένιον**, ἀξίας ἀναλόγου πρὸς τὴν περιουσίαν του καὶ πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ξένου· πολλάκις τοιοῦτον δῶρον ἀνταπέδιδε καὶ ὁ ξενισθεὶς.—Τί σκοπεῖ ὁ μακρὸς διάλογος τῆς Ἀθηνᾶς πρὸς τὸν Τηλέμαχον;

324-7 **φῶς φωτὸς** ἁ. ἀνήρ, **ἐποίχομαι** προσέρχομαι, **αἶδω**

154, *περικλυτός* 300 περίφημος, *τοῖσι* τοπ. ἐν μέσῳ αὐτῶν, *ἤατο* ἦντο, ἐκάθηντο, *λυγρός* (lug-eo) θλιβερός, *ἐπιτέλλομαι* διατάσσω, ἐπιβάλλω, *ἐκ Τροίης* εἰς τὸ νόστον τὸ ἀντιπροσωπευόμενον διὰ τοῦ *ὄν*.—328-31 *κούρη* κόρη, *Ἰκάριος, περίφρων* (ἢ *περὶ* ἐπιτ.) περίνους, μὲ ἔκτακτον φρόνησιν προικισμένος, *συντίθεμαι* φρεσὶ (ὅσα ἀκούω βάλλω μαζί εἰς τὸ νοῦν μου) ἀκούω, *τοῦ* ἀοιδῆν, *ὑπερῶιον* ὑπερῶν, ἀνώγειον (ἄνω πάτωμα) ὑπὲρ τὸν θάλαμον (τὴν γυναικωνίτιν), *θέσις* κ. *θεσπέσιος* (θεός-σεπ-, *ἐννέπειν* 1) ὄν ὁ θεός μόνος δύναται νὰ εἴπῃ, θεσπέσιος, ἔξαισιος, θεῖος, *κατεβήσεται* μεικτ. ἀόρ., *οἶο δόμοιο* τῶν διαμερισμάτων τῆς, *ἅμα τῇ γε* ἀσύνδ. διασαφ.—332-5 *στιγμὸς* παραστάς, *τέγος* οὐ. (tego, στέγη) (ἔστε-γασμένος) οἶκος, μέγαρον, *πύκα* (πυκ-νός) στερεὰ (ἄνευ χαρμάτων), *σχομένη* κρατοῦσα, φέρουσα, *κρήδεμνον* οὐ. (*κάρη-δέειν*) κεφαλόδεσμος, καλύπτρα, *λιπαρός* 3 λαμπρός, στιλπνός, *ἄντα παρειῶν* πρὸ τοῦ προσώπου (ὥστε νὰ φαίνωνται μόνον οἱ ὀφθαλμοί), *ἀμφίπολος* ἄνευ ἄρθρου, ἀνὰ μία δὲ ἀμφίπολος, *κεδνός* (*κῆδομαι*) προσε-κτικὸς, πιστός, *ἄρα* εὐθύς.—336-44 *δακρύσασα* ἔναρξτ. ἀναλυ-θεῖσα εἰς δάκρυα, *γὰρ* αἰτιολ. τὰ ἐν 339, *θελκτήρια* τερψιθύμια, εὐθυμία ἄσματα, διασκεδαστικά, *βροτῶν* ἀντικ., *κλειῶ* (κλέος, κλέω) κλειῶ, ὑμῶ, *παρήμενος* παρακαθήμενος, *οἱ δὲ* παράταξις ἀντί: ἐν ᾧ αὐτοὶ ἄς..., *ἀποπαύε' (ο)*, *λυγρός* 327, *τείρω* (tego, *τέρειτρον*, *τόρνος*, *τρυπάω*) διαπερῶ, κατατρώγω, *καθίκετο* ἐπληξεν, *μάλιστα* ἐν μεγίστῳ βαθμῶ, *ἄλαστος* ἀλησμόνητος, ἀφόρητος, *τοίην* μίαν τοιαύτην τόσον μεγαλοπρεπῆ μορφὴν, ἢ *κεφαλῇ* ὡς τὸ τιμώτατον τοῦ σώματος ἀντὶ τοῦ ὅλου προσώπου, : μορφὴν, *ἄνδρὸς* ἐκ τοῦ κε-φαλή, *εὐρὺ* κτγρ. εἶναι εὐρέως διαδεδομένον.—345-7 *τί τ' ἄρα* διὰ τί λοιπόν, *φθονέω* ἐκ φθόνου ἐμποδίζω ὅ,τι εἰς ἄλλους προ-ξενεῖ χαράν, *ἐρίηρος* 2, πληθ. μεταπλ. *ἐρίηρες*, (ἐρι-ἀραρίσκω) πολὺ ἀφωσιωμένος, πιστός, ἀγαπητός, *ὄπη* ὄπως, *νόος* ἢ καρδία, ἢ ψυχὴ του, *ὄρνυμι* ἐγειρώ, *ὄρνυμαι*, ἀόρ. *ὠρόμην*, προκμ. *ὄρωρα*, ἐγειρομαι, πετῶ : ὄπως πετᾷ ἢ ψυχὴ του, κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὄθη-σιν (ὑπαγόρευσιν) τῆς ψυχῆς του, τῆς καρδίας του.—347-9 *τοί σοί, ἦθ* : ἴσως δὲν εἶναι οἱ ἀοιδοὶ ὑπεύθυνοι τοῦ θλιβεροῦ περιεχο-μένου, τῆς τραγικῆς ὕλης τῆς λυγρῆς ἀοιδῆς 340, *ποθὶ* πού, ὡς νο-μίζω, *ἀλφαιτῆς* ἄ. (ἀλφαίνω κερδαίνω) οἱ ἐπιμόνως ἐργαζόμενοι καὶ κερδίζοντες, οἱ ἐν ἰδῶτι τοῦ προσώπου των ἀποκῶντες.—350-52 *οὐ νέμεσις* 119 (ἔστι) δὲν δικαιούμεθα νὰ κατακρίνω-μεν αὐτόν, *οἶτος* ἄ. μοῖρα (πάντοτε ἐπὶ κακοῦ), *Δαναοὶ* οὕτω καλεῖ-

ται πάντοτε ὁ ἐν Τροίᾳ ἑλλ. στρατός, *ἐπικλείω* 338 ἐπαινῶ, ἐπικροτῶ, γενικῶς προτιμῶ, *τὴν* ἐκείνην, *ἦτις* (ἄν), *ἀμφιπέλομαι* ἀντηχῶ γύρω, ἢ *ἀμφί* ἐν σχέσει πρὸς τὰ δύο ὄτα, ἢτις πραγματεύεται νομπὰ γεγονότα, *ἀκούοντες* ἀκούουσιν. — 353-55 *ἐπιτολμαέτω* ὡς κάμνην ὑπομονὴν (διαρκούντος τοῦ ἔσματος), ὡς ἀκοὴν μὲ ὑπομονήν, *φῶς* 324. — 356-9 *κομίζω* (κομέω, ἱποκόμος, ...) ἐπιμελοῦμαι, κοιτάζω, σ' σά, *ἱστός* ἄ. (ἵσταμαι) ἀργαλειός (ὡς στηνόμενος ὄρθιος), *ἐποίχομαι* τρέχω εἰς, καταγίνομαι ἐν σπουδῇ εἰς τὰς ἐργασίας, *μελήσει* θὰ εἶναι τὸ μέλημα, *μῦθος* τὰ λόγια, τί δικαιούται νὰ εἴπῃ ὁ εἰς καὶ τί ὁ ἄλλος, *τοῦ* (χητ.) κράτος διότι αὐτὸς εἶναι ὁ κύριος ἐν τῇ οἰκίᾳ. — 360-4 *θαμβέω* 323, *πάλιν βεβήκει* μετέβαινεν ὀπίσω, *οἰκόνδε* εἰς τὰ διαμερίσματά της, *πόσις* 14, 15, *ὄφρα* ἕως ὅτου, *οἷ ἐπὶ βλεφάροισιν* ἐπιμερ. — 365-66 *ὀμαδέω* (ὀμαδος ἄ. πλήθος ἀνθρώπων θορυβούντων, θόρυβος) θορυβῶ φύρδην μεγίδην, ὁ ἀόρ. ἐναρκτ. ἤρχισαν νὰ..., *ἀράομαι* ἐκφράζω τὸν πόθον: ἐν ζῶησις ἀλαλαγμοῖς ἐξεδήλωσαν τὸν πόθον, *κλιθῆναι* νὰ κατακλιθῶσι, *παρὰ* ἄρχ. τοπ. τῆς *παρά*: πλησίον, *λέχος* οὐ. (* *λέγομαι* κοιμίζομαι, *λόχος* ἐνέδρα, *λοχάω-ῶ*, *ἄλοχος*, *λεχῶ*) κλίνη, *λεχέσσει* τοπ.

326 *νόστιον λυγρὸν* οἱ Ἀχαιοὶ κατὰ τὴν ἐκ τῆς Τροίας ἐπάνοδον ἔπαθον πολλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τοῦ Αἴαντος τοῦ υἱοῦ τοῦ Οὐλέως, βασιλέως τῶν Λοκρῶν, ὅστις κατὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Ἰλίου βία ἀποσπάσας ἀπὸ τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς, εἰς ὃ ὡς ἰκέτις εἶχε ζητήσῃ ἀσίλον ἢ ἱέρεια τοῦ ναοῦ Κασσάνδρα, θυγάτηρ τοῦ Πριάμου, ἠχμαλώτισεν αὐτήν· ἀλλ' ἢ Ἀθηνᾶ ἐξοργισθεῖσα διὰ τοῦτο ἐπήγαγε κατὰ τὸν νόστιον πολλὰ δεινά· ὁ ἀσεβήσας ἤρωσ συνετρίβη περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγίας, ὁ Ἀγαμέμνων ἐδολοφονήθη, ὁ Μενέλαος καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς περιεπλανήθησαν καὶ ἄλλοι ἔπαθον ἄλλα. — 328 *ὑπερωσθέν* ἢ Πην. ἀπεσύρετο εἰς τὸ ὑπερῶνον, ὅπου ἐφησύχαζε μόνῃ, χρησιμοποιοῦσα αὐτὸ καὶ ὡς κοιτῶνα. Ἐκεῖθεν ἠδύνατο διὰ τοῦ ὀπαίου τοῦ μεγάρου νὰκούσῃ τὸ ἔσμα τοῦ Φημίου. — 331 *ἀμφίπολοι δύο* αἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἡρωίδων καλοῦνται συνήθως *δμῶαί*, ἢ δοριάλωτοι γυναῖκες ἢ ἀγορασθεῖσαι ἀπὸ πειρατῶν· μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν κυριῶν δὲν ὑφίσταται συνήθως μέγα χάσμα, ἀλλὰ τὸναντίον οἰκεία ἀναστροφὴ, διότι ὡς πισταὶ θεράπαινοι δύνανται νὰπολαύωσι μεγάλης ἐκτιμήσεως καὶ φιλόφρονος εὐνοίας· τοιαῦτα εὐνοούμεναι, ἐν κρείττονι μοίρᾳ τῆς συνήθους δμῶης, ἦσαν αἱ ἀμφίπολοι, αἵτινες, εἰ καὶ ἡσχολοῦντο εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ οἴκου, ἀπετέλουν τὴν ἀχολουθίαν τῶν δεσποινῶν ἢ δεσποινίδων. Βασιλεῖς καὶ βασίλισσαι ἐμφανί-

ζονται δημοσίᾳ συνοδευόμενοι πάντοτε ὑπὸ θεραπόντων (δορυφόρων) καὶ θεράπειων, συνήθως δύο.—334 κρηδεμνον καὶ αἱ Ἀχαιίδες ἐξερχόμενα δημοσίᾳ ἐκαλύπτοντο κατ' ἔθος ἀνατολικόν· πρὸς τοῦτο ἐφόρου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τῆς κορυφῆς αὐτῆς τὴν *καλύπτραν* ἢ *κρηδεμνον*, ἐκ λινοῦ ὑφάσματος, ἄλλοτε βραχυτέραν, ἄλλοτε μακροτέραν, κατερχομένην ἐκατέρωθεν τῶν παρεῖων καὶ ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τοὺς ὤμους, τὸν αὐχένα καὶ τὰ νῶτα, ὥστε τὸ πρόσωπον νὰ εἶναι ἐλεύθερον, ἐν ἀνάγκῃ καλυπτόμενον καὶ τοῦτο (ἐν ᾧ ἐν Ἀνατολῇ καλύπτει καὶ τὸ πρόσωπον)· πρβλ. καὶ τὴν καλύπτραν τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέου ἐν τῇ Δυτ. Ἐκκλησίᾳ, παρεμφερῆ πρὸς τὴν Ὀμηρικῇ.—336 θεῖον διὰ τί καλεῖται οὕτως ὁ αἰοιδός;—334 Ἑλλάς παρ' Ὀμ. εἶναι μικρὰ χώρα καὶ πόλις ἐν Φθιώτιδι τῆς Θεσσαλίας, ἀνήκουσα εἰς τὸ κράτος τοῦ Ἀχιλλέως· ἄλλ' ἐν τῇ φράσει καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος ἔχει εὐρυτέραν σημασίαν σημαίνουσα τὴν Βόρειον καὶ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα.—Ἄργος τὸ Ἀχαιικόν, ἢ ἐπικράτεια τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐξ ἧς ὡς ἰσχυροτάτης ὠνομάσθη καὶ ἡ ὅλη Πελοπόννησος, ὡς ἐνταῦθα διὰ τῶν δύο τούτων τμημάτων δηλοῦται ἡ ὅλη Ἑλλάς· ὅθεν ἡ φράσις=πανταχοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἀνά τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν.—347 Ζεὺς αἴτιος 33.—349 Δαναοὶ κυρίως οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Ἄργους, παρ' Ὀμ. πάντες οἱ ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντες Ἕλληνες.—364 Ἀθήνη ὡς κηδεμῶν τοῦ ὄλου οἴκου τοῦ Ὀδ.—365 σκυέεντα ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἠλιόλουστον αὐτὴν τὸ μέγαρον ἐδέχετο τὸ φῶς μόνον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ τοῦ ὀπαίου· ἐν ταῖς θερμοαῖς χώραις τοῦ Νότου τὸ σκυερὸν εἶναι πλεονέκτημα τῆς κατοικίας πολύτιμον.

367-71 ἔχοντες ὕβριν ὑβρίζοντες (ὑπερ, ἐν τῇ χρήσει ὑπερέρας δυνάμεως φερόμενοι αὐθαδῶς, ἀλαζονικῶς), ἀκολασταίνοντες, ἀσχημονοῦντες, ὑπέρβιος (μὲ ὑπερβάλλουσαν βίαν) αὐθάδης, βίαιος· ὧν ἡ ἀσχημοσύνη ὑπερέβη πᾶν ὄριον, δαίνυμαι 228, πρβλ. δαιτυμῶν, βοητὺς-ύος θύρουβος, τό γε ἐπεξ. ἐκ τοῦ ἀκουέμεν· τοῦτο βέβαια, (ἐν) ἀλγίμιος ὅμοιος, αὐδῆ φωνῆ (αὐδάω).—372-3 ἠῶθεν. (ἠὼς θ πρῶια) ἀπὸ πρῶιας, αὖριον τὴν αὐγὴν, κίω 22, 311, καθέζομαι κάθημαι, συνεδριάζω, συσκέπτομαι, ἀπόφημι, ἀποείπω,· ἐκφράσω παρησιᾳ, ἀπροκαλύπτως, καθαρὰ καὶ ξάστερα, μῦθος 273, ὅμιν ἐγγλ. τύπ. ἀντι ὅμιν, ἀπηλεγέως (ἀπηλεγής, ἀπὸ ἀλέγω φροντίζω) ἀφροντίστως, ἀπροκαλύπτως.—381-2 ἄρα ὡς ἦτο φυσικόν. ὀδᾶξ ἐπίρ. διὰ τῶν ὀδόντων, πρβλ. πύξ, λάξ, ἀπρίξ, δ. φύντες ἐν χ. σφιγκτὰ δαγκάσαντες τὰ χεῖλη, δ ὅτι, διότι.—383-7 ἦ μάλα δὴ ἦ

βέβαια χωρίς άλλο, ἀναμφιβόλως, *ὕπαρχος* (ὑπὸ-ἀρχήμων, *μεγάλαρχος*, *μὴ σέ γ' ἀπευχή*: νὰ μὴ δώση ἐ *Κρονίων* Κρονίδης, ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, *ἀμφιάλος* περικλυστός ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ὁ τὸ εἶναι βασιλεὺς τῆς καταγωγῆς σου, κληρονομικῶ ἀπὸ πατρός δικα...
93 ἄγαμαι, *ἠγασάμην*, (θαυμάζω, φθονῶ) ἀγανακτῶ, ἀγάσσει. ὑποτ.: καὶ ἂν δυσωρεστηθῆς κατ' ἐμοῦ δι' ὅ,τι εἶπω, καὶ τοῦτο καὶ αὐτὸ μάλιστα (βασιλεὺς εἶναι), ἀρέσθαι τοῦ ἄρνευθαι 5, *Διὸς γε...* ἀρκεῖ μόνον ὁ Ζ νὰ ἤθελε νὰ παράσχη τοῦτο, ἢ φῆς ἀλήθεια φρονεῖς, φρονεῖς ἴσως, *τεύχω* 244, 277, ὁ πρ. κμ. *τέτυγμα*, ὑπρ. *τετύγμην* πολλακίς κείνται ἀντὶ τοῦ: εἰμί, ἦν, *κάκιστον* τὸ μέγιστον τῶν δυστυχημάτων, *ἐν ἀνθρώποισιν* ἐν τῷ κόσμῳ, *οὐ μὲν γάρ τι ἀλήθεια* δὲν εἶναι ποσῶς, *κακὸν* (ἐστὶ) κτγρ., *τὲ-καὶ* ἀσυνδ. αἰτιολ., *αἶψα* εὐθύς, *δῶ ὄνομ.* αἰτ. ἀντὶ δῶμα, ὁ οἶκος, *οἷ τῷ βασιλεῖ*, ὅπερ ἐνυπάρχει ἐν τῷ *βασιλευμένῳ* βασιλεῖ εἶναι, *τιμηέστερος* 312 (ἐστὶ) τιμᾶται περισσότερο (ἢ πρότερον). — **394-8 ἄλλ' ἦτοι** ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ; *βασιλῆς* εὐγενεῖς δυνάμενοι νὰ προβάλλωσιν ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ θρόνου, *κὲν ἔχῃσιν* παρ' Ὀμ. ἢ ὑποτ. — *ἂν ἦ κὲν* ἐν κυρίας (καὶ ἐξηγητημ.) προτ. σημ. προσδοκίαν ἰσοδυναμοῦσα πρὸς μέλλ. ὄρ. *ἔξει ἦ* εὐκτ. — *ἂν, λάβοι* ἂν, *τόδε* τὸ βασιλ. ἀξίωμα, *ἄναξ* κύριος, οἰκοδεσπότης (*ἄνασσα*, *ἀνάσσω*), *ἡμέτερος* ἐκ τῆς οἰκογ. γλώσσης, *δμῶς-αὐδὸς* ἀ. (*δάμ-γασθαι*) δοριάλωτος δοῦλος, θ. *δμῶν* 147, *ληίζομαι* (*λεία*, λῆις θ.) λαφυράγωγῶ. — **399-404 αὐτε** ἀφ' ἑτέρου, *ἐν γούνασι*... 267. *ὄς τις*... πλ. ἔρ. ἐπεξ. τοῦ *ταῦτα*, *ἔχοις* δύνασαι νὰ κατέχῃς, *οἷσιν* σοῖς ὡς αὐτοπ. ἀντ., τιθεμένη ἐν τῇ ἀρχαιοτέρῃ γλώσσῃ καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν προσώπων: τοῖς σουτοῦ, τοπ. 117, *μὴ ἔλθοι* παραχωρ.: δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ ἔλθῃ, καλὰ θὰ κάμῃ νὰ μὴ ἔλθῃ, *βίηφι* ὄργ. (ἐξ ὄργ. ἀντὶ γεν ἢ δοτ.), *ἀπορραῖω* ἀποσπῶ, + διπλ. αἰτ. κατὰ τὸ ἀφαιρεῖσθαι, *ναϊστάω* διάφ. τύπος τοῦ *ναῖω* α 51, :ἐφ' ὅσον ἢ Ἰθ. (κατοικεῖ τὴν θέσιν τῆς) ὑφίσταται ἀκόμη. — **405-9 φέριστος κ. φέρτατος**, συγκρ. *φέριτος*, ἐκ ὁ. φερ-ἐν τῇ σημ. *ὑπερφέρειν*, γενναϊότητας, *ἐρέσθαι* τοῦ εἶρεσθαι, μ. *εἰρήσομαι* 180, *ὀππόθεν* πλ. ἔρ. ἄνευ ἐρωτ. σημείου, *ποιῆς*, *ποῦ* εὐθ. ἔρ., *ποῦ δέ νυ* καὶ τοῦ λοιπόν, *γενεῆ* ἢ οἰκογένεια, *ἀρουρα-ρης* θ. (ἀρόω ἀροτριῶ) γῆ καλλιεργήσιμος, *ἦδ-ἦ* 175, *ἀγγελίην π.* *ἐρχομένοιο* εἰδησίην τινα περὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ πατρός, γεν. ἀντικμ., *φέρει* ἐνεστ., διότι οἱ μνηστῆρες τώρα θὰ ἐμάνθανον αὐτήν, *ἔκω κ. ἰκάνω* ἦκω, *τόδε* ἐπιθ. διορ. τοῦ συστ. ἀντικμ. ταύτην *ἔδῶ* τὴν ἔλευσιν, *ἔδῶ*, (ἐ)ἔλδομαι (φελ-, velle, βούλομαι)

ἐπιθυμῶ, *χρησ* οὐ. (*χρη*) *χρεία*, ἀνάγκη, : ποθῶν νὰ διεκπεραιώσῃ ἰδίαν του ἐπιθυγουσαν ὑπόθεσιν.—410-1 *οἶον* ἐπιφ. πῶς, μὲ ποῖον τρόπον, *ἀναίσσω* 102 ἀναπηδῶ, ἀνατινάσσομαι, *ἄφαρ* εὐθύς, μετὰ μτχ. ὡς τὸ εὐθύς, *οὐδ' ὑπέμεινε* καὶ δὲν κατεδέχθη νὰ μείνῃ, *γνώμεναι* σκοποῦ: νὰ τὸν γνωρίσωμεν, νὰ κάμωμεν τὴν γνωριμίαν του, *οὐ μὲν γὰρ τι* 392, *ὁ γὰρ* αἰτιολ. τὴν ἔννοιαν: καὶ ὅμως ἡ σπουδὴ του καὶ ὁ φόβος του ἦσαν ἀδικαιολόγητα· εἶχε τὴν στοιχειώδη ὑποχρέωσιν νὰ παραμείνῃ νὰ τὸν γνωρίσωμεν, διότι· αἰτιολογεῖ τὸν πόθον νὰ γνωρίσωσιν αὐτόν· *κακὸς ταπεινός*, κοινός, τῆς κατωτέρας κοινων. τάξεως ἄνθρωπος, *ᾧπα ἴσως οὐδ.* (ὁ "Ὀμ. προσώπατα, προσώπασι) ὄψις: εἰς τὸ ἰδεῖν.—412-6 *πεπνυμένος* μετὰ πολλῆς περισκέψεως, ὁ 413 ἀπόκρισις εἰς 408, *πείθομαι* δίδω πίστιν, *ἔλθοι* ἀγγελίη, *θεοπροπέλι κ. θεοπρόπιον* προφητεία, μαντεία, ἐκ τοῦ *θεοπρόπος* (θ. -πρεπ-, pres-og παρακαλῶ καὶ ἐρωτῶ, πρβλ. τογο) *μάντις*, *ἦν τινα* ὁποιανδήποτε, *ἐξερέω-ομαι* ἐξερωτῶ, : διερωτῶσα τοὺς μάντις περισυλλέγει.—417-20 417-8=180-1, *φρεσι δὲ ἄλλ'* ἐνδομύχως, *ἔγνω* εἶχεν ἀναγνωρίσει.—421-4 *τρεψάμενοι* στραφέντες, ὀφθέντες, *ὄρχηστὺς* θ. ὄρχησις, *ἡμερόεις* (ἡμερος ἄ. πόθος, *ἡμερομαι* 41 ποθῶ), *θελκτικός*, *μένον* ἀνέμενον, *ἐπὶ ἐλθεῖν*, *ἐσπερος* ἄ. ἐσπέρα, *δὴ* πλέον, *ἔβαν* ἔβησαν, *κακχείω* (κατ-κείω ἐφετ. τοῦ *κείσθαι*) ἐπιθυμῶ νὰ κατακλιθῶ.

383 Ὁ Ἀντίνοος καὶ ὁ Εὐρύμαχος ἦσαν οἱ σπουδαιότατοι καὶ ἰσχυρότατοι τῶν μνηστήρων τῆς Πην.—387 *πατρώιον* ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἡ ἥρωικὴ βασιλεία ἦτο κληρονομικὴ.—393 *ἀφνειόν-τιμῆστερος* πρόσσοδοι τοῦ βασιλέως πρὸς διατήρησιν τοῦ ἀξιώματος καὶ ἀξιοπρεπῆ παράστασιν εἶναι α') τὸ *τέμενος*, κτῆμα τοῦ στέμματος, τὸ ὁποῖον ἀποχωρίζομενον ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἐκ τῆς κοινοτικῆς χώρας καὶ δωρούμενον αὐτῷ ἐκαρποῦτο κληρονομικῶς, β') οἱ *νενομισμένοι φόροι*, γ') *προαιρετικὰ δῶρα*, δ') *μερίς τῶν λαφύρων ἐν πολέμῳ*, ε') *προσκλησεις εἰς δεῖπνα καὶ ε')* τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ λαοῦ τὰς δαπάνας τῆς ξενίας καὶ τῶν ξενίων, τὰ ὁποῖα δωρεῖ εἰς τοὺς ξένους, τῶν δέικτων, τὰ ὁποῖα παρέχει εἰς τοὺς εὐγενεῖς (οἶνον, βοῦς...). Τὰς τιμὰς ταύτας διετήρησαν οἱ βασιλεῖς τῆς Σπάρτης· ἐτρέφοντο δημοσίᾳ δαπάνῃ λαμβάνοντες διπλὴν μερίδα ἐν τοῖς συσιτίοις, εἶχον τὰ βασιλικά κτήματα ἐν τῇ Λακωνικῇ, ἐλάμβανον τὸ τρίτον τῶν λαφύρων ἐν πολέμῳ, τὰ δέρματα πάντων τῶν θυομένων, ἐν πολέμῳ δὲ καὶ τὰ νῶτα αὐτῶν, ἐκ τῶν νεογνῶν πάσης σὺς δέλφακα, προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι

κ. α.—394 βασιλῆες μέλη εὐγενῶν οἴκων βασιλικῶν γενῶν δυναμένων νὰ λάβωσι τὴν βασιλείαν· ὁ σφετερισμὸς τοῦ ὀνόματος δεικνύει τὴν προαγωγὴν τῆς δυνάμεως τῶν εὐγενῶν καὶ τὴν μείωσιν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας.—398-ληίσσατο ἐν πειρατικαῖς ἐπιδρομαῖς εἰς ὁμόρους χώρας, πρὸς ἃς δὲν διετέλει ἐν φιλικαῖς σχέσεσι 171.—400 θεῶν ἐν γούνασι 267.—411 κακῶ οἱ ἐλεύθεροι κάτοικοι πάσης χώρας διηροῦντο εἰς τοὺς εὐγενεῖς καὶ τὸν δῆμον· οἱ εὐγενεῖς πλὴν τῆς εὐγενείας καὶ τοῦ πλοῦτου ἐπιστεύετο ὅτι ἐλέω θεοῦ (ὡς διογενεῖς) συνεκέντρουν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν, ἐσθλοὶ καλούμενοι, ἐν ᾧ οἱ τοῦ δῆμου καλοῦνται κακοί, καὶ ὑπάρχουσι καὶ σήμερον οἱ πιστεύοντες ὅτι μέλη βασιλικῶν οἴκων εἶναι εὐδιάκριτα ἐκ τῶν χαρκτηριστικῶν τῆς μορφῆς καὶ λέγουσιν ὅτι εἰς τὰς φλέβας αὐτῶν ῥέει κυανοὺν αἷμα.—416 καλέσασα θεοπρόπον καὶ σήμερον αἱ γυναῖκες περισυλλέγουσαι Ἀθιγγανίδας ἢ μαγίσσας ζητοῦσι νὰ διερευνήσωσι δι' αὐτῶν τὸ μέλλον.—424 οἰκόνδε οἱ μνηστῆρες δὲν ἐκοιμῶντο ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Ὀδ., ἀλλ' οἱ μὲν Ἰθακῆσιοι ἐν τοῖς ἰδίους οἴκοις, οἱ δὲ ἄλλοι ὅπου ἕκαστος ἐξεκίετο.

ΓΛΩΣΣΙΚΑ-ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ε

Τὰ μεταξὺ α-ε. Ὁ Τηλ. συγκαλέσας ἀγορὰν τοῦ δήμου ἐκαυτηρίασε τὰς ἀτασθαλίας τῶν μνηστήρων καὶ μάτην ἤξιωσε τὴν καταπασιν αὐτῶν. Μετὰ τοῦτο ἐπιβὰς πλοίου ἀπέρχεται εἰς Πύλον καὶ εἶτα εἰς Σπάρτην πρὸς τὸν Μεν., ὅστις ἀγγέλλει αὐτῷ ὅτι κατὰ τὸν θαλάσσιον ἤρωα Πρωτεύα ὁ πατὴρ διατρίβει ἐν Ὠγυγία, ἀδυνατῶν νὰποπλεύσῃ δι' ἔλλειψιν πλοίου.

28-32 ἦ γ'. ἐν. πρτκ. τοῦ ἡμι (αἰο) λέγω, παρ' αὐτ. ἐν τοῖς ἦν δ' ἐγώ, ἦ δ' ὅς, εἶπε: ταῦτα λοιπὸν εἶπε, ἀντίον ἠΰδα συνήθως: ἀμείβετο, ἀπεκρίθη, α 213, ἐνταῦθα: προσηφώνει, ἀπηύθυνε τὸν λόγον, αἰτιολ. τὴν ἐν 30 ἀνατιθεμένην αὐτῷ ἐντολήν, αὔτε εἰς τὸ σύ: σὺ πῖλιν, ἀρ' ἐτέρου, τοῦλάχιστον, τὰ τ' ἄλλα περ καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ὑπόθεσιν εἶσαι κανονικῶς, 30-1=α 86-7, πομπῇ ὑπὸ τῆν ὁδηγίαν (καὶ προστασίαν), οὔτε-οὔτε εἰς τὸ νόστον.—33-40 πῆμα α 46, σχεδίη θ. σχεδία, πλοῖον αὐτοσχεδίως (ἐκ τοῦ προχείρου) κατασκευαζόμενον (τουρκ. σάλι) ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ναυπηγικῆς ναυπηγούμενα, πολύδεσμος 2 ὁ συνδεδεμένος διὰ πολλῶν δεσμῶν (ἤλων, σχοινίων..), καλοδεμένος, στερεός, Σχερίη Σχερία, ἐρίβωλος 2 (ἐρι(ἐπιτ.)-βῶλος) ὁ ἔχων μεγάλους βῶλους, παχύγειος, εὐφορος, Φαίηκες Φαίαικες, γέγαα κ. γέγονα (γεν-γα-, ὡς τιν-, -τα,

τεινω), **ἀγχίθεος** (ὁ ἀγχι ἐγγὺς α 157-θεῶν, ὡς πρὸς τὴν καταγωγὴν) πλησιέστατος συγγενῆς τῶν θεῶν: κατάγονται, ἔχουσι στενὴν συγγένειαν πρὸς, **περὶ** (ἐπίρ.) περισσῶς, **κῆρι** (τοπ.) ἐν τῇ καρδίᾳ, ἐξ ὅλης καρδίας, ἐγκαρδίως, **θεῶν ὧς** ἀναστροφή, **χαλκός...** χαλκῶ.. σκευή, **ἐσθῆς** α 165 ἱματισμός, **άλις** ἐπίρ. ἀρεκέτα, σωρηδόν, ἐν ἀφθονίᾳ, **πολλὰ** εἰς πάντα τὰ προειρημένα, **ἐξήρατο** ἄορ. τοῦ ἐξάρυσθαι ὃ ἢ ἐξαίρεσθαι ἀποκομίζειν, κερδίζειν, **ἀπήμων** ἀπαθής, ἀβλαβής, **λαγγάνω** λαμβάνω διὰ κλήρου, **αἶσα** θ. μερίς (aequus), **ληγίς-ίδος** θ. λεία, λάφυρα, ἐκ τούτου **ληγίζομαι** α 398, **ἀπὸ λ.** εἰς τὸ αἶσαν.—**41-2 ὧς**: πρὸς τὸ **μοῖρ'** ἐστί: οὕτως εἶναι μοιραῖον δι' αὐτόν, αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρά του, ὡς ἐλέχθη 32-40, **ὕψορος** 2 ὁ ἔχων ὑψηλὴν ὄροφον, ὑψηλός.

28 Ἐρμείας α 48 υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας θυγατρὸς τοῦ Ἄτλαντος α 52.—**30 νύμφη** α 14.—**εὐπλόκαμος** α 86.—**Σχεροίη** χώρα, ἣν ἐφαντάζοντο ΒΔ τῆς Ἰθάκης, ταυτιζομένη πρὸς τὴν νῆσον Κέρκυραν καὶ οἰκουμένη ὑπὸ τῶν Φαιάκων, **ἀγχιθεῶν** διότι ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Ἀλκίνοος ἦτο ἐγγονος τοῦ Ποσειδῶνος, αὐτοὶ κατὰ τινα παράδοσιν ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς γῆς ὡς οἱ Κύκλωπες καὶ οἱ Γίγαντες.—**40 ληγίδος αἶσαν** πᾶσαν πολεμικὴν λείαν ἐχώριζον οἱ μετασχόντες τῆς στρατείας στρατιῶται εἰς ἴσα μερίδια, διανεμόμενα μεταξὺ αὐτῶν διὰ κλήρου· ἀλλὰ πρὸ τῆς διανομῆς τὰ κάλλιστα τῶν ἀντικειμένων τῆς λείας ἢ πρόσθετόν τι μερίδιον ἐξεχωρίζετο ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐδίδοτο τιμῆς ἕνεκα εἰς τὸν ἡγεμόνα, καλούμενον **γέρας**, μετὰ τοῦ κληρουμένου εἰς αὐτὸν μεριδίου, πρβλ. καὶ α 393.

43-9 οὐδ' ἀπίθησε λιτότης: εὐθύς ὑπήκουσε, **διάκτορος Ἄργειφόντης** α 38, 84, **44-6** = α 96-8, **ἄμβροσιος κ. ἄμβροτος** (α (στ.)-βροτὸς θνητός, ἐκ ῥ. μορ-, μορ-, μόρ-ος, μοῖρα, πορς, μορ-τός, μβροτὸς (ὡς μεσημ(ε)ρία-μεσημβρία), ἐν συνθ. ἄμβροτος, ἀλλ' ἀπλοῦν βροτὸς) ἀθάνατος, θεῖος, αἰώνιος, ἄρθατος, **φέρων** συνήθως ἔφερον, **μιν** α 71, **ὕγρη** ὡς οὐσ. θάλασσα, πρβλ. ἡπειρος, χέρσος, ξηρά. **ἀπείρων-ωνος** (ἀ-πείρατα πέριτα) ἄπειρος, ἀπέραντος, **πνοιή** θ. πνοή, **ἄμα π. ἀνέμοιο** συγχρόνως μὲ τὴν πνοὴν τοῦ ἀνέμου, ἀμιλλώμενον μὲ..., **τῆ** ἢ, **θέλγει** μαγεύει, ὑπνωτίζει, ἀποκομίζει ὧν (ὄμματα θέλγειν) ἐθέλει, **τοὺς δὲ ἄλλους δέ, ὑπνώω** ὑπνώτω, **ὑπνώοντίας** ἐσχημ. κατὰ τὰ εἰς-άω α 32, **κραιτὺς** (ἔξ οὗ κράϊστιος, ὡς ἡδὸς ἡδιστος) κρατερός.—**50 4 ἐπιβαίνω** πατῶ ἐπάνω, **ἐμπεσε** ἔπεσεν, ἐρριφθῆ μέσα, **σεύατο** ἄορ. ἄπ. μος, ὡς ἔχενα, τοῦ **σεύομαι**, ἄορ. καὶ **δυσύμην**, πρkm. **ἔσσομαι**, **ἔσσύμην**, τίθεμαι εἰς ταχέϊαν κί-

νησίν, ὄρμῳ, πετῶ, ἐπὶ κῦμα ἐπάνω εἰς τὰ κύματα, **λάρος** ἄ. γλάρος, **δεύω-ομαι** βρέχω-ομαι (παρ' ἡμῖν ἐν τῷ ἀναδέω-ἀναβλύω), **ἄλμη** θ. ἄλμυρον ὕδωρ, θάλασσα (πρβλ. σήμ. ἄρημ), **πυκνά** αἰτ. πυκνόπιλα, **ἀγρώσσω** (ἄρη-α) ἀγρεύω, ψαρεύω, **ἀτρεύγετος** α 72, **ἰχέομαι** (α 68 γαιήοχος) ἐποχοῦμαι, φέρομαι: διωλίσθησεν, **πολέεσσι** πολλοῖς: ἐπὶ τῶν ἀτελεντήτων κυμάτων, **ἵκελος** β κ. εἵκελος β (Φεικ-, Φικ-, ἔοικ-α) ὅμοιος.—55-8 **τὴν νῆσον** τὴν πολλάκις μνημονευθεῖσαν, ἡ αἰτ. τὸ τέρμα, **τηλόθι** κ. **τηλοῦ** α 22: μεμακρυσμένην, ἀπωτάτην, **ἐνθα** τότε, **ιοειδής** 2 (ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ Ἰου) σκοτεινός, **βὰς** πατήσας, **ἡπειρόνδε** εἰς τὴν ξηρὰν (καὶ περὶ νήσου: ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν θάλασσαν), **ἦιεν** ἦει, **ὄφρα** ἕως ὄτου, **σπέος** α 15, **τῷ ἐνι ἀναστρ.** ἐνὶ τῷ, **ναῖω** κ. **ναιετάω** α 51, **τέμην** α 218, **ἐνδοθι** ἐνδον.—59-62 **ἐσχαρόφιν** ἀντὶ **ἐσχαρήφιν** ὡς ἐξ ὄν. **ἐσχαρον**, **ἐπ' ἐσχαρόφιν** ἐπὶ τῆς ἐσχίρου, ἐστίας, **ὀδμή** θ. (ὄζω, ὄδαδα, ὀδ-) ὀσμὴ, εὐωδία, **κέδρος** θ. τὸ κέδρον, δένδρον παρεμφερές πρὸς ἐλάτην, **θύον** ἢ **θύος** θ. (ἀγν. ὄνομ.) ἢ μετ' εὐόσμου ξύλου κυπαρισσοειδῆς θυία (νῦν τούγια, Thuia), **εὐκείατος** 2 (εὐ-κείαζω διασχίζω) εὐκίλως διασχιζόμενος, **δαίω** (δαΐ-, δαυ-λόζ, δαλόζ, δαῖς-δᾶς) καίω, **τηλόζε** δὲ παράταξις ἀντι: οὕτω μέγα (πῦρ), ὥστε..., **ἰοιδιάω** (ἰοιδῆ) ἐπιεταμ. τύπ. τοῦ αἰίδω ἕδω, **ὄψ** θ. (νοχ) φωνή, **κερκίς** θ. σαῖττα (ἢ τὸ ξυλόκτενον), **ἐποιχομυ** πηγαῖνω καὶ ἔρχομαι (διὰ τὸ πλάτος τοῦ ὑρμυνομένου ὑφάσματος), **ιστόζ**: α 357: πρὸ τοῦ ἀργαλειοῦ.—63-9 **σπέος**: ἀμφὶ ἀναστροφή τῆς ἀμφὶ μὴ ἀναβιβαζούσης τὸν τόνον, **τηλεθόων-α** β (τηλεθάω ἐκτενέστ, τύπ. τοῦ θάλλω) εὐθαλῆς, θιαλρός, **κλήθρη-α** θ. δένδρον ὕδροχαρές, κλήθρος ἢ κλέθρα, **ἀλγειρος** θ. μαυρολευκή, **τανυσίπερος** 2 (τανύω τείνω, τεντώνω) ἀπλώνων, τεντόνων τὰ πτερά, **εὐνάζομαι** (εὐνή κλίνη) κοιμῶμαι, **κουρνιάζω**, **σκῶψ-ωπὸς** ἄ. (σκοπ-έω) εἶδος γλαυκός (ἐκ τῶν ἀτενῶν ὀφθαλμῶν) ἢ: εἶδος φιλοκώμομος πιτηνοῦ, ὅπερ ἀπομιμείται τὰς φωνὰς κακοσῆτιωζ (σκλώπα, mōqueur), **ἰρηξ-ηκος** ἄ. ἰέραξ, **κορώνη** θ. κουρούνα, **τανύγλωσσο** 2 (τανύς τάνυ-μαι τείνομαι) ὁ ἀπλώνων τὴν γλῶσσαν, **εἰνάλιος** (ἐν ἄλλ θ.) θαλάσσιος, **τὲ** α 50, **μέμηλε** πρῆμ. τοῦ μέλειν προσωπικ.: αἵτινες ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ἔργα τῆς θαλάσσης, ἔχουσι νὰ κάμωσι μὲ τὴν θάλασσαν, ἢ ἀναφ. πρὸτ. ἐπεξ. τοῦ εἰνάλιου, **ἡ** δὲ προεξαγγέλλει τὸ ὑποκ. **ἡμερίς**, δηλοῦν καὶ τὴν μετὰ βασιιν εἰς τι νέον: ἀλλὰ καὶ ἡ..., **ἡμερίς-ίδος** θ. ἄμπελος, κλήμα, κληματαριά, **ἡβάω** (νεύζω, ἀκμαζω) ἀπολύω ἀφθόνοους βλαστούς, σφριγῶ, **τανύω** (*τανύς, τανύγλωσσο) τείνω: ἦτο ἐξηλωμένη, **περὶ σπέεος**

γύρω ἀπὸ τό...**γλαφυρός** α 15, **τεθήλει**, ὑπρστκ. τοῦ θάλλειν, ἐκρέματο δὲ βρίθουσα τροφανῶν σταφυλῶν.—70 **3 πίσυρες** αἰολ. τέσσαρες, **ἐξείης** α 145, **ῥέον** ἔτρεχον, **λευκός** διαυγής, δοτ. συνοδ., **ἄλλυδις** ἄλλοσε, ἄλλη, **τετραμμέναι ἄ. ἄλλη** ἐκάστη ἐστραμμένη πρὸς διάφορον κατεύθυνοιν, **ἀμφι** ὀλόγουρα ἀπὸ τὰς πηγὰς, **μαλακοὶ** διὰ τὸ ὑγρὸν τοῦ ἐδάφους καὶ τὰς μαλακὰς πόας, **θηλέω** θαλλω, εἶμαι κατάφυτος ἐκ θαλερῶν.—73-6 **ἐνθα** ἐκεῖ, **ἐπειτα** τότε, ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, κατόπιν τῶν θελήτων τοῦ τοπέου, **καὶ ἀθάνατός περ** καὶ ἀθάνατος ἀκόμη, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀθάνατοι, **ἐπελθὼν** ἐὰν ἤθελεν ἐπισκεφθῆ, **θηέομαι**, ἀττ. θεάομαι: ἤθελε καταληφθῆ ὑπὸ θαυμασμοῦ, καταπλήξεως, **ἦσιν** ἑαῖς, **ἐνθα** ἐκεῖ πρὸ τοῦ σπηλαίου.—76-80 **αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ἀφ' οὗ δὲ πλέον, θηήσατο ἐφ' θυμῷ** παρέτῆρησε μετ' ἐνδομύχου θαυμασμοῦ, **ἄρα** μετὰ τοῦτο, **δια θεάων** α 14, **ἀγνο(ι)έω, οὐδὲ ἠγνοίησε** λιτότ. καὶ τὸν ἀνεγνώρισε πολὺ καλὰ, **ἄντην** (ἀντι) κατὰ πρόσωπον, εἰς τὸ ἰδοῦσα, **γάρ τε** παμque=παμ, **ἀγνώς-ῶτο**; 1 ἄγνωστος, κτηρ., **οὐδ' εἰ** καὶ ἂν ἀκόμη, **ἀπόπροθι** μακράν.—81-3 **οὐδὲ ἀλλὰ δέν, ἄρα** ὡς ἀνέμενε (νὰ εὔρη), **μεγαλῆτωρ-ορος** (μ.-ἦτορ) μεγαλόκαρδος, **πάρως περ** ἀκριβῶς πρότερον (κλαῖτε ἤμενος, ἦτο κλαίων), **ἐρέχθω** σπαράττω, κατατρύχω, βασιανίζω, **σοναχή** (σιένω-νάχω) στεναγμός.

43 **Ἀργεῖφόντης** α 37, **διάκτορος** α 84.—44 **πέδιλα** α 96.—45 **ἀμβρόσια** πᾶν ὅ,τι ἀνήκει τοῖς θεοῖς εἶναι ἀφθαρτον καὶ αἰώνιον.—46 **ἄμα πνοιῆσ' ἄ.** ὁ θεὸς εἶναι προσωποποιία τοῦ ἀνέμου· ὡς ὁ ἄνεμος πέμπεται ὑπὸ τοῦ Διός, οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς εἶναι ἄγγελος αὐτοῦ· ὡς ὁ ἄνεμος περιφέρεται τῆδε κάκεισε, οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς ἐγένετο ὁ θεὸς **ἀγήτωρ, ἠγεμόνιος, ἐνόδιος**, ὁδηγὸς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐν ταῖς διασταυρώσεσι τῶν ὁδῶν πολλῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχον οἱ ἔρμαϊ (πρβλ. τοὺς ἔρμας τῶν Πεισιστρατιδῶν, περὶ ὧν ἰδ. τὰ ἡμέτερα **Διδακτικά** σ. 73-4 καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ μόνου εὐρεθέντος ἔρμου αὐτῶν ἐν **Ἀθην. Πολ.** Πιν. Γ' 3 τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως) ὡς ὁ ἄνεμος (θύελλαι α 241) κλέπτει, οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς· ὡς ὁ ἄνεμος συρίζτει (ἄδει ὡς αὐιδός καὶ μουσικός), οὕτω καὶ ὁ θεὸς εἶναι ἐφευρετῆς τῆς λύρας. Ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ ὁμοιάζει πρὸς πνοήν, ὁ θεὸς κατάγει εἰς τὸν Ἄδην τὰς ψυχὰς τῶν ἀποθανόντων, ἀλλὰ καὶ ἀνάγει ἐκεῖθεν, κρατῶν χρυσῆν ῥάβδον (ἐξ ἧς χρυσόραπς), δι' ἧς ἀποκοιμίζει πάντα, ὅστις θὰ ἦτο πρόσκομμα εἰς τὸν δρόμον του.—50 **Πιερίη** χώρα πρὸς Β καὶ Α τοῦ Ὀλύμπου.—60 **αἰθήρ** α 67.—**πόντος** ὑποτίθεται ἢ ἐν ΒΔ τῆς Ἑλλάδος

ἀπέραντος θάλασσα, ἡ ὑπ' οὐδενὸς πλοίου διαπλεομένη, ἡ περιβάλλουσα τὴν νῆσον Ὠγγυίαν.—61 *ἄοιδιάουσα* ἴσως τὸ ἄσμα ἦτο θυθμικόν, πρὸς τὸν θυθμόν τοῦ ὁποίου ἡ Νύμφη ὑφαινεν. Καθ' ὅλου οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες συνήθιζον νὰ συνοδεύωσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν καὶ δι' ἄσματος, καθιστῶντες αὐτὴν οὕτω κουφοτέραν καὶ τερπνοτέραν· οὕτω μνημονεύονται ᾧδαι *ἱμαῖοι* (τῶν ἀντλούντων ὕδωρ), *ἐπιμύλιοι* (τῶν μυλωθρῶν), *λυτιέραςαι* (τῶν θεριστῶν), *ἐπιλήγια* (κατὰ τὴν θλίψιν τῶν σταφυλῶν), *βαυκαλήματα* τῶν μητέρων, ἐρετικά, ποιμενικά, κ. ἄ.—64 *εὐώδης κυπάρισσος* κατὰ τὰς θερμοτέρας ἡμέρας ἀναδίδει ἀναθυμιάσεις εὐαρέστου ὁσμῆς.—Τί σκοπεῖ ὁ ποιητὴς παριστῶν καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν Ἐρμῆν θαυμάζοντα τὰ κάλλη τῆς Ὠγγυίας;

85-90 *ἐρρεῖνω*, *ἐρέω-ομαι*, *εἶρομαι*, ἐρωτῶ, *ιδρύνω* βάλλω νὰ καθίσῃ, καθίζω, *φαινός* 3 (*φάος* φῶς, *φαισ-ρός*) ἀπαστράπτων, ἀκτινοβολῶν, *σιγαλίεις* 3 στιλπνός (διὰ τὴν λειότητα καὶ ἐπικήρωσιν), *τίπτε* α 225, *χρυσόρραπισ-ιδος* (χ.-*Φραπ*, ῥάβδος, *δόπαλον*) ὁ φέρον χρυσὴν ῥάβδον, *εἰλήλουθα* ἰων. ἐλήλυθα, *αἰδοῖος* α 139 ἀξιοσέβαστος, ἀξίотιμος, *φίλος* πεφιλημένος, τὰ ἐπιθ. παρᾶθεις τοῦ ὑποκ.: Ἐρμῆ, ὅστις μοι εἶσαι ἀξίотιμος καὶ πεφιλημένος, ὃν περιβάλλω δι' σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης, διὰ τί..., *πάρος* 82, *θαμίζω* α 143 συγχάζω, ἐπισκέπτομαι συχνά; ἐν τούτοις (*μὲν-μῆν*) ἄλλοτε (πρότερον) τοῦλάχιστον πῶσως δὲν συγχάζεις ἐδῶ, *αὐδάω* α 371 λέγω, *φρονέεις* ἔχεις μέσα σοφίαν, *θυμός* α 4, 107, *ἄνωγα* α 269: εἶμαι εὐχαρίστως πρόθυμος, *τετελεσμένον* περὶ πράγματος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐξ ἰδίας πείρας γινώσκωμεν ὅτι ἔχει ἦδη καὶ ἄλλοτε ἐκτελεσθῆ, ἐπομένως δύναται καὶ σήμερον νὰ ἐκτελεσθῆ: ἐκτελέσιμον.—92-94 *ἀμβροσίη* (-α) ἡ τροφή τῶν θεῶν, *νέκταρ* οὐ. τὸ ποτὸν τῶν θεῶν, *κεράννυμι*... κυρ. οἶνον μεθ' ὕδατος, ἐνταῦθα καταχρηστικῶς κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην συνήθειαν: ἔχυσεν εἰς τὸν κρατῆρα, ὁπόθεν ἦντλει διὰ πρόχου (καννατιοῦ) καὶ ἐκέρα εἰς τὸ ποτήριον, *ἔσθω* καὶ *ἔσθίω* ἐδῶ.—95-8 *δειπνέω* α 124, *ἤραρον* ἄορ. τοῦ ἀραρίσκω α 280; ἐστύλωσεν, ἐδροσίσε τὴν καρδίαν του, ἐκαρδοπίασθη, *ἀμείβομαι* α 44, 63, *εἰρωτῆς* παρὰταξίς ἀντί: ἐπειδὴ ἐρωτῆς με, *αὐτὰρ* (*αὐτε-ἄρα*) ἐν τῇ κυρ. σημ.: λοιπὸν ἐγὼ ἀφ' ἐτέρου, *ἐννέπω* α 1 (*σεπ-ἰπ-quam*, *θε(σ)-οπέ-σιος*, *θέσις* α 328), *ἐνισπήσω* κ. *ἐνίρω*, *ἐνισπον*, λέγω, τὸν μῦθον ὅ,τι ἔχω νὰ εἶπω, *νημερτέως* α 86 εἰλικρινῶς, *κέλομαι* (κελ-κελεύω), *κελήσομαι*, ἄορ. ἀναδιπλ. *κε-κ(ε)λ-ὀμην* *κεκλόμην*, *προτρέπω*.—99-104 *ἠνώγει* ὑπρστκ. τοῦ *ἄνωγα*, πῶκμ.

ἐν σημ. ἐνεστ. προτιρέω, προτκ. *ἄνωχθι*, *τίς δ'* αἰτιολ. τὸ *οὐκ ἐθέλοντα*, *τοσσόνδε* ἀπὸ τῆς Πιερίας μέχρι τῆς Ὠγγυίας 50, ὅπερ δεικνύει, *ἄσπετος* 2 (α (στ-)σεπ-ἐννέπω) ἄρρητος, ἀπεραντος, ἐπίτασις διασαφοῦσα τὸ *τοσσόνδε* ὡς ἐπιφώνησις, *οὐδὲ* καὶ δέν, εἰσάγον παρατακτικῶς μετὰ τὸ *ἄσπετον* β' αἴτιον τοῦ *οὐκ ἐθέλοντα*, τὸ ἔρημον καὶ ἀκατοίκητον τοῦ ἀπεράντου χώρου, *οὐδέ* τις (ἔστι) *πόλις βροτῶν* τίς γενική; *ἄγχι* α 157, συγκ. *ἄσσον*, ὑπερθ. *ἄγχιστα*, *ῥέξω* *ἰερά* α 47, *ἐκατόμβη* α 25, *ἔξαιτος* 2 (*ἐξ-αἴ-νυ-μαι* λαμβάνω) ἔξαιρετος, ἐκλεκτός, *ἔστι* ἔξεστιν, εἶναι δυνατόν, *μάλ' οὐ πῶς* κατ' οὐδένα ἀπολύτως τρόπον, *παρεξέρχομαι* (προσπερνῶ) ὑπεκφεύγω, *νόος* θέλησις, *αἰγίοχος* (ἔχων αἰγίδα) ὁ φέρων τὴν αἰγίδα (*αἴσσω* α 102), *ἄσπίδα* (τοῦ Διός), ἥτις τινασσομένη ἔτρεπε τοὺς ἀντιπάλους εἰς φυγὴν, ἢ ὁ ἐπὶ τῆς (κατ)αἰγίδος ὀχούμενος, θυελλώδης, *ἄλιός* (ἄλιος μάταιος) ματαιώνω.—105-15 *διζυρός* 3 (*διζὺς* θ., ἐκ τοῦ ἐπιφ. *οἶ*, ἀθλιότης, δυστυχία) ἀθλιος, ἀξιοδάκρυτος, ἀξιολύπητος, ὑπρθι. *διζυρώτατος*, *ἄλλων* ὡς ἐκ συγκρ.: ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλους, *ἔξ* ὄλων, *ante alios*, *τοὶ σοί*, *τῶν* (δεικτ). *ἀνδρῶν* διαιρ. ἐκ τοῦ *ἄνδρα*, *ἠνώγειν* γ' προσ. ἐκ τοῦ *ἠνώγειν*, ὁ προτκ. (ὑπροτκ. 99) διότι ὁ Ἐρ. ἀποβλέπει εἰς τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἐλάμβανε τὴν ἐντολήν, *νῦν ἀποπεμπέμεν* νάφηνης ἐλεύθερον νὰ φύγη, *αἶσα* θ. 40 μοῖρα, *τῆδε* ἐνταῦθα πρὸς τὸ *ὀλέσθαι*, *νόσφιν* 20, *ἔτι* ἀκόμη, καὶ πάλιν πρὸ τοῦ θανάτου του, πρὸς τὸ *ιδέμεν*.—116-7 *ῥιγέω* (*ῤριγος*, frigus) καταλαμβάνομαι ὑπὸ ῥιγούς, παγώνω, 117=α 122.—118-20 *σχέτιλος* σκληρός, ἄνευ συμπαθείας, *ζηλήμων* (*ζηλέω*) ζηλότυπος, φθονερός, κτηρ., *ἔξοχον ἄλλων* ὅσον οὐδὲν ἄλλο πλάσμα εἰς τὸν κόσμον, *οἶ τε* ἀναφ. αἰτιολ., *ἀγάομαι* κ. *ἀγαμαι*, *ἀγασθε* μετ' ἐπενθ. α μετὰ τὴν συναίρεσιν α 39, +δοτ. *ζηλεύω*, φθονῶ, *θεῆσ'* θεαῖς, *εὐνάζομαι* 65, *ἀμφαδίην*, *ἔξ* ἐπιθ. *ἀμφάδιος*, ὡς ἐπίρ. πρὸς τὸ *εὐνάζεσθαι*, κ. *ἀμφαδόν*, *ἀμφαδὰ* ἀναφανδόν, ἐν φανερωῖ, ἐν νομίμῳ γάμῳ, ὅστις παρ' Ὀμ. καλεῖται *ἀμφάδιος*, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς μυστικὰς ἐρωτικὰς σχέσεις, *τίς* (θεὰ) οἰαδήποτε θεά, *ποιήσεται* ὑποτ. ἀορ. ἐκλέξη δι' ἑαυτήν, *ἀκοίτης* α 39 ὁ σύζυγος, *φίλον* ἀ. κτηρ. τοῦ νοουμένου *ἄνδρα* *τινά*.—121-28 *ῥοδοδάκτυλος* ἡ ἔχουσα ῥοδόχρους δακτύλους, *ἔλετο* εἴλετο, *τόφρα* κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον (τῆς συμβιώσεως), *ἠγάασθε* ἐκηρύξατε ἐκ ζηλοτυπίας ἄγριον πόλεμον, *ῥῆα* α 160, *ῥ. ζῶντες* οἱ ἀπόνως καὶ ἀμερίμνωσ ζῶντες, *ἀγνή* διὰ τὴν αὐστηρὰν παρθενίαν της, *ἐποῖχομαι* ἐπέρχομαι, προσβάλλω, *ἀγανός* 3 μαλακός, γλυκός, ἀνώδυνος, ἢ δοτ. ἐκ τοῦ *ἐποιομένη*, *κατέπε-*

φρον ἄορ. ἄνευ ἔνεστ. ἐκ ὄ. φεν-(φόν-ος), μετ' ἀναδιπλ. φε-φ(ε)-ον: **πέφρον**, ἐφρόνευσα, ὧς δ' (ἠγάασθε), **μίγη** παθ. ἄορ. β' τοῦ **μείγνυσθαι**: συνεκοιμήθη, **φιλότης** θ. ἔρωσ, **εὐνή** τοπ., ἡ ὅλη ἔκφρασις: συνεκοιμήθη ἐξ ἔρωτος, **εἶκω** (ὑπείκω) ἐνδίδω: ἐνδῶσασα εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς καρδίας της, ἀκολουθήσασα τὴν καρδίαν της, **νειὸς** θ. (γῆ, νέος, ὑπερθ. νείατος ἔσχατος, κατώτατος) κτῆμα κείμενον ὡς βαθούλωμα, γούπατον, βαρικόν, **τρίπολος** 2 (**πέλομαι**) τρεῖς φορὰς γυρισμένος, ἀροτριαμένος, τὸ ἔαρ, θέρος καὶ φθινόπωρον πρὸ τῆς σποραῖς, οὐδὲ ἀλλὰ δέν, **ἄπυστος** 2 α 242: ἀλλὰ δὲν παρέμεινεν ἐν ἀγνοίᾳ, δὲν ἐβράδυνε νὰ φθάσῃ τοῦτο εἰς τὰς ἀκοάς τοῦ Διός, **δὴν** α 49, 203, **ἀργῆς-ἤτος** 1 (ἀργ-ὸς λευκός, ἀργ-ίλος, ἀργ-υρος, ἐν-αργ-ῆς) ἀπαστραπτῶν, ἀστραπηβόλος.—129-36 αὐτὸ πάλιν, **μοι** πρὸς τὸ **ἄγασθε** κ. **παρέμμεν**(παρεῖναι): διότι ἔχω εἰς τὸ πλευρόν μου, **βροτὸς** α 32, **μὲν** μὴν, ὅμως, **σαόω** σφῶω, **βεβαῶς-ῶτος** βεβηκῶς, **τρόπις-ιος** θ. τὸ κατώτατον μέρος τοῦ σκάφους, ἡ δοκὸς (καρῖνα), εἰς ἣν προσσαμῶζονται αἱ πλευραί:, καθ' ἣν στιγμὴν εἶχε κρεμάσει τοὺς πόδας του περὶ τὴν τρόπιν, ἐν ᾧ ἐκάθητο ἵππαστι ἐπ' αὐτῆς, **οἶον** ἄνευ τῶν ἐταίρων, διασαφούμενον ἐν 133, **ἐλάσας** πλήξας, **κεάξω** σχίζω, συντριβῶ (πρβλ. **Καιάδας** βάρανθρον, σχισμῆ), **οἷ** ἦθ., **οἶνον-οπος** ἔχων τὴν ὄψιν τοῦ οἴνου, ὑπόμαυρος, σκοτεινὸς (ἢ καὶ ὑπέρυθρος, κόκκινος, περὶ τὴν ἀνατολήν, δύσιν), [ἔσθλὸς β α 95, **ἀπέφθινεν** ἀπεφθίθησαν, τοῦ **ἀποφθίνω**, ἐξ οὗ καὶ μ. ἄορ. **ἀπεφθίμην**, ἀφανίζομαι, ἐξολοθρευομαι, **ἄρα** ἔπειτα, **πελάζω** (πέλας πλησίον) φέρω πλησίον], **μὲν** ἀληθῶς, **φιλέω** φιλοξενῶ, **τρέφω** περιποιῶμαι, **ἀγήραος** ἀττ. ἀγήρας.—137-40 137-8=103-4, **ἐρρω** ἔρχομαι ἢ πηγαίνω ἐπὶ κακῶ μου, πρβλ. **ἔρρ' ἐς κόρακας**, **ἐρρέτω** ἄς ὑπάγῃ εἰς τὴν ὄργην (εὐχὴν) τοῦ θεοῦ, ἢ πρσκτ. παραχώρησιν, ἐκ τούτου τὸ **ἐπὶ πόντον**, **ἀτρύγετος** α 72, **ἐποτρύνει** μιν (Ὀδ.) ἔρρειν, **ἀνώγει** γ' ἐν. ἔνεστ. **ἀνώγω**, σχηματισθέντος ἐκ τοῦ πρσμ. **ἄνωγα** διὰ τὴν ἔνεστωτ. σημ.—140-4 **πέμπω** παρέχω τὰ μέσα τῆς ἀναχωρήσεως, **οὐ** πη οὐδαμῶς, **πάρα** πάρεισι, αἱ προθ. ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον (ἐν ἔνεστι, **ἐπι** ἔπεστι), **ἐπήρετμος** ὁ ἔχων ἐρετμά, κόπας, κωπῆρης α 181, **οἷ** **κεν** ἀναφ. συμπ., **πέμπω** συνοδεύω, **νότα** ἢ ἐπιφάνεια, **ὑποτίθεμαι** α 279, **πρόφρων** 2 ὁ ἔχων τὴν φρένα ὑπὲρ τινος, εὐμενής, μὲ ἀνοικτὴν, πρόθυμον καρδίαν (ἄνευ ὑστερβουλίας), κτγρ., κ. **προφρονέως-πρόφροσι** θυμῶ, **ἐπικεῦσθαι** ἀποκρύπτω τι, πρβλ. **κενθμών**, ὡς **κε** συμπ. οὕτως ὥστε νὰ, **ἦν** ἐήν, **ἀσκηθῆς** 2 ἀβλαβής.—145-7 **διάκτορος** α 84, **οὕτω** ὅπως λέγεις 139, **ἐποπίζομαι** (ὄπις θ. παρατήρησις,

προσοχή) σέβομαι, φοβοῦμαι, *μῆνις-ιος* θ. ὀργή, *μετόπισθε* κατό-
πιν ἔαν δὲν συμμορφωθῆς πρὸς τὴν ἐντολήν του, *κοτέομαι* (κότος
ἄ. θυμός, ὄν φυλάττομεν, μνησικακία) κρατῶ, φυλάττω ἐχθροπά-
θειαν, *χαλεπαίνω* ἐκδηλώνω ἀγρίως τὴν ὀργήν μου.

86 *θρόνος* α 130.—**93** *ἀμβροσίη* ἡ τροφή τῶν θεῶν, πιθα-
νῶς τὸ μέλι, *νέκταρ* τὸ ποτὸν αὐτῶν, πιθανῶς τὸ ὑδρομέλι, ὕδωρ
διὰ μέλιτος γλυκανθέν.—**94** *Ἀργεῖφόντης* α 37.—**102** *ἐκατόμβη*
α 25.—**103** *αἰγίοχος* ἡ αἰγίς ἦτο ἄσπις τοῦ Διὸς ἀποτελουμένη ἐξ
ἀπλοῦ δέρματος, οἷαι ἦσαν αἱ πρωτόγονοι ἄσπιδες. Ἐπειδὴ τινασ-
σομένη ἐμπνέει τρόμον τοῖς ἀντιπάλοις, φαίνεται ὅτι εἶναι προσω-
ποποιία τῶν θευλλωδῶν νεφῶν τῆς καταιγίδος, ἐξ ὧν προέρχονται
ἡ ἀστραπή καὶ ὁ κεραυνός, τὰ φοβερὰ ὄπλα τοῦ Διὸς· ἐν Πίν. ΣΤ΄
1 φορεῖ αὐτὴν ἡ Ἀθηνᾶ.—**106** *Πρίαμος* ὁ γηραιὸς βασιλεὺς τῆς
Τροίας.—**121** *Ἥως* ἡ θεὰ τῆς αὐγῆς· παρίστατο ἐστεμμένη δι’
ἀκτίνων καὶ ἐπιβαίνουσα τεθρίππου ἀναδυομένου τὴν πρωίαν ἐκ τῶν
κυμάτων τῆς θαλάσσης, ἐν ᾧ ὁ υἱὸς αὐτῆς Φωσφόρος (Ἀὐγερινός),
μικρὸς πτερωτὸς παῖς, πετᾶ πρὸ αὐτῆς κρατῶν δάδα ἀνημμένην· ἄλ-
λοτε ὡς παρθένος πτερωτὴ λευκὰ περιβεβλημένη πετᾶ διὰ τοῦ αἰθέ-
ρος χύνουσα ἐξ ὑδρίας δρόσον εἰς τὴν γῆν· πρβλ. καὶ τὴν τοιχογρα-
φίαν τοῦ Γουίδου Ῥένη.—*ἔροδοδάκτυλος* διότι χρόνον τινὰ πρὸ
τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου προβάλλουσιν ἐν τῷ ὀρίζοντι δέσμαι ἡλια-
κῶν ἀκτίνων ὡς ῥόδινοι δάκτυλοι τῆς Ἥους, ὅταν δὲ ἔκτασις ὀλη
βραχὺ πρὸ τῆς ἀνατολῆς προβάλλει ὡς κροκόχρους, ἡ θεὰ λέγεται
τότε *κροκόπεπλος*. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ θέρος ὁ (ἀστερισμὸς) *Ῥαίωνα*
(γίγας κραταῖος) ἐπιτέλλει περὶ τὴν πρωίαν πρὸς Α ἐν ἀκτινοβο-
λούσῃ καλλονῇ, ἐπιστεύετο ὅτι ἡ Ἥως ἠγάπησε καὶ ἀνῆρπασεν αὐ-
τὸν (διότι ἐκ τοῦ πρωينوῦ φωτὸς γίνεται ἄφαντος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ),
ἕως ἡ *Ἀρτεμις* (προσωποποιία τῆς χρυσοῦς σελήνης, ὅθεν *χρυσόθρο-
νος*) ἡ θεὰ τῆς παρθενικῆς ἀγνότητος κατετόξευσεν αὐτὸν ἐν τῇ νή-
σῳ *Ὀρτυγία*, ὡς ἐκαλεῖτο τὸ πρῶτον ἡ νῆσος Δῆλος ἡ γενέθλιος
τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος (κατ’ ἄλλους ἐν τῇ πρὸ τῶν Συ-
ρακουσῶν νήσῳ). Διὰ τῶν βελῶν (ἀκτίνων τῆς σελήνης) ἐξαποστέλλει
ταχὺν καὶ διὰ τοῦτο ἀνώδυνον θάνατον πρὸς τὰς γυναῖκας, ἐν
ᾧ οἱ αἰφνίδιοι καὶ ἀνώδυνοι θάνατοι τῶν ἀνδρῶν ἀπεδίδοντο
εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἀπόλλωνα (ἥλιον)· τὸν Ῥαίωνα φονεῦει οὐχὶ ὡς
θεὰ τοῦ θανάτου (διότι μόνον γυναῖκας φονεῦει), ἀλλὰ διὰ προ-
σωπικὴν πρὸς αὐτὴν προσβολήν. — **125** ἡ *Δημήτηρ*, θεὰ τῆς
καλλιερουμένης γῆς (πάροχος τῶν δημητριακῶν καρπῶν), ἐνυμφεῦθη
τὸν *Ἰασίωνα*, δαίμονα τῶν καρποφόρων χθονίων τῆς γῆς, ἐξ οὗ

ἐγέννησε τὸν Πλοῦτον(τὸν γεννώμενον ἐκ τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς).—
132 α 8.—136 *θήσειν ἀθάνατον* διὰ τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ νέ-
κταρος, δι' ὧν καὶ οἱ θεοὶ συντηροῦσι τὴν ἀθανασίαν αὐτῶν.

148-50 *κρατὺς* 49, *μεγαλήτωρ* 81, *πόνια* α 14, *ἦε* ἦει,
ἐπικλύω ἐπακούω α 300, *ἐπέκλυεν* ἀόρ., *ἀγγελίαι* παραγγελία,
προσταγή.—151-8 *ἄρα* ὡς ἦτο φυσικὸν νάναμένωμεν μετὰ τὰ
81., *ὄσσε* δυϊκ. οὐ. ὀφθαλμοὶ (oculus), *τέρσομαι* (torreo, torrens
-χείμαρρος, *θέρ-ος*) ξηραίνομαι, στεγνώνω, *δακρυόφιν* ὄργ. α 403
δακρύων, *αἰὼν* γ. κ. (aevum) ζωή, *κατ-εἶβω* κ. *καταλείβω* (εἶβω
στάζω, χύνω) ἀφήνω νά στάξῃ, χύνω, *κατεῖβετο* κατέρρησε, κατετή-
κετο ὡς ὁ κηρός, *δδύρομαι νόστον* θρηγῶν ποθῶ τὸν ν.: ἐν τῷ ἄλ-
γεινῷ πόθῳ τοῦ ν., *ἀνδάνω* (ἡδύς, suavis), *ἄδον* κ. *εὐαδον*, *ἔαδα*,
ἀρέσκω, *ἦτοι* α 155, *ιαύεσκε* θαμ. πρτκ. τοῦ *ιαύω* συνήθιζε νά
διανυκτερεύῃ, τακτικῶς ἐκοιμᾶτο, *καὶ ἀνάγκη* εἰ καὶ κατ' ἀνάγκην,
εἰ καὶ καταναγκαζόμενος, παρὰ τὴν θέλησίν του, *παρὰ ἐθελούση*
οὐκ ἐθέλων: ἄνευ ἀγάπης παρὰ τὸ πλευρὸν ἐκείνης, ἥτις τὸν
ἠγάπα, *ἄμ* ἀνά, μετ' ἀποκοπῆς τοῦ α, *ἄμ π.* ἐπάνω εἰς τοὺς βρά-
χους, *ἠιῶν-όνος* θ. ἀκτῆ, *δερχέσκετο* θαμ. πρτκ. τοῦ *δέρκομαι*,
ἔδρακον, *δέδορκα*, κοιτάζω, στρέφω τὰ βλέμματα (δράκ-ων, ὄφ-ις),
ἀτρύγετος α 72, *λείβω* (κ. εἶβω 152) σταλάζω, χύνω.—159-64
ἀγχού ἄγγι 101, *κάμμορος* (κατ(ά)-μορος) ὁ κακίστην τύχην ἔχων,
δυστυχεστάτος, *μοί* ἦθ. σὲ παρακαλῶ, *φθίνω* τήκομαι, *πρόφρασσα*
θηλ. τοῦ *πρόφρων* 142, *μάλα π* μὲ ὄλην μου τὴν καρδίαν, *ἦδη*
τώρα πλέον, *δόρυ*, *δούρατος* κ. *δουρός*, ξύλον (δούρειος ἵππος),
χαλκός χαλκοῦς πέλεκυς, εἰς τὸ *ταμών*, *ἀρμόζομαι* συναρμόζω, συν-
δέω διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, *σχεδίη* 33, *ἔκρια* δύο μικρὰ σανιδώματα
(καταστροφώματα), τὸ ἐν κατὰ τὴν πρῶραν, τὸ δὲ κατὰ τὴν πρῦμναν,
διότι ἡ Ὀμ. ναῦς δὲν εἶχε συνεχῆς κατάστρομα, *πήγνυμαι* ἴ. συν-
αρμολογῶ τὰ πατώματα, *ὑψοῦ*, *ὑπόθι* κ. *ὑψι* ὑψηλά, *ὡς* τελ., *ἠε-*
ροειδής 2 (ἄηρ ἠέρος θ. ἄηρ, ὀμίχλη) ἀεροειδής, ὀμιχλώδης, σκοτει-
νός.—165-170 *μενοεικής* 2 (*μένος-ἔοικα, εἰκ-*) ὁ σύμφωνος πρὸς
τὴν ἐπιθυμίαν, ἐπαρκής (καὶ ὁ εὐφραίνων ἅμα τὴν ψυχὴν), τὸ
ἐπιθ. καὶ εἰς τὰ τρία οὐσ.: πλούσια, πλουσιοπαρόχως, *ἐρύκω* α 14,
λιμός ἐνταῦθα περιλαμβάνει καὶ τὴν δίψαν, *ἄ κεν* ἀναφ. συμπ.:
τόσον ἄφθονα ὥστε..., *ἀμφι-έννυμι* (-*φες*-, *ves-tis*, *ἔσθής*), *εἶμα*
(*Ἔεσ-μα*, *ἔμμα*) ἔνδυμα, ἐκ τούτου τὸ *ἱμάτιον*, *οἶρος* ἄ. (*αὔρα*) οὐ-
ριος ἄνεμος, *ἦν* τεῖν, α 402, *ἀσκηθής* 144, *ὡς κε* ἡ σκοπιθεῖσα
ἀκολουθία: ὥστε νά, *ἔχουσι* κατοικοῦσι, *φέρτερος* α 405 ὑπέρτερος,
ἀνώτερος, *κραίνω* κ. *κρααίνω*, *ἔκρηγα* κ. *ἐκρήγη*, (creo)ἐκτελῶ,

τὰ ἀπροφ. ἀναφ.: ἐν τῇ συλλήψει καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει.—171-6 **ῥιγέω** 116, **πολύτλας** μόνον ὄνομ. (τλήναι α 87) ὁ πολλὰ ὑπομείνας καρτερικός, πολυπαθής, **μήδομαι-σομαι-σάμην**, σκέπτομαι, πρβλ. **μητις, πολύμητις, μητιάω** α 234, **τόδε** ἀντικμ., **ἄλλο τι** κτηρ. τοῦτο δά, τὸ ὁποῖον σκέπτεσαι, εἶναι ἄλλο τι—πρὸς τοῦτοις σκέπτεσαι ἄλλο τι, καὶ κανὲν ἄλλο σχέδιον μελετᾷς, **δὴ** ἀσφαλῶς, **πομπή** ἢ ἀποστολή εἰς τὴν πατρίδα, **οὐδέ τι** ποσῶς ὅμως, ἢ αἰτιολ., **κέλομαι** 98, **λαῖτμα** οὐ. ὄνομ. αἰτ. (λαιμὸς καταπίνων) χάσμα, βυθός, **λ. θαλάσσης** βαθεῖα ἀχανὴς θάλασσα, **ἀργαλέος** 3 (ἄλγος) πικρός, ἐπικίνδυνος, **οὐδὲ** ἐπιδ. ἐπὶ τὸ μείζον, **ἴσοι** (ἴσος) σύμμετροι, ἰσόροποι, ἐν ὀριζοντίῳ θέσει ὑπὲρ τὰ κύματα πλέουσai, **ὠκύπορος** (ὠκὺς 3 ταχὺς) ταχύπορος, ταχύπλους, α 266, **τὸ** λαῖτμα, **τὸ δὲ** ἀντιθ. καὶ ὅμως δέν..., ἢ ἐπὶ πρὸς τὸ **τὸ** ὑπεράνω αὐτοῦ, **ἀγαλλόμενα** τρελλὰ ἀπὸ τὴν χαρὰν των, χοροπηδῶσαι, **οὔρος** 167.—177-9 **οὐδ' ἂν ἐγὼ**... ἄλλ' ἐγὼ δὲν θά εἶχον καμμίαν ὄρεξιν νά, **ἀέκητι** α 79, **σέθεν** οοῦ, **τλαίης** α 288, τὸ ῥ. σημ. καὶ τολμᾷν: ἐὰν δὲν ἐλάμβανες τὴν τόλμην, τὸ θάρρος, ἐὰν δὲν ἀπεφάσιζες, **μέγαν** ἐπίσημον, **μὴ βουλευσέμεν** εἰδ. ἀπροφ., **ἄλλο τι** ἀντικμ., **πῆμα κακὸν** παρὰθ., **μοι αὐτῷ** τίς δοτ;—180-3 **μειδιάω κ. μειδιάω, καταρέζω** θωπεύω, **ἔπος ἔφατ'** ἤρχισε νά λέγῃ, **ἔκ τ' ὀνόμαζε** καὶ ὠνόμαζε μετὸ ὄνομα, προσεφώνει, (χωρὶς νάκολουθῆ πάντοτε τὸ ὄνομα ἐντεῦθεν=) καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, **ἦ δὴ** ἀληθῶς λοιπόν, **ἀλιτρός** 3 (**ἀλιταῖνω** ἁμαρτάνω, **ἀλιτήριος**) ἀσεβής, ἐνταῦθα ἐν ἀσθενεῖ σημ.: πανοῦργος, πονηρός, διάβολος, κολασμένος ἄνθρωπος, **ἀποφάλιος** ἀχρηστος, ἀνωφελής, **οὐκ ἄ. εἰδῶς** ἐξευρίσκων τὰ ἐπίκαιρα, δι' ἐκάστην περίστασιν, γνωρίζων τὸ πρακτέον, ὅπως γνωστικός, **ἐπιφράζομαι** ἐπινοῶ, ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν μου, **οἶον** ἐπιφ. αἰτιολογοῦσα τὸν προηγούμενον χαρακτηρισμόν: τί ἦτο λοιπόν αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐσκέφθης νά εἶπης=διότι τοιοῦτον λόγον... —184-7 **ἴστω, οἶδα**, ἔστω μάρτυς τοῦδε, **ὑπερθεν** ἄνω, **τὸ** δεικτ. ἐκεῖ κάτω, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ **ὑπερθε**, **κατεῖβω** 152, **ὅς τε** καθ' ἕλξιν πρὸς τὸ κτηρ. **ὄρος**, ἀντὶ **ὄτε**, τὸ ὀρκίζεσθαι εἰς τὴν Στύγα, **δεινότατος** φοβερώτατος, φορικτότατος, **πέλω** πέλομαι, **βουλευσέμεν** ἐπέξ. τοῦ **τόδε** 184, ὑποκ. **ἐμὲ** παραλειφθέν, διότι ἢ ὅλη φράσις σημ. ὀρκίζομαι.—188-91 **μὲν** ἀληθῶς, **τὰ** δεικτ., **νοέω** ἔχω κατὰ νοῦν, **φράζομαι** σχεδιάζω πρὸς ἐκτέλεσιν: αὐτὰ πράγματι, οὐδὲν ἄλλο ἔχω κατὰ νοῦν καὶ θά σκεφθῶ νά κάμω, **ἄσσο** ἄττα, ἄτινα, **μήδομαι** 173, **χρηῶ** θ. (κ. **χρεῶ** α 225, **χρηῶς** α 409, **χρηῆ**) ἀνάγκη, **ἴκω κ. ἰκάνω** ἦκω: ὅσα θά ἤθελον ἐξέυρει δι' ἐμὲ τὴν ἰδίαν, ἐὰν ποτε ἤθελε με

εὔρει τόσον μεγάλη ἀνάγκη, καὶ ἐμοί, ὡς καὶ ἄλλοις, νόσος αἰσθη-
ματα, καρδία, ἐναίσιμος 2 (ἐν-αῖσα τὸ προσήκον) ὁ ὅπως πρέπει,
εὐγενής, θυμὸς διάθεσις, καρδία, σιδήρεος λίθινος ἄσπλαγχνος, οὐδέ
μοι αὐτῇ καὶ ἐγὼ οἴκοθεν, ἐκ φύσεως δὲν...

158 *δερεέσκετο* πρὸς τίνα κατεύθυνσιν καὶ τί ζητῶν;—164
ἡεροειδής ὅταν παρατηρῶμεν τὴν ἀπέραντον θάλασσαν πρὸς τὰ βά-
θη τοῦ ὄριζοντος, νομίζομεν ὅτι δὲν βλέπομεν πλέον τὸ στοιχεῖον
τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ τι ἀεροειδές, ὀμιχλώδες, ὅπερ περιβάλλει γύρω
τὸν πόντον.—176 *Διὸς οὐρῶ* διότι ὁ Ζεὺς εἶναι ὁ κύριος τοῦ οὐ-
ρανοῦ καὶ τοῦ ἀέρος.—185 *Στυγὲς* ποταμὸς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἀρκαδίᾳ ἐπὶ
κλιτύς τῶν Ἀρκαίων, σήμερον *Μαῦρο νερό* διὰ τὸ πένθιμον πε-
ριβάλλον καὶ τὴν μυστηριώδη εἰς σκοτεινὴν χαράδραν κατάδυσιν
τοῦ ὕδατος ἐπιστεῦετο ὅτι ἡ Στυγὲ εἰσεχώρει μέχρι τῶν ἐγκατῶν τῆς
γῆς (*κατειβόμενον*) καὶ διέρρηε τὸ βασιλείον τοῦ Ἄιδου. Οἱ θεοὶ
δοκιζόμενοι ἐπικαλοῦνται μάρτυρας τῆς ἀληθείας τῶν λόγων αὐτῶν
τὰ τρία στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουσι πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει ἐν
τῷ οὐρανῷ, ἐν τῇ γῇ καὶ ὑπ' αὐτὴν (ἐν τῷ ἔδῃ)· ὁ θεὸς ὁ ἐπικα-
λούμενος ἐν τῷ ὄρκῳ τὴν Στύγα ἐδήλου ἅμα ὅτι κατηγάτο καθ'
ἑαυτοῦ τὸν θάνατον (δεινότητος).—191 *σιδήρεος* α 204.

192-200 *ἠγήσατο* προηγήθη, προεπορεύθη, *καρπάλιμος* τα-
χύς, ἔχχιον ἔχχον, ἔξον μεικτ. ἀόρ. τοῦ ἔχω, *σπεῖτος* ἀσύνηθες ἀντὶ
σπέος, καὶ ῥ' καὶ δῆ, *ἐδωδῆ* ἐδέσματα καὶ ποτά, *πᾶσαν* παντοίην,
παντὸς εἶδους, ἐντεῦθεν τὸ ἀναφ. *οἶα* πληθ.: ἐκείνων, ὁποῖα, *ἀντίον*
ἀντικρῦ, *ἔζω* καθίζω, *δμωή* α 147, 200=α 149.—201-5 *τέρπομαι*
+ γεν. χορταίνω, *ἐδητύς* ἐδωδῆ, *ποτῆς* θ. ποτόν, *ἤρχε μύθων*
ἤνοιξε τὴν ὁμιλίαν, *διογενής* ὁ ἐκ τοῦ Διὸς καταγόμενος, εὐγενής
οὐτω ὅπως κατεφάνη ἐκ τῆς προηγηθείσης ἐν τῇ ἀκτῇ συνομιλίας:
ἄ! ἔτσι λοιπὸν (κάμουν), σφιστὰ λοιπὸν, ἐν ἐρωτήσῃ περὶ πράγμα-
τος, τὸ ὁποῖον συμβαίνει δυσαρέστως δι' ἡμᾶς, *ἐμπης* (ἐν-πᾶς),
καὶ *ἐμπης* καὶ μ' ὅλα ταῦτα, καὶ παρ' ὅλον τοῦτο, παρὰ τὴν
πικρίαν, ἣν μοι προξενεῖ ὁ ἀποχωρισμὸς, *χαῖρε* κατευοδίων σου, εἰς
τὸ καλόν, εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ.—206-10 *μὲν* μῆν, ὅμως, *αἶσα*
40, *κῆδος* α 244, *ἀναπίμπλημι κ.* συμπληρῶ τὸ μέτρον τῶν συμ-
φορῶν (τὸ ὀρισθὲν ὑπὸ τῆς μοίρας): πόσα ποτήρια πικριῶν σοὶ εἶ-
ναι πεπωμένον νὰ πῆς μέχρι τελευταίας θανάτου (νὰ στραγγίσῃς),
ἐνθάδε αὐθι (αὐτόθι) ἀμφότε. τοπ.: ἐνταῦθα χωρὶς νὰ κινηθῆς (ἐν
τῷ αὐτῷ τόπῳ τόπῳ, πρβλ. ὁ αὐτὸς-ὡς αὐτως), *φυλάττω* δῶμα-
μένω ἐν αὐτῷ διαρκῶς, ὡς διὰ νὰ φυλάξω, πρβλ. τὸ ἡμέτ. *μείνε νὰ*
φύλαξῃς...: θὰ εἶχες μετ' ἐμοῦ τὴν φροντίδα διὰ τὴν κατοικίαν ταύ-

την, *ιμείρομαι* α 41 (*ἴμερος* πόθος, *ἱμερόεις* θελκτικός), *ἀλοχός* θ. α 36, *ἐέλδομαι* α 409.—211-3 *θῆν* ἐγγλ. μόριον: βεβαίως, *οὐ μὲν θῆν* καὶ ὁμως δικαιοῦμαι εἰς τὰ σφιστὰ νὰ καυχηθῶ ὅτι, *χερείων* χείρων, ὑποδεεστέρα, *κείνης γε, δέμας* οὐ. μόνον αἰτ. (σῶμα) ἀνάστημα, κορμωστασιά, *φυῆ* ἢ φυσικὴ διάπλασις τοῦ σώματος (ὡς πρὸς τὴν εὐρυθμίαν τῶν μελῶν), *οὐ πως οὐδὲ* ἢ ἐπανάληψις τῆς ἀρνήσεως ἐπιτείνει αὐτὴν, *ἔοικεν* ἀρμόζει, *ἐρίζω* ἀντιπαραβάλλομαι, ἀντιμετροῦμαι, *εἶδος* μορφή, καλλονή.—214-20 *πολύμητις* -ιος (*μηῆτις* θ. σκέψις, σχέδιον, *μήδομαι* 173) πολυμήχανος, *πότνια* κλητ. τοῦ *πότνια*, θηλ. τοῦ *πόσις*, α 14, *χῶσο* πρστκτ. τοῦ *χῶομαι* ὀργίζομαι, θυμώνω, *τόδε* σύστ. ἀντκμ. διὰ τοῦτο, *πάντα μάλ'* ὅλα ἀνεξαιρέτως, *οὕνεκα* (οὐ ἔνεκα, κυρ. αἰτιολ. διότι) ὅτι, *περίφρων* ἢ πολὺ μυαλωμένη, ἢ πολὺ γνωστικὴ, *ἀκιδνός* β. μόνον ἐν τῷ συγκρ. *ἀκιδνότερος* ἀσθενέστερος, ὑποδεέστερος, *μέγεθος* ἀνάστημα, (μεγαλοπρεπές) παρουσιαστικόν, *ἄντα* (ἀντι) κατὰ πρόσωπον, *ἄ. εἰσίδεσθαι* εἰς τὴν κατὰ πρόσωπον θεωρίαν, προσβλεπομένη κατὰ πρόσωπον 77, *καὶ ὡς* καὶ παρ' ὅλην τὴν ἀσύγκριτον ὑπεροχὴν σου, *ἐέλδομαι* α 490.—221-4 *θαίω* συντριβίω, προκαλῶ ναυάγιον, ἀντκμ. *μέ, εἰ*—ὑποτ. ἄνευ τοῦ *κέν*, *αὖ* πάλιν, ὡς καὶ ἄλλοτε, *οἶνοψ* 132, *τλήσομαι* θὰ τὸ ὑποφέρω, *ἔχων* αἰτιολ., *ταλαπενθής* 2 καρτερικός πρὸς τὰς συμφοράς, ὑπομονητικός, *μογέω* (μόγος μόχθος, μόγις μόλις) μοχθῶ, πάσχω, ὑποφέρω, βασανίζομαι, *κύμασι-πολέμῳ* τοπ. ἐν μέσῳ τῶν., *καὶ τότε* γενέσθω, *μετὰ τοῖσι* μέσα εἰς ὅλα ταῦτα ἃς προστεθῆ καὶ αὐτό.—225-7 *κνέφας* οὐ. ὄνομ. αἰτ. σκότος (πρβλ. *δνόφος*, *ζόφος*, *γέφος*), *ἐλθόντες* τῶ πληθ. κ. δυϊκ., *φιλότης* 126, *μυχός* ἄ. τὸ βάθος, τὸ ἐνδότερον, *μυχῶ* τοπ. εἰς τὸ *τερπέσθη*.

197 *οἶα ἔδουσι* α 112.—199 *δμωαί* α 330.—218 πῶς ἐφαντάζοντο οἱ ἥρωες τοὺς θεοὺς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ;

228-33 *ἦμος* ὅτε, τὸ δεικτ. *τῆμος*, *Ἡὼς-δος* θ. Αὐγή, *ἠριγένεια* θ. ἐπιθ. ὡς ἕξ ἄρσ. *ἠριγενής* (ἄρη θ., *ἠέρος*, *ἠέρι* κ. *ἠρι*, ἢ ὀμίχλη) ἢ γινομένη μετὰ τὴν ὀμίχλην, ὀμιχλογενής· καὶ ἐπειδὴ ἡ ὀμίχλη γίνεται τὴν πρωίαν, ἐντεῦθεν: πρωιογενής· *ἐννυμαι* ἀμφιέννυμαι, *χλαῖνα* θ. μάλλινον φόρεμα, *χιτῶν* ὑποκάμισον, *φᾶρος* οὐ. λινοῦν φόρεμα, *ἀργύφρος* β (ἐκ θέμ. *ἀργυ-*, πρβλ. *ἀργυ-ρος*, καὶ *φά-ας*) λευκαυγής, ἀπαστραπτούσης λευκότητος, *ἀργυρόλευκος*, *χρῦσειος* χρυσοκόσμητος, *ἰξὺς-ύος* θ. ὀσφύς, μέση, *ἰξυῖ* τοπ., *καλύπτρη* θ. κ. *κρήδεμνον* α 334 τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, *ἐφύπερθε* (βάλετο) ἀπ' ἐπάνω, *μήδομαι* 173, *πομπή* ἀποστολή, πρβλ. 32.—262-8 *ἔεν* ἦν, *ἄρα* φυσικά, ἀφ' οὗ εἶχε τελειώσει ὅλην τὴν ἐργασίαν του,

πέμπε ἀφῆκεν ἐλεύθερον νάναχωρήσει, *εἶμα* 177, *θυώδης* (θύος οὐ. ἄρωμα) ἀρωματώδης, *τὸν ἕτερον* τὸν ἕνα, *ἕτερον δ'* ἕνα δὲ ἄλλον, *ἦμα κ. ἦα* ἐφόδια, ζωοτροφίαι, *κώρυκος* ἄ. δερμάτινος σάκκος, *ἐν δὲ* (ἔθηκε), *ὄψον* τὸ ἐπὶ τῷ ἄρτῳ ἐσθιόμενον, προσφάγιον, *μενοεικῆς* 166, *προϋῆμι* ἀπολύω, *οὔρος* 167, *ἀπήμων* (ἀ-πήμα) ἀκίνδυνος. λιτ., εὐνοϊκός, *λιαρός* ὅ χλιαρός, εὐκραής, γλυκύς.—269-77 *γηθόσυνος* (*γηθέω*-gaudeo χαίρω) περιχαρής, ἐκ τούτου τὸ *οὔρω*, *ιθύνα* (ιθύς ὅ εὐθύς) διευθύνα, *ιθύνετο* διηύθυνε τὴν σχεδίαν του, *οὔδὲ* παράταξις ἀντι: χωρὶς νά, *Πηλιάδες* Πλειάδες, Πούλεια, *Βοώτης* (βούτης, βουκόλος) καὶ *Ἄρκτοῦρος* ἀστερισμὸς παρὰ τὴν Ἄρκτον, *ἐπίκλησιν καλέουσι* παρονομάζουσι, *ἄμαξα* ἰων., *στρέφεται* περιστρέφεται, *αὐτοῦ* ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, χωρὶς νά κατέρχεται ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα, *καί τε* καὶ προσέτι, *δοκεύω* παρατηρῶ προφυλακτικῶς, ἐναγωνίως, *οἷη* μόνη ἐκ τῶν τότε γνωστῶν ἀστερισμῶν, *ἄμμορος* (σμερ-μμορ-) ἄμοιρος, ἀμέτοχος: δὲν δύει, *ἄνωγα* 139, α 269, *ποντοπορεύω* ποντοπορῶ, πλέω διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ πελάγους, *ἔχοντα* τὴν (Ἄρκτον), *ἐπ' ἀριστερὰ χ.* πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς χ., πρὸς τὰ ἀριστερά.—278-81 *ὀκτωκαιδεκάτη* ὡς εἰ προηγεῖτο ἡμέρας, *ἄγγιστον* ὑπρῆθ. τοῦ *ἄγγι* πλησίον 101: ὅπου ἡ χώρα ἦτο δι' αὐτὸν πλησιέστατα, κατὰ τὸ σημεῖον τῆς χώρας τὸ πλησιέστατον πρὸς αὐτόν, κατὰ τὴν πλευρὰν αὐτῆς τὴν πρὸς αὐτὸν ἐστραμμένην, *εἶδομαι* φαίνομαι, *εἶσατο* ὑποκ. ὄρεα: προσέπεσον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, *ὡς* (εἶδεται) *ὅτε* (εἶδεται) ὅπως ποτὲ φαίνεται, *ῥινὸν* οὐ., συνηθέστ. *ῥινὸς* θ. δέρμα, ἀσπίς, *ἡεροειδής* 164' ὡς ἡ ἀσπίς κατὰ τὴν ἔξωτερον πλευρὰν κυρτοῦται κωνοειδῶς διὰ τὸν ὀμφαλόν, ἰδ. Πραγμ. α 256, οὕτω καὶ ἡ ὀρεινὴ χώρα τῶν Φ. μετὰ τῶν μετρίως ὑψηλῶν ὀρέων τῆς ἀνεδύετο ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὡς ἀσπίς ὀμφαλωτή.

228 *ῥοδοδάκτυλος Ἥως* 121.—228 *χιτῶν* α 286.—*χλαῖνα* τὸ κυρίως ἐθνικὸν ἔνδυμα τοῦ Ἑλλήνος ἦτο ἡ ἑρεᾶ χλαῖνα, ἦν ἐφόρει ἔξω τῆς οἰκίας, ἐπανωφόριον, ἐπίμηκες τεμάχιον ὑφάσματος, ὅπερ δὲν ἐφορεῖτο, ἀλλ' ἐρρίπτετο περὶ τοὺς ὤμους (ὡς τὸ σάλιον) καὶ ἐπορποῦτο ἐπ' αὐτῶν, ἀναδιπλούμενον, διὰ πόρτης ἢ περόνης. Ἡ χλαῖνα τῶν ἐπιφανῶν ἦτο πολλάκις πορφυρᾶ, ἢ δὲ ἐορτάσιμος ἔφερεν ἐνυφασμένας ποικίλας παραστάσεις. Οἱ Ὀμ. ἦρωες ἐνεῖρήνη εἶναι ἀσκεπεῖς πλὴν ἐν θήρῃ καὶ ἐν τῇ ἔξοχῃ, ὅπου φέρουσι πῖλον πῖλινον ἢ δερμάτινον.—230 *φᾶρος* λ. αἰγυπτ. P(h)aar δηλοῦσα εἰδὸς τι αἰγυπτ. λίνου καὶ ὑφασμα λινού, δι' οὗ περιετυλίσσοντο τὰ πτώματα (μόμμαι), παρ' Ὀμ. καὶ ἔνδυμα λινού (ὅθεν ἀργύφρον διὰ τὸ λευκαγγὲς τοῦ χρώματος τοῦ λίνου) εὐρὸ μακρόν,

φερόμενον μόνον ὑπὸ ἐπιφανῶν εἴτε ἀνδρῶν ὡς ἱμάτιον (ἐν ᾧ ἡ χλαίνα ἐφορεῖτο ἀδιακρίτως ὑπ' ἀνδρῶν πάσης τάξεως), καὶ πολλάκις πορφυροῦν χάριν ποικιλίας πρὸς διακρίσιν ἀπὸ τοῦ λευκοῦ χιτῶνος, εἴτε ὑπὸ γυναικῶν, ὧν ἀπετέλει τὸ μόνον ἔνδυμα, διότι αὐταὶ δὲν ἔφερον χιτῶνα· περιεβάλλετο περὶ τοὺς ὤμους, ἐπορποῦτο πρὸς τὸ στῆθος πρὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου καὶ ἐξώννυτο ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Ἄλλὰ τὸ σύνηδες ἔνδυμα τῶν γυναικῶν ἦτο ὁ ἐρεοῦς *πέπλος*, ἐπίσης μακρὸν εὐρὸν τεμάχιον ὑφάσματος φέρον ἐνυφασμένα πολλὰκις ποικίλα κοσμήματα, περιβαλλόμενος περὶ τοὺς ὤμους, πορποῦμενος ἐπ' αὐτῶν, ζωννύμενος κατὰ τὴν μέσην, ὡς καὶ τὸ φᾶρος, καὶ συρόμενος ὄπισθεν. Τὸ φᾶρος ἐφορεῖτο ἴσως μόνον κατὰ τὸ θέρος διὰ τὴν λεπτότητα αὐτοῦ.—*232 χρυσεῖη* ἡ ζώνη ἢ διότι ἦτο ὅλη ἐκ χρυσοῦ ὡς ζώνη θεᾶς ἢ διὰ τὰ χρυσαῖα αὐτῆς κοσμήματα.—*καλύπτρη* κ. *κρήδεμνον* α 334. Ἄλλον κόσμον αἱ γυναῖκες ἔφερον ἔρμα (ἐνώτια), ὄρμους (περιδέραια), δακτυλίους, ψέλια, ἴσως ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων ἐπερραμμένα ποικιλόμορφα κοσμήματα, πόρπας ἐπιχρῦσους καὶ χρυσοκεφάλους, κτένας (ἐξ ἐλεφαντίνου ὀστοῦ) ἡμικυκλίους ἀνέχοντας ἔμπροσθεν τὴν κόμην ὡς ἀκριβῶς οἱ σημερινοὶ καὶ στεφομένους διὰ χρυσοῦ χεῖλους, σπείρας τῶν πλοκάμων, πολλὰ δὲ καὶ βαρύτιμα τοιαῦτα εὐρήματα ἀπόκεινται ἐν ΑΑΜ ἐν τῇ Μυκ. αἰθούσῃ.—*264 θυώδης* δωμάτια ἢ ἐνδύματα ἐπληροῦντο μύρων, δι' ὧν καὶ μύες ἢ σῆτες ἀπείργοντο τῶν ἐνδυμάτων καὶ οὐδετεροῦντο αἱ κακαὶ ὀσμαι, ὡς ἡ κνῖσα καὶ οἱ σωροὶ κόπρου ἠπείλουν νὰ μεταδίδωσιν εἰς Ὀμ. οἰκίαν. Τὰ μύρα θὰ ἐκομίζοντο ἴσως ἔξωθεν καὶ δὴ ἐκ Φοινίκης.—*266 ὕδατος* εἰς τί θὰ ἐχρησίμευε τοῦτο;—*272 Πηλιάδες* 7 ἀστέρες, νομισθέντες ὡς πελειάδες, ἄγριαι περιστεραὶ, θυγατέρες ποτὲ τοῦ Ἄτλαντος. Ἐκ θλίψεως ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τοῦ πατρὸς α 52 ἠτύοκτόνησαν καὶ κατηστερίσθησαν. Εἶναι ὁ ἀστερισμὸς τῶν ναυτιλλομένων, διότι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτῶν (περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου) ἄρχεται ἡ καλὴ ἐποχὴ τῆς θαλάσσης, κατὰ δὲ τὴν δύσιν (περὶ τὰ μέσα Νοεμβρίου) ἡ κακὴ.—*274 Ὠρίων* περιφημος ἐπὶ τῷ κάλλει θηρευτῆς, φονευθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος 121 κατηστερίσθη· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ καταδιώκει τοὺς ἄλλους ἀστέρας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κυνὸς αὐτοῦ Σειρίου· ἐπιτέλλει περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου, ὁπόθεν ἄρχονται τὰ *κυνικά* καύματα.—*273 Ἄρκτος* ἡ μεγάλη, θυγάτηρ ποτὲ τοῦ Λυκάονος, βασιλέως ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἡ Καλλιτώ, γεννήσασα ἐκ τοῦ Διὸς τὸν Ἀρκάδα· ἵνα διαφυγῇ τὴν καταδιώξιν τῆς ζηλοτυπούσης Ἥρας, μετεμορφώθη εἰς ἄρκτον, φονευθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ καταστερισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Διὸς· διὰ

τό σχῆμα αὐτῆς ἐξελήφθη καὶ ὡς ἄμαξα, ἐλαυνομένη ὑπὸ τοῦ **Βο-
ώτου** (βουκόλου) ἢ **Ἄρκτουρου** (ἀρκοφύλακος): παρ' αὐτὴν ἡ μι-
κρὰ Ἄρκτος, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πολικὸς ἀστήρ: πάντες οὗτοι ἀστερισμοὶ
τῶν ναυτιλλομένων.—**ὄψε δύνοντα** διότι μένει ὄρατός, καὶ ὅτε οἱ
ἄλλοι, καὶ αὐτὴ ἡ Ἄρκτος, ἔχουσι σβεσθῆ.—**274 Ὠρίωνα δο-
κεύει** διότι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ Ὠρίωνος ἀρχίζει
νάνυψῶνται ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐν τῷ ὀρίζοντι καὶ οὕτω φαί-
νεται ὅτι ὑπεκφεύγει αὐτόν.—**277 ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς** τὸν πλοῦν
πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ἀπὸ ΒΔ πρὸς ΝΑ.—**279 σκιοέντα** διότι
τὰ ὄρη, ὡς τὰ νέφη, μακρόθεν φαίνονται εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ὡς
σκιεραὶ προβολαί.

282-5 ἀνεμι ἐπιστρέφω, **κρείων** α 45, **ἐνοσίχθων** α 74, οἱ
Σόλυμοι ἔθνος, **εἴσατο** 281, **ἐπιπλώω** ἐπιπλέω, **χώομαι** 215, **κηρόθι**
(*κηρ* 36) ἐν τῇ καρδίᾳ, **μᾶλλον** ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον, διότι ἦτο
ὀργισμένος κατ' αὐτοῦ ἀπὸ πολλοῦ α 68..., **κάρη** α 90, **προτὶ ποτὶ**
κ. πρὸς: εἶπεν ἐνδομύχως, μέσα του.—**286-90 ὦ πόποι** ἐπιφ.
αἴσχος! φρίκη!, **ἦ μάλα δὴ** ἀναμφιβόλως λοιπόν, **μεταβουλεύω**
μεταβάλλω γνώμην, **ἀμφ' Ὀδ.** ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ὀ., **ἐμεῖο** ἐμέο, ἐμεῦ
(ἐμοῦ), ἐμέθεν, **καὶ δὴ** καὶ ἤδη, καὶ ἰδοῦ, **σχεδὸν** πλησίον (ἔστιν),
πεῖραγ-ατος οὐ. σχοινίον, βρόχος, παγίς, **διζύς** θ. (οἶ, διζυρός 105)
ἀθλιότης, δυστυχία: τὴν μεγάλην πλεκτάνην τῆς συμφορᾶς, ἣτις ἔχει
ἔλθει κατ' ἐπάνω του, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔχει ἐμπεριπλακῆ, **ἀλλὰ μὲν** (μὴν)
ἀλλ' ὅμως, **ἐλάαν** ἀντὶ (ἐλάειν) ἐλᾶν 119, α 25, 39, μέλ. ἀπορφ. τοῦ
ἐλαύνω βάλλω ἐμπρός, **ἄδην** ἐπίρ. (*σαδ-*, *satis*) ἀρκετά, **κακότης**
δυστυχία, ἡ γεν. ἐκ τοῦ *ἄδην*: θὰ τὸν βάλλω ἐμπρός, θὰ τὸν κυνη-
γήσω, ὥστε νὰ χορτάσῃ ἀπὸ φαρμάκια, θὰ τὸν κάμω νὰ χορευθῇ
ἀρκετὰ ἀκόμη τὸν χορὸν τῆς δυστυχίας.—**291-6 τρίαίνα** θ. καμά-
κιον φέρον τρεῖς αἰχμάς, φερομένη ὑπὸ τοῦ Ποσ., **δροθύνω** ἔκτεν.
τοῦ *δρέθω* ἐρεθίζω, ἐξεγείρω, **ἄελλα** θ. (*ἄημι* πνέω) θύελλα, **ἄελλα**
ἀνέμων ἀνεμοστρόβιλοι, **σὺν κάλυπεν** συγχρόνως ἐκάλυψε, καθ' ὄλο-
κληρίαν, **νύξ** σκότος, **δρνυμαι** α 348, ἐξ αὐτοῦ *δρνις*, ὄρος, **δρθρος**,
ἐνέσκηψε, **σὺν ἔπεσον** συνεκρούσθησαν, **δυσσαῆς** (*δυσ-ἄημι*) δυσμενῆς
πνέων, ἐναντίος ἢ σφοδρός, **αἰθρογενέτης** ὁ ἐν τῷ αἰθέρι, ἐν τῇ κα-
θαρᾷ διανγείᾳ τοῦ αἰθέρος γεννηθείς, ὅθεν ὁ ἐξαστερώων τὸν οὐ-
ρανόν.—**297-302 λύτο** ἀόρ. **λύμην** τοῦ *λύομαι*: παρέλυσαν τὰ γό-
νατα, ὡς ἡ ἔδρα τῆς ζωικῆς δυνάμεως, **δχθέω** ἀγανακτῶ, βαρυσθυμῶ:
ἐν ἀγανακτήσει, ἐν δυσθυμίᾳ, **δειλὸς** δείλαιος, δόλιος: ἄχ καυμένος!,
νύ α 32, **τί νύ μοι...** τί θὰ μοι συμβῆ λοιπὸν ἐπὶ τέλους, τί λοιπὸν
θὰ ἀπογίνω; **δεῖδω** δέισομαι, **ἔδεια**, **δέδια**, **δέδοικα**, φοβοῦμαι, **μῆ**

δὴ μήπως πράγματι, *νημερτής* α 86 ἀληθής, *ἀναπλήσειν* 207, τὰ δὲ ἀλλὰ ταῦτα ὅλα, δὴ ἰδοῦ, προδηλως, — 302-5 *οἰοισιν* με πόσον πυκνὰ νέφη, πῶς μὲ ν., *περιστέφει* σκεπάζει ὀλόγυρα, *ἐπισπέρχω* (σπέρχω-ομαι σπεύδω) ἐπισπεύδω, ἐπιταχύνω τὸ βῆμα, ἐνσκήπτω, *σῶος* (σῶς) σῶος, ἀσφαλής, ὀριστικός, κτγρ., *αἰπὺς* α 11. — 306-7 *μάκαρ* α 82, *φέροντες χάριν* χαριζόμενοι, προσφέροντες φιλικῶς τὰς ὑπηρεσίας των. — 308-12 *καὶ ἐγώ, δὴ λοιπόν, ὄφελον* (ἀόρ. τοῦ *ὀφείλειν*) *θανέμεν* εἶθ' ἔθανον, *ἐφέπω* (ἐπομαι, σπ-, σπ-), *ἐπέσπον*, τρέχω κατόπιν, ἐπιζήτῶ, εὐρίσκω, *πότμος* ἄ. (*πίπτω*) μοῖρα, μοιραῖος θάνατος, *δοῦρα* δόρατα, ὡς γοῦνα, *χαλκήρης* 2 α 262, *περὶ Π. θανόντι* γύρω περὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Πηλείδου, ἐν τῷ ἀγῶνι περὶ τοῦ πτώματος τοῦ Π., *τῷ* α 239, *λαγχάνω* (διὰ λαχνοῦ) λαμβάνω, τυγχάνω, *κτέρεα* α 291, *κλέος τινός* ἢ περὶ τινος φήμη, *καὶ (κε) ἦγον* καὶ θὰ μετέφερον, θὰ περιέφερον εὐρέως τὴν φήμην μου, *μείρομαι* (σμερ-, σμορ-, *μῦδρος*, ἄμμορος 275, *κάμμορος* 160) μετέχω, *εἵμαρται* (σέ-σμαρται, ἔμμαρται) εἶναι δεδομένον, πεπωμένον, *ἀλῶναι* νὰ ἀφαραπασθῶ, *λευγαλέος* 3 κ. *λυγρός* (lug-eo πενθῶ) οἰκτρός, ἀξιοδάκρυτος. — 313-8 *ἔλασεν*, ἐλαύνω, ἐπληξε, *κατ' ἄρκης* κυρ. ἀπὸ τῆς κορυφῆς, ἀπ' ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω, *ἐπισεύομαι* 51 ἐπιφέρομαι, πρkm. *ἐπέσσυμαι* ἐν σημ. ἐνες., *δεινὸν* κτγρ., *ἐλίσσω* (*Φελίσσω*, *ἔφέλισσον*) περιστρέφω, στρεφῶ γυρίζω, *προΐημι* ἀφήνω νὰ πέσῃ (νὰ πλέῃ), *θύελλα ἀνέμων* ὡς *ἄελλα ἀνέμων* 292, *ἐλθοῦσα* ἐνσκήψασα, *μίσγομαι* συγκρούομαι, *ἄγνυμι*, *ἔφαξα*, *μέσον* κτγρ. εἰς τὸ μέσον, *σπεῖρον* (σπεῖρω-τυλίσσω, *σπάρτον*, *σπάργανον*, *σπεῖρα*, *σπυρίς*, *πέριρατα*) ἰστίον, *ἐπίκριον* ἢ κεραία (*antenna*), εἰς ἣν προσαρτᾶται τὸ ἰστίον. — 319-21 *θῆκε* τὸ ὑπὸ τῆς θυέλλης ἐγερεθὲν κύμα, *ὑποβρύχιος* 3 κ. *ὑπόβρυχος*, αἰτ. μπλ. *ὑπόβρυχα* κτγρ., ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ: βεβυθισμένον ὑπὸ τὸ ὕδωρ, *δυνασθή* Ὀδ., *ἀνέσχεθον* ἀόρ. ἔκτεν. ἀντὶ *ἀνέσχον* ἀνεδύθην, ἀνέκυψα, *ὑπὸ* ὀρητῆς κύματος: ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὀρητῆς, ὑποκύπτων εἰς τὸ ὀρητικῶς φερόμενον κύμα, *ἔα* φυσικά, *πόρον* ἀόρ. ἄρχ. ἐνεστῶτ., πρkm. *πέπρωται*, παρέσχον, ἔδωκα. — 322-6 *ὄψε δὴ* ἀργὰ τέλος πάντων, ἀργὰ μόλις, *ἐκπτύω*, *ἀλμη* 53, *κελαρῶ* λ.π. καταρρέω (μετὰ τινος ἤχου), *πολλή* κτγρ. ἐν ἀφθονίᾳ, *οὐδ' ὡς* παρ' ὅλον τοῦτο ὅμως δέν, *ἐπιλήθομαι* ἐπιλανθάνομαι, *τείρω* α 342 καταπονῶ, ἐξαντλῶ, *πὲρ* α β: παρ' ὅλην του τὴν ἐξάντησιν, *μεθορμάομαι* ὀρμῶ πρὸς τι, *ἐλλάβετο* ἐπιάσθη ἀπ' αὐτὴν, *ἀλεῖνω* ἀποφεύγω, τί σημ. ὁ ἐνεστ.; *τέλος θανάτοιο* τελειωτικός θάνατος. — 327-32 *φορέω* θαμ. τοῦ φέρω, *ἐνθα καὶ ἐνθα* τῆδε κάκεισε, πάντοτε περὶ δύο ἀντιθέτων κατευθύνσεων,

ἐμπρός και ὀπίσω, *κατὰ ῥόον* κατὰ τὸ ῥεῦμα, ὡς δὲ (γίγνεται) *ὅτε* 281, *ὀπωρινὸς* φθινοπωρινὸς (*ὀπώρη* κυρ. ὁ ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Ἰουλίου χρόνος μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος), *φορέω* φέρω ἔνθα και ἔνθα, ἢ ὑποτ. ἄνευ τοῦ *κέν*, *ἄμ* ἀνά συγκεκομ., *ἔχονται πρὸς α*. συγκρατοῦνται, ἐμπλέκονται πρὸς ἀλλήλας, *φέρεσθαι* ἵνα τὴν παρὰσῶρη μεθ' ἑαυτοῦ, *εἶκω* (ὑπεῖκω) ὑποχωρῶ,· παρήτει, οἱ ἀόρ. θαμ. ἐν σημ. πρτκ., *διώκω* βάλλω ἐμπρός.

282 *Αἰθίοπες* α 22.—283 *Σόλυμοι* Ἰθαγενεῖς ἐν Λυκίᾳ, οἵτινες ἀπωσθέντες ὑπὸ τῶν Λυκίων εἰς τὰ ὄρη ἔξω δρωμένοι ἀπὸ τούτων ὡς λησταί, ὡς ὕστερον οἱ Πισίδαι, Λυκάονες, Ἰσαυροί.—291 *ἐτάραξε πόντον* ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τῶν ὄρεων τῶν Σολύμων εἶχε κατέλθει εἰς τὴν θάλασσαν.—295 μόνον τῶν τεσσάρων τούτων κυρίων ἀνέμων γινώσκει τὰ ὀνόματα ὁ Ὅμ.—300 *νημερτέα εἶπε* ποῦ ;—306 *Δαναοί* α 349.—307 *Ἀτρεΐδαι* ὁ Ἀγαμέμνων και ὁ Μενέλαος ὡς υἱοὶ τοῦ Ἀτρείδου, βασιλέως τῶν Μυκηναίων.—*Πηλεΐων* και *Πηλεΐδης* ὁ Ἀχιλλεύς, ὡς υἱὸς τοῦ Πηλέως, βασιλέως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Φθίας· ἔπεσε βληθεὶς εἰς τὸν κληθέντα Ἀχιλλεῖον τένοντα κατὰ τὴν πτέρναν ὑπὸ τοῦ Πάριδος διὰ βέλους κατευθυνθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος· τὸ πτώμα, περὶ τῆς τύχης τοῦ ὀποίου εἶχε συγκροτηθῆ πεισματωδεστάτη μάχη, ἔσφωσαν ὁ Ὀδυσσεὺς και ὁ Αἴας ὁ υἱὸς τοῦ Τελαμῶνος, βασιλέως τῆς Σαλαμῖνος.—311 *κτέρεα* α 291.—*Ἀχαιοί* οἱ στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν Τροίαν.

333-8 *σφυρὸν* τὸ μέρος τοῦ ποδὸς τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον, *καλλίσφυρος*, *Δευκοθέη* - α, *αὐδήεις* 28, ἔχων ἀνθρωπίνην φωνήν, *πέλαγος* (*πλαγ-πλάζω*, *πλήσσω* α 2) κυρ. τὸ πλεῖτον κύμα, ὁ πλεῖθ. μόνον ἐνταῦθα, κύματα: ἐν τῇ θαλασσοταραχῇ τῶν κυμάτων, ἐν τῇ κυματώδει θαλάσῃ, *ἔμμορε* ἀόρ. ἢ πρτκ. τοῦ *μείρεσθαι* 312, *τιμῆς* ἀντικμ.: τῆς τιμῆς τῆς θεότητος, *θεῶν* ἕξ ἐκ μέρους τῶν θεῶν, κατὰ παραχώρησιν τῶν, *ἀλάομαι*, *ἀλήθην*, *ἀλάλημαι*, *περιπλανῶμαι*, *ἀλγε* ἔχοντα τροπ. εἰς τὸ ἀλώμενον: ἐν μέσῳ τῶν βασιάνων του, *μιν* ἐκ τῆς προσ- τοῦ προσέειπεν: εἶπε πρὸς αὐτόν.—339-40 *κάμμορος* (*κάτ-σμορος* 312) 160, *τίπτει* 87, *δύσσομαι* α 62, *ἐκπαγλος* χάριν εὐφων. ἀντὶ *ἐκπλαγλος* (*ἐκπλήσσω*) καταπληκτικός, ἐπίρ. φοβερά, καθ' ὑπερβολήν, εἰς τοῦτο τὸ ὄδε α 182, *δτι* κυρ. εἶδ.: ὅπως δύναμαι νὰ εἰκάσω ἐκ τούτου, ὅτι, εἶτα: αἰτιολογίᾳ· ἡμεῖς: ὥστε δημιουργεῖ.—341-5 *οὐ μὲν δὴ ἀλλ'* ἀσφαλῶς δέν, *καταφθίω*-*φθείσω*, ἐξαφανίζω, ἐξολοθρεύω *μενεαίνω* (*μένω*-*ορημή*, ζωηρὰ ἐπιθυμία, *μένω* ἀναμένω, ἐπιθυμῶ, πρτκ. *μέμονα* και *μέμαα*) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, *μάλ'* ὄδε ἀκριβῶς οὕτως, ὅπως σοὶ

λέγω, ἔρξαι ἀπροφ. ἀντί προσκτ., ἔρδειν δέξειν, α 47, 293, ἀπινύσσω (ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀπίνυτος, α (στ.)-πινυτός α 229, ἀσύνετος) εἶμαι ἀσύνετος, ἀνόητος, κάλλιπε κατ(ά)λιπε, φέρεσθαι 331, νέω, νήχομαι (νήσσα) κ. νάω (νήσος) κολυμβῶ, ἐπιμαίομαι, ἐπιμάσσομαι, ἄπτομαι, ἐπιδιώκω, γαίης γεν. ἀντκμ. εἰς τὸ νόστου ἀφίξεως (διότι ἡ ἀρχ. σημ. τοῦ νέομαι ἔρχομαι) εἰς τὴν χώραν, ἀλύσκω-ξωξα (τῆς αὐτῆς ὁ. ἀλειίνω 326) ἀποφεύγω, σφύζομαι.—345-50 τῆ ἐπίρ. δεικτ. ἰδοῦ, νά (λάβε), τανύω (τείνω) τεντώνω, δένω σφιγκτά, ἄμβροτος 45, οὐδὲ δέος (ἔστι), παθήμεν τι, ἐφάψεται ἀόρ. ὑποτ., ἀπολυσάμενος ἀπὸ σεῖο λύσας, ἄψ πάλιν, βαλέειν ἀντί προσκτ. πολλὸν ἀπὸ πολὺ μακρὰν ἀπὸ, ἀπονόσφι μακρὰν, τραπέσθαι ἀντί προσκτ. νά γυρίσης τὰ βλέμματά σου πρὸς τὰ ὀπίσω.—351-3 ἔικα (Ἔικ-, Φικ-, εἰκῶν) ἔοικα, αἴθυια θ. θαλάσ. πτηνόν, ἡ βουταναριά.

333 καλλίσφυρος ὁ πέπλος τῶν γυναικῶν ἦτο μὲν μακρὸς ὄπισθεν, ἀλλ' ἔμπροσθεν ἦτο βραχύτερος, ὥστε ἐφαίνοντο οἱ πόδες καὶ δὴ τὰ σφυρὰ αὐτῶν.—Ἰνώ θυγάτηρ τοῦ Κάδμου καὶ τῆς Ἀρμονίας ἐνυμφεῦθη τὸν βασιλέα τοῦ Ὀρχομενοῦ Ἀθάμαντα, ὅστις παραφρονήσας ἐφόνευσε τὸ ἐν τῶν δύο τέκνων, θὰ ἐφόνευσε δὲ καὶ τὸ ἕτερον, ἀλλ' ἡ μήτηρ Ἰνώ παραλαβοῦσα αὐτὸ ἐρρίφθη ἀπὸ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν (Κακῆς Σκάλας) εἰς τὴν θάλασσαν, γενομένη ἔκτοτε θαλασσία θεότης, ἡ Λευκοθέα, θεὰ τῆς μετὰ τὴν θύελλαν λευκῆς γαλήνης, σώτειρα τῶν ναυγῶν· μετὰ τοῦ Ἡρακλέους εἶναι τὰ μόνα παραδείγματα ἀποθεώσεως θνητῶν παρ' Ὀμήρῳ.—334 αὐδήσσει ὡς τοὺς θεοὺς ἐφαντάζοντο οἱ ἀρχαῖοι μείζοντας τῶν ἀνθρώπων, οὕτω καὶ τὴν φωνὴν αὐτῶν διάφορον κατὰ βαθμὸν τῆς ἀνθρωπίνης.—346 τὸ κρήδεμνον θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸν Ὀδ. ὡς φυλακτόν, ὡς σφίβιον.—350 ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι ὁ ἐπικοινωνῶν πρὸς τοὺς θεοὺς καλὸν ἦτο ἐν τῇ βαθείᾳ αὐτοῦ εὐλαβεία νὰ μὴ ἀτενίξῃ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον.

354-7 πολύτλας 171, μερμηρίζω (μερ-, μέρ-ιμνα, μέρ-μερος ἄξιος μερίμνης) διαλογίζομαι, 355=298, ὅμοι ἐργῶ ἀχ καυμένος, (δέδια) μή, ὑφαίνω πλέκω, βυσσοδομῶ, χαλκεύω, αὔτε πάλιν, ὡς καὶ ἄλλοτε πρότερον, ὅ τε ἀναφ. αἰτιολ.—358-64 πῶ πῶς, ὡς οὕτω-οὕτως, μάλ' οὐ πῶ 103, ἐκὰς μακρὰν, φύξιμον ἔμμεν φυεκτόν εἶναι ἀπροσ., μάλ' ὄδ' 342, ὄφρ' ἂν κεν (δὶς τὸ ἄοριστολ.) ἕως ἂν, ἀραρίσκω 95, α 280, πρκμ. ἀμτβ. ἄρηρα εἶμαι συνδεδεμένος, ἀρμονίη (ἀρμός, ἀρμόζω, ἀραρίσκω) σύνδεσμος, κλειδώσις: εἶναι συνδεδεμένα μέσα εἰς τὰς κλειδώσεις των, τόφρα ἐν τούτῳ τῷ

μεταξύ, *τλήσομαι* θά ἐγκαρτερήσω, *πάσχων* ἐνδ., *διὰ τινάσσω* δια-
σκορπίζω, διαλύω, *νήχομαι* 344, *πάρα* 141 πάρεστι, ὑπάρχει πρό-
χειρον, *οὐ μὲν τοι ἄμεινον* οὐδὲν βεβαίως καλύτερον.—365-70
ἦος ἕως, *ὄρμαινω*, ἔκτεν. τύπ. τοῦ *ὄρμαιν*, στρεφογυρίζω εἰς τὸν νοῦν
μου, ἀνακυκλῶ κατὰ νοῦν: ἐν ᾧ ἢ κεκινημένη ψυχὴ του καὶ καρδιά
διελογίζετο ταῦτα, *ᾠρσεν ἐπὶ* ὑψωσε κατ' ἐπάνω του, *δὲ ἐν τῇ κυρ.*
προτ. λείψανον τῆς ἀρχαίας κατὰ παράταξιν συνδέσεως, *ἀργαλέως*
175, *κατηρεφῆς* 2 (*κατερέφω*) ὁ σκεπάζων ἀπ' ἐπάνω, καμαρωτός,
ὑψηλοκρομαστός, *ἤλασε* ὑποκ. *κῦμα* 313, *ζαῆς* 2 (ζα (ἐπιτ.)-ἄημι)
ὀρηματικός, σφοδρός, προβλ. *δυσαῆς* 295, *τινάσσω* διασκορπίζω, *θη-*
μῶν ὄνος ἄ. θημωνιά, σωρός, *ἦια* οὐ. ἀχυράκια, καλαμάκια (σιτη-
ρῶν), *καρφαλέος* 3 (*κάρφω* ξηραίνω, *κάρφος* ξηρὰ καλάμη σιτηρῶν)
ξηρός, *τὰ μὲν* δεικτ., *διεσκέδασε* γν. ἄορ., *ἄλλυδις ἄλλα* ἄλλα ἐδῶ
ἄλλα ἐκεῖ 71, ἢ πρότασις δὲν ἔξαορτᾶται ἐκ τοῦ ὥς, ἀλλὰ πλατύνει
τὴν παραβολὴν διὰ τῆς προσθήκης μεμονωμένης παρατηρήσεως, *διε-*
σκέδασε τὸ κῦμα.—370-5 *ἀμφὶ δ. βαῖνε* 130, *ὡς ἵππον ἐλαύ-*
νων ὡς εἰς τρέχων ἔφιππος (κελητίζων), *κέλης-ητος* (ταχύς, προβλ.
cel-er) ἄ. ἵππος τῆς ἵππασίας, τῶν ἵπποδρομιῶν, *πόρε* 321, *κάπ-*
πεσε κατ(ά)πεσε, ἐρρίφθη κάτω, *ἄλλ* τοπ. τοῦ τέρατος, *μέμαα κ.*
μέμονα (μεν-,μα-, ὡς *τεν-,τα-, τείνω*) προκ. ἐν σημ. ἔνεστ. τοῦ μέ-
νειν ἀναμένειν, ἐπιθυμεῖν: ζωηρῶς ἐπιθυμῶ (προβλ. *μένος* α 89, *με-*
ροεικῆς ε 166, *μενεαίνω* 341), ἢ *μτχ.* εἰς τὸ *χ. πετάσας, νήχω νήχο-*
μαι.—375-81 *κρείων* α 45, 376=285, *ἀλώ* προσκ. τοῦ *ἀλάομαι*
336 ἀλάου-ῶ-όω, προβλ. *ἀλήτης, εἰς ὃ κεν* ἕως ἄν, *μειγνυμι, μίσγο-*
μαι, σμίγω, συναντῶ, πλησιάζω, *διοτρεφῆς* 2 ὁ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀνα-
τραφεῖς, συγγενῆς τῶν θεῶν, περὶ τῶν ἀγχιθέων Φαιάκων 35, *ἄλλ'*
οὐδ' ὥς ἄλλ' ἄν καὶ ἀπέχω πλέον πάσης περαιτέρω καταδιώξεως,
ἔλπομαι (ἐλπ-ίζω), *ἔολπα* ἐν σημ. ἔνεστ. νομίζω, *ὄνομαι-σ(σ)ομαι-*
σάμην, ψέγω, μεμφυμοιρῶ, *κακότης* 290: πιστεύω ὅτι δὲν θά παρα-
πονεθῆς διὰ τὴν ἀθλιότητά σου (ὅτι εἶναι ὀλίγη), εἰρων.: πιστεύω ὅτι
θά βάλῃς τὴν δυστυχίαν καὶ εἰς τὰ βρακιά σου, *ἱμάσσω* (ἱμάς) *κτυπῶ*
διὰ τῆς μαστίγος, *καλλίθριξ, ὄθι* ὄπου, *ἔασιν* εἰσίν, *κλυτός* α 300.

371 *κέληθ' ἵππον* κατὰ τοὺς Ὅμ. χρόνους ἦτο ἐν χρήσει ἡ
ἵππασία, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς ἡρωικοῖς, ὅτε οἱ ἦρωες ἐπιβαίνουσιν
ἀρμάτων ὁ ποιητὴς ἐθεώρησεν ἀπρεπὲς νὰ θέσῃ τοὺς ἦρωας ἐπὶ
τῶν νώτων ἵππου, ὡς καὶ οἱ Σπαρτιάται, οἱ διατηρήσαντες πλεῖστα
ἔθιμα τῶν ἡρωικῶν χρόνων, περιεφερόνουν τὸν ἵππον πρὸς χρῆσιν
τῶν μαχητῶν, ἀναβιβάζοντες ἐπ' αὐτοὺς τοὺς χειριστοὺς τῶν ἀνδρῶν.

—378 *διογενεῖς, διοτρεφεῖς, κ. δῖοι* ἐκαλοῦντο οἱ βασιλεῖς (κ.

εὐγενείς), διότι ἐπιστεῦετο ὅτι εἶλκον τὴν καταγωγὴν ἀπὸ τοῦ Διὸς, παρ' οὗ εἶχον λάβει καὶ τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν (ὡς οἱ ἑλέφ θεοῦ βασιλεῖς).—*εἰς ὃ κεν* ὁ Ποσ. δύναται νὰ βασανίσῃ τὸν Ὅδ., ἀλλὰ δὲν δύναται νάντιστῆ εἰς τὰς βουλὰς τῆς Μοῖρας (Διὸς) νὰ ἐπανεέλθῃ ὁ ἦρωας οἴκαδε κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἀπουσίας του· ἤδη παραιτούμενος ἄλλου διωγμοῦ τοῦ Ὅδ. ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν προσδοκίαν τοῦ Διὸς α 77.—**380** ὁ Ποσειδῶν ἐποχεῖται συνήθως ἄρματος συρομένου ὑπὸ πτερωτῶν ἵππων.—**381** *Αἶγαλ* μικρὰ πόλις ἐν Ἀχαΐᾳ διάσημος διὰ τὴν ἐν αὐτῇ λατρείαν τοῦ Ποσ.: τὸ ὄνομα ἔφερεν καὶ ἄλλαι πόλεις, ἐν αἷς ἐπίσης ἐλατρεῦετο ὁ θεός· ἢ λ. συγγενῆς πρὸς τὸ *αἶγες* (ἀίσσω) κύματα, *Αἶγατον* (κυματῶδες).

382-7 *ἄλλ' ἐνόησεν* ἄλλην σκέψιν συνέλαβεν, *κέλευθος* α 195: ἀνέστειλε τὴν κίνησιν τῶν ἄλλων ἀνέμων· ἐν ἀντιθέσει πρὸς τίνα; *εὐνάξομαι* 119 ἠσυχάζω, κοπάζω, ὁ ζ. διασαφεῖ τὸν 383, *ἐπόρνονμι* ἐξαποστέλλω, *κραιπνός* 3 (πρβλ. *καρπάλιμος* 193) σφοδρός, ὄρητικός, *πρὸ* ἐπιρ. ἔμπροσθεν τοῦ Ὅδ., ἵνα διευκολύνῃ τὸ κολύμβημα, *μιγείη* 378, *φιλήρητος* 2 α 181, *διογενής* 203, *ἀλύσκω* 345, *κῆρ κηρός* θ. ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου, ὁ πληθ. τοὺς ποικίλους κινδύνους τοῦ θανάτου.—**388-93** *πλάζομαι* α 2, *κῦμα* περιληπτ., *πηγὸς* εὐπαγῆς, εὐτραφῆς, μέγας, φουσκωμένος, *προτιόσσομαι* (*προσόσσομαι*, ἔξ οὗ μέλ. *ὄφομαι*, *ὄσσε* 151) προσβλέπω: συχνὰ ἔβλεπε μὲ τὸν νοῦν του ἔμπρός του τὸν θάνατον, *τέλεσε* ἐπήγαγεν, *ἢ δὲ* ἐκεῖ δέ, *νηνεμίη* παρὰθ. τοῦ *γαλήνη*: ἄκρα γαλήνη, *προῦδὼν* ὄψας τὸ βλέμμα (μακρὰν) ἔμπρός, *μάλα* ὀξὺ μετὰ μεγάλης ὀξυδεοκείας, *οχεδὸν* 288· τί διορίζει ἢ μτχ. *ἀρθεῖς*;—**394-9** *ὡς δ' ὅτ'* 328, *βίωτος* ἄ. (ζωή) ἀνάρρωσις, *φανήη* γνομ. ἄορ., *ἀσπάσιος* 3 εὐχάριστος, εὐπρόσδεκτος, πρὸς μεγάλην χαρὰν, *κεῖται* ὑποτ. *κείται* *κέεται-κείται*: εἶναι κληθήρης, *κατάκειται*, *ἐν νόσφ* ἐν ὑλικῇ σημ.: ἐν μέσφ τῶν δεσμῶν νοσήματος, πιασμένος ἀπὸ νόσον (ἢ ὁποῖα δὲν τὸν ἀφήνει), *δηρὸν* α 203, *δὲ γάρ*, *δαίμων* θεότης, κακὸς δαίμων, πονηρὸν πνεῦμα, *χραύω*, ἄορ. *ἔχραον*, (ἐγγίζω) ἐπιτίθεμαι, καταδιώκω, *στυγερός* 3 (*στυγέω* μισῶ) ἀποτρόπαιος, φρικτός, *ἀσπασίον* 394 οἱ καὶ *παίδεσι*, *ὔλη* τὸ δάσος, *εἰσατο* 283 (*vid-eri*), *ἀσπαστὸν* ἀσπασίον-ως, *Ὀδυσῆ'* (ι).—**400-7** *ὄσσον* ἀναφ. συμπ., *γέγωννα* ἐν σημ. ἐνεστ. κ. *γεγωνέω* φωνάζω ὥστε νὰ γίνω ἀκουστός (εἰς ἐπήκουον): ὥστε νὰ γίνῃ τις ἀκουστός, ἐὰν φωνάξῃ, *καὶ δὴ* καὶ ἤδη, συνεχίζον τὴν χρον. πρότ., ἧς ἢ ἀπόδ. ἐν 406, *δοῦπος* ἄ.λ.π. (ντοῦπ) κρότος, βρόντος, ἐκ τούτου τὸ *θαλάσσης*, *σπιλάς-δος* θ. βράχος ἐν θαλάσση, εἰς ὃν προσκρούουσι τὰ κύματα, *σκόπελος*, *ροχθέω*

(δόχθος ἄ. πάταγος, βοή τῶν θραυομένων κυμάτων) λ. π. βοῖζω, βροντῶ, δὲ γάρ, *ξερεύγομαι* (ἐξεμῶ) ἐκβράζομαι, *δεινὸν* ἐπιρ. μετὰ φοβεροῦ πατάγου, *ξηρός* 3 ξηρός, *ἐπι* ξ. *ἠπειροῖο* πρὸς τὴν ξερὰν ἠπειρον (τὴν ξηράν), ὡς 277 *ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐπ' ἀριστερὰν χεῖρα*, *εἴλυτο* ὑπερσ. τοῦ *εἰλύω* (*Feλ*-, *εἰλίσσω*, vol-vo) περικαλύπτω, δὲ ὥστε, *πάνθ'* ὑποκ., *ἄχνη* ἀφρός, *ἔσαν* ἦσαν, *ὄχος* ἄ. (ὁ περιέχων, φυλάττων) κρατητής, στήριγμα, προστασία καὶ σκέπη, *ἐπιωγαί* θ. (*Φάγγυμι*, *Fi-Fωγ-ai*) μέρη, ὅπου *ἄγγυται* ἢ ὁρμη τῶν ἀνέμων καὶ κυμάτων, ὄρμοι ἀσφαλεῖς, ὑπήνεμοι, *προβλής-ἦτος* 1 ὁ προβάλλον ἐμπρὸς τὴν γωνίαν του, προεξέχων ἀποτόμος, ἀποκρήμνος, *πάγος* ἄ. (*παγ*-, τὸ ἐμπεπηγμένον καὶ ἀκίνητον) βράχος (πρβλ. Ἄρειος πάγος), οἱ ς. 402-5 διασάφηναι τοῦ 401, 406-7=297-8.—*408-14* δὴ ἰδοῦ, νά, ἦδη, *ἀεληπής* (ἀ(στ.)-ἐλπομαι 379) ἀνέλπιτος, κτγρ. ἀπροσδοκῆτως, *διατμήγω* (*τέμ-νω*) διασχίζω, *λαῖτμα* 174, *οὐ* *πη* οὐδαμοῦ, *ἐκβασις* μέρος πρὸς ἔξοδον, ἐκ τούτου τὸ *ἀλδς κ. θύ-ραζε* ἔξω εἰς τὴν ξηράν, *πολιὸς* 4 λευκός, ψαρός, *πολιοῖο* θηλ. *ἐκιοσθεν* (ἀπ') ἔξω, ἐν τῇ ξηρᾷ, ἢ ἀντίθ. 413, *βέβρυχα* πρkm. ἐν σημ. ἐνεστῶτος (κ. *βρυχάομαι*) βρυχῶμαι, μουγκρίζω, *ἀμφι* γύρω, *δόθιος* (*δόθος-δόχθος* 412) λ. π. θορυβώδης, παταγώδης, βοῖζων, *ἀναθέω*, *ἀναδέδρομε* ἐν σημ. ἐνεστ. ἀνυψοῦνται, ἀναδύονται, προβάλλουσι, *πέτρη* θ. βράχος, *λισσὸς* 3 λείος, ὀλισθηρός, κτγρ., *ἀγχιβαθής* 2 ἄγγι (τῆς γῆς) βαθύς : βαθεῖα παρὰ τὴν ἀκτὴν, κτγρ., *στήμεναι* νὰ πατήσῃ στερεά.—*415-6* *μή πως* 356, *λίθαξ* 1 (λιθώδης) τραχύς, αἰχμηρός, *ἐκβαλνόντα* τί σημ. ὁ ἐνεστ. ; *ἔσεται* ἢ ὄριστ. μέλ. διότι ἡ ἕωρηρὰ παράστασις τοῦ κινδύνου ἐμφανίζει αὐτὸν ὡς βέβαιον, ἐὰν ἐπραγματοποιεῖτο ὁ ἄρτι ἐκφρασθεὶς φόβος, *ὄρμη* ἢ προθυμία (ἐν τῷ κολυμβήματι), ἢ ὑπεράνθρωπος τόλμη, *μέλεος* 3 μάταιος.—*417-23* *παρηνήξομαι* ὑποτ., ἢ *παρὰ* κατὰ μήκος, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀκτὴν, *προτέρω* πλέον ἐμπρός, περαιτέρω, *ἦν* *που* πλ. ἔρ. μετὰ πρότ. ἀποπείρας, *ἠιῶν* 156, *παραπλήξ* 1 ὁ πλητόμενος πλαγίως ὑπὸ τῶν κυμάτων, ὀμαλός, λείος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς προβλήτας ἀκτὰς 405, *δεῖδω* 300, *ἐξαυτίς* αὐτίς, *ιχθυόεις* ὁ γεμάτος ἀπὸ ἰχθύς, ἰχθυοβριθής, *καί* εἰς ὅλην τὴν πρότασιν, *ἐπισεσύω* ἐξαπολύω, *δαίμων* 396, *κῆτος* οὐ. τεράστιος ἰχθύς, τεράστιον θηρίον τῆς θαλάσσης, *ἐξ ἀλδς* ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν, *Ἄμφι-τρίτη* θαλασσία θεά, *κλυτὸς* δικατ., *οἶα* ἔξ ἐκείνου τοῦ εἶδους, τὰ *ὑποία*, *δδῶδυσται* πρkm. τοῦ *δδύσσομαι* α 62 : ἔξει ἐξαγριωθῆ.

382 *Ἀθηναίη* ἐγεννήθη ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός, προσωποποιία τῆς ἀστραπῆς (ἢ τῆς καταγίδος) τῆς γεννωμένης ἐκ τῶν ὀμ-

βροφόρων νεφῶν τοῦ οὐρανοῦ (Διός).—385 *Βορέην* διὰ τί ἀφῆκε τοῦτον ;—387 *διογενῆς* 378.—388 *νύκτας-ἤματα* προηγούνται ἐν τῇ ἀπαριθμῆσει αἱ νύκτες, διότι τὸ πάλαι ἢ νῦξ ἔθεωρεῖτο ἡ ἀρχὴ τοῦ ὄλου ἡμερονοκτίου, καθ' ὅσον ὡς χρονικὸν μέτρον ἐλαμβάνετο οὐχὶ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ἡ σελήνη.—391 *γαλήνη* ἄς παρακολουθήσωμεν ἐὰν ἡ γαλήνη ἦτο τελεία.—400 *ὄσσον τε γέγωνε βοήσας* πρωτόγονος ὑπολογισμὸς μήκους.—422 *Ἀμφιτριτὴ* θεὰ τῆς θαλάσσης ὡς ὁ Ποσ. ὕστερον ἐγένετο σύζυγος αὐτοῦ.

424-5 424=365, *τόφρα* ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ.—426-9 *ἐνθα* χρον., *ἀποδρῦπτω* ἀποσπῶ τὸ δέρμα, γδέρνω, *ῥινοῦς* 281, *συναράττω* (ἀράσσω κορῶν ἰσχυρῶς, συντριβῶ) συντριβῶ, τὸ κεν πρὸς ἀμφοτέρα τὰ ῥ., *ῥινοῦς κ. ὀστέα* τὸ κατὰ τι, *εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε* ἐὰν δὲν ἐνέπνεεν εἰς αὐτὸν (σωτήριον) τινὰ σκέψιν, *γλαυκῶπις* α 44, ἡ σκέψις διασφεῖται ἐν 428 9, *ἐπεσσύμενος* πεταχθεὶς, τιναχθεὶς ἐκεῖ ἐπάνω (ὑπὸ τοῦ κύματος).—430-5 *ὕπαλύσκω* ὑπεκφεύγω, ὑποκ. Ὀδ., *παλιρρόθιος* 3 (π. -ῥόθος 412) ὁ πρὸς τὰ ὀπίσω φερόμενος : τὸ κύμα δὲ παλινδρομοῦν, γυρίζον ὀπίσω, *ἐπεσσύμενον* ἐφορμῆσαν, χυθὲν ἐπάνω του, *ὡς ὅτε* 328, *πουλύπους* πολύπους, ὀκταπόδι, *ἐξελκομένοιο* τίς μτχ. ; *θαλάμη* θ. φωλεά, τρυπά, *ἔχονται* ἔχουσι προσκολληθῆ, *κοτυληδῶν-όνο*ς θ. ὀφθαλμὸς (πλοκάμου τοῦ πολύποδος, ἀπομυζητικὴ θηλή), *πρὸς κοτυληδονόφιν* (-σιν) ἐπάνω εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, *λαίγξ-γγος* θ. (ὁ λάσ λιθος) μικρὸν λιθάριον, χαλίκιον, *ῥινοὶ* τεμάχια δέρματος, πόθεν ἐξαρτῶται ἡ γεν. *τοῦ* ; *ἀπέδρουφθεν-θησαν* 426, *θρασύς* θαρραλέος, τολμηρός, *τὸν δὲ* ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ῥινοί—436-40 *ἐνθα* δὴ τότε πλέον, *δύστηνος* α 55, *ὑπὲρ μόρον* α 34, *ἐπιφροσύνη* παρουσία πνεύματος, ἐτοιμότης π., 438 ἄσυνδ. ἐπεξ, *τά τ' ἀναφ.* εἰς τὸ περιληπτ. *κύματος* : ἀνελθῶν, ἀνακύψας ἐκ τῶν κυμάτων, ὅποια (ὄπως 422) αὐτὰ, *εἰρεύγεται* 403, *παρῆξ* ἐκεῖ πλησίον (παρὰ) ἀπ' ἔξω (ἀπὸ τὰ εἰς τὴν ἀκτὴν ἐκβράζοντα κύματα), ἀπ' ἔξω δίπλα (εἰς τὰ πλάγια), ἀπ' ἔξω κατὰ μῆκος (τῆς ἀκτῆς), *παρῆξω, ἐς γαῖαν ὀρώμενος* (ὁ Ὀμ. φιλεῖ τὰ μέσα) μὲ τὰ βλέμματα διαρκῶς καθηλωμένα εἰς τήν, 440=418.—441-3 *στόμα* στόμιον, ἐκβολαί, *ἴξε* μεικτ. ἄορ., *κατὰ ἀπέναντι, τῇ δὴ* ἐκεῖ πλέον, κυρ.πρότ., *εἰσατο* 398, 281, *ἄριστος* καταλληλότατος κτ ρο., *λεῖτος* 3, +γεν. γυμνός, καθαρός, *ἐπὶ* (ἦν) πρὸς τούτοις, *σκέπας-αος* οὐ.σκέπασμα, *σκ. ἀνέμοιο* τόπος ὑπὴνημος.—444-50 *ἔγνω* ἀντελήφθη, *προρρέω* ῥέω ἔμπρός, *προχωρῶ* ἔμπρός μὲ τὸ ῥεῦμα, *ὄν κατὰ θυμὸν* ἐνδομύχως, *κλύω*, ἄορ. *ἐκλυ(ο)ν, *προσκτ.* (κέ)κλύθι, (κέ)κλύτε, (ἐπ)ἀκούω, *κλυτός* α 300., *ὅστις ἐσσί*

δοτισδήποτε είσαι (διότι δὲν γνωρίζει τὸ ὄνομά του), *ἰκάνω* ἴκω, ἤκω+αἰτ. τοῦ τέρματος, *πολύλλιστος* (πολὺ-λίσσομαι παρακαλῶ) ὁ πολλακίς ἰκετευόμενος, χιλιοπαράληκτος πολυπόθητος, κτηρ., *ἐνίπθθ* θ. (*ἐνίπτω* ἐπιπλήττω) ἐπίπληξις, ἀπειλή, λύσσα, ὁ πληθ. τὰς ἐκρήξεις τῆς λύσσης, *μὲν* (μὴν) *τε* ἀληθῶς, *αἰδοῖτος* ἄξιος σεβασμοῦ, *καί* (ἐπίδ) ἀθανάτοισι, *ὅς τις* ἀνδρῶν, *ἴκηται* ὡς ἰκέτης, ἄνευ *κέν*, ἢ ὑποτ. ἀόρ. ἐπανάλ., *ἀλάομαι* 336, *μογέω* 223, *ἀλλὰ* ὄθεν, *δὲ* αἰτ., *εὐχομαι* κ. *εὐχετάομαι* καυχῶμαι, *εὐχομαι* ἔμμεν βεβαιῶ, διακηρύττω ὄτι.—451-3 *παῦσεν* ἐσταμάτησε, *ἔσχε* ἀνέκοψε, *κῦμα* περιληπτ., τὰ πρὸς τὸ στόμιον φερόμενα θαλάσσια κύματα, *πρόσθε* οἱ ἔμπροσθεν τοῦ Ὁδ., *σαώω* 130 (σᾶος σᾶς), *προχοαί* πάντοτε πληθ. ἐκβολαί, στόμιον (ὄπερ ἦτο ἤδη κενὸν ὕδατος).

432 ὁ *πολύπους* ἔχει 8 πλοκάμους, χρησιμεύοντας πρὸς κίνησιν, σύλληψιν τῆς τροφῆς κλπ., φέροντας ἕκαστον δύο σειρὰς μυζητικῶν κοτυληθόνων, δι' ὧν καὶ κρατεῖται στερεῶς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων.—436 *ὑπὲρ μόρον* α 33.—445 *ἀναξ* οἱ ποταμοὶ ἐθεοποιήθησαν πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος α') διὰ τὴν εὐεργετικὴν αὐτῶν ἐπίδρασιν ἐπὶ ζῶα καὶ φυτά, β') διὰ τὰς μεγάλας καταστροφὰς ἐπὶ τὴν χώραν καὶ γ') διότι, ἐν ᾧ ζῶα καὶ φυτὰ παρέρονται, οἱ ποταμοὶ ῥέουσιν ἀκοίμητοι, ἀνέναντοι καὶ ἀθάνατοι.

453-7 *κάμψε* ἐλύγισε..., ἐσωριάσθη κατὰ γῆς, *χεῖρας* κατὰ ζεύγμα πρὸς τὸ *κάμψε* : ἀφῆκε παραλύτους τὰς χεῖράς του, *κῆρ* 36, *δάμνημι* α 237, *δέδμητο* εἶχεν ἐξαντληθῆ, ἐκνευρισθῆ, *οιδέω* πρήσκομαι, φουσκῶνω (οἶδμα κύμα, οἶδαλέος, *Οιδίπους*), *χρῶς* ἄ., *χρωτός* κ. *χρός*, δέρμα, σῶμα (ἀττ. *ἐν χρῶ* κεκαρμένος), *θάλασσα* τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, *κηκίω* ἀναβλύζω, *ἀν στόμα* ἀπὸ τοῦ στομάχου ἐπάνω διὰ τοῦ στόματος, *ῥίνες* ῥᾶθνες, *ἀνάπνευστος* ἀντὶ ἀν (στ.) -ἀνάπνευστος, ἄνευ ἀναπνοῆς, ἀπνους, *ἀναυδος* 2 ἄφωνος, *δλιγηπέλέω* ἔχω ἐξησθενημένας τὰς δυνάμεις, εἶμαι λιπόθυμος, *αἰνός* α 208.—458-63 *δῆ ῥα* τέλος πάντων, *ἀμπνυτο* μ. ἀορ. β'. τοῦ *ἀναπνέω*, *θυμός* ἡ ζωή, ἡ ζωικὴ δύναμις, ἡ ἐγκλειομένη συνήθως ἐν ταῖς φρεσὶ, *ἀγείρω*, *ἀγέρθην*, *ἀγῆγεμαι*, συναθροίζω, συγκεντρῶ (ἀγορά), : συνῆλθεν εἰς ἑαυτόν, *θεοῖο* θηλ., τίνος ; *ἔο* οὐ, ἀπὸ *ἔο* : ἀφ' ἑαυτοῦ, *τὸ μὲν-δ* δέ-462, *μεθίημι* ἀπολύω, ῥίπτω, *ἀλιχρῆεις* 3 (ἄλλι (τοπ. τοῦ τέρματος)-μύρομαι ῥέω μετὰ θορύβου, πατάγου) ὁ ἐκβάλλων εἰς τὴν θάλασσαν παταγῶδῶς, *κατὰ ῥόον* 327 κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ θαλασσίου ῥέματος, *λιάζομαι* παραμερίζω, ἀποσύρομαι, *ὑπεκλίνθη* ὑπεκλίθη, κατεκλίθη ὑπὸ, *σχοῖνος* ἄ. σχοῖνος, βοῦρολον, *κυνέω*, ἔκυσσα, φιλῶ (πρβλ. *προσκυνῶ*), *ζειδάωρος* (ζειαί φ.

(ζεΨ-ιά-ἀσπροσίτι, καλαμπόκι), ζεΨό-ή ζεΨέ-δωρος) ἡ τροφοδότειρα, **ἄρουρα** α 407.—**464-9** 464-5=298-9, **φυλάττω νύκτα** ὡς καὶ παρ' ἡμῖν : διανυκτερεύω ἀγρυπνῶν, **δυσκηδῆς** (κῆδεα α 244) πικρός, φαρμακερός, **ἐν ποταμῷ** παρὰ τὸν π., (δέδια) **μῆ** 356, **σιβη** θ. πάγος, παγωνιά, **ἐξῆρη** θ. δρόσος, δροσιά, **θῆλυς** (θάω θηλάζω, **θηλή**) ἡ θηλάζουσα, τρέφουσα, δροσίζουσα, δροσερά, ὑγρά, **δαμάσ** με 465, **κεκαφηῶς** μόνον αἰτ. ἐκ ῥ. **καπ-καπρός**, : ἐκπνέων, ἀγρ. ῥήματος, ὑποκ. **μέ, ὀλιγηπελίη** θ. (ὀλιγηπελέω 457) ἀτονία, λιποθυμία, ὁ διορ. εἰς τὸ **δαμάσ** : μήπως μὲ καταβάλωσι κατόπιν τῆς λιποθυμίας (ἐξάντλήσεως) καὶ ἐκμετρήσω τὸ ζῆν, **δὲ** αἰτ., **αὔρη** ῥεῦμα τοῦ ἀέρος (πολὺ διαπεραστικὸν περὶ τὴν πρωίαν), **ψυχρῆ** κτηρ., **ἡῶδι** τοπ. τὴν αὐγὴν, **περὶ** ἐπιρ. ἐνωρίς.—**470-2** **δάσκιος** (δα (ἐπιτ.)-σκιά) κατὰσκιος, σκιερὸς, **κατα-δαρ-θάνω** (dar-mio), **κατέδραθον** ἀντι **κατέδραθον**, κοιμῶμαι, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ **φυλάσσω** 466, **μεδίημι** ἀφήνω, **εἴ με...** ἐν ἧ περιπτώσει μέ, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι., εἰς τὸ **καταδράθω**, **κάματος** ἡ ἐξάντλησις, **δεῖδω** 300, **ἔλωρ-ρος** οὐ. (ἐλ-εῖν) ἄγρα, βορά, **κύρμα** οὐ. (**κωρέειν-ρεῖν** : ἐπιτυγχάνειν, εὐρίσκειν) εὕρημα, ἔρμαιον, **θῆρ** **θηρὸς** ἄ. θηρίον, τίς ἢ δοτ.,;—**474-82** **δοάσσατο** ἐλ-λιπ. ῥ. μόνον ἄορ. ἐφάνη, **ὡς** φρονέοντι, **κερδίων-ιον** ἐπικερδέστερος, ὠφελιμώτερος, ὑπερθ. **κέρδιοςτος**, ἄνευ ἰθκ., ὑποκ. τοῦ **ἔμμεν** τὸ **ἔμμεν** (ἰέναι) **εἰς ὕλην**, ἀνθ' οὗ 475 ἀκολουθεῖ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως, **σχεδὸν** 288, **ὔδατος** τοῦ ποταμοῦ, **ἐν περιφαινομένῳ** οὐσ. ἐν περιόπτῳ θέσει, ἐφ' ὑψηλοῦ (ὑψώματος), **ὑπήλυθε** ὑπῆλθε, ἐχώθη ὑποκάτω, **δοῖδς** 3 διττός, **δοιοι** δύο, **πεφυῶτας** πεφυκώτας, **ὀμόθεν** ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου, θέσεως : συμφυεῖς, **δ** **μὲν** ἦν, ἐπεφύκει, **φυλίη** θ. φυλική (οὕτως ἐν Κερκύρα καὶ Ἀργάφοις), ἡ γλατζινιά, **ἐλαίη** ἀγριελαιία, **μένος ἀνέμων** ὀρητικοὶ ἄνεμοι, **ἄημι**, ἀπρμφ. **ἄήμεναι**, **μτχ.** ἄεις κ. **ἄήμενος**, πνέω, **πρβλ.** **ἄηρ**, **ἄελλα**, **ὑγρὸν** ἐπιρ. πρὸς τὸ **ἀέντων**, **διάη** (διάημι) διαπνέω, πνέω διὰ μέσου τινός, διεισδύω (πιάνω), **φαέθων** **μτχ.** ἀγρ. ῥ. **φαέθω** (φά-ος) : φωτοβόλος, τὸ **ποτέ** νοητέον καὶ πρὸς τὸ α'. **οὔτε**, **περάσσκε** συνήθως (θαμ.) διεπέρα, **διαμπερές** (διὰ-ἀνά-πέρας) πέρα καὶ πέρα, δι' ὅλου τοῦ πάχους τῶν τοιχωμάτων, **ἔφυν** ἔφυσαν, εἶχον φυτρῶσι, **ἐπαμοιβαδῖς** (ἐπαμείβεσθαι) **ἀλλήλοισι** ἐπαμειβόμενοι (συναλλάσσοντες) ἀλλήλους, ἀμοιβαίως διὰ μέσου ἀλλήλων, συμπεπλεγμένοι πρὸς ἀλ., **ὑποδύομαι** : ὑποκλίσθησεν, ἐχώθη ὑποκάτω, ἐτρύπωσεν.—**482-91** **ἄφαρ** α 410, **ἐπαμάσμαι** (ἀμάω θερίζω) συλλέγων φύλλα (ὡς οἱ θερισταὶ τοὺς στάχους) ἐπισωρεύω, ἐπιστρώνω, **εὐνή** στρῶσις, στρῶμα, **χύσις** **φύλλων** χυμένα φύλλα, **ἤλιθα** λίαν, **ὄσσον** τόσον ὥστε, τόσα ὅσα θά

ἦσαν ἀρκετὰ νά, *ἐρυσμαι*, *ἐρύμην*, ἐνεστ. ἢ προκμ., διάφ. τύπ. *ἐρύσομαι* προφυλάττω, *χειμέριος* χειμερινός, *ὠρη χ.* χειμών, *εἰ* καὶ καὶ *εἰ*, *χαλεπαίνω* ἀγριεύω, ὑποκ. ἢ ὠρη : ἐν καιρῷ χειμῶνος ὅσον ἀγριος καὶ ἂν εἶναι, *τὴν* εὐνήν, *γηθέω* gaudeo, γέγηθα, χαίρω, *πολύτελας* 171, *λέκτο* ἄορ. ἐκ ῥ. *λέχ-* (πρβλ. *λέχ-ος*, *λόχ-ος*, ἄ-*λοχ-ος*) σημ. κατακλίνεσθαι, ἐν *μέσῃ* τῇ εὐνῇ, ἥτις ὡς ὑπόστρωμα εἶχε τὴν χύσιν, *ἐπεχεύατο* ἔχυσεν ἐπάνω του ὡς κάλυμμα, *ἐγκρύπτω* (παρα)χώνω, ὁ ἄορ. γνομ., *δαλὸς* (*δαίω* 61) δαυλὸς ἀναμμένος, *σποδιῆ* θ. τέφρα, στάκτη, *ἔσχατιῆ* θ. ἔσχατον μέρος, *ἀγρός* ἔξοχή : διαμένων εἰς τὰ ἔσχατα ὄρια τῶν (ἔξοχικῶν) κτημάτων, *πάρα* 141 (φ ἂν μὴ) παρέωσι-παρῶσι : ὅστις δὲν ἔχει πλησίον του, *σῶζων* τί σημ. ὁ ἐνεστ.; *σπέρμα πυρός* ἔναυσμα, προσάναμμα (ζώπυρον), *αὔω* ἀνάπτω, ζητῶ πῦρ.—461-3 *τῷ ὄμμασι* ἐπιμερ., *παύσειε* ὁ ὕπνος, *δυσπονής* 2 ἐκ τοῦ δύσπονος : πολύπονος, κοπιώδης.

458 *θυμὸς ἀγέρθη* ἐν λιποθυμίᾳ ἐπιστεύετο ὅτι ἡ ψυχὴ προσωρινῶς κατέλειπε τὸ σῶμα.—460 *μεθῆκε* διὰ τί; Κατὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἰουῦς ὁ Ὅδ. ἔπρεπε νὰ ῥίψη τὸ κρήδεμνον εἰς τὸν οἶνον· πόντον 349 καὶ ὁμοῦς ῥίπτει εἰς τὸν ποταμὸν πῶς αἴρεται ἡ ἀντίφασις;—461 Ἰ-νὼ 333.—490 *σπέρμα πυρός σῶζων* διὰ τὴν ἔλλειψιν τότε πυρείων.

III. ΓΛΩΣΣΙΚΑ - ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Z

1-6 *ὄς* α 6, *πολύτελας* ε 171, *δίος* α 14, *ἐνθα* ἐκεῖ, *ἀρημένος* μόνον μτχ. προκμ. (ἀράω βλάπτω) : βεβαρημένος, *ὑπνος* ἢ ὄρεξις πρὸς ὕπνον : βεβυθισμένος εἰς βαρὺν ὕπνον καὶ ἐξηντημένος ἐκ τοῦ καμάτου, *αὐτὰρ κ.* *αὐτὰρ* δέ, ἢ ἀντίθ. πρὸς τὸ μὲν 1, *βῆ* ἔβη, μετέβη, *ῥά* εὐθύς, ἀμέσως (μετὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν), *δήμος* χώρα, *πρὶν* ἐπίρ. πρότερον, *ναίω κ.* *ναιετάω* α 51, Ὑπέρεια, *εὐρύχορος* 2 ὁ ἔχων εὐρείας πλατείας χοροῦ, *ἀγχι-χόθι-χοῦ* πλησίον, πρῆτκ. ἄσσον, *ἀγχιστα*, πρβλ. *ἀγχιστεῖς*, *ἀγχιστεία*, *ὑπερηγορέων* (ὑπερήνωρ- ὁ ὑπὲρ ἀνδρα ὢν) ὑπερόπτης, ἀλαζών, ἀτάσθαλος, *σινέσκοντο* θαμ. πρτκ., *σίνομαι* βλάπτω, *σφᾶς κ.* *σφᾶς* ἐγκλ., ἀττ. σφᾶς, *φέρετρος* ε 170, α 405, δὲ αἰτ., *βίηφι*, ὄργ. πτ. τοῦ *βίη* (ἢ ὄργ. ἀποδίδεται διὰ γεν. ἢ δοτ.) δύναμις.—7-10 *ἀνίστημι* ἀποικίζω, σηκώνω (ἐκ τῆς ἔδρας), παίρνω, *ἄγε* ἦγε, *θεοειδής* 2 θεόμορφος, *εἶσα* α 130 ἐγκατέστησα, ἐγκαθίδρυσσα, *Σχερίη* τοπ., *ἐκάς* (χωριστά.) μακράν, πρβλ. ἔκασ-τος, *ἀλφησῆς* ἄ. (ἀλφάνω πορίζομαι, κερδαίνω μετὰ πόνου) ὁ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου ἐργαζόμενος, ἐργατικός, φιλόπονος, *ἀμφι ἐλαύνω* σύρω γύρω, ἐγείρω κύκλω, περιβάλλω, *δέμω*,

ἔδειμα, **δέδημαι**, κτίζω, πρβλ. **δόμος**, **οἰκοδόμος**..., **δῶμα**, **νεό-δη-τος**, **νηός** ἄ. ναός (ναίω), **δατέομαι** κ. **δαίομαι** α 23, 48, **δά(σ)σομαι** (**δάτ-σομαι**), **δα(σ)σάμην**, πρβλ. **πατέομαι** **σάμην** α 24, **δέδα-σμαι**, διανέμω. — **11-2 δάμνημι** ε 454, **κῆρ** ε 387, **Ἄιδης-δω-νεὺς** κ. ***Ἄις-δος-δι** ὁ Πλούτων, ὁ θεὸς τοῦ Ἄιδου (α(στ.)-**ιδεῖν** : ἄορατος), **Ἄιδόςδε** δόμονδε Ἄιδος, **Ἀλκίνοος** Ἀλκίνους, **μῆδος** οὐ., μόνον πληθ. **μῆδεα** σκέψεις, βουλαί, σχέδια (**μῆδομαι** ε 173, **πολύμητις** 214, **μητιάω** α 234), **θεῶν ἄπο** (ἐκ θεοῦ), ἀναστρ., εἰς τὸ **μῆδεα εἰδώς**: πεπροικισμένος ὑπὸ τῶν θεῶν μὲ μεγάλην σοφίαν. — **13-9 μὲν μὴν**, πράγματι, **γλαυκῶπις** α 44, **μητιάω** α 234 μελετῶ, **σχεδιάζω**, **νόστος** α 5, **μεγαλήτωρ-ορος** α 81, **ἔμην-αι** ἰέναι, **βῆ ἔμην** ἔξεκίνησε νὰ ὑπάγῃ, **θάλαμος** κοιτῶν, **πολυδαίδαλος** 2 (**δαίδαλος-εος** πολυποικίλος, τεχνικῶς κατεσκευασμένος, **δαιδάλλω** τεχνικῶς ἐπεξεργάζομαι, **δαίδαλον** τεχνούργημα, **δαίδαλος**) μετὰ πολλῆς τέχνης κατεσκευασμένος, πλουσίως πεποικιλμένος, **ᾧ ἐνὶ ἀναστρ.** ἐνὶ (ἐν) ᾧ, **φυῆ-εἶδος** ε 212, **πάρ** παρὰ (οἶ), ἐπίρ., **ἀμφίπολος** θ. α 136, **X. ἄπο ἀναστρ.**, εἰς τὸ **κάλλος ἔχουσαι**, πρβλ. 12 **θεῶν ἄπο μῆδεα εἰδώς**, **ἐκάτερθε** ἐκατέρωθεν, **σταθμὸς** ἄ. παραστάς, γεν. **δυῖκ.**, **θύραι** θυρόφυλλα, **φαιρινὸς** 3 (**φάος**, **φαισ-νός**) στιλπνός, **ἐπέκειντο** εἶχον ἐπιτετῆ, ἐφαρμοσθῆ, ἦσαν κεκλεισμένοι, παρτάταξιν ἀντί: ἐν ᾧ αἱ θ. — **20-4 ἐπι(σ)σεύομαι**, ἄορ. **ἐπεσσύμην**, **ἐπέσσομαι**, σπεύδω, τρέχω (ἐντὸς διὰ τῆς κλειστῆς θύρας), **δέμνια** οὐ.πλ. κλίνη, **ἄρα** φυσικά, ὡς ἔπρεπε νὰ ἀναμένωμεν, **ὑπὲρ κεφαλῆς** ἀπ' ἐπάνω ἀπὸ τήν, **πρὸς ἔειπεν** α 122 μετὰ διπλ., αἰτ., τὸ ῥ. **πρόσφημι** κ. **προσανδῶ**, **εἶδομαι** α 105, **ναυσικλειτὸς** 3 (**ν.-κλείω-κλέω-κλείζω**: **δοξάζω**, **κλειτὸς** περιφη-μος) περιφημος θαλασσινός, **ἔεν** ἦν, **ὀμηλική** ἄφηρ. ἀντί συγκ. ὀμη-λιξ, **κεχάριστο** ἦτο προσφιλῆς, ἀγαπητή, **θυμῶ** α 4 τοπ. ἐγκαρδίως, **ἔεισαμένη** ἄορ. τοῦ **εἰδομένη** 12, ὅπερ ἐπαναλαμβάνει. — **25-30 νὺ** α 32 : διὰ τί λοιπόν, **γείνατο** ἄορ. ἐκ ῥ. **γεν-γίνομαι**, περὶ τοῦ πα-τρὸς: ἐγέννησε, περὶ τῆς μητρὸς: ἔτεκε, ὁ ἔνεστ. **γείνομαι** γεννώμαι, **μεθῆμων** (**μεθίημι** ἀμελῶ) ὀκνηρός, ὥδε οὕτω δά, τόσον δά, **εἶμα** ε 167, **σιγαλέεις** 3 στιλπνός, πολυτελής, ἐπιθ. διορ. τοῦ **εἶματα**, **τοί σοί, tibi**, ἦθ. ἄχ ἐντροπή σου! **κεῖται** εἶναι πεταμένα, σωρευμένα, **ἀκηδῆς** 2 (α(στ.)-**κῆδομαι** φροντίζω) παρημελημένος, κτηρ., δὲ πα-ράταξ. ἀντί: εἰ καί, **σχεδὸν** (ἔχομαι) πλησίον, **ἵνα** ἔνθα, ὅτε, καθ' ὄν, **αὐτὴν** (σέ), **τὰ δὲ ἄλλα** δὲ τοιαῦτα, φυσικά ἐπίσης ὥραϊα, **κὲ(ν) ἄν** ἀοριστολ. ἢ δυνητ., **ἄγομαι** παίρνω εἰς τὸν οἶκόν μου ὡς γυναῖκα ἢ ὡς νύμφην, ἐνταῦθα περὶ τοῦ μνηστῆρος καὶ τῆς ἀκολουθίας του, **οἶ κέ σ' ἄ.** οἶ σε ἄξονται, **ἐκ τούτων** οὐ. εἰν φορεῖ ἢ νύμφη ὥραϊα

ἐνδύματα καὶ ἐλευθερίως προσφέρει τοιαῦτα, **φάτις-ιος** (φημί) φήμη, ὄνομα, **ἐσθλός** ὁ ἀγαθός, καλός, **ἀνθρώπους ἀναβαίνει** διαδίδεται εὐρέως μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, **τοὶ βέβαια, χαίρουσι** δὲ παράταξις ἀντὶ ἀκολουθίας προπαρασκευασθείσης διὰ τοῦ **ἐσθλή, πότνια** θ. α 14.—**31-5** **ἴομεν** ὑποτ., **ἥως-ός** θ. αὐγή, ἄτ. **ἔως, φαινομένηφι** ὄργ. 6 **βίηφι, καὶ ἐγώ, τοὶ σοί, συνέριθος** (ἔριθος ἄ. θ. μισθωτὸς ἐργάτης, ὑπρέτης) βοηθός, συνεργάτης, **ὄφρα** τελ., **ἐντύνομαι** ἐτοιμάζομαι, **ἐντύνη** ὑποτ. ἀόρ., β'. προσ., **τοὶ βεβαιωτικόν:** μάθε, **δὴν** ε 127, α 203, **μνάομαι** ζητῶ εἰς γάμον, πρβλ. **μνηστῆρ, μνηστή,** **προμνήστρια** συμπθεριάστρια, **ἀριστεὺς** ἄριστος, εὐγενής, ἐκ τούτου **πάντων Φ.** καὶ **κατὰ δῆμον** ὡς ἐπίτ. ὑπρθ.: οἱ εὐγενέστατοι ἐκ πάντων τῶν ἀνὰ τὴν χώραν Φ., **ὄθι** ἐν οἷς (ἀριστήεσσι), **καὶ τοὶ αὐτῆ** μεταξύ τῶν ὁποίων ἀνήκει καὶ τὸ ἰδικόν σου γένος.—**36-40** **κλυτός** α 300, ε 445, **ἠῶδι** πρὸ ε 469, **ἐφοπλίζω** παρασκευάζω, **ἄμαξα** (ἄμα+ἄξων, axis) ἄτ. ἄμαξα, φορτηγὸς τετρατάροχος, **ἢ κεν ἄγησι** ἢ ἄξει ἀναφ. τελ., **ζῶστρον** ζώνη ἢ ὁ χιτῶν τῶν ἀνδρῶν ὡς ζωννόμενος (μὴ ὁ στηθόδεσμος, ἐπενδύτης σφιγκτός;), **πέπλος** ἄ. τὸ ἔνδυμα τῶν γυναικῶν, σκέπασμα (θρόνου κλπ.), **ῥήγεα** οὐ. (ῥέζω βάπτω) τὰ βαπτὰ, **σιγαλόεις** 26, **καὶ δὲ σοὶ αὐτῆ** ἀλλὰ καὶ διὰ σὲ αὐτὴν, **κάλλιον** εὐπρεπέστερον, **ῶδ'** ἐφ' ἀμάξης, εἰς τὸ **ἔρχεσθαι, ἢ ἢ, πλυνός** ἄ. πλυντήρ, γοῦρνα, λίθος μετὰ σκαφοειδοῦς κοιλότητος, ἐν ἣ ἔπιπνον, **πολλὸν ἀπὸ** πολὺ μακρῶν.—**41-7** **γλαυκῶπις** α 44, **ὄθι** οὐ, ὄπου, **ἔμμεν(αι)** εἶναι, **ἔδος** οὐ. (σεδ-ἔζομαι, sed-es) ἔδρα, κατοικία, **ἀσφαλῆς** ἀδιατάρακτος, εἰς τοῦτο τὸ **αἰεὶ, οὔτε** ἀσύνδ. ἐπεξ., ε 479, **τινάσσομαι** συγκλονίζομαι, τρανάζομαι, **δεύω** ε 53, **ἐπιπίλναμαι** (πέλ-,πέλας πλησίον, πρβλ. **σκεδ-άννομαι σκίδναμαι**) προσπελάζω, ἐπισκέπτομαι, **αἰθρη** αἰθρία, ἐξαστεριά, **μάλα** παντελῶς, τελεία, **πετάννυμαι** (pateo), **πέπταμαι**, ἀπλώνομαι, ἐπιχύνομαι, **αἰγλη** (ἀγλαός, γλαύσσω, γαλήνη) λάμψις, φεγγόβολημα, **λευκός** (λευκ-, λυκ-, λυκόφως, λυκανγές, **λύχ-νος, lux, λύκ-ειον, λεύσσω** βλέπω) φωτεινός, ἀκτινοβόλος, **ἐπιθέω**, ἐπιδέδρομα: ἔχω ἐπιχυθῆ, ἐπικάθημαι, **ἐνθα** ἐκεῖ, **δια-φράζω** (φράζω δεικνύω, **φράζομαι** σκέπτομαι), ἀόρ. ἀναδιπλ. **διεπέφραδον**, δίδω ἀκριβεῖς ὁδηγίας.

Φαίηκες ε 34.—**Υπέρεια** μυθικὴ χώρα πρὸς Β τῆς Σχερίας (ἢ ἄνω χώρα) ἢ πόλις, κατὰ τινὰς ἢ ἐν Σικελίᾳ Καμάρινα, κατ' ἄλλους ἐν Ἡπείρῳ ἢ ἐπὶ νήσου παρὰ τὴν Σικελίαν.—**5 Κύκλωπις** γιγαντώδης ἄγριος ποιμενικὸς λαός, κατοικοῦντες ἐν μυθικῇ χώρᾳ, ἣν ἐτοποθέτουσαν ὕστερον παρὰ τὴν Αἴτην καὶ Κατάνην ἐν Σικελίᾳ.—**7 Νανσιθός** υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς τῶν Φαίάκων.—**8**

Σχερῖη ε 34.—**10 νηούς** ἐπὶ τοῦ Ὀμ. ὑπῆρχον ναοὶ τῶν θεῶν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς ἥρωικούς χρόνους οἱ θεοὶ ἐλατρεῦντο ἐν τῶν ἀλσῶν, ναοὶ δὲ ἀσφαλῶς θὰ ὑπῆρχον μόνον ἐν Μ. Ἀσίᾳ.—**ἐδάσσατ' ἀρούρας** οἱ Ἕλληνες (οἱ Ἀχαιοὶ) κατελθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦσαν λαὸς ποιμενικός καὶ νομαδικός, ἀλλὰ τὸ ὄρεινόν τῆς χώρας προβαλλούσης διαρκῶς φυσικὰ προτειγίσματα κατὰ τοῦ πλάνητος βίου ἐπήνεγκε τὴν μόνιμον κατοικίαν αὐτῶν ἐν τοῖς πεδινοῖς τμήμασι καὶ τὴν τροπὴν, εἰς τὸν γεωργικὸν βίον ἢ περιφέρεια τῆς γῆς κατενέμετο εἰς τμήματα, **κλήρους** (κλᾶν), παραχωρηθέντας εἰς τὰ μέλη τῆς κοινότητος, ὃν ἕκαστος ἤρκει πρὸς διατροφήν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας καὶ πρὸς πλήρωσιν τῶν κοινοτικῶν ὑποχρεώσεων, γενόμενος κατ' ὀλίγον ιδιοκτησία τῆς οἰκογενείας ὅθεν **δήμος** ἢ διανεμηθεῖσα περιφέρεια. Ὁ, τι ἔπραξαν οἱ ἐγκαταστάντες ἐν Ἑλλάδι Ἀχαιοὶ ἀποδίδει κατ' ἀναλογίαν ὁ ποιητὴς εἰς τοὺς Φαίακας. Τίς φυλὴ διετήρησε τὸν θεσμόν τῶν κλήρων ἐν Ἑλλάδι;—**12 Ἀλκίνοος** υἱὸς τοῦ Ναυσίθου.—**13 γλαυκῶπις** α 156.—**15 θάλαμος** περὶ τοῦ ἀνακτόρου ἰδ. α 103' **θάλαμος** ἐν ταῦθα ἰδία κατοικία, ὁ κοιτῶν τῶν ἐφήβων ἢ ἐγγάμων παιδῶν ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ.—**18 δύο ἀμφίπολοι** αἵτινες ἦσαν τῆς ἰδιατέρας ὑπηρεσίας αὐτῆς καὶ συνώδεον τὴν Ν. ἐξερχομένην τοῦ οἴκου α 331.—**Χάριτες** θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρυνόμης σκορπίζουσαι εἰς πάντα τὰ ὄντα τὰς χάριτας αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς παρ' Ὀμ. δὲν εἶναι ὄρισμένος, ὁ Ἡσίοδος μνημονεύει τρεῖς, τὴν Ἀγλαίαν, Εὐφροσύνην καὶ Θάλειαν.—**19 σταθμοῖν** ἐ. πρὸς φύλαξιν τῆς εισόδου.—**φαεῖναι** διὰ τὴν λειότητα καὶ στιλπνότητα τοῦ ξύλου.—**20** αἰμορφαι τῶν ὄνειρων ὡς διερχόμεναι τὰς κλειστὰς θύρας εἶναι ἀερόδεις.—**21 ὑπὲρ κεφαλῆς** ὁ συνήθης τόπος, ὅπου ἴστανται τὰ ὄνειρα.—**28 ἀγωνται** ὁ γαμβρὸς λαμβάνων τὴν νύμφην ἐκ τῆς οἰκίας τῶν γονέων τὴν ἐσπέραν ὠδήγει αὐτὴν εἰς τὸν οἶκόν του διὰ μέσου τῆς πόλεως, θεράποντες καὶ θεράπαινοι ἐκράτουν δᾶδας ἀνημένας, ἤδοντο γαμήλια ἄσματα, ὀρχησθαὶ ἐχόρευον καθ' ὁδόν, ὀργανοπαίχεται ἔπαιζον αὐλοὺς καὶ φόρμιγγας, ἐν ᾧ αἱ γυναῖκες τῶν παροδίων οἰκιῶν ἐξερχόμεναι εἰς τὴν αὐλεῖον θύραν παρηκολούθουν μετὰ θαυμασμοῦ τὴν γαμήλιον πομπήν.—**32 συνέριθος** πράγματι ὅμως δὲν μετέβη μετ' αὐτῆς εἰς τὴν πλύσιν ἢ θυγάτηρ τοῦ Δύμαντος.—**38 πέπλος** ε 230.—**12 Ὀλυμπος** α 27.

48-51 Ἥως-όος θ. ἡ Αὐγή, **εὐθρονος** εὐθρονος, **καλλίθρονος**, **μῖν** α 71, **ἄφαρ** α 410, **ὄνειρος** ἄ. κ. **ὄνειρον**, πλ. **ὄνειροι** κ. **ὄνειρα**, **διὰ δώματα** παρ' Ὀμ. πολλάκις ἢ **διὰ**+αἰτ. τὴν διὰ τόπου κίνησιν, **τοκεὺς** (τίκτω) μόνον πλ. **τοκῆς** γονεῖς, **φίλος** ε 28, **κίχάνω**

μαι, ἄορ. *ἔκχρον-χρησάμην*, εὐρίσκω, *ἔνδον* ἐντός τῶν δωματίων, τοῦ μεγάρου, ἰδ. Πραγμ. α 103.—52-5 *εσχάρα* ἡ ἐστία, *ἐπ' ἔ.* παρά τὴν ἐστίαν, μεταξύ ταύτης καὶ τοῦ θαλάμου τῆς οἰκοδομοποιήσεως, ὅστις ἔκειτο εἰς τὸ βάθος ὀπισθεν τοῦ μεγάρου, *ἦστο* ἄττ. ἐκάθητο κ. καθῆστο, *ἦμαι*, *ἀμφίπολος* θ. α 136, *στρωφάω* θαμ. τοῦ στρέφω, στρίβω, *ἠλάκατα* οὐ. μόνον πλ. μαλλιά ἀπὸ τὴν ἠλακίτην (ῥόκκων), *ἀλιπόρφυρος* 2 διὰ θαλασσίας πορφύρας βεβαμμένος, πορφυροβαφής, *ξύμβλητο* μ. ἄορ. β' κατὰ τὰ εἰς -μι τοῦ *ξυμβάλλομαι* συναντῶ, *τῷ* πατρί, *θύραζε* εἰς τὴν θύραν, ἔξω: ἐξεροχόμενῳ, *βασιλῆες* οἱ γέροντες, οἱ εὐγενεῖς, οἱ ὑποβασιλεῖς, Πραγμ., *κλειτὸς* ἰδ. *ναυοι-κλειτὸς* 22, *μετά* + αιτ. μετὰ ὁ. κινήσεως δηλοῖ κίνησιν εἰς τὸ μέσον εἰς συγκέντρωσιν, *βουλῇ* τὸ συμβούλιον τῶν ἡγεμόνων, τῶν γερόντων, *ἀγορῇ* ἡ συνάθροισις τοῦ λαοῦ, τοῦ στρατοῦ, *ἴνα* τοπ. ὅπου, *κάλεον* εἶχον καλέσει, ὁ πρτκ. διότι ἡ πρόσκλησις ὑποτίθεται κατακλειομένη διὰ τῆς ἀφίξεως τοῦ κληθέντος, *ἀγανὸς* (ἀἔπιτ.)-γαίω καμαρώνω, γαυριῶ, γαῤ-, γαῦρος, γηθέω, gaudeo) εὐγενής (παρ' Ἴωσιν οἱ εὐγενεῖς *Γελέοντες*).—56-59 *ἄγχι* ὅ, *πάππας-αο* (ὑποκορ. τοῦ πατήρ), μόνον κλ. *πάππα* τρυφερὰ προσφώνησις τέκνου πρὸς πατέρα: πατερᾶκι μου, μπαμπάκι μου, ἐντεῦθεν *παππάξω* φωνάζω *πάππα*, *ἐφοπλίξω* 37, *οὐκ ἔν ἐφοπλίσειας*: ἡ φράσις τρυφερὰν καὶ θερμὴν παρὰ κλησιν, *μοι* ἡθ. θερμῶς παρακαλῶ, *ἀπήνη* ἄμαξα φορτηγὸς τετρατέροχος συρομένη ὑπὸ δύο ἡμιόνων, *εὐκκυλος* (κύκλος-α οἱ τροχοὶ) καλλίτροχος, *ἄγομαι* φέρω μαζί μου, *εἶμα* οὐ. ε 167, *κλυτὸς* 36, *ἐς ποταμόν* εἰς τὸν ποταμόν, *τὰ ἄ, κεῖται* 26, *ῥυπῶ* ῥυπαίνω, λερώνω, *μοι* τίς δοτ.;—60-7 *καὶ δὲ* ἀλλὰ καὶ 39, *ἔοικε* προσήκει, *βουλὰς βουλευεῖν* νὰ συνδιασκέπτησαι, *πρῶτοι* τοπ., *μετὰ* ἐπιρ. μεταξύ, ἐν μέσῳ τῶν, *ἔχοντα* ἡ κυρία ἔννοια, ἀντὶ ἀπρμφ., καὶ τὸ *βουλευεῖν* ἀντὶ μτχ., *χρῶς* ἄ. ε 455, τοπ., *υἶες* κ. *υἶες* ὡς ἔξ δν. υἴς, *γέγαα* κ. *γέγονα* (γεν-, γα-, ὡς *μέμαα* κ. *μέμονα* ε 375): ζῶσι, *τοί* σοί, *μέγαγα* ὁ ὅλος οἶκος, *μέγαρον* ἡ αἴθουσα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς οἰκογενείας, *οἱ δύο-τρεις* ἐπιμερ. τοῦ *πέντε*: οἱ μὲν δύο, *ὀπυῖω* ἔνεσ. κ. πρτκ. νυμφεύομαι (περὶ τοῦ ἀνδρός), *ὀπυῖων* ἔγγαμος, *ἠίδεος*, ἄττ. *ἦθεος*, παλληκάριον, νεανίας ἄγαμος, θηλ. *παρθένος*, *θαλέθω* ἔκτεν. τοῦ *θάλλω*, μόνον μτχ. *θαλέθων* θαλερός, εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεανικῆς ἡλικίας, *οἱ δὲ* οἱ τελευταῖοι τρεῖς (διότι περὶ τῶν ἄλλων τίνες μεριμνῶσι;), *μέλω* προσωπικ., εἶμαι ἀντικείμενον φροντίδος, ὁ πρκμ. ὡς ἐν.: αὐτὰ ὅλα ἀπασχολοῦσι πολὺ τὴν σκέψιν μου, περὶ ὅλων τούτων πρέπει νὰ μεριμνήσω ἐγώ, *ὡς* ἀντικ. τοῦ *ἔφατο* ἔφη, *αἰδομαι* κ. *αἰδέομαι* (αἰδώς),

ἐξονομαίνω (ἢ ἐξ τὸ ἔξω, ἐκφράζειν) προφέρω τὸ ὄνομα τοῦ γάμου, **θαλερός** ὁ γάμος ὡς γινόμενος ἐν τῇ ἀκμῇ, ἐν τῷ ἄνθει τῆς νεανικῆς ἡλικίας, ὠριμος (πρβλ. *ὠραῖος γάμος*, παρθένος *ὠραία γάμου*).—**67-70 ἀμείβομαι** α 44, **φθονέω**+δοτ. προσ. κ. γεν. πράγμ. (ἐκ φθόνου) ἀποποιοῦμαι, **τέκος** οὐ τέκνον· οἱ γονεῖς; **τεο τευ-του** τινός, **ἔρχεο** ἀσύνδ. τῆς ἀκολ., ἢ πρστκτ. συγκατάθεσιν: λοιπὸν εἶσαι ἔλευθέρω νὰ πηγαίνης,, **δμῶς-ωδς ἄ.** (*δάμνημι*) ὁ (δοιορίλωτος) δοῦλος, θηλ. **δμωή, ἀπήνη** 57, **ἀραρίσκω** α 280, ε 95, **ἀραρυῖα** ἐφωδιασμένη μέ, **ὑπερτερέη** θ. (*ὑπέτερος*) τὸ κιβώτιον τῆς ἀμάξης, ἐφ' οὗ τὸ φορτίον[ἢ τὸ ἐπιστέγασμα τῆς ἀμάξης προφυλάσσον ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς βροχῆς].—**71-4 κέλωμαι** ε 98, **ἐπίθοντο** μ. ἄορ. β', **ἄρα** εὐθὺς ἀμέσως, **ἡμιόνειος** 3 συρόμενος ὑπὸ ἡμιόνων, **δπλέω, ὄπλιζω κ. ἐφοπλίζω** 57, 69, **ὑπάγω** ὁδηγῶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν (ὄν καὶ σήμερον φέρουσιν οἱ βόες ἐν τῷ ἀρότρῳ), **ὑπ' ἀπήνη** διότι ὁ ζυγός, ὑφ' ὃν ὠδηγήθησαν, ἦτο μέρος τῆς ἀμάξης, **ἐσθῆς** θ. ε 165, περιληπτ. ἱματισμός, ῥοῦχα, ῥουχισμός, **θάλαμος** ἀποθήκη, ἱματιοθήκη, **φαινήν** 19 ὡς λινᾶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς 26.—**75-80 εὔξεστος** 3 (*εὐ-ξέω*) καλῶς πλανισμένος, ἐξωμαλισμένος, κατειργασμένος, **ἐδωδῆ** ε 95, **μενοεικῆς** ε 166, **κίστη** θ. κιβώτιον, καλάθιον, **ὄψων** ε 267, **ἐν ἔχενα** ἄορ. τοῦ χέω, **ἀσκαῶ** τοπ., **αἴγειος** ὁ ἐκ δέρματος αἰγὸς (σῆμ. ἢ τράγελω), **ἐπεβήσето** μεικτ. ἄορ., **δῶκεν** εἰς τὰς χεῖρας τῆς κόρης, **λήκυθος** θ. ἐλαιοδόχον δοχεῖον, τὸ λαδικόν, **ἦος** ἔως, ἵνα τελ., πρβλ. τὸ ὄφρα χρόν. κ. τελ., **χυτέλομαι** (*χυτλον-α(χέω)*): τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ καὶ τὸ ἔλαιον, δι' οὗ ἐπεχρίοντο μετὰ τὸ λουτρὸν) λούομαι καὶ ἀλείφομαι δι' ἐλαίου.—**81-4 σιγαλδεῖς** 26, τὰ ἡνία διὰ τὴν στυλινότητα τοῦ δέρματος, **ἐλαύνω κ. ἐλάω**, ἀπρμφ. **ἐλάειν-ἄν κ. ἐλάαν** α 39, τρέχω, τὸ ἀπρμφ. τοῦ σκοποῦ, **καναχῆ** θ. λ. π. κρότος (ἐκ τῶν ποδοκτυπημάτων), **ἡμιόνουιν** γεν.δυϊκ.ὑποκ. (ἦ: ἀφαιρ.γεν.ἀπὸ τῆς ἡμιονηλάτου ἀμάξης), **τανύομαι** συγγ. τῷ **τείνομαι** (παρ' ἡμῖν ἐν τῷ **τανύεμαι**) ἐντείνομαι (ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου), τρέχω δρομαίως, παρ' ἡμῖν: βάλλομαι, **ἄμοτον** ἐπιρ. ἀκαταπονῆτως, ἀκαταπαύτως, **φέρον δὲ ἀντὶ φέρουσαι, αὐτήν** διασταλ., **οἶος** 3 μόνος, **ἄμα τῇ** ἀσύνδ.ἐπεξ.**κίω, κίων, κιών**, ἀμτβ. τοῦ **κινέω**, πορεύομαι, **κίον** πεζῇ, **ἄλλαι** πλὴν αὐτῆς, πρὸς τούτοις (διότι τῆ Ν.δὲνῆτο δούλη) α 128.

48 Ἡὼς ε 121, **εὐθρόνος** α 130.—**50 διὰ δώματα** διὰ μέσου τῶν διαφόρων οἰκημάτων (θαλάμων, ἀποθηκῶν) κλπ., ἅτινα ἀνῆκον πάντα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς.—**52 ἐσχάρη** α 103—**53 στρωφῶσα** ὡς οἱ ἥρωες ἐν κινδύνῳ μὲν εἶναι ὑπερασπισταὶ τῆς πατρίδος, ἐν εἰρήνῃ δὲ ποιμαίνουσι, γεωργοῦσιν ἢ ἐποπτεύουσι τὰς ἐν

τοῖς κτήμασιν αὐτῶν συντελουμένας ἐργασίας, οὕτω καὶ αἱ ἡρώιδες ἐπιμελοῦνται τῶν ἐν τῷ οἴκῳ, αὐταὶ ὑφαίνουσαι, πλύνουσαι, θηλάζουσαι τὰ ἴδια τέκνα κλπ. — **θύραζε** εἰς τὴν θύραν, δι' ἧς ἐξήρχοντο τοῦ μεγάρου εἰς τὴν αὐλήν. — **54 βασιλῆς** α 245 ἐν Σχερίᾳ μετὰ τοῦ Ἀκλίνου, ὅστις ἦτο ὁ ἐπικυρίαρχος. — **55 βουλή** α 245' συνήθως ὁ βασιλεὺς καταλείπει τοὺς γέροντας εἰς βουλήν περὶ τὴν βασιλικὴν τράπεζαν. — **77 ὄγα, οἶνος** α 124' σύνηθες ὄψον τότε ἦτο καὶ τὸ κρόμμιον. — **79 ἔλαιον** πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὡς εὐωδὲς τι ἔλαιον, μυρέλαιον, ε 264' ὅθεν τὰ μύρα ἦσαν ἀπαραίτητον τμήμα πάσης οἰκιακῆς οἰκονομίας. — **84** α 335.

85-8 ἔνθα ὄπου, **πλυνός** 40, **ἐπηετανός** 3 (ἐπη-ὄργ. τῆς ἐπι-ἴτος) ὁ καθ' ὄλον τὸ ἔτος ἔχων ὕδωρ, ἀστείρευτος, **πολὺν κτηρ.** ἀφθονον, **ὑπεκπρόρειν** ἐκ τοῦ βάθους ἀναβλύζον (ὑπεκ-) ἔρρεε πέραν, **καθαίρω, καθήραι**, τὴν δυνατὴν ἀκολουθίαν: ὥστε νά, **ῥυπόω, ῥυπόωντα** ἢ συναίρ. καὶ ἡ παρεμβολὴ τοῦ **ο** κατὰ τὰ εἰς **-άω** α 25, 32, **μάλα περ ῥ.** ὅσον πολὺ ῥυπαρὰ καὶ ἂν ἦσαν, **ἔνθα** δεικτ. ἐκεῖ, ἀναφέρ. εἰς τὸ **ἔνθα** 86, ἀπόδοσις εἰς 85, **ὑπεκπροέλυσαν** ἀπέξευξαν ἀπὸ τὸν ζυγόν, ὑφ' ὃν ἦσαν. — **89-92 σέωω, ἔ(σ)σενα**, ὡς **χέω ἔχενα**, (θέτω εἰς ταχεῖαν κίνησιν) ἀπολύω, **δινηίεις** 3 (**δίνη** συστροφὴ τῶν ὑδάτων) ὁ στρεφογυρίζων τὰ νερά του, **ἀγρωστis-ιος** θ. ἀγριάδα, **χλόη** (πρβλ. **γράσις, γρασίδι**), **μελιηδής** 2 γλυκὺς ὡς τὸ μέλι, **ἐσφορέω** θαμ. τοῦ ἐσφέρειω, ὄλιπτο μέσα, **μέλαν** διὰ τὸ βάθος ἢ τὴν σκιερὰν περιοχὴν, **στεῖβω** πατῶ, στιβάζω, συσσωρεύω (μῆπως τὸ ἡμέτ. στεῖβω;), **βόθρος** ἄ. λάκκος, γούρνα (πλυνός), **θοῶς** ταχέως α 260, **προφέρουσαι ἔριδα** δεικνύουσαι ἄμιλλαν, συνεριζόμεναι, ἢ φρ. διασαφεῖ τὸ **θοῶς**. — **93-5 ῥύπος** ἄ., πλ. μεταπλ. **ῥύπα, πεσιάννυμι** 45 ἀπλώνω, **ἐξείης** ε 70, **θις-ινός** ἄ. σωρός (ἄμμου), ἀκτῆ, **ἄλς** α 82, **ἦχι** ὄπου, **ἀποπλύνεσκε** ὁσάκις εἶχε κύματα, **ποτι προτι κ. πρός, π. χέρσον** ἐκ τοῦ ἀποπλύνεσκε (ἔρευγομένη ἐκβράζουσα ποτι χ.), **λαίγξ** ε 433. — **96-8 λοέω** α 310, **λίπα** ὄργ. πτ. τοῦ **λίπος**: λιπαρῶς, ἀφθόνως, **δεῖπνον** γεῦμα, **μένον** ἀνέμενον, στεγνώνω, ε 152, ὑποκ. **εἴματα, ἀγῆ** φῶς, θερμοτῆς, ἐκ τούτου **ἠελίοιο**. — **90-109 δμωῆ** θ. α 147, **τάρφθεν-φθησαν κ. τάρφησαν**, (τε)τάρφοντο, **τέρπεσθαι** χορταίνειν, **οἶτος** ἢ τροφή καὶ τὸ ποτόν, **ταὶ δὲ ὁ δὲ** ἐν τῇ ἀποδ., **ἀπὸ** βαλοῦσαι, **κρήδεμνον** α 334, **λευκώ-λενος** ἢ ἔχουσα λευκὸν ὄλενας, λευκοβραχίων, **μολπή** (μέλπω-ομαι) ἄσμα μετὰ χοροῦ, ἐνταῦθα: **παιδιά μετ' ἄσματος καὶ χοροῦ, τῆσι** τοπ. μεταξὺ αὐτῶν, **οἶη** κτηρ. ὄπως, **λοχέαιρα** (ἢ ἰοὺς (βέλη) **χέουσα**)

εὔστοχος τοξεύτρια, **οὖρος** ὄρος, **κατ' οὖρα** ἀνά τὰς ῥάχεις τῶν, **Τηῦγετον** Ταῦγετον κ. Ταῦγετος, **περιμήκετος** 2 κ. **περιμήκης** υπερέυψηλος, **τερπομένη** διασκεδάζουσα, εὐρίσκουσα εὐχαρίστησιν, **κάπροι** τοπ. ἐν μέσῳ τῶν κάπρων, ἐν τῇ θήρᾳ τῶν κ., **ὠκὺς** 3 ταχύς, ἐπίρ. ὠκα, **ἄμα τῆ**, **αιγίοχος** ε 103, **ἀγρονόμος** 2 ὁ νεμόμενος (κατοικῶν) τοὺς ἀγρούς, ἀγροδίαιτος, **παίζουσιν** διασκεδάζουσιν ἐν τῷ κυνηγίῳ, **γηθέω** ε 486, **φρένα** ἐνδομύχως, **ὑπὲρ ἔχει**, **κάρη** α 90, **κάρη-μέτωπα** αἰτ. τοῦ κατά τι, **πέλομαι** ε 79, **ἀρίγνωτος** 3 (ἀρι(ἐπιτ.)-γνω-) εὐδιάκριτος, **ῥῆα** εὐκόλως, ἐξ οὗ **δηίδιος-ῥάδιος**, **δέ τε** παρτάξ. ἀντί: εἰ καὶ πᾶσαι, **ᾧ**; τὸ ἀναφ. **οἷη** 102, **ἀδμῆς-ῆτος** 1 (α (στ)-δάμναμαι μὴ δαμασθεῖσα ὑπὸ ἀνδρὸς) ἀνύπανδρος, **μεταπρέπω** διαπρέπω μεταξὺ τῶν.—**110 4** **δὴ ἔρ** πλέον ἀκριβῶς, **ἔμελλε** ἐσκόπενεν, ἐπρωτίθετο, **νέομαι** α 17, **πάλιν** ὀπίσω, **πτύσσα** διπλῶνα, πρβλ. **πυχή**, **ζεύξασα-πτύξασα** εἰς τὸ **νέεσθαι**: ἀφ' οὗ πρῶτον ζεύξη, **αὔτε** πάλιν, ἀφ' ἑτέρου, **ἄλλ' ἐνόησε** ε 328, **ὡς ὄσπε**, διασαφ. τὸ **ἄλλ' ἐνόησε**, **ἐγείρομαι**, ἀόρ. **ἐγρόμην**, ἀφυπνίζομαι, **ἐνώπις-ιδος** (εὖ-ὀπ-) εὐόφθαλμος, ἢ **ἠγήσαιτο** ἀναφ. τελ., τί σημ. **ἠγοῦμαι**+δοτ.;—**115-8** **ἔπειτα** συνέπεια τοῦ **ἄλλ' ἐνόησε** 112: τότε, **βασιλεία** θ. βασιλόπαις, **μετὰ**+αἰτ. πρὸς, **ἀμαρτάνω** τινός, τὸ ἀσύνδ. ἀντίθεσιν, **δίην** στρόβιλος τῶν ὑδάτων, πρβλ. **διηέης** 89, **αὔω**, **άυσα**, **άυσα**, φωνάζω (ἄημι, αἰο), **μακρὸν** μεγαλοφώνως, **ἐπὶ** διὰ τοῦτο, **ὄτος**, θ. **δῖα** α 14, **ἐξόμενος** ἀνακαθίστας. **ὀρμαίνω κ. φ. κ. κ. θ.** ε 365.—**119-26** **ὦμοι ἐγὼ** ἄχ καυμένος!, **τέων τῶν** τίνων, πρβλ. ἐνικ. τοῦ-τῶ, **βροτὸς** α 32, ε 45, **ἐκάνω**, **ἴκω**, **ἦκω**, **αὔτε** πάλιν, ὅπως καὶ ἄλλοτε, **ἦ** ἀληθῶς, **ἦ ῥα ἄρα**, **ὑβριστής** (ὑπέρ, super, super-bus) ὁ καταχρῶμενος τὴν ὑπεροχὴν του, ὑπερόπτης, ἀτάσθαλος, **νόος** ἄ. αἰσθητάματα, καρδία, **θεοδδῆς** (θεοὺς-δεδιώς, θεοδῆς) θεοφοβούμενος, **ἦ(ἦε)-ἦε** δύο ἐρωτήσεις αὐτοτελῶς, ἄλλως διπλῆ ἐρωτήσις, ὡς μία ἐκφερομένη, διὰ τοῦ: **ἦ(ἦ)-ἦ(ἦε)**, ἀττ. **πότερον-ἦ**, **αὐτῆ** θ. (αὔω 117) φωνή, **θῆλυς** ε 467 γυναικεία (λεπτὴ, λιγυρά, διαπεραστική), **ἀμφήλυθέ με** (ἦλυθε) μοῦ ἔπληξε τὰ δύο ὦτά μου, **ὡς κουράων** γεν. ἀφαιρ. ὡς ἀπὸ κορασίων, **ἔχουσι** κατοικοῦσι, **κάρηνον** κ. **κάρη** α 90 κορυφή, **αἰπεινὸς** 3 κ. **αἰπὺς** α 11, **πίσος** οὐ. (πιδύω ἀναβρύω, **πιδ-σος**, **πιδ-αξ**) τόπος ὑγρός, λιβάδιον, **ποιήεις** 3 (ποίη-πόα) ποίηδης, χλοερὸς, **ἦ νύ που** ἀναμφιβόλως λοιπὸν ἂν δὲν ἀπατῶμαι, συνέπεια τοῦ 122, **αὐδήεις** 3 ε 334, **αὐτὸς** προσωπικῶς, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν παθητικὴν ἐντύπωσιν τῆς ἀκοῆς, **πειρήσομαι** ὑποτ.

89 σεῦαν ὅταν ἀποζευχθῶσι τὰ ζῶα καὶ δεχθῶσιν ἐν κτύπημα ἐπὶ τῶν νώτων, τρέχουσι πρὸς τὴν βοσκὴν.—**97 δείπνον**

α 121.—100 κρηδεμνον α 334 —101 μολπής και ἐναυθα τὸ ἔσμα θὰ ἦτο ῥυθμικὸν ε 61.—101 λευκώλενος τὸ ἐπίθ. μαρτυρεῖ ὅτι ἡ χεῖρ, τοιλάχιστον ὁ πῆχυς, ἦτο γυμνή, ὁ πέπλος ἄρα ἦ τὸ φάρος τῶν γυναικῶν δὲν εἶχον χειρίδας οὐδ' ἐκάλυπτον τὰς χεῖρας.—102 Ἄρτεμις θυγάτηρ τοῦ Διὸς και τῆς Ἥρα, ἀδελφὴ τοῦ Ἀπόλλωνος, προσωποποιία τῆς σελήνης· ὡς θεὰ τοῦ καθαροῦ φωτός εἶναι παρθένος ἀγνή μὴ γνωρίσασα τοῦ ἔρωτος τὰς κηλίδας, ὠραία και ὑψηλὴ ὑπερβάλλουσα τὰς συντρόφους Νύμφας ὡς ἡ σελήνη τοὺς συνοδεύοντας ἀστέρας· ἀγαπᾷ τὴν ἀγροτικὴν φύσιν και ὡς τοξότις (βέλη αἱ ἀκτίνες τῆς σελήνης) ἀγαπᾷ τὴν θήραν ἀγρίων θηρίων, κάπρων και ἐλάφων.—103 Ἐρῦμάνθος ὄρος τῆς ἀρχαίας Ἀρκαδίας· ἀμφοτέρω τὰ ὄρη ἦσαν πολυθρύλητα ὡς πλούσια θηραμάτων (πρβλ. και τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον).—105 αἱ Νύμφαι α 14 εἶναι θεότητες πηγῶν, δένδρων, ἁλῶν, λευμῶνων, ἄντρων, ὄρεων (προσωποπ. τῶν αἰωνίως ῥεόντων ὑδάτων ἢ τοῦ ὑγροῦ χυμοῦ τοῦ ζωογονοῦντος πᾶσαν γηίνην βλάστησιν· ὅθεν και κοῦραι Διὸς ὡς ἔχουσαι τὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς βροχῆς τοῦ Διός)· ἐκεῖ κατοικοῦσι, λούονται, ἔδουσι, χορεύουσιν, ἐργάζονται και ἐπικοινωνοῦσι φιλίως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· και δὴ αἱ τῶν κρηνῶν και τῶν γλυκέων ὑδάτων καλοῦνται Κρηιάδες, Ναΐδες κ. Ναϊάδες, τῶν ἁλμυρῶν ὑδάτων Νηρηίδες, τῶν ἁλῶν Ἀλσηίδες, τῶν ὄρεων Ὀρειάδες και Ὀρεσιάδες, τῶν δένδρων Ἀρνάδες (γεννώμεναι ἅμα και ἀποθνήσκουσαι μετ' αὐτῶν, ὅθεν και Ἀμαρναδες), τῶν ποταμῶν Ποταμίδες, τῶν ἄντρων Ἀντριάδες.—αἰγίολος ε 103.

127-9 ὑπεδύσσοτο μεικτ. ἄορ. ἐξετρύλωσεν ἀπὸ τοὺς θάμνους, τὸ ἀντίθ. ε 476, 481, κλάω κόπτω (κλάσμα, ἀρτοκλασία), πτόρθος ἄ. βλαστός, κλάδος, φύλλον γεν. περιεχομένου· κλάδον φυλλοβριθῆ, ἔρσομαι σφῆζω, φυλάττω, σκεπάζω (ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς), μῆδεα οὐ. αἰδοῖα, φῶς φωτός, ἄ. ἀνῆρ, χρῶς ε 455.—130-6 βῆ ἔμεν 15, ὄρεσιτροφος ὄρεσιβίος, ἀλκή, δοτ. μπλ. ἀλκί, (ἀλέξω ἀποκρούω) ἀμυντικὴ δύναμις, εἶσ' εἶσι, ἀήμενος ε 475 ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ὄσσε ε 151, δαίωμαι ε 61· εἶναι κατακόκκινοι, ἀστράπτουν, ἐν ἐντὸς τῆς κεφαλῆς, μετέρχεται +δοτ. εἰσορμᾷ μέσα εἰς, ὄις ὄιος (ovis), ἄιτ. οἶς, πρόβατον, ἀγρότερος ἀγροδίαιτος, ἄγριος, ἢ κατάλ.-τερος (συγκρ.) δηλοῖ ἀντίθεσιν μετὰ ἄγροῦ και οἴκου (οἰκοσίτων ἔφω), πρβλ. δεξιτερός, ἀριστερός, κέλωμαι ε 98, δὲ αἰτιολ., δόμος ἄ. μάνδρα, πυκινός 3 στερεός, ἀσφαλής, και ἐπίδ. και δὴ και, πειράω κάμνω ἀπόπειραν, προσβάλλω, ἢ μετ. τελ. εἰς τὸ εἰθεῖν, μήλα οὐ. αἰγοπρόβατα, ἔμελλε μοιραίως ὤφειλε (δὲν ἦδύνατο ἀλ-

λως νὰ γίνῃ), *μισογομαι* ε 378, *πὲρ* α 6, *χρηῶ* ε 189, *ἔκανε μίν*, αὐτόθι. — 137-41 *σμερδαλέος* 3 φρικαλέος, κτηρ., *κεκακωμένος* αἰτιολ. ἐπειδὴ εἶχε παραμορφωθῆ, ἀσχημίσει, *ἄλλη* ε 53, *τρέω* φεύγω περιτρομος (ὁ *τρέσσας*), *ἄλλυδις ἄλλη* ε 71, *ἠῶν* ε 156, *προέχω* προεξέχω, *φρένες* α 42, *ἐν φρεσὶ τῆ* ἐπιμ., *ἐκ εἴλετο*, *γυῖα* α 192, *στῆ* ἔμεινεν ἀκίνητος, *σχομένη* κρατηθεῖσα εἰς τὴν θέσιν, *ἄντα* (ἀντι) μὲ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς αὐτόν, ἀντιμέτωπος. — 141-7 *μερμηρίζω* ε 354, *λίσσομαι*, *ἐλισάμην* κ. *ἐλιτόμην*, παρακαλῶ (λιτὴ παρακλήσις, *λιταεύω-εἶα*), *εὐῶπις* 113, *λαβῶν γούνων*, *αῖτως* (αὐτός, ὁ τον. αἰολ.) μόνον οὕτω, ἀπλῶς μόνον νὰ παρακαλέσῃ, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ *γούνων λαβῶν*, ἐπεξ. ὑπὸ *ἀποσταδὰ μ. ε.*, *ἀποσταδὰ* (-δὸν) ἔξ ἀποστάσεως, μακρόθεν, *μελίχρος-χιος* (μειλίσσω (μέλι) γλυκαίνω) γλυκός, ἔπος α 31, *εἰ δείξειε πόλιν* κυρ. πρότασις εὐχῆς (ἄχ νὰ ἐδείκνυε!) ἀναπτύσσουσα τὸ περιεχόμενον τοῦ *λίσσοιτο*, ἐντεῦθεν πλ. ἐρ. ἔξ ἐννοίας ἀποπείρας, 145=ε 474, *λίσσεσθαι* ἐπεξ. τοῦ *ῶς*, (δεδιότα) *μή, χολδομαι* ἐξοργίζομαι, *λαβόντι* τίς μτχ.; — 148-52 *κερδαλέος* 3 εὐφυής, πονηρός, μὲ σκόπιμον ὑπολογισμόν, ὑστερόβουλος, *γουνόμαι* κ. *γουνάζομαι* κυρ. ἄπτομαι τῶν γονάτων, περιβάλλον τὰ γόνατα διὰ τῶν χειρῶν παρακαλῶ, ἐνταῦθα: ἰκετεύω θερμότητα, *ἀνασσα* κυρ. περὶ θεαινῶν: βασιλισσα, Μεγαλειοτάτη, *νὸ* λοιπόν, ἴσως, *θεὸς θ.*, *ἐσσι* εἶ, *τοὶ* ἔξ ἐκείνων οἱ ὅποιοι, *εἶσκω* (Φεικ-, Φέ-Φοικ-α-, κ. Φικ-, Φε Φι(κ)-σκω) παρομοιάζω, *ἄγχιστα* 5 κατὰ προσέγγισιν: σὲ εὐρίσκο ὁμοιοτάτην, *μέγεθος* ἀνάστημα, μεγαλεῖον παραστάσεως, *φυῆ* ε 212. — 153-9 *ναιετάω* 4, α 51, *χθῶν* θ. γῆ (ὑποχθόνιος), *τρὶς* ἐπιτείνει τὸ *μάκαρες*, πρβλ. *τρισόλβιος*, *τρισάθλιος* . . ., *κασίγγητος* ἄ. (κάσις ἀδελφός-γεγονός) ἀδελφός, *θυμὸς* α 4, *λαίνω* θερμαίνω, εὐφραίνω (διότι ἡ χαρὰ θερμαίνει ὄντως, ἐπιταχύνουσα τὴν κυκλοφορίαν, ἐν ᾧ ἡ λύπη παγώνει), *εὐφροσύνη* εὐφροσύνη, *-ναι* εὐφρόσυνα συναισθήματα, *σεῖο-σέο-σεῦ* (σοῦ)-σένθεν, *λεύσσω* (λευκ-ός) βλέπω, ἢ μτχ. χρον. ἀντι δοτ. πρὸς ἕξαρσιν τοῦ πράγματος, *θάλος* οὐ. (θάλλω) θαλερὸς βλαστός, βλαστάρι, ἄνθος, *εἰσοιχνέω* θαμ. τοῦ *εἰσοίχομαι*: συχνὰ πυκνὰ ἐμβαίνω εἰς τὸν χορόν, τὸ θηλ. κατὰ σύνεσιν πρὸς τὸ *θάλος*, *αῦ* ἀφ' ἐτέρου, ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἀδελφούς, *ἔσοχον* ἐπιτ. τὸ *μακάριτος* (μάλιστα), *κῆρ* ε 36, *ἄγομαι* 28, ἢ ὑποτ. + *κέν* = μέλ. ὄρ., *βρίθω-σω-σα-βέβριθα*, εἶμαι βαρὺς, ζυγίζω βαρύτερον, ὑπερισχύω, *ἔδνα* κ. *ἔδνα* τὸ πάλα: τὸ ἀντίτιμον, δι' οὗ ἠγόραζέ τις τὴν νύμφην, εἶτα τὰ γαμήλια δῶρα, χάριτες τοῦ ἀροαβῶνος πρὸς τε τὴν νύμ-

φην και τούς οικείους: υπερθεματίσας τούς ανταγωνιστάς, υπερ-
σχύσας διὰ τῶν γαμηλίων δώρων.—160-9 *τοιόνδε* οἷα εἶσαι σύ,
σέβας οὐ. ὄνομ. κ. αἰτ. θαυμασμός, κατάπληξις, *δή ποτε* ἤδη ποτέ
(κατὰ τὸν εἰς Τροίαν πλοῦν 164), *Δήλω* τοπ., *ἔργος* οὐ. (ὄρνυμι)
τρυφερὸς βλαστός, φυντάνιον, *νέος* νεαρός, *ἀνέρχομαι* ὑψηλῶν·
ἢ σειρά τῶν λ.: ἐνόησα δήποτε Δήλω παρὰ βωμῶ Ἄπ. τοῖον νέον
ἔργος φοίνικος ἀνερχόμενον, *ἔσπετο* ἔπασθαι, ἦτο ὑπὸ τὰς διατα-
γὰς μου, *λαὸς* στρατός, *τὴν ὁδὸν* σύστ. ἀνγκμ. κατ' ἐκείνο τὸ
ταξείδιον (τὸν εἰς τὴν Τ. πλοῦν), *ἧ δὴ* κατὰ τὸ ὅποῖον ὅπως γνω-
ρίζει ὁ κόσμος ὅλος, *κῆδεα* α 244, *ὧς δ' αὐτως* ὡσαύτως δὲ (ἐκ
τῶν : ὄς-οὗτος κ. αὐτός), *τέθηπα*, ὑπερθ. *ἐτεθήπεα*, ἄορ. *ταφῶν*.
(ἐκ τῆς ῥ. *θαφ-*, *ταφ-*, *θάμβος*) μένω ἔκθαμβος, ἔχω ἀπολιθωθῆ ἔκ
καταπλήξεως, *δὴν* α 203, *δῶρον* ε 162 στέλεχος, *ἀνήλυθεν* ἐφύτρω-
σεν, ἐξεπετάχθη, ὡς ὅπως, *ἄγαμαι* θαυμάζω, *τέθηπα* εἶμαι ἐνεός, ἢ
ἐννοία ἐπανερχεται εἰς 161, *αἰνῶς* α 208, *δέδδία*, μᾶλλον δέδδία, *ἐκά-
νει με* με ἔχει εὖρει, πλήξει, *δέ με* παράταξ. ἀντι ἐνδ. πρ.—170-4
οἶνοψ α 183, *χθιζὸς* β χθεσινός, κτηρ. χθές, *τόφρα* ἐν τούτῳ τῷ μετα-
ξὺ (τῶν 20 ἡμερῶν), ἕως δὲ τὴν στιγμὴν ταύτην, *κῦμα* περιλ., *φόρει*
θαμ. ἔφερε τῆδε κάκεισε, *θύελλα* (θύω φυσῶ μανιωδῶς, ἐξ οὗ κ. *θυ-
μός*), *κραιπνός* β ε 385, *κάββαλε* (κάτ-βαλε, ἐπίσης *κάππεσε*, *κάλλιπε*)
ἔρριψεν, ἐπέταξε, *δαίμων* κακός τις δαίμων, *ῥφρα* τελ., *ἔτι κανὸν*
καὶ ἄλλα κακά, *τῆδε* ἐδῶ δά, *καὶ* ἐπιδ., *ποῦ* ἴσως, *δίω-μαι* οἴομαι,
παύσεσθαι ὑπ. κακόν, *τελέουσι* μέλ., *πάροιθεν* πρότερον.—175-9
ἐλεαίρω ἐλεῶ, *ἐς πρώτην σέ*, *μογέω* ε 223, *τῆνδε* τὴν πόλιν τοῦ
τόπου ἐδῶ (διότι δὲν βλέπει τὴν πόλιν), *ἄστν* τὸ σύνολον τῶν κα-
τοιικῶν τῆς πόλεως, *πόλις* τὸ μόνιμον κέντρον τῆς κατφκημένης
περιοχῆς (δήμου ἢ γαίης), *ῥάκος* οὐ. (*ῥήγνυμι*) ἐσχιζόμενον καὶ ἐ-
φθαρμένον ἔνδυμα (κουρέλι), *ἀμφιβάλλομαι* περιβάλλομαι, *εἴ ποῦ*
ἐὰν ἴσως, ἐφ' ὅσον τυχόν, *ἔχες* εἶχες (ῥάκος τι ὡς), *εἴλυμα* (εἰλώω ε
403) περιτύλιγμα, *σπεῖρον* ε 318, ἔνδυμα, ῥοῦχον.—180-5 *μενοι-
νάω* (μένος σφοδρὰ ἐπιθυμία, *μενεαῖνω* ε 341), ζωηρῶς ἐπιθυμῶ,
ποθῶ: ὅ,τι ποθεῖ ἢ ψυχὴ σου, *ὀπάξω* (ὀπαδός, *ἔπομαι*, sequor) πα-
ρέχω (ὡς ὀπαδόν), *χαρίζω*, *ὁμοφροσύνη* (συζυγικὴ) σύμπνοια, ἁρμο-
νία, *ἐσθλὸς* α 95, *οὐ μὲν γὰρ* (ἔστι) διότι ἀληθῶς δὲν ὑπάρχει ἄλ-
λο, *ἀρείων-ον* συγκ., ὑπερθ. *ἄριστος* (ἄρ-ετή), : ἔξαισιώτερον, θειό-
τερον, *ὄθ' ὅτε*, ὁ ἢ μετὰ τὸ προεξαγγ. *τοῦ γε*, διασαφούμενον διὰ
τοῦ ὄτε., πλεονάζει, μεῖζις δύο συντάξεων: τοῦ γε, ὄτε... καὶ: ἢ ὄτε,
ὁμοφρονεόντε νοήμασιν ἔχοντες μίαν γνώμην, *ἔχω* οἶκον διευθύνω,
ἐπιμελοῦμαι, *ἄλγεα* φαρμάκια, *δυσμενῆς* ἐχθρός, *χάσμα* οὐ. πηγὴ

χαρᾶς, *εὐμενέτης* ἄ. εὐμενής, φίλος, *ἐκλυον* ε 445 γν. ἄορ.: ἄλλα καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι αἰσθάνονται αὐτό, λαμβάνουσι πείραν αὐτοῦ (τῶν ἀγαθῶν τῆς συζυγικῆς ἁρμονίας).—186-93 *ἀντίον ἠῦδα* ε 28, *κακὸς κοινός*, ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ, *αὐτὸς* (οὐδεὶς ἄλλος) *μόνος*, *δλβος* εὐδαιμονία, *ἐσθλοὶ* εὐγενεῖς, *ὅπως ἐθέλῃσιν* ἄνευ τοῦ κέν, *καὶ σοί, ποῦ* ὡς νομίζω, *τάδε* τὴν τωρινὴν κακὴν σου τύχην, *ἐμπης* ε 205, *τλάω* ε 178, *τετλάμεν* ἀπρμφ. ἄορ. ἀντὶ *τλήναι*, προσκτ. *τλήθι* κ. *τέτλαθι*,: νὰ ὑποφέρῃς καρτερικῶς, νὰ ἐγκατερέθῃς, ὅσονδήποτε πικρὰ καὶ ἂν εἶναι αὕτη (ἐμπης), *ἐπει* ἐπαναλαμβάνει τὰ ἐν 187, διακοπέντα ἐκ τῆς παρεμβάσεως τῶν περὶ Διός, *δεύομαι* δέομαι, *οὖν* φυσικά, *τεο-τεν(του)-τινός*, *ἐπέοικε* εἰκός ἐστι, προσήκει, *ὧν μὴ* δεύεσθαι, μεταλαμβάνειν, τυγχάνειν, *ἐκέτην* ὑποκ., *ταλαπειρίος* (*ταλαπιείρα*, ὅς πολλὰς ἔτλη πείρα;) ὁ ὑποστάς πολλὰς δοκιμασίας, πολυπαθής, πολυβασανισμένος, *ἀντιάζω* (ἀντὶ) συναντῶ: ἐάν τις συναντήσῃ ἡμᾶς.—194-7 *ἐρέω* ἐρῶ, *λαοὶ* οἱ κάτοικοι, *τῆνδε* 117, *μεγαλήτωρ* ε 81, *κάρτος* κράτος, ἡ βασιλικὴ ἐξουσία, *βίη* ἡ κυριαρχικὴ ἐπιβολή, *ἔχεται* ἀσκεῖται, *ἐκ τοῦ ὑπ'* αὐτοῦ, *Φαιήκων* ἀντικμ. ἐκ τοῦ κράτος-βίη.

135 *ἐνπλόκαμος* α 86.—138 *ἐπ' ἠϊόνας προυχούσας* πρὸς τὴν θάλασσαν, διότι ὁ Ὅδ. προήρχετο μᾶλλον ἐκ τῶν μεσογειῶν ε 470, τὰ δὲ κοράσια εὐρίσκοντο μᾶλλον παρὰ τὴν ἀκτὴν 94.—142 *γούνων λαβῶν* σημειῶν θερμῆς ἰκασίας, διότι τὰ γόνατα ἐθεωροῦντο ὡς ἡ ἔδρα τῶν σωματικῶν δυνάμεων τῆς ζωῆς.—159 *ἔδνα* α 277.—162 *Δῆλος* γενέθλιος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, ὅπου πρὸς τιμὴν αὐτῶν ἔτελοῦντο τὰ Δῆλια· ὁ βωμὸς θὰ ἦτο ἐν ὑπαίθρῳ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ τεμένους, πλησίον τοῦ ὁποῦ ὑπῆρχε καὶ ὁ φοῖνιξ, δεικνυόμενος καὶ ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ὡς ἱερὸν λείψανον τῆς ἀρχαιότητος, διότι ἀπ' αὐτοῦ κρατηθεῖσα ἡ Λητῶ ἔτεκε τοὺς δύο θεοὺς· τὸ καινότερον τοῦ δένδρου, μετενεχθέντος εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ Φοινίκων, ὡς δηλοῖ τὸ ὄνομα, καὶ τὸ εὐθυτενὲς τοῦ στελέχους μανθάνομεν ἐκ τοῦ χωρίου τίνας ἐντυπώσεις θαυμασμοῦ προκάλεσεν ἐν Ἑλλάδι.—*βωμὸς* τόπος, ἐφ' οὗ γίνεται ἡ θυσία πρὸς τιμὴν θεοῦ τινος. Ἐκ τῆς συνθηθείας νὰ προσφέρωνται αἱ θυσίαι ὑπὸ τῆς οἰκογενείας πάντοτε ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐσχηματίσθη διὰ τοῦ χρόνου ὕψωμα τέφρας, ὁ βωμὸς, τὸ κέντρον τῆς λατρείας, οἷος ἐσφῆζετο ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔχων περιφέρειαν 132 ποδῶν καὶ ὕψος 32' ὕστερον οἱ βωμοὶ κατεσκευάζοντο ἐκ χορτοπλίνθων ἢ πλίνθων ἀτέχνως σωρευομένων· βραδύτερον ἐκτίζοντο ἢ ἀπετελοῦντο ἐκ μεγάλων λελαξευμένων λίθων, ποικίλων σχημάτων καὶ μεγεθῶν, ἐνίοτε καὶ ἐκ φυ-

οικοῦ βράχου· τὰ θύματα ἐσφάζοντο ἐπ' αὐτοῦ, τὸ αἷμα ἐχύνετο κάτω περιλοῦον αὐτόν, ἀνήπιετο ἐπ' αὐτοῦ πυρὰ καὶ ἐπὶ ταύτην ἐψήνετο τὸ θῦμα, τῶν θεῶν συνήθως γενομένων τῆς κνίσης. — 165 *κατὰ κήδεα* μάλιστα κατὰ τὴν ἐπάνοδον. — 172 *Ἄγγυγία* 50. — 118 *ἄνδρα* τὸ ὄνειρον τῆς Ἑλληνίδος ἦτο ἡ ἀποκατάστασις καὶ ἡ ἐκ τοῦ γάμου ἀπόκτησις τέκνων. — 187 *κακὸς* α 411. — 188 *Ζεὺς*... ὡς ὀυθμιστὴς τῆς Μοίρας α 33.

198-200 ἦ ε 28, *κέλευσε* +δοτ. ἐφώναξε πρὸς, *πόσε* ποί, ἡ ἀλήθεια, *μή που* μήπως τάχα, ἀττ. *ἄρα μή*, ἡ ἀπόκρισις προσδοκᾶται ἀποφ., *φάσθε* φατέ, νομίζετε, *ἔμμεναι* τόνδε, *τινὰ* κτηρ. — 201-5 *διερός* 3 (*διάω-ζάω*, *διαίτα-τρόπος* τοῦ ζῆν) ζωντανός, *γένηται* ἡ ὑποτ. τὸ προσδοκώμενον=γενήσεται, *δηιοτῆς* θ. (*δῆιος* (*δαίω*) ὁ καίων, ὁ πολέμιος) ἐχθρα, ἐχθρικά διαθέσεις· ἡ σύνταξις: οὗτος ἀνὴρ, ὃ κεν ἴκηται..., οὐκ ἔστι διερός βροτὸς (ζῶν=οὐ ζῆ) οὐδὲ γένηται: ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος, ὅστις θὰ τολμήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν τῶν Φ. μὲ ἐχθρικάς διαθέσεις, δὲν ζῆ (δὲν ἐγεννήθη ἀκόμη) οὔτε θὰ γεννηθῆ, *φίλοι* (εἰμὲν ἐσμέν), *ἀπάνευθε* α 190, *πολύκλυστος* 2 (*κλύζω*) πολυκύμαντος, πολυτάραχος, *ἔσχατοι* εἰς τὴν ἄκρην τοῦ κόσμου, *ἐπιμίσγεται* ἔχει ἐπιμειξίαν, ἐπικοινωνίαν, *ἄμμι* αἰολ. ἡμῖν, ὄνομ. *ἄμμες*, αἰτ. *ἄμμε*. — 206-10 (οὐχί!) *ἀλλ' ὅδε*, *δύστηνός* (α 55) *τις*, παρὰθ. εἰς τὸ ὅδε: κάποιος δυστυχῆς, *ἀλώμενος* ε 336, εἰς τὸ *ἰκάνει*, ἀντίθ. εἰς τὸ *δηιοτῆτα φέρων* 203, πρβλ. καὶ *δύστηνος*, *κομέω* (κ. *κομίζω*) περιποιοῦμαι, πρβλ. *ἱποκόμος*, *γροκομῶ*..., *πρὸς Διὸς* (προέρχονται) ἐκ μέρους τοῦ Διός, ὅστις τρόπον τινὰ στέλλει αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, *δόσις* δῶρον, *φίλος* παθ. ἀγαπητός, ἡ φράσις παρομ.: καὶ ὀλίγη καὶ εὐπρόσδεκτος, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶναι, εἶναι ὅμως τόσον εὐάρεστος, *ὄθι* ὅπου, *ἐπὶ ἔστι* ἡ ὅλη φράσις ε 443. — 411-6 *ἔσταν* ἔστησαν, *κέλευσαν* ἐφώναξαν, ἐνεθάρρουναν, *κὰδ εἶσαν* καθεῖσαν (ἔβαλον νὰ καθίσῃ), ἐτοποθέτησαν, ὠδήγησαν, *ἐπὶ σκέπας* εἰς τόπον προφυλαγμένον (ἀπὸ τοῦ ἀνέμου), *πὰρ ἔθηκαν* ἐτοποθέτησαν πλησίον, *ἄρα* πρὸς τούτοις, *φᾶρος* ε 230, *εἶματα* παρὰθ. ἵνα περιβληθῆ, 215=79, *ἀνώγω* κ. *ἀνωγα* α 269, ε 139, *ἄρα* ἀκολούθως, *ῥοαὶ* ῥεῖθρα, ῥεῦματα, τοπ. — 217-23 *μεταυδάω* λέγω ἐνώπιον ἄλλων, *ἀπόπροθεν* μακρὰν, *στῆτε* ἀ. παραμερίσατε, *οὕτω* δεικνύων διὰ τῆς χειρὸς τὴν θέσιν, *ὄφρα* ἕως ὅτου, ἀποκλίνον καὶ εἰς τελ. σημ., πρβλ. *ἦος* 80, *αὐτὸς* μόνος, *ἄνευ* τῆς βοηθείας σας, *λοέσσομαι* ὑποτ., *ἀλοιφή* τὸ μύρον, *ἀπὸ χροῶς* μακρὰν τοῦ σώματος, *δηρὸν* ε 396: διότι πολὺν καιρὸν τὸ σῶμά μου ἔχει νὰ ἴδῃ μύρον, *ἀντην* ἀντα 141, ἐνώπιόν σας, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας, *λοέσσομαι* μέλ. + ἄν, ὡς *πολλάκις* παρ' Ὀμ.,

μετελθὼν ἀφ' οὗ ἄπαξ εὐρέθην μεταξύ, ἴσαν ἦσαν, ἀπάνευθε 204, ἄρα φυσικά.—224-6 νίζομαι α 112 μετὰ διπλ. αἰτ. ὡς στερητικόν, ἐκδύσεως, ἐκ ποταμοῦ λαμβάνων ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, ἀμπέχω (ἀμφι-έχω) περικαλύπτω, σμήχω διὰ τριβῆς καθαρίζω (σμήγμα πηλός, εἶδος σάπωνος), χνόος ἄ. ἄχνη, ἀφρός, ἀτρύγετος α 72.—217-35 πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὅλον τὸ σῶμα, λίπα 96, ἔσσατο ἔνυσθαι, πόρε ε 321, ἀδμῆς 109, ἐκγέγαα ἐκγιγνομαι, : γεννώμαι ἐκ, εἰσιδέειν κατὰ τι : εἰς τὴν θεωρίαν, μείζων ὑψηλότερος, πάσσων παχύτερος, πλέον γεμάτος, κὰδ ἦκε ἀφῆκε νὰ χυθῶσι κάτω, οὐλος (Φελ-, Φέριον, vellus) μαλλιαρός, πυκνός (ἢ Φελ-, ἐλίσσω, σγουρός), ὑακίνθινος ὁ τοῦ ὑακίνθου, ἄνθους, ἰδρις-ιος (Φιδ-, εἰδέναι) ἔμπειρος, εἰδήμων, δέδαεν ἀόρ. β'. ἀναδιπλ. ἐκ ὁ δα- (διδάσκω) : ἐδίδαξε, οἱ ἐξῆς τύποι ἀμτβτ : δαῆσομαι, ἐδάην, δεδάηκα-μαι, προβλ. δαίφρων α 48, ἀδαῆς, δαῆμων, ἀδαημοσύνη, τελείω τελέω, παρόταξις ἀντι ἀκολουθίας, περιχεύεται ἀόρ. ὑποτ. περιβάλλει, ἐμβάλλει, ἐγκατασπεύρει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (περὶ) (διὰ τῆς ἐμπαιστικῆς) ἢ ἐπιχουσώνει, ὡς ἄρα οὕτως ἀκριβῶς, τῷ κεφαλῇ ἐπιμερ.—236-43 ἐξόμην πάντοτε ὡς ἀόρ., κίω 84, ἀπάνευθε κ. ἀπομακρυνθείς, θίς 14, θηέομαι θεάομαι, κλύτε κ. κέκλυτε ε 445, ἀέκητι α 79, οὐ ἀέκητι λιτ. βεβαίως κατὰ θέλησιν, ἐπιμίσγεται 205, ἀντίθετος ἰσόθετος, δέατο ἀχρ. ὁ. μόνον ὁ τύπος οὗτος : ἐδόκει, ἐφαίνετο (δε-, δέε-λος δῆλος, συγγενὲς τῷ δοάσατο 145), δῆ ναί, ἀλήθεια, ἀεκέλιος 3 (ἀεικής, α-ἔοικα, ἀττ. αἰκῆς-ζία-κίζω-ομαι) δυσειδής.—244-6 αἰ αἰολ. εἰ, ἐν εὐχῇ αἴ γὰρ εἶθε, τοιοῦδε τοιοῦτος δά, τόσον ὠραῖος, ὅσον οὗτος, κεκλημένος εἶη νὰ ἐκαλεῖτο, νὰ ἔφερε τὸ ὄνομα, διαφέρει δὲ τοῦ ἄπλου συνδ. εἶναι, διότι τὸ καλεῖσθαι δηλοῖ οὐ μόνον τὴν ὑπαρξιν τῆς ιδιότητος, ἀλλὰ καὶ τὴν γενικὴν αὐτῆς ἀναγνώρισιν, πόσις α 15, κτηρ., ἀνδάνω (ἡδύς), ἄδον κ. ἔαδον, ἔαδα, ἀρέσκω, καὶ οἱ ἄδοι συνδέεται πρὸς τὸ νεαιτῶν : ὅστις νὰ κατῴκει ἐναυῦθα καὶ εἰς ὄν νὰ ἤρεσκε (καὶ φ' ἄδοι), 246 = 209.—247-50 ἄρα φυσικά, εὐθύς, κλύον ἀόρ., μάλα προθύμως, ἦτοι μὲν, ἢ ἀντίθ. αὐτὰρ 251, ἔσθω, ἐσθίω κ. ἔδω, ἀρπαλέος ἀρπακτά, λαϊμάργως, ἄπαστος (ἄ (στ.)- πατέομαι α 124) νηστικός ἐδητὺς θ. κ. ἐδωδῆ τροφή.

200 δυσμενέων πειρατῶν α 171.—203 φίλοι ἀθανάτοισι ε 35.—204 ἀπάνευθε κατὰ τὰς τότε ἀντιλήψεις ἢ Σχεροία ἦτο ἔξω τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου.—πολυκλύσιω ἐνὶ πόντῳ μόνον ἐνταῦθα παρίσταται ὡς νῆσος, πανταχοῦ ἀλλαχοῦ ὡς χώρα.—207 πρὸς Διὸς ὅστις διὰ τοῦτο καλεῖται ξείλιος κ. ἱκετήσιος.—209 φᾶρος ε 230, χιτῶν α 286· λουτρον καὶ καθαρὰ ἐνδύματα ἦσαν τὰ

πρώτα στοιχεία τῆς φιλοξενίας.—222 *γυμνοῦσθαι* μόνον κάλυμμα εἶχε τὸν κλάδον.—226 *ἔσμηχε* ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ὁ λουόμενος ἔσμηχετο διὰ ὀσμύματων (σημηγμάτων), ἐπεχόντων θέσιν σάπωνος, οἷα ἦσαν ἡ κονία (ἀλκαλική τις κόνις), νίτρον, ἀφρόνιτρον, κιμωλία καὶ ἄλλα εἶδη λεπτῆς ἀργίλλου, ἔξυμωμένα μετ' εὐδῶν ἑλῶν (κατὰ τοὺς ὅσμ. αὐτοκρατορικοὺς χρόνους εἰσῆχθη καὶ ὁ σάπων, sapo λ. κελτική· οἱ ἡμέτεροι χωρικοὶ σμήχονται καὶ διὰ κεραμιδιῶν) μετὰ τὸ λουτρὸν οἱ Ὀμ. ἤρωες ἐπηλείφοντο δι' ἐλαίου, εὐδάδους μύρου, προσδίδοντος στιλπνὴν λειότητα εἰς τὸ δέσμα καὶ εὐωδίαν εἰς τὸ σῶμα.—231 *ὑάκινθος* οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῆς λ. ἐνόουν ποικίλα ἄνθη ἢ φυτά, τὴν Ἴριν, τὸν *gladiolum*, τὸ αἰάντιον (δελφίνιον τοῦ Αἴαντος) καὶ τὸν κυρίως ὑάκινθον (διατσέντο) ὁ Ὀμ. ἐνόει πιθανῶς ἐν τῶν δύο τελευταίων, τῶν μόνων ἐχόντων πυκνὴν τὴν ταξιανθίαν. Ἐπιστεύθη ὅτι ἄλλοτε ἦτο ὠραιότατος βασιλόπαις τῆς Λακωνικῆς, φίλος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ ἐφανεύθη ἀκουσίως ἐν δισκοβολίᾳ· ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Ὑακίνθου ἀνεβλάστησε τὸ ὁμώνυμον ἄνθος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον ὅτι ἀνεγίνωσκον τὸ ἀρχικὸν γράμμα Υ ἢ τὸ θρηνώδες ἐπιφώνημα ΑΙΑΙ ἢ ΑΙ, τὰ ἀρχικά γράμματα τοῦ Τελαμωνίου Αἴαντος, ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ὁποίου κατ' ἄλλους μύθους προῆλθε τὸ ἄνθος· ἐνταῦθα ἔχει χροῶμα σκοτεινόν.—233 *Ἡφαιστος* υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, χαλὸς ἐκ γενετῆς, θεὸς τοῦ πυρὸς καὶ τῶν μετάλλων (ἐπειδὴ τὸ πῦρ μαλάσσει αὐτὰ καθιστᾷ ἐπιδεκτικὰ κατεργασίας), θαυμάσιος καλλιτέχνης.—*Παλλὰς Ἀθήνη* ὡς ἐφευροῦσα καὶ προστατεύουσα πᾶσαν εἰρηνικὴν ἐργασίαν ἐτιμᾶτο ὕστερον ὡς *Ἐργάνη*.—241 *ἀντιθέοισιν* οὗς ἄλλως οὐδεὶς θνητὸς πλησιάζει 205.—243 *θεοῖσιν* *δοικεν* ἐντεῦθεν τὰ ἐπίθ. *ἀντιθέος, ἰσόθεος, θεοῖς ἐπιείκελος* διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, τὸ κάλλος, τὰς πνευματικὰς ἀρετάς. 251-4 *ἄρα* δηλαδὴ, *κρατερῶνυξ* 1 ὁ ἔχων ἰσχυρὰς ὀπλάς, νύχια, *ἄν* (ἀνὰ)-*ἔβη, ἔπος ἔφατ'* ἐκ τ' *ὀνόμαζεν* ε 181.—255-7 *ἄρσο* κ. *ἄρσο* ἀόρ. προστακτ. τοῦ *ἄρσυσθαι* α 348: ἐγέρθητι, δὴ νῦν, τώρα πλέον, *πέμπω* συνοδεύω, *δαΐφρων* α 48, *εἰδησέμεν* μέλ. τοῦ εἰδέναί: θὰ γνωρίσης, *ὄσσοι* Φαιήκων.—258-61 *ἔρδειν* ἀντὶ προστκ. 293, ὑποκ. *σύ, μάλ' ὦδ'* ἀκριβῶς οὕτως, ὅπως θὰ σοὶ εἶπω, *ἀπινύσσω* ε 342, *ἄφρ' ἄν* ἕως ἄν, ἐν ᾧ ἄν, *ἀγρῶν* διὰ τῶν ἀγρῶν, τῆς ἐξοχῆς, *ἔργα* καλλιεργημένοι, ἀγροὶ, ἐξοχικὰ κτήματα, *τόφρα* ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ, *ἔρχεσθαι* προστκ., *καρπαλίμως* ε 193, *ἠγεμονεύσω* προηγουμένη θὰ δείξω τὴν ὁδόν.—262-90 *ἐπιβήομεν* μόλις πατήσωμεν τὸν πόδα ἐπὶ τῆς πόλεως, *πύργος* (ἔστι) πυρρωτὰ τείχη, *καλὸς* δὲ αὐτοτελής πρότασις, ἀπαλλαγεῖσα τῆς

πρὸς τὴν ἀναφορικὴν συνδέσεως, ὡς δεικνύει τὸ *ἐκάτερθε πόλιος*, ἀντί: *καὶ ἥς ἐκάτερθε, εἰσιθμη (εἰσιέναι)* ἢ εἴσοδος εἰς τὴν πόλιν ὑπὲρ τὸν ἰσθμὸν τὸν μεταξὺ τῶν δύο κόλπων· ἡ πόλις κατὰ ταῦτα ἦτο ἐκτισμένη ἐπὶ χερσονήσου, πρὸ τῆς πόλεως δύο λιμένες βαθέως εἰσχωροῦσιν ἐκατέρωθεν εἰς τὴν χερσόνησον, ἀφήνοντες μεταξὺ αὐτῶν στενὸν ἰσθμὸν, δι' οὗ δύναται τις ἐρχόμενος ἔξωθεν νὰ διέλθῃ μεταβαίνων εἰς τὴν πόλιν, *λεπτὸς* 3 στενός, *ἀμφιέλισσαι* ἀμφικυρτοὶ (κατὰ τὴν πρῶραν καὶ πρῦμναν), *ἐρύομαι*, πρkm. *εἶρύμαι*, ἀνέλκομαι; ἔχουσιν ἀνεγκυσθῆ εἰς τὴν ὁδὸν (ἐκατέρωθεν αὐτῆς), *ἐπίστιον* οὐ. (*ἐπί-σι-ιον, στήναι*) ὁ τόπος, ὅπου ἕκαστος τοποθετεῖ τὸ πλοῖόν του, *ἐνθα* ἐκεῖ (παρὰ τὰς ναῦς), *δέ τε* ἀλλὰ καί, *ἀγορά* ὁ τόπος, ὅπου ἔκαλεῖτο ἡ ἀγορὰ τοῦ λαοῦ, *Ποσειδίον* ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος, ἀντί Ποσιδειον, Ποσειδώνιον, *ἀμφίς* Π. ὀλόγυρα, *ἀραρυῖα* 70, *λαῶς* ἄ., *λαῶς*, *λαῖ*, *λαῶν*, λίθος, πρβλ. *λα-τόμος*, *λεῶν* λιθοβολῶ, *κατωρυχῆς* 2 (κατορύσσω) κευασμένος εἰς τὴν γῆν, *θύτος* 3 (*θύω*, *ἐρύω* σύρω) ἐλκυστός, μέγας λίθος, ὃν διὰ τοῦτο μεταφέρουσι σύροντες, *ἐνθα* ἐκεῖ, ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὅπου καὶ τὰ πλοῖα, ἐπαναλαμβάνον τὸ *ἐνθα* 266, *ἀλέγω* φροντίζω, λαμβάνω πρόνοιαν περὶ τῆς κατασκευῆς, *κατεργάζομαι*, συνήθως μετὰ γεν., ἐνταῦθα πρὸς αἰτ., *σπλα* τὰ ἄρμενα τῶν πλοίων, τὰ ἐξαρτήματα (ἱστοί, ἱστία, καλῶδια, κῶπαι καὶ εὐναί: λίθοι κρεμάμενοι ὡς ἄγκυραι), *πέισμα* οὐ. καλῶδιον, *σπεῖρον* ἱστίον ε 318, *ἀπ-οξύνω* καθιστῶ αἰχμηρὰν τὴν κώπην εἰς τὸ ἄκρον τῆς πλάτης, δι' ἧς πλήττεται ἡ θάλασσα, *ἐρετμόν-α* (ἐρέσσω, ἐρέτης, *τρι-ήρ-ης*, *τριακόντ-ορ-ος*) κώπη, *μέλει* 65, *βιὸς* ἄ. τόξον, *φαρέτρη* (φέρειν) φαρέτρα, βελοθήκη, *εἴσαι* ε 175, *ἦσιν* αἶς, *ἀγαλλόμενοι* μεθ' ὑπερηφάνου χαρᾶς, *πολιδῶς* 3 ε 410, *τῶν* τούτων τῶν ἐκεῖ ἐργαζομένων Φαιάκων, *ἀλεείνω*, *ἀλέομαι*, *ἀλύσκω-άζω* ἀποφεύγω, *φήμις-ιος* θ. φήμη, λόγια, σχόλια, *ἀδευκῆς* 2 (ὁ μὴ ἐνδιαφερόμενος περὶ τινος) σκληρός; *κακόβουλος*, *φ. ἀδευκέα* τὴν κακογλωσσιάν, *μή τις* διότι τὸ *ἀλεείνω* *φήμι* ἐνέχει ἐννοίαν φόβου, *μωμεύω* (μῶμος ἄ. ψόγος) ψέγω, κακολογῶ, *ὀπίσσω* ἀπ' ὀπίσω, κατόπιν, ὕστερον, *ὕπερφιάλος* 2 α 134, *κατὰ δῆμον* ἐν τῇ χώρᾳ, μεταξὺ τοῦ λαοῦ, *νὺ ἴσως*, *εἴπησι* ἢ ὑπκ. προσδοκίαν: ἐρεῖ, εἴποι ἂν, *κακώτερος* τῆς κατωτέρας κοινωνικῆς τάξεως, *ἀντιβολέω* συναντῶ, πρβλ. *ἀντιάζω* 193, *τίς δ' ὅδε* διακόπτει πᾶσαν ἄλλην συζήτησιν τῶν ἀνθρώπων καὶ προκαλεῖ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπὶ τι νέον περιεργον, δηλοῖ κατάπληξιν καὶ καθιστᾷ ζωρὰν τὴν ἐρωτήσιν: ἀλλὰ (ἅς ἀφήσωμεν τὴν συζήτησιν) ποῖος..., τὸ *τίς* κτρω. τοῦ *ὅδε*: τίς ἐστὶν ὅδε, ὁ καλός..., ὅς ἐπεται; *νὺ ἴσως*, *οἱ αὐτῇ* ἀντιδιστ. διὰ τὴν ἰδίαν, ἢ ὅποια ἐτρελλάθη δι' ὑπανδρείαν, *ἧ* *που* βέ-

βαια ἂν δὲν ἀπατόμεθα, *τηλεδαπὸς* 3 ὁ ἐκ μεμακρυσμένης χώρας, ξενομερίτης, ἢ γεν. ἐκ τοῦ *τινά*, *πλάζομαι* α 2, *κομίζομαι* παραλαμβάνω, περιμαζεύω, συμμαζεύω, ἥς ἔης, ἀναφέρ. εἰς τὸ ἀντικ. *τινά*, οὐχι εἰς τὸ ὑποκ. τοῦ *κομίσασαι*, *ἐπεὶ* αἰτιολ. τὸ *τηλεδαπὼν*: ὡς νὰ ἐχάθησαν οἱ ἐντόπιοι, ὡς νὰ μὴ ὑπῆρχεν ἐντόπιος!, *πολυάρητος* 2 (π. -ἀράομαι εὐχομαι ἐν παθ. σημ.) κ. *πολύλλιστος* ε 445: πρὸς τὸν ὁποῖον ἔκαμνε χιλίας εὐχὰς τὴν ἡμέραν, *ἦλθέν* οἱ τῇ ἔκαμε τὴν χάριν καὶ ἦλθε, *εὐξαμένη* ἐπὶ τῇ θεομῇ παρακλήσει της, *ἔξει* ἢ Ν. ὡς σύζυγον, *ἤματα πάντα* πάντοτε, διὰ πάντα, πρβλ. τὸ γαλ. *toujours* (*tous jours*), *βέλτερον* (ἔστιν) συγκ. (ὑπρῆ βέλτιστον) πάντως, ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι καλύτερον (ἦλθε καλύτερα τὸ πρᾶγμα), *εἰ* πού εὔρε (καὶ τοιουτοτρόπως ἡσυχάζομεν, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἐλάμβανε κανένα καὶ δὲν θὰ ἡσυχάζαμεν ἀπὸ τὴν λύσσαν της), *καυτή* ἢ κόρη, καὶ μάλιστα ἡ ἰδία αὐτοπροσώπως, *ἐποικομένη* ἀφ' οὗ ἐπῆρε τοὺς δρόμους, *ἄλλοθεν* ξένον, ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, *ἢ γὰρ* διότι βέβαια ἢ κυρία, τὸ πρόσωπόν της, *ἀτιμάξω* περιφρονῶ, *τούσδε* τοὺς ἐδῶ, *κατὰ δῆμον* τοὺς ἐντοπίους, *μνάομαι* 34, *πολέες* πολλοί, *ἑσθλοὶ* εὐγενεῖς, *ἔρεουσι* ἀναλαμβάνει τὸ *εἶπησι* 275, *ὄνειδος* στίγμα, μεγάλη προσβολή, κτηρ., *νεμεσάω* α 119, 263 κακίζω, κατακρίνω, *καὶ δ' ἄλλη* ἀλλὰ καὶ ἄλλην, *ἦτις* ὑποθ. ὁποιαδήποτε, *ῥέξω* α 47, *ἢ τ'*... διασαφεῖ τὸ *τοιαῦτα*, ἔξ ὧν λαμβάνει μίαν μόνον περίπτωσιν: ἦτις ἄς ὑποθέσωμεν, φέρ' εἰπεῖν, *ἀέκῃτι* α 79, *φίλων* τῶν προσφιλῶν της, τὴν φράσιν διασαφεῖ καὶ ἐπιτείνει ἢ μετ. *ἑόντων*: ἐν φ' ἔχει ἀκόμη τὸν πατέρα της..., *μισογομαι* ἔχω συνεντεύξεις, ἀναπτύσσω σχέσεις, *ἀμφάδιος* (*ἀμφαδὸν-δά*) φανερός, δημόσιος, νόμιμος, *ῶκα* ἐπίρ. τοῦ *ὠκὸς* *ὄς ταχὺς-τάχα*, *ξυνίημι* (συμμαζεύω ὅσα ἀκούω εἰς τὸν νοῦν μου) ἀκούω, καταλαμβάνω, *ἐμέθεν* ἐμοῦ, παρ' ἐμοῦ, ὁ ς. ἀναλαμβάνει τὸν 258, *πομπή* ἀποστολή.—291-4 *δήω* μόνον ἐν σημ. μέλ. θὰ εὐρω, *ἄλσος* ἱερὸς χῶρος δενδρόφυτος, *αἰγειρος* θ. μαυρολεύκη, πόθεν ἐξαρτᾶται καὶ τίς ἢ γεν.; *κέλευθος* α 195, *νάω* ῥέω, *τρέχω* (κολυμβῶ, *νῆσος*), *λειμών* (ἔστι), *ἀμφι* ὀλόγυρα, *τέμενος* οὐ. (*τέμνω*) τόπος ἀποχωρισμένος τῶν πέριξ καὶ ἀφιερωμένος εἰς θεὸν ἢ ἥρωα, ἐνταῦθα: βασιλικὸν κτῆμα, κτῆμα τοῦ στέμματος, *άλωή* α 193 κῆπος, ἐπίπεδον ἄγροτ. κτῆμα καρποφόρον, *τεθαλυῖα*, ἄ. *τεθλιώς*, *θάλλω*, κατάφυτος, κατάφορτος ἀπὸ τροφανά προϊόντα, *ἀπὸ π.* μακρὰν τῆς π., *ἄσσον-βοήσας* ε 400.—295-6 *ἔνθα* ἐν τῷ ἄλλοι, *μεῖναι* ἀντὶ προστκ., (τόσον χρόνον), *εἰς ὃ κεν* ἕως ἂν.—297-9 *ἔλλομαι* ε 379 φαντάζομαι, ὑπολογίζω, *ἤμεας* ἐγγλ. τύπ. τοῦ *ἡμᾶς*, *ἔμεν* ἀντὶ προστκ., *ἔρομαι*, *ἔρομαι*, *εἴρομαι*, *εἴρωτάω*; *ἔρωτῶ*.—

300-3 ῥῆα ἀρίγνωτα 108, καὶ παῖς καὶ παῖς ἀκόμη, παρατακτ. ἀκολουθία, **νήπιος** 3 μωρός, **παῖς νήπιος** νήπιον, μωρόν, **μὲν ἄληθῶς, οὔτε δῶματα** οὐδεμία ἄλλη οἰκία τῶν Φ., **τεύχω, ξω-, ξα,τέτευχα, ἐτύχθην, τέτυγμαι**, κατασκευάζω, (**τέχ-γη, τέκ-των**), **τοῖσι τοῖς τοῦ Ἄλκ., οἶος** (ἔστί), κυρ. ἐπιφ. θαυμασμ.: πόσον ὠραῖος εἶναι..., αἰτιολογοῦσα τὸ οὐ μὲν **τι δοικότα**: διότι τόσοσιν ὠραῖος εἶναι... ἢ ἀπόδοσις τῆς προτ. **ἐπὶν πόλιος ἐπιβήομιν** 262 ἔδει νὰ εἶναι: τότε σταμάτα, ἢ: τότε δὲν ἐπιθυμῶ νὰ παρακολουθῆς ἡμᾶς ὀπισθεν' ἀλλ' ἢ παρεμβληθεῖσα τοπογραφία τῆς πόλεως 262-9, ἢ βιογραφία τῶν Φ. 270-2 καὶ ὁ εἰς ταῦτα προστεθεὶς φόβος δυσμενῶν σχολίων τῶν Φ. 273-88 ἀπεμάκρυναν τὴν ἀναμενομένην ἀπόδοσιν, ἀνθ' ἧς ἐπαναλαμβάνει 289 τὴν ἐν 258 γενομένην ἵσυστασιν, ἢ δὲ ἀπόδοσις ἀκολουθεῖ ἐν διαφορῶν τύπῳ ἐν 295.—**303-9** **δόμοι** ὁ πλ. περὶ τοῦ ὅλου οἴκου διὰ τὰ πολλὰ διαμερίσματά του, **κεῦθω-σω, ἐκνυθον κ. κέκνυθον, κέκενθα**, κρύπτω: κρύψωσι, δεχθῶσιν ἐντός, εἰσέληθης ἐντός, **αὐλή** ὁ μεταξὺ τῆς ἐξωθύρας καὶ τοῦ μεγάρου ὑπαιθρος χώρος, **διελθόμεν** ἀντὶ προστκ., **μέγαρον** ἢ μεγάλη τοῦ οἴκου αἴθουσα, τὸ ἐνδιαίτημα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς ὅλης οἰκογενείας, **ἄφρ' ἄν** ἕως ἄν, **ἦσται** κάθηται α 108, 114, **ἐπ' ἐσχάρη** 52, **αὐγῆ** λάμπις, **ἐν πυρὸς αὐγῆ** εἰς τὴν λάμπιν τοῦ π., ἐν τῷ τόπῳ, ὃν φωτίζει τὸ πῦρ τῆς ἐστίας, 306=53, **θαῦμα** παρὰθ. εἰς **ἡλάκατα ἀλιπόρφυρα, ιδέσθαι** τὸ κατὰ τι: θαυμάσια τὴν θεάν, προκαλοῦντα τὸν θαυμασμόν τοῦ θεατοῦ, **κεκλιμένη** στυλωμένη (διὰ τοῦ ἐρεισινώτου τοῦ καθίσματος), **κίων** ἄ. θ., **δμωῆ** α 147, **ἦται** (αι) ἦνται, κάθηται, **ποτικέκλιται** ἔχει στηριχθῆ (ἀκκουμβᾶ) πρὸς, **αὐτῇ** (κίονι) πρὸς τὸν αὐτὸν στῦλον (ὥστε οἱ δύο σύζυγοι ἐκάθηντο παρ' ἀλλήλους), **τῶ** (θρόνῳ) **ἐφήμενος** ἐπάνω εἰς τὸν ὅποιον καθήμενος, **οἶνοποτάζω** (οἶνοπότης) θαμ. πίνω συχνά οἶνον, **ἀθάνατος** ὧς ἀναστροφή.—**310-2** **παραμείβομαι** παρέρχομαι, προσπερνῶ, **τὸν Ἄλ., βαλλόμεν** ἀντὶ προστκ. βάλλε τὰς χεῖράς σου περὶ τὰ γόνατα, περιπτύσου..., **ἡμετέρης** ἐκ τῆς οἰκογεν. γλώσσης, διότι καὶ τίνας συνυπονοεῖ; **νόστιμος** ὁ τῆς ἐπανόδου, **νόστιμον ἡμαρ** α 9, **χαίρων** πρὸς μεγάλην σου χαρὰν, **καρπαλίμως** ε 193, **εἰ καὶ** καὶ εἰ.

262 **πύργοι** προεξοχαὶ τοῦ τείχους τρίγωνοι, τετράγωνοι, πολύγωνοι, ἡμικυκλικαί, ἐπαυξάνουσαι τὴν ἀμυντικὴν περιφέρειαν τῶν τειχῶν καὶ παρέχουσαι τὸ πλεονέκτημα νὰ βάλλωνται οἱ πολέμοι ἐκ διαφορῶν ἅμα πλευρῶν ἀπαραίτητοι εἶναι οἱ πύργοι περὶ τὰς πύλας, ὅπου ὁ κίνδυνος μεῖζων.—**264** **ἀμφιέλισσαι** διότι καὶ ἡ πρῶρα καὶ ἡ πρῦμα τῆς νεῶς ἔφερον δοκὸν κατὰ μικρὸν πρὸς τὰ ἔξω ἀνυψουμένην καὶ καμπυλουμένην καὶ τελευτῶσαν εἰς προεξοχὴν παρεμ-

φερῆ πρὸς κεφαλὴν ζώου· ἢ πρῦμα ἦτο ὑψηλοτέρα τῆς πρῶρας Πίν. Η' 3.—266 Ποσιδίον 10.—267 λάες οἱ λίθοι χωσθέντες εἶον λειανθῆ ἄνω (ξεστοὶ λίθοι), ἵνα χρησιμεύωσιν ὡς ἔδραι ἐν τῇ ἀγορᾷ διὰ τοὺς ἐπιφανεῖς.—268 ὄπλα ταυτὰ ἀφηροῦντο ἀπὸ τοῦ πλοίου, ὁσάκις τοῦτο δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο (μάλιστα ἐν χειμῶνι).—*νῆες μέλαιναί* αἱ νῆες, ἵνα μὴ σήπωνται ἐν τῇ θαλάσῃ, ἐπεχρίοντο ἔξωθεν διὰ φυσικῆς πίσεως, αἱ δὲ κατὰ τὴν πρῶραν παρειαὶ ἐράπτοντο ἐρυθραὶ ἢ κυαναὶ, ἵνα κατὰ τὰς συναντήσεις ἐκκλίνωσι τὰς συγκρούσεις.—270 βιδὸς τὸ τόξον συνίστατο ἐκ ῥάβδου καμπύλης εἰαστικῆς ἐχούσης ὀξύτερα τὰ δύο ἄκρα, εἰς τὸ ἐν τῶν ὀπίων ἦτο διαστικῶς προσδεδεμένη ἢ *νευρά*, χορδὴ τοῦ τόξου, ἐκ βοείου δέρματος λεπτοῦ, ἣς τὸ ἄλλο ἄκρον προσεδένετο εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ τόξου κατὰ τὴν χρῆσιν, Πίν. ΣΤ' 3. Τὰ *βέλη* ἦσαν χαλκᾶ ἢ λίθινα, προσηρμοσμένα ἐπὶ ἐλαφροῦ στελέχους, ὅπερ δι' ἐντομῆς προσηρομῶζετο εἰς τὴν νευράν, Πίν. ΣΤ' 5, ἐφέροντο δὲ ἐν τῇ *φαρέτρᾳ*, ἣτις ἦτο θήκη ἐπιμήκης κυλινδρική, ἐκ δέρματος ἢ ξύλου κοιλαινομένου, καλυπτομένη διὰ πάματος, ἵνα προσφυλάσσωνται τὰ βέλη ἀπὸ ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν καὶ μὴ ἐκχύνωνται ἐν βιαίᾳ κινήσει, φερομένη δι' ἱμάντος ἀπὸ τῶν ὤμων.—287 *ἀέκητι* τὸν γαμβρὸν κατὰ κανόνα ἐξέλεγον οἱ γονεῖς καὶ οὐχὶ ἡ καρδία τῆς κόρης.—293 *τέμενος* α 393.—294 ὅσον *γέγωνε βοήσας* ε 400.—304 *μέγαρον* εἰς τὸ μέγαρον α 103 ὠδηγοῦντο καὶ οἱ ξένοι.—308 *θρόνος* α 130.

316-20 *ἱμάσσα* (*ἱμάς*), *ἱμασσα*, κτυπῶ διὰ τὴν μάστιγος (*ἱμάσθη* θ. 320), *φαεινῆ* διὰ τὴν στιλπνότητα τοῦ δερματίνου λωρίου, *τροχάω* θαμ. τοῦ *τρέχω*, *τροχάω*, *πλίσσομαι* προχωρῶ βάδην, *μάλα* δεξιῶς, *ἐπιβάλλω* καταφέρω ἐπὶ τῶν νώτων, *νόω* μὲ νοημοσύνην.—321-7 *δύσειο* μεικτ. ἄορ., *κλυτὸς* α 300, *ἱερὸς* 3 ἱερὸς, ἵνα ὄπου, *ἄρα* φυσικᾶ (συμφώνως πρὸς τὰς ὀδηγίας 295), *ἔπειτα* ἄφ' οὗ ἔμεινε μόνος, τότε, *κλυθι* ε 445, *αἰγίλοχος* ε 103, *ἄτροπῶν* (*ἄτροπος* (α(στ.)) -*τρώω* φθείρω, καταπονῶ) ἀκαταπόνητος, ἀκαταγώνιστος), *νῦν δὴ περ* τώρα πλέον τοῦλάχιστον, *πάρος* πρότερον, *ραίω* ε 221, *ἔτε...* ἔπειξ. τῆς *μτχ.*, *ἐννοσίγαιος κ. ἐννοσίχθων* α 74, *φίλος* παθ. ἀγαπητός, *ἔλεεινὸς* ἄξιος συμπαθείας: κινῶν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν.

IV. Ὁ Ὀμηρος ἐν τῇ Μυκηναίᾳ αἰθούσῃ.

(Οἱ δι' ἄδρων στοιχείων ἀριθμοὶ δηλοῦσι τὰς Προθήκας)

ἀσπίς ἔξ ἐλέφαντος 42 1027-8, ἕνδεκα διαφόρων μεγεθῶν 47 2331, πέντε μικραὶ 65 2416, δύο ἄνευ ἀριθμοῦ 79 γραφαὶ ἐν ἐπιτυμβίῳ στήλῃ 3526 μεταξὺ 88-9 ἐν τῇ δεξιᾷ μακρᾷ πλευρᾷ τῆς Αἰθούσης ἐπὶ ἐρυθροῦ λίθου ἐγγλύπτου, 13 116, 20 241 ἐπὶ σφενδόνης χρυσοῦ δακτυλίου καὶ ἐν τῷ ἐγχειριδίῳ τῶν Μυκηνῶν τῷ φέροντι ἔμπαιστὴν ἐκ χρυσοῦ θήραν λεόντιαν.—*δῶρον* λόγχοι δοράτων 29 449, 39 740, τέσσαρες λόγχοι 50, 72 3543, 69 5691, λόγχι μετὰ κοίκου ἐξαριθήσεως 18 215, λόγχοι ἀκοντίων 29 448, 54 2480-2, 2535, 56 2937, 3133 κἀ., θηραταὶ φέροντες ἀνά δύο ἀκόντια 91 5883-4 ἐκ τοιχογραφίας τῶν ἀνακτόρων τῆς Τίρυνθος· λόγ-

χαι δοράτων, ἀκοντίων, ξιφῶν, μαχαιρῶν ἐν τῷ ἕκτῳ τάφῳ Μυκηνηῶν ὕαλοφράκτῳ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Αἰθούσης· *σαυρωτήρ* ἐν τῇ *Χαλκοθήκη* AAM 200 6259-64, 190 6850, 6874, 7004, 6849, 6848, κλπ.—*βέλη* λίθινα ἄνευ ἰδίας βάσεως 74 5687, 75 3681, 76 5614, 32 536-40· χαλκᾶ μετὰ βάσεως ἢ ἄνευ τῆς αὐτῆς 56 3007, 52 2335, 63 2930, 54 2455, 86 1928-9, 64 4909, 66 3213, 82 2099· ἐν τῇ *Χαλκοθήκῃ* 218 8638 πολλά τῶν βελῶν φέρουσιν ἀντὶ τῆς ἐνσφηνουμένης εἰς τὸ στέλεχος βάσεως αὐλόν· ἐν Β'. Αἰθούσῃ τῶν Ἐπιτυμβίων AAM 823, 825 δύο τοξόται δκλάζοντες ἐν τῇ στάσει τῆς τοξεύσεως· ὁ 823 φέρει καὶ φαρέτραν.—*θώραξ* γυάλινος θώρακος χαλκοῦ ἐν τῇ *Χαλκοθήκῃ* AAM 199 6444.—*κόρυς* 47 2468-70 τρεῖς κεφαλαὶ ἐξ ἐλέφαντος ἀνδρῶν φοροῦντων κόρυιν ἐπενδεδυμένην ἔξωθεν δι' ὄριζοντίων σειρῶν χαυλιοδόντων κάρου ἐπαλλήλων, ἐν ἀλλασσούσῃ τῆς κυρτῆς καὶ κοίλης ἐπιφανείας αὐτῶν παρ' ἑκάστην σειράν, ὡς φαίνεται μάλιστα ἐν τῇ 2470 κεφαλῇ καὶ 79 2055.

κύπελλα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, πολλά καὶ εὐδιάκριτα ἐν ταῖς Προθήκαις· πρβλ. ἰδίᾳ τὰ κύπελλα τοῦ Βαφειοῦ ἐν τῷ ὑαλίνῳ κωδῶν ἐν τῷ βᾶθει τῆς αἰθούσης ἐπὶ στηλῶν ἀρ. 1758-9 καὶ Πίν. Ε'. 1-2, ὅπου ἀπεικονίζεται ἐν τῷ μὲν εἰρηνικῇ βοσκή ταύρων, ἐν τῷ δὲ θήρᾳ αὐτῶν διὰ δικτύων.

σπιεραὶ βοστρύχων χρυσαῖ 43 3183, 44 3009, 45 2448-9, 2576-7, 92 6221.

ἐπιτύμβιοι στηλαὶ τρεῖς ἐκ Μυκηνηῶν 1428-30 μετὰξὺ 61-2, ἕτερα 3256 μετὰξὺ 88-9, ἕτεραί δύο 1427 κ. 1431 μετὰξὺ 82-83.

λέβητες ἄνευ ποδῶν ὑπὸ τὰς Προθήκας τῆς Μυκ. Αἰθ.

πρόχους πλὴν ἄλλων ἐκτεθειμένων ἐν τῇ Αἰθ. ἰδὲ καὶ τὰς ἐκ Τροίας μικρὰς 78 4339, 4402, 4431, 4441.

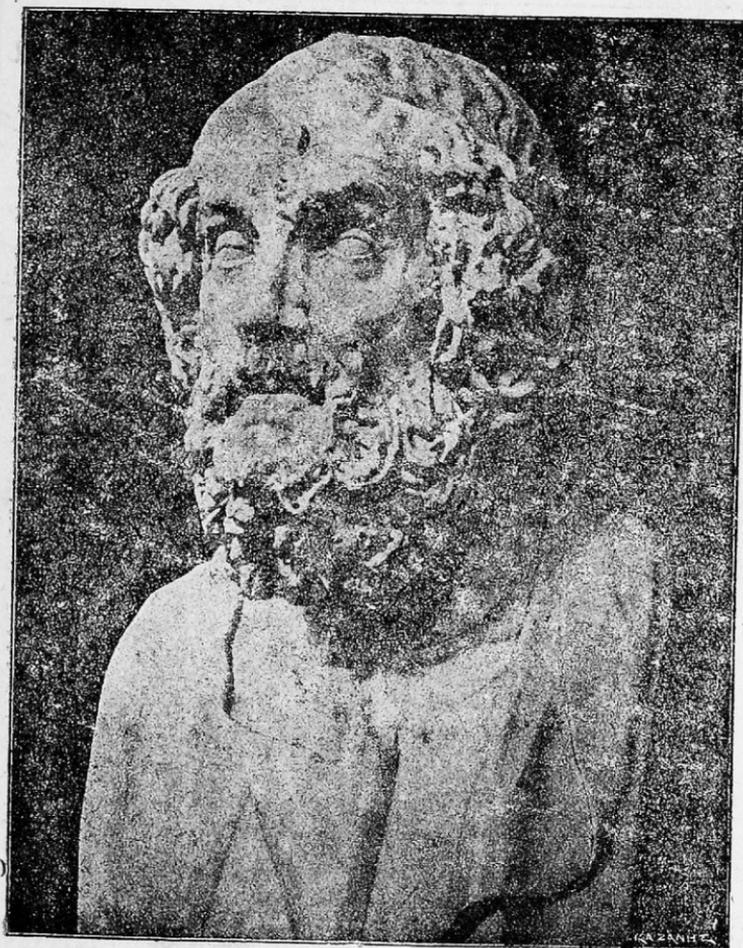
Εὐρήματα ἐκ Τροίας ἐν 77-8.

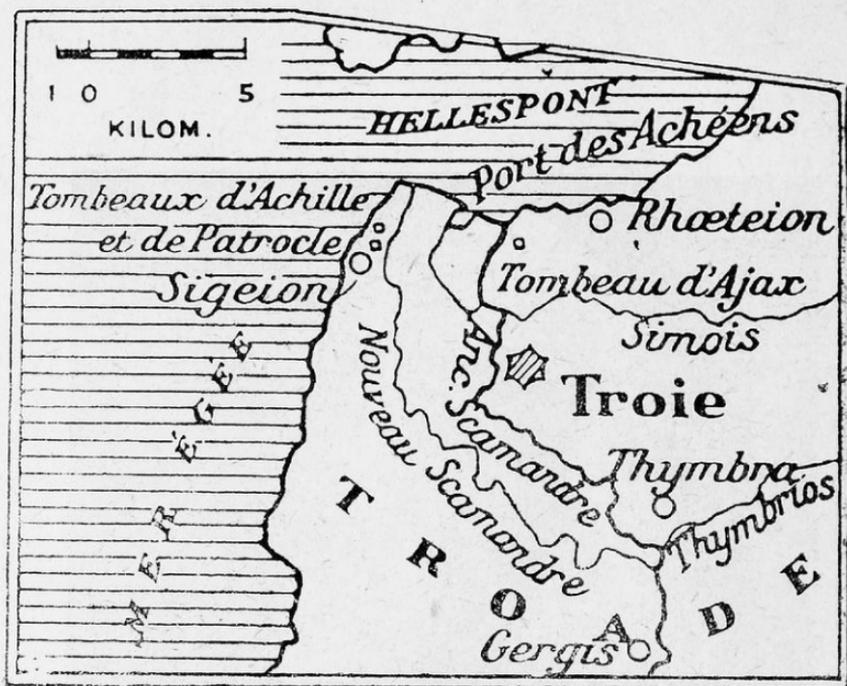
περόναι-πόρπαι 14 102-3. κεφαλαὶ αὐτῶν 14 104-5, περίχρυσοι 13 93-6, *χρυσαῖ* 19 245-7.—*κίβητες* ἡμικύκλιοι ἐλεφάντινοι περιστεφόμενοι διὰ χρυσοῦ χεῖλους 22 310, ἐπίπεδοι διαφόρων μεγεθῶν ἐλεφάντινοι 47 2460, 2474, 52 2333, 2326, 57 2632, 58 4532, 59 1024 5, 64 2700, 65 2579, 79 2044.—*δακτύλιοι* 20 240-1, πολλοὶ ἐν 42-3, 92 6208, 87 1801-4.—*περιδέραια* κ. ὄρμοι περὶ τοὺς βραχίονας ἢ τὸν λαίμῳν 12 56-68, 13 80, 14 77-8, 43 3003, 3087, 2998, 3153, 92 6212, 77 4331. 37 689, μετ' ἔξαρτήματος ἐπιστηθίου 43 3194, 45 2791, 2847· *ἔξαρτήματα* ἐπιστήθια περιδεραίων 23 340-9, 36 672, 699, 37 668, 674, 14 110, 111, 114 5, 30 508, 513, 45 2847, 2791, 2845, 44 3186.—*πέλιον* μέγα, ἴσως ἀνδρικόν, ἀρίστης τέχνης 20 263.—*ἐνώτια* (ἔοματα) φέρει ἢ προσωπίς 14 146, 13 53-5, 61, 77 4332-3.

φόρμιγξ εὐρέθησαν δύο ὁστῆναι ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Μενιδίου συντετριμμένοι, ὧν μία ἀποκατεστάθη ὑπὸ Ἑλληνας τεχνίτου Πρ. 83.

διάζωμα μεγάλου ἐξ ἀνακτόρου τῆς Κρήτης 62 ἐν τῇ ἀριστοεῶ τῷ εἰσιόντι μακρᾷ πλευρᾷ· δύο ἕτερα τεμάχια ἐκ τοῦ ἀνακτόρου τῶν Μυκηνηῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐν δεξιᾷ τῷ εἰσιόντι μακρᾷ πλευρᾷ μετὰξὺ τῶν δύο ἐπιτυμβίων στηλῶν.

Πίναξ Α΄.

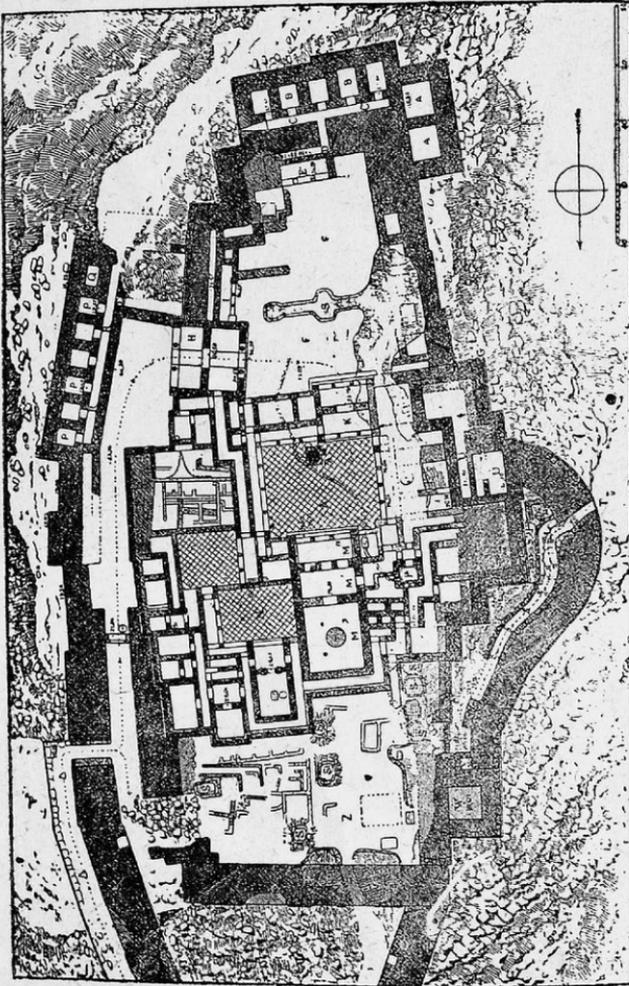

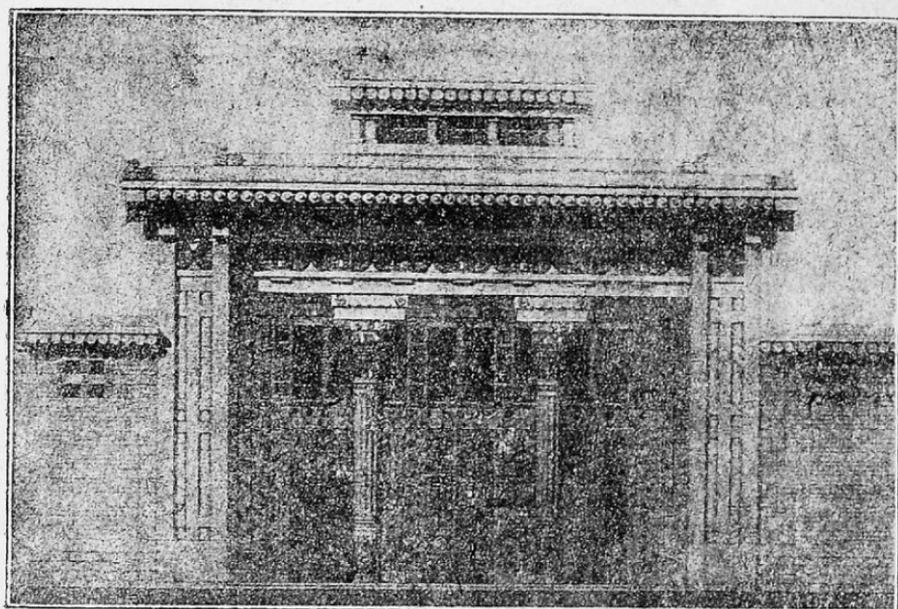
2

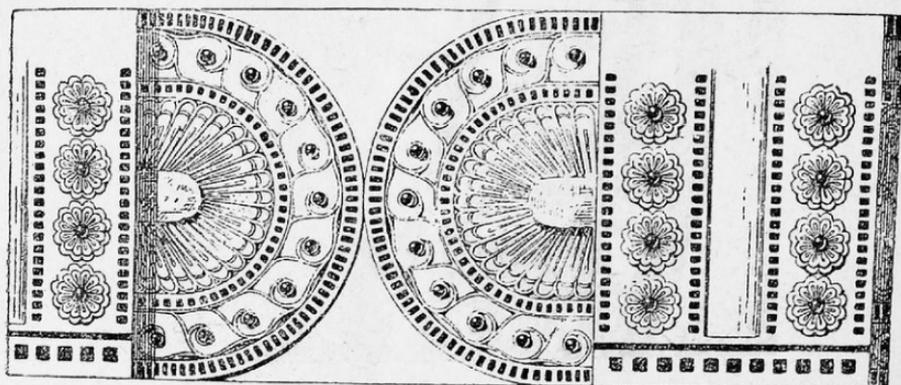
3

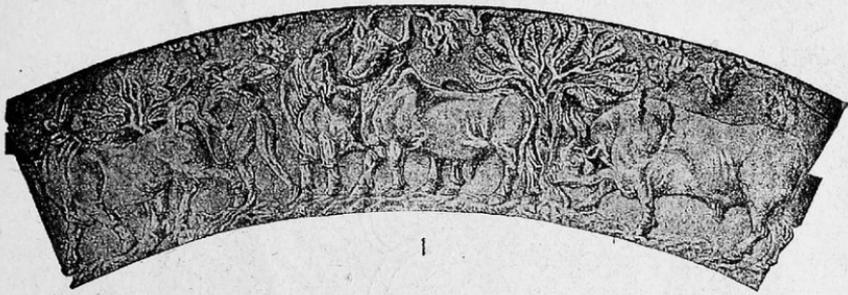

1

2

1

2

3

4

5

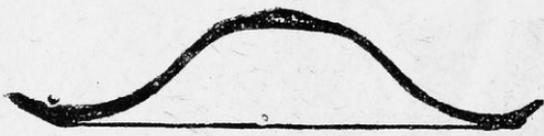
1

2

3

3

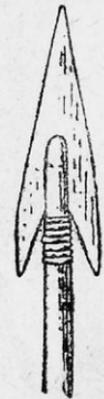
5

4

4

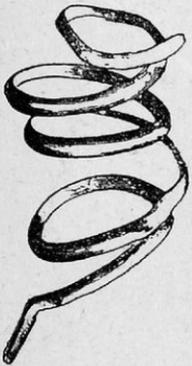
4

1

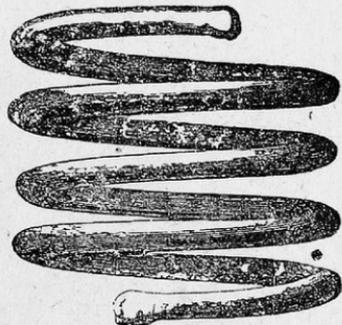
2

3

3

3

